

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

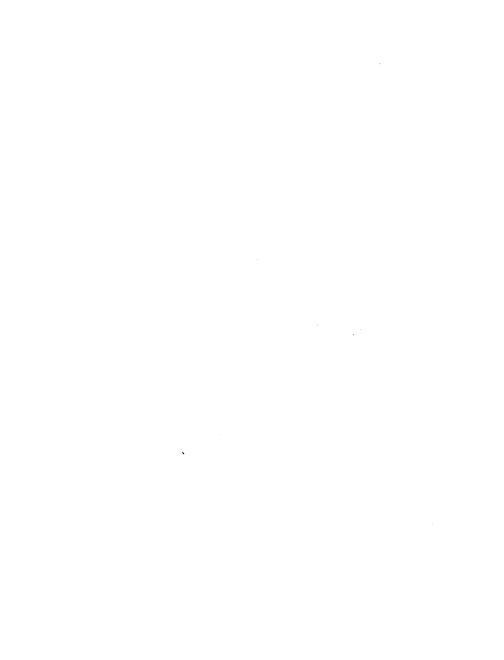
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

CHICAN CH

Lany 1925: máj z : Hadik Lipro Todok Tihanyi TIHANYI. CODEX.

SZENT BESZÉDEK

1530.; 1531. és 1532-dik évből.

A RONTOTT GÓTH BETÜKKEL IROTT EREDETI SZÖVEG NYOMÁN LATIN BETÜKRE ÁTIRTA ÉS KÖZLIA

JA'LSOVITS ALFRÉD

0. s. b.

tihanýban a balaton félszigetén

1894.

ISTEN DICSÓSÉGÉRE ÉS SZ. MÁRIA MAGYARORSZÁG PATRO NÁJÁNAK TISZTELETÉRE AJÁNLVA.

BUDAPEST, 1894.

NYOMATOTT A "SZENT GELLÉRT" KÖNYVNYOMDÁBAN DÖBRENTEY-UTCA 18. SZÁM.

Erdmann D. Beynow 8-13-36

Szives olvasó!

Sok szóval nem untatlak, csak azt jegyzem meg, hogy e Codex olvasása visszavezet lélekben ama háromszázhatvannégy év előtti gyermekded odaadással minden rideg kételyt kizáró hivő korba, mely hitében e földön nemcsak elégedett, de a túlvilág alapos reményében boldog is volt.

Nem hizelgek magamnak azzal, hogy a legjobb akarat mellett is, mindenkinek tetszését megnyerni, és óhajával találkozni szerencsés leszek. Egyiknek több, másiknak kevesebb változtatás talán inkább tetszett volna. Se akaratom, se jogom mások izlésének jogosultságát kétségbe vonni, de nem követhetem, egyszerűen azért, mert nem lehet. Az adott körülmények közőtt egyedül csak a magam főlfogása és izlésére vagyok utalva:

Átalakithattam, illetőleg átirhatom vala a Codex kéziratát teljesen a mai kor irályában, de igy véleményem szerint érdekéből sokat veszitett volna. Ha pedig teljesen szolgailag ragaszkodom a kézirathoz, néhány nyelvtudóson kivül alig talál olvasóra. Ezen okból a középutat választám, megtartva ugyanis a Codex nyelvezetének lényegét, a mi irásunkra alkalmaztam, azon hiszemben, hogy jóakarattal — mutatis mutandis — még egyházi szőszéken is használható lesz.

A Codex neve és története.

A kézirat nevét Tihanytól, egy a Balaton tava által képezett félszigeten fekvő hajdan erős vár és várostól nyerte, hol I. András király 1055-ben a szent Benedek rendüek számára apátságot alapított s részükre templomot és kolostort épitett. — E kolostor könyvtárában födözték föl e régi nyelvemléket és ezért neveztetik tihanyi Codexnek.

A Codex 1530-, 1531- és 1532-ben iratott, amint ezt magában a kéziratban egyes

predikácziók végén följegyezve találjuk, és pedig igy:

Anno doi millesimo qunigentesimo triccsimo. Ez irás irattatott Úrnak sziletésének utánna ezőr ötszáz harminc egy esztendőbe: és elvégeztetett áldozó estén. Asi irtha Ave Mariát kér. ff.

A harmadik évszám az eredeti kézirat 170-dik lapján számokkal irva 1532.

Hogy e kézirat apáczák számára készült, illetőleg azok lelki épülésére iratott, mutatják azon több helyen előforduló ilyen kifejezések: O azért szüzek; Istennek jegyősi; Istenben szerelmes hugaim. (Lásd Codex 60. 93. 94. 98. 147. 185. lapjait.)

Hogy nem élő szóval, hanem irásban közölte a szerző beszédeit az apáczákkal, kitünik ezen megjegyzéseiből: Minemő volt pedig szüz Mária testében: a születéséről való predikáczióban megirom, Isten hozzá segitvén.

Hogy e kézirat latin munka nyomán készült, ezt nemcsak a számtalan latin idézet, bekezdés, de különösen a latin szórendnek teljes megtartása kétségtelenné teszik. Ki volt e könyv szerzője? Nem tudjuk. Csak a 348-dik oldalon olvasható eme szavak: "Mint a bódog szent Ferencz attiánk" adják röviden tudtunkra, hogy e szent beszédek latin szövegű szerzője valószinűleg szent Ferencz rendű szerzetes volt, de a Codexet magyarul szent Benedek rendű szerzetes irta, vagy ha jobban tetszik, forditotta.

A Codex papirosra rideg új góth betükkel irva 400 lapra terjed, melyekből négy lap üres. Hogy a könyv bevégezve nincs, kitetszik az utolsó beszédből, mely után mondatik: "Következik imár ez imádság magyarsága"; — de ez már hiányzik, és pedig, hogy magától az irótól hagyatott el, tanusitja a még fönmaradt üres hely.

A kézirat külalakja közép oktáv. Hosszúsága $15^{1}/_{2}$, szélessége $10^{1}/_{2}$, és vastagsága 3 centiméter.

A magyar "Tudóstársaság" 1833-diki nagy gyűlésén a tudós Guzmics Izidor szent Benedek-rendű bakonybéli apát ismerteté először e kéziratot. A kézirat ekkor gesztenyeszinű bőrbe volt kötve, ezen czimirattal: *Betbuchlein*. 1845-ben fekete szattyánba köttetett ily hátirattal: "Codex Tihanyiensis."

Rómer Flóris mint a széptudományok és diplomatikának tanulója Bakonybélben, Guzmics apát fölügyelete alatt az eredeti Codexet lemásolá, és pedig annyi sorban, egy-egy sorban annyi és oly idomu — új góth — betüvel, mint maga az eredeti van irva.

Ezen másolat a m. t. Akademia birtokában van és még kiadatlan. *

Az eredeti Tihanyban a szent Benedekrendü apátsági könyvtárban külön zár alatt őriztetik.

J. A.

^{*}Toldy Ferencz "A magyar nemzeti irodalon története." Harmadik javitott kiadás, II. kötet cz. munkájában, a 96-dik lapon a Codexek sorában 33-diknak ismerteti ezen kéziratot. Itt ő csak az 1531. és 1532-dik éveket emliti, pedig a Codex 292-dik lapján nem is számokkal, de betükkel van az 1530. év följegyezve.

A Codex nyelvészeti sajátságai.

Az eredeti kézirat *is* helyett mindenütt *es*-t használ.

A jószág szó = erény, jóság.

e helyett ö-t, p. o. nemesb helyett nömösb; ez sok vidéken még maiglan is rendesen használtatik.

zÿzeségh = szüzesség; i helyett ÿ-lont ir.

A g' ha mellette fölülről vessző van gy-nek mondatik; a c' ha mellette fölülről szintén vessző van = cs-vel.

A g helyett k-t, az i helyett ú-t használ, p. o. reménysék és világosút.

Irási jelekül rendesen és igen gyakran kettős pontot:, és pontot használ. Az előbbit a sor közepére, az utóbit a sor főlső részére teszi. A kérdőjel nagyon gyéren fordul elő, és áll egy veszszőből alul ponttal?.

Nagy betüt csakis a bekezdéseknél ir, — a tulajdonneveket kivétel nélkül kis betüvel irja p. o. isten, mária, ágoston stb.

ü helyett i-t, p. o. bin, bün helyett.
Tudni helyett tudnotok sziv helyett szi;
ö helyett e, p. o. g'ekere, gyökere.

Egyszer, kétszer helyett, eccer, kéccer.

Megkórúlni megbetegedni öregségtől, vagy csak egyszerűen megbetegedni.

Enézék = elenyészni, eltünni.

Mogyari = magyar, p. o. magyari király leánya.

Pagimontom = talaj, földszint, pavimentum.

Tudniamint = mint tudva van. úgymint.

Ki helyett mel v. mit használ, és megforditva.

Lások, látjuk, láthatjuk helyett.

Bántásánál kil = bántódása, sérelme nélkül.

K'en = kin, p. o. zil'esnek kin'etol = a sz"ul'es kinjától.

Harmadot = harmadszor. Valuminózer = valahányszor, valamennyiszer.

Eleszteb = előbb; Hurunk = Urunk.

Bizon = igaz, valódi, p. o. bizon isten = igaz. Isten; bizon isten: bizon istentól. Deum verum de Deo vero.

Hama = hamu v. hamva; neha, hajdan helyett.

Megszájasodni = megszólalni, fölkiáltani.

Adatok = adtatok, p. o. enni.

A ról, ről helyett tárgyesetet használ, p. o. elmélkedik az istennek nagy alázatosságát.

Megápolgatni = ölelgetni, csókolni, szeretettel gondozni, simogatni.

Kelle = tetszett : *olmint* = mintegy, körülbelül.

Heredet = eredet. — ba-be, ból. ből helyett, p. o. gyűmőlcsébe, e helyett gyűmőlcséből.

Reá igyekezni = reá figyelni. vallani = valamivel birni, p. o. vagyon, vagy lelki tulajdonság.

Tagÿ = tagjai; eyte = ejté, ejteni.

Kegyelmeznek vele vagyis kegyelmet gyakorolnak vele.

Körösztény és nem körösztyént ir.

 $\textit{Megszolgálni} = \bar{\text{u}}$ nnepelni, például valamely napot.

Megvigaszik = meggyógyul betegségből.

Meghini = visszavonni; a Codexben majd hívni, majd híni és hyni iratik.

A cs vagy ch v. c'-vel iratik, p. o. choda = csoda. $Jonk\acute{a}b$ = inkább. $Napt\acute{a}madat$ = napkelet (oriens).

Attija = atya; ennetin = innét.

Tem'erd"ok =vastagabb, nagyobb, husosabb, p. o. ajk.

Vesztekség = nyugalom, békeszeretet.

Nilvában = nyilvánosabban, jobban, p.o. látni.

Megszeretni valakit valamivel = megajándé-kozni.

 $\emph{Ne akarj f\'elni} = ext{ne f\'elj}, ext{ a latin noli ti-}.$ mere-ből.

Vionnan = viszont. $\acute{Aldom\'{a}s} = \acute{a}ld\acute{a}s$ igéret. $\acute{H}\acute{a}zasod = feleséged.$ $t\"{o}rv\acute{e}nyt$ felvenni = megtartani.

A számnevek után majd többes, majd egyes számot használ, p. of hatvan erős vitézek; másutt pedig kilencz hónapig.

Ania zent eg'ház = anyaszentegyház.

Zovendokokel = szövétnekekkel. Giertiák = gyertyák.

Berekeken = berkeken. Rakonság = rokonság. Méchy = mécsi; mécs = gyertya kanócz, bele.

 ${\it Mivelk\"odet} = {\it cselekedet}, \ {\it tett.} \ {\it Rakatni} = {\it \'epittetni.}$

Misse = mise. hadni = hagyni. Martirom = Mártir.

Segostie = sekrestye. Stallo = istálló.

Halált kóstolni = meghalni. Érdömhetni = érdemelhetni.

Istphi p = tambot, mit öregek szükségből használnak.

Megtékötleni tökéletesen teljesiteni, p. o. törvényt.

A szavak elején levő mássalhangzót, ha utána önbangzó következik gyakran elhagyja, p. o. offessor, confessor helyett. Erodes Herodes helyett. Ez még maig is sok vidéken igy használtatik, p. o. egettem, megettem; itt, ett, ivott, evett helyett.

''una = tunya, röst; magvi = magjai vagy utódai.

Ellen iránt helyett használtatik, p. o. jótétemény ellen hálás lenni.

 $H\acute{a}tra\ adni = visszaadni; megharagutt = megharagudott. <math>Ba$, be, ból, ből helyett, p. o. fának gyűmölcsében evett. $K\acute{e}gi\acute{o} = kigy\acute{o}$; Zomét = szemét (oculus); főveny v. porszem.

Csöpit = csöppjeit; napit = napjait.

Tanuchon = tanitson; tanúc' = tanits.

Hajlak = hajlék, a lak szóból; haitya = hajlitani.

Agh = agg régi ellenség, p. o. az ördőg.

Elfesőlni = főloszlani p. o. a test; éség = éhség.

Neieré = nyeré; sokság = sokaság.

 $\acute{Es}$, se helyett, p. o. egy szempillantásiglan és meg nem fosztatnak vagyis: egy szempillantásiglan se fosztatnak meg.

Mértékleni = mérni.

III.

Azon Egyházatyák nevei, kiknek irataira a tihanyi Codexben hivatkozás van

Szent Ágoston.

- . Bernát.
- . Jeromos.
- , Aranyszáju János.
- 5. " Gergely.
  - " Nagy Albert.
    - Bonaventura.
  - " Anselmus.
  - Lirai Miklós mester.
- 10. . Teofilus doctor.
  - , G'enis = Gyenis (Dénes) doctor.
  - Damascinus János.
  - " Cirillus.
    - , Haymo.
- 15. " Hugo doctor.
  - " Ambrus.
  - " Nagy dr. Scotus.
  - " Alesbeli Alexander.
  - " Fulgentius.
- 20. " Basilius.
  - " Tamás.

IV.

A Codex tartalmának sorrendje az irásban.

I. A szent szeretetről	1.	laptóI	23.	Oldal. lapig
II. Krisztus születéséről	24.	,,	42.	,,
III. Sz. Máriának foganatjáról .	4 3.	"	57.	,,
IV. Sz. Máriának születéséről .	58.	,,	75 .	,,
V. Asszonyunk Máriának visitatiójáról	76.	,,	102.	,,
VI. De purificatione Asszony. tisztulás.	103.	,,	115.	,,,
VII. Urunk Cristusnak foganatjáról	116.	,,	16 0.	"
VIII. Szűz szent Eugeniának élete .	161.	,, 1	184.	`.,,
IX. Az édes szűz Már. és sz. Jostióról	185.	,,	186.	,,
X. O Intemerata! imádságról	187.	,,	188	,,
XI. Szűz Máriának haláláról .	189.	,,	219	,, .
XII. O Intemerata imádság .	219.	,,	22 1	,,

I.

Urnak nevébe kezdetik az zent zeretetről: egh zéep és aietatos pdikácio.*

Beszéd a szent szeretetről, iratott 1531-ben.

Úgy ir szent Pál apostol: korintombélieknek irt első levelének tizenharmadik részébe Nunc autem manet fides: spes: et charitas: tria hec: maior autem horum est charitas: mostan kedig — pedig — megmarad hit: reménység: szeretet: nagyolb pedig ezeknél az szeretet: Az bódog szent Pál apostolnuk e mondása mellé: imelleten kérdést tehetné valaki. Valjon micsoda lelki jószág — erény, virtus — a mely a többi lelki jószágoknál nömösb és drágalátosb?

Ezt igen jó megtudnotok: hogy encsölködjetek — iparkodjatok — ez nömös drágalátos

^{*} Ezen beszéd magában foglalja egyuttal szent *Elek* életét. Tihanyi Codex.

kincset megkercsnötök: Voltak azért nekiek: kik azt monták: hogy a többi lelki jószágok között nömesb és drágalátosb az alázatosság: mert ő minden lelki jónak gyökere: de ezeknek mondások hamis mert az alázatosság együtt megmaradhat a halálos bünnel.

Erről mondá szent lélek isten: a bőc'nek — bőlcs — szája által:* vagyon ki magát csalársággal alázza meg: és az ő belsői tellesek álnoksággal:

Nekiek továbá azt mondták: hogy a többi lelki jószágok között nömösb a hit: ezek az ő mondásukat bizonyították im ezzel: mert a hit nélkül senki nem idvözülhet: de ezeknek mondások is hamis: mert a hit még a gonoszokban is találtatik: sőt még az ördögökben is: erről irá szent Jakab apostol, az ördögök hyszik és rettegik: tudniamint — ugymint — az istent.

Nekiek továbá azt monták hogy a lelki jószágok között nemesb a bölcseség: ezek az ő mondásokat bizonyították im ezzel: mert Salamon királ minden szépségnek fölötte szerette őtet: de ez is hamis: mert e világi bölcseségről ugy ir szent Pál apostol: e világnak bölcsesége balgatagság Istennél.

Nekiek továbbá azt mondták: hogy a lelkí

^{*} Ecclesiastici decimo nono.

jószágok között nemesb a szüzesség: ezek is mondásokat bizonyították ezzel: mert a szüzesség angyaloknak huga: de ezeknek mondások is hamis: mert még ember csak a szüzességgel elkárhozhatík:

Erről mondá szent Gergel doctor: miképen a lámpás olaj nélkül nem vilagosít: ezenképen a szüzesség Istennél nem kedves: az egyéb jószágos — erényes — mivelködetek — cselekedetek — nélkül.

Továbá nekiek azt mondották: hogy a lelki jószágok között nemesb a reménység: ezek is az ő mondásokat bizonyitották Jób patriárkának mondásával, ki ugy monda: vall ő reménységet és juc' — just — az örök életre, de ezeknek mondásuk is hamis: mert ugy monda Dávid a zsoltárkönyvbe: spes impiorum peribit: a kegyetleneknek reménységök elvesz.

Nekiek továbbá azt mondták, hogy a lelki jószágok között nemesb a békesség, ezek is az ő mondásukat bizonyították Urunknak mondásával: ki ugy monda: szent Máté irja: boldogok a békességesek, mert ők Isten (nek) fiainak hivattatnak: de ezeknek vélekedések: és mondásuk is hamis: mert mint az edefel fen megmont jószágokkal együtt megmaradhat a halálos bün: azon képen ezzel is: erről irá szent János evangelista: isteni titoknak látásáról irt könyvében: Istennek mondása: békességet vallasz: és szenvedel az én nevemért: és el nem fogyatkozol: de ellened im ezt vallóm: mert

az első szeretődet elhatytad. Tehát örök mindenható jó Isten: ha mind a fölebb megmondott lelki jószágokkal: a halálos bün együtt megmaradhat: micsoda lelki jószág az: melyhez a halálos bün semmiképen nem férhet: és mely a többinél nömesb és drágalátosabb:

Bizony, ha megakarjátok tudni: nem egyébb: hanem a szent szeretet: melyről igy ir szent Pál apostol: korintombelieknek irt első levelének tizenharmadik részében Si lingvis hominum loquar et angelorum. Ha embereknek és angyaloknak nyelvén szóljak: szeretetet pedig ne valljak: vagyok mint a szóló ércz: és a pengő czimbalom: és ha vallanám a jövendő mondásnak malasztját: és tudnék minden titkokat: és minden tudománýt: és ha volna oly hitem: hogy hegyet helyéről más helyre vihetném: szeretetet pedig nem vallanék: semmi vagyok: de ha még minden jószágomat adnám a szegényeknek: és testemet adnám a tüzön való megégetésre: szeretetet pedig nem vallanék: semmit nekem nem használna:

Ugymond továbbá róla szent Ágoston doctor is: valaki a szent szeretetnek regulája szerint éll: itt e világon: nem mondatik ez embernek: sem angyalnak: de istennek.

Hogy pedig a szeretet legyen minden lekki jóságnál nemesebb: és drágalátosabb: megbizonyittatik okosságokkal és előszön; racione finalitatis

4

a végnek okosságával: melynek megértésére vegyétek a pogány bőlcsnek mondását: Ugymond: ő: nemesb a vég mindazoknál: melyek szereztettek a végre: e mondásnak megértésére példát vehettek: az egésségről: és az orvosságról: miért szereztetik az orvosság: nem egyébért hanem az ő végéért: azaz az egésségért; mert az orvosságnak vége az egésség: hát jobb az egésség minden orvosságoknál: De a szent szeretet minden jószágoknak vége: mint szent Pál apostol irja: Timoteus püspöknek irt első levelének első részében: hát ő minden lelki jószágoknál nemesb és drágalátosb.

Másodszor a közellételnek okosságával: mert a három isteni jószágok: tudnia (tudni illik) mint a hit: reménység: és szeretet: közelben vannak Istenhez, nem úgy mint a többi lelki jóságok: azért mert az isteni jószágok: Istent önnön magát nézik: ezen három jószágok között pedig: a szeretet nézi főképen az Istent: közelebb is vagyon Istenhez: azért mert az Isten szeretet. Mint szent János evangelista irja: hát ebből következik: hogy a szent szeretet mind az isteni jőszágoknál: és mind a többi lelki jószágoknál: nemesb és drágalátosb.

Harmadszor az ékességnek okosságával: mert az olyatén jószág: mely egyebeknek ékességet ád: az a többinél nemesb és drágalátosb: de a szent
szeretet az: mely minden lelki jószágoknak ékességet ád: mert miképen az ékes ruha: megékesit

embert: ezen képen a szent szeretet a lelki jószágokat: hát a többinél nemesb és drágább.

Negyedszer a megmaradásnak okosságával: mert az olyatén jószág a többi jószágoknál nemesb: amely tovább megmarad: de a szent szeretet tovább marad mind a hitnél mind a reménységnél: mert a hit menyországban nem leszen: amit most hitünkkel hiszünk ott szemeinkkel látjuk: a reménység sem leszen: mert amit most reménlünk azok menyországban nyilván valók: de a szent szeretet örökké megmarad; erről irá szent Pál: a szeretet soha el nem fogyatkozik: a szent szeretetnek méltóságát meggondolván a Húgó nevű doctor: ugy mondja róla óh szent szeretet nem tudom mit mondjak a te dicséretedről egyebet: hanem csak. ezt: hogy Istent menyországból lehozád: és az embert ezen földről menyországba fölemeléd.

Ugymond továbbá róla szent Ágoston doctor is: csak a szeretet az: mely meggyőz mindeneket: és valahol leend hozzá vonz mindeneket: ugyan ezért minden lelki jószágoknak királyné asszonya.

Másodszor bizonyittatik hogy a szent szeretet a többi lelki jószágoknál nemesb: és drágalátosb: szent irásokkal Először azért hozom emellé Urunknak mondását: kí a szent evangeliumban kimondá: hogy legelső és nagyobb parancsolat ez: hogy szeressük Istenünket: teljes szivünkből: teljes lelkünkből: és teljes elménkkel.

De mondhatná valaki: im ezen három közül melyikért tartozom főképen Istenemet szeretni: Azért-e mert teremtett: avagy hogy megváltott: avagy pedig csak az ő főlséges fővoltáért. Ezen kérdésre felel szent Tamás doctor és ugymond: szeretnünk az Istent azért hogy teremtett: ez a természet szerint való szeretetet nézi: mert minden ember természetszerint szereti azt a kitől vagyon: mini a fiak szüleiket: továbbá szeretnünk az Istent azért: hogy megváltott: ez a hálaadást nézi: mert hálaadással tartozunk ő Fölségének róla: De szeretnünk az Istent az ő fővoltáért: ez a tökéletes szent szeretet:

Nem kell azért Istent ugyan általában azért szeretnünk: hogy teremtett: sem azért hogy megváltott: de csak az ő véghetetlen nagy fővoltáért: úgy hogy ha nyilván tudnók hogy Isten elkárhoztat: mégis kellene szeretnünk: igy szereté Istent a boldog szent Ágoston doctor: kiről úgy olvastatik — Cum beatus Angustinus semel oraret dominum in sua cella: Mikoron a boldog szent Ágoston egyszer czellájában urat imádná: nekie megjelenék Urunk Cristus és mondá neki: Ágoston szeretsz-e engemet: kinek mondá a boldog szent Ágoston: tudod uram mert szivem szerint szeretlek: tehát mondá neki Urunk: mondjad meg Ágoston: miképen szeretsz: kinek felelé szent Ágoston és mondá: úgy szeretem én a te főlségedet: a te

fővoltodért: hogyha bennem mennyi tetemek vannak és ezek mind arany gyertyák volnának: és bennem mennyi vér ami vagyon: mind drágalátos balzsam volna: ezeket én Fölségednek tisztességére mind megégetném.

Ezt halván Urunk mondá ismét szent Ágostonnak: ennél inkáb nem szeret e Ágoston: mondá ismét szent Ágoston: oly igen szeretem én Főlsségedet: hogy ha én bennem minden erek melyek vannak, aranyból szőtt kötelek volnának: ezekkel én oly igen hozzám kötöznélek: hogy örökké soha tőled elne szakadhatnék.

Kinek mondá harmadszor (t. i. az Úr): még ennél inkáb nem szeret e Ágoston: tehát mondá szent Ágoston: mit mondhatok menynek és földnek teremtője: És minden ember szivének titkait átlátod: oly igen szeretem én a te fölségedet, a te nagy: és véghetetlen fővoltodért: hogy ha lehetséges volna ez: (és) én Isten volnék miképpen te az vagy: és te ember volnál: mint én az vagyok: az én istenségemet néked adnám: hogy Isten lennél:

Mint mondám mert az vagy és én ember lennék mint az is vagyok. Ezt halván Urunk: elenyészik oztán szent Ágostonnak elüle.*

Azért mondám fő — a — kereszténynek az· Istent: csak az ő fővoltáért kell szeretni.

^{*} Eltünt szt. Ágoston elől.

Továbbá hogy a szent szeretet légyen minden lelki jószágoknál nemesb: és drágalátosb: bizonyítja szent János evangelista is: első levelének negyedik részében: és úgymond róla: Az Isten szeretet: és valaki lakozik szeretetben: Istenben lakozik: és Isten ő benne. Ugymond róla szent Ágoston doctor is: nem a lelki jóknak sok száma, nem az időnek huzó vóta: (hosszúsága) de a szeretet neveli az érdemet: mely mondásából szent Ágostonnak kivehetők: érthetjük hogy az ki szeretetben vagyon: többet érdemel Istentől egy missét halgatván: hogysem mint aki anélkül (szeretet) vagyon: százezret halgatna: Ugyanezen képpen a ki egy Ave Máriát mond szeretetben: érdemesb: hogy sem ha százezret mondana anélkül:

Érdemesb továbbá szeretetben egy napot böjtölne. tölni: hogy sem ha százezer esztendőket böjtölne anélkül: hát nemes jószág a szent szeretet. Továbbá úgy mondja róla szent Bernárd doctor is: Miképpen az arany fölül mint drágaságával minden érczeket: azon képen a szent szeretet minden lelki jószágokat: és minden gazdagságokat: úgymond továbhá: miképen a szép ruha a testet csodálatosképen megékesíti: és a drága kő az arany gyűrüt: ezen képen a szent szeretet a lelket.

. Szent Jeronimus doctor is szól róla és úgymond: Miképen a szeretetet nem valló előtt menyországnak kapuja betétetik: azonképen a szeretetet valló előtt megnyittatik.

Ugymond szent Ámbrus doctor is róla: Miképen a testi tüz minden rozsdát megemészt: ezenképen az isteni szeretet tüze: a bünnek minden rozsdáját az emberből kirekeszti. O azért drágalátos gyöngyöm szent szeretet bizonynyal te vagy az mely minket menyországba be visz: te vagy az ki mivelünk Istennek titkait megérteted és velünk — megfogattatot — megfoghatóvá teszed mi légyen a hosszuság: szélesség: magasság: és mélység: mint szent Pál apostol irja: te vagy továbbá az ki nekünk a penitentiának útját édessé teszed:

Szent Ágostonnak mondása szerint aki nem szeret az nem munkálkodik: mert minden munka a nem szeretőknek nehéz: csak a szeretet az: mely a nehézségnek nevét nem ismeri: ugymond még: ó szent szeretetnek igája mely könnyen terhelsz meg: mely édesen kötöz meg és mely üdvösségesen vigasztalsz meg: mert a szeretet nem ismer keserűséget de édességet azért a szeretetnek huga az édesség:

Harmadszor bizonyútatik hogy a szent szeretet a többi lelki jószágoknál nemesb és drágalátosb példákkal: és ugyan ezért az embernek üdvösségére igen szükséges.

Első példánk * vagyon Esauról: kiről igy ir szent Pál: zsidóknak irt levelének tizenkettedik részében: Esau a penitenciának gyümölcsét meg nem találá: sem büneinek bocsánatát nem veheté: jóllehet könyhullatással kereste légyen: oka ennek ez: mert nem bánkódék büneiről isteni szeretetből: de pokolnak kinjaitól való félelmében.

Más példánk vagyon a szent evangeliumból: szent Máté irja evangeliumának †† ÿ: azon emberről ki a családos embernek menyegzőjébe be méne és nem vala mennyegzői ruhája: megkötözteték kezei és lábai és a külső sötétségre vetteték. Valjon kit példáz ezen ember: nem egyebet hanem a szeretet nélkül élő embert: a mennyegzői ruha továbbá nem egyebet hanem a szent szeretetet példázza: valának kik a szent szeretetnek ruhái által nem öltöztetik föl lelkeiket: és ezek a családos embernek: az Istennek mennyei menyegzőjét meg nem kóstolhatják.

Harmadik példánk vagyon egy apáczáról: Olaszországban egy klastromba rekesztett apáczák lakoznak vala: a többi között az egyik igen sanyaru penitenciát tart vala: sokat böjtől: sokat vigyáz: (vigiliáz) sokat imádkozik vala: Ugy anynyira hogy a többi apáczáktól ugyan szentnek állíttatik vala: mikoron az megkórult — megöre-

^{• *} Példa az eredetiben a szélre vörös tintával.

gedve beg lett — és meghalt: és testét nagytisztességgel koporsóba téve az egyházba vitték volna: A következő — éc'c'aka — éjjel: a többi szüzek a szentegyházba el bemenének: hogy a test körül imádkoznának: s láták hogy a koporsó teljesen elégett: és a testének is csak a hamuja vagyon mely dohos mint a pokol: mikoron ezt látták elijedének: és kérék az Úr Istent: hogy az ő állapotját nekik megjelentené:

Tehát ime azon éjjel ezen szüz, nagy rettenetes ábrázatban a fejedelem asszonynak megjelenék: és megmondá hogy elkárhozott azért hogy a többi apáczákat gyakorta feddette: és a többi szüzeket gyakorta hamisan beadta volna — föladta — és emiatt az isteni szeretetet bennök megbántotta:

Ezt megmondván eltünék előle: (t. i. a fejedelem asszony elől.)

O azért szüzek kérlek titeket tekintsétek még állapototokat: és gondoljátok meg élteteket: Ne bizzatok hosszu imádságtokban sem sok viz (és) kenyéreni böjtöléstekben: sem éjjeli fölkeléstekben: sem továbbá tisztaság tartástokban: mert ha oly tisztaságot tartanátok mint a szüz Mária: ha ti egymást szóljátok: egymást rágalmazzátok: egymást gyülölitek: bizony szeretet nélkül vagytok: mert szent Pál mondja: A szeretet nem patvarkodik: A szeretet nélkül pedig senki az Isten szinét nem láthatja: Hogy

úgy van szent Ágoston doctor mondja: atyámfiai a szeretet nélkül soha senki Istennek szinét nem láthatja: vessetek véget azért a gyülölségnek és egymást Istenért és Istenben szeressétek: és evvel a bünt is eltávoztathatjátok: Istennek szinét megláthatjátok. Amen.

De mondhatná valaki: im hallom én és értem: mily igen nemes jószág az a szeretet mely a többi lelki jószágokat mint fölülmulja: de akarnám megtudni és érteni: minemű jegyekből ismerhetné meg az ember: hogy van e isteni szeretete avagy nincsen:

Ezen kérdésnek megértésére a doctoroknak mondása szerint: imigyen felelhetünk: Ezt az ember im ezen *négy* jegyből ismerheti:

Először a keresztény hit vallásának jegyéből: mert bizony a keresztény hit nélkül nem lehet senki szeretetben: erről irá szent Pál: a hit nélkül lehetetlen hogy ember Istennek kedves lehessen: innét vagyon hogy mind a husztok: — huszsziták — eretnekek: hittől szakadtak: pogányok és halálos bünben élő keresztények bizony nem vallanak szeretetet:

Más jegyből: A tiszta és jólelkiismeretnek jegyéből: erről irja szent Pal apostol: finis precepti est charitas: de corde puro: et conscientia

pura: et fide non ficta: A parancsolatnak vége a szeretet: tiszta szivből: jó lelkiismeretből és nem tettetett hitből: azért akik förtelmes lelkiismeretet vallanak: ezek bizon szeretetet nem vallanak.

Harmadik jegyből az Isten parancsolatinak megtartása jegyéből: melyről úgymondá Urunk. Szent János evangelista irja: valaki vallja az én parancsolatimat és megtartja azokat: az engemet szeret: viszont aki Isten parancsolatit nem tartja: ez bizony szeretetet nem vall akármint mondja is szájával: hogy Istent szereti és az ő parancsolatit nem tartja hazug ez: és bizonság nincsen ő benne.

A ki pedig az ő igéit megtartja: annál és ő benne az Isten szeretete tökéletesb.

Negyedik jegyből felebarátunk szeretetének jegyéből: Mert valaki felebarátját Istenért és Istenben szereti: ez isteni szeretetben vagyon: erről irá ugyanazon szent János: valaki azt mondja hogy Istent szereti attyafii pedig gyülöli: ez hazud: mert ha nem szereti attyafiát kit lát, mint szeretheti Istenét kit nem lát.

Ezen négy jegyből ismerhetitek azért el: hogy vagytok e isteni szeretetben avagy nem.

De mondhatná mégis valaki im értem inmár a szent szeretetnek drágalátos voltát: azt is minémű jegyekből ismerhetem el: ha vagyok e szeretetben avagy nem: de akarnám immár megtudni: ha én szeretetben nem vagyok: hogy kellene énnekem a szent szeretetnek nemes kincsét megkeresnem: kérlek tanuljátok meg: és használtok véle: — hasznotokra lesz — hogy megértsétek a szent szeretetnek megkeresésére: ime ezen hat dolgok szükségesek:

Első a bünöknek szorgalmatossággal való eltávoztatása: erről mondá Dávid próféta: qui diligitis Dominum odite matum — kik szeretitek az Urat, gyülöljétek a gonoszt: Ugymond továbbá szent Ágoston doctor is: a szeretet és halálos bün egymással ellenkednek: miként a tüz a viz ellen: azért ha az ember egyiket szivéből teljességgel ki nem szaggatja: a másikat bele nem plántálhatja.

Második szükség: az Isten jótéteményeiről való gyakori megemlékezés (az eredetiben igy: Istennek jótéteméninek gyakorta való megemlékezete) kiről úgymond szent Ágoston: az isteni szeretetnek bennünk való felgerjesztésére: és nevelésére semmit hasznosabnak nem ismérek mint az Isten jótéteményeirőli megemlékezés.

Harmadik * szükséges Urunk kinjának halálának ájtatossággal való meggondolása: melyről mondja szent Bernát doctor: O Uram Jézus: mindenek fölött szeretetesbé tészen téged énnekem:

^{*} Vagyis harmadszor szükséges.

a kinszenvedésnek pohara: melyet az én üdvösségemért megkóstolál.

E mellé példátok vagyon a pelikán* nevű madárról, melyet az Aspis nevű kigyó igen gyűlől: Mikor ez a madár fiait kikölti és azután fészkéből kimégyen: a kigyó az ő fészkét megostromolja és fiait mind megöldősi: megtérvén a madár és fiait halva látván: könyörül rajtok: és annyira szereti őket: hogy mellét megvájva vérét bocsátja: fiainak osztja: és avval őket viszont föltámasztja.

Mikoron aztán fiai fölnövekedendnek: akik rajta könyörülendnek azokat a fészkében magával megtartja: akik pedig rajta nem könyörülnek: mint hálátlanokat a fészekből mind kihányja.

Valjon Uram mindenható Isten: lélek szerint kit példáz ezen madár: bizony nem egyebet hanem az áldott Christus Jézust: kit példáz továbbá az Aspis kigyó: nem egyebet hanem az ág' (régi) ellenséget a pokolbeli ördőgőt:

Kit példáznak továbbá ezen madárnak fiai: fejenkint minket: kit példáz továbbá ezen madárnak fészke: nem egyebet hanem e világot: azért miképen a madárnak fiait az Aspis kigyó megőli: azon képpen mi is fejenkint az első szüleink vétke miatt mind meghaltunk vala: de im ezen nemes madár az ártatlan Cristus Jézus könyörülvén raj-

^{*} Az eredetiben "puplikánus" van.

tunk: vérét nagy szeretettel értünk kibocsátá: kivel (mi által) minket a halálból feltámaszta:

Ha azért látandja hálátlanságunkat: valamint a madár fiait a fészekből kihánja: azon képen minket is e világból ki hány: hová' (?) az örök kinra:

Ha továbbá látandja hogy őtet szeretitek és neki hálaadók vagyunk: megtart a fészekben; az az itt e világon malasztiban és a jövendőben az ő szent országában.

Négyszer szükséges az Isten parancsolatainak megtartása: erről mondja Urunk a szent evangeliumban: valaki tartja az én parancsolatimat az szeret engem.

Ötödször szükséges a világi szeretetnek eltávoztatása: Mert úgy ir szent János: ha valaki szereti e világot: nincsen az atya Istennek szeretete ő benne.

Hatodik szükség az isteni szeretetnek megkeresésére; felebarátunkkal való irgalmasság tétel: melyről igy ir ugyanazon szent János: ha valaki valja (birja) e világnak gazdagságát és látja az ő atyafiát szükséget szenvedni és megvonandja az irgalmasságtételt ő tőle: mint vagyon Istennek szeretete ő benne' (?) mintha csak azt mondaná* nincsen az ilyenben Istennek szeretete: oka pedig ennek ez: mert amit a szegénynyel teszünk Urunk

^{*} Szent János.

Cristussal teszszük azt: mint ő maga mondá a szent evangeliumban.

Hogy pedig ez igy légyen im ezen példából jobban megérthetitek:

Úgy olvastatik a boldog szent Erzsébet aszszonyról: ki magyar királynak leánya vala: ki házasságra a türingiabéli herczegnek adatott vala: ez a többi lelki jószágok között: az irgalmasságnak jószágával (erény) leginkább fénylik vala: mikor egyszer egy poklos ment hozzá: ki igen rút és dohos vala: kezdé azon kérni hogy őtet önnön maga — t. i. Erzsébet — megfürősztené. Tehát boldog szent Erzsébet asszony ki isteni szeretettel teljes vala megfürőszté őtet; és ezután étellel kezdé kinálni:

Kinek (t. i. Erzsébetnek) mondá a poklos: addig én sem eszem sem iszom: mig te maga. saját öledben ágyas házadba nem viszesz és uradnak ágyára nem fektetsz:

Ezt halván a boldog szent Erzsébet azonnal: az isteni szeretettől meggyőzettetvén: legottan felvivé őt ágyas házába és urának ágyába fekteté: ezután urának paplanával béföde (Eredetibe bélepedé azaz lepedőzé): O örök mindenható Isten: valjon ki tenné most ezt: Ezen közben történék Urának a herczegnek haza menete: és mikoron ezen dologról szent Erzsébet (előtte) bevádoltatott volna: megharagudván ura fegyverét ragadá: és

az ágyasházába besietvén; a paplant a poklosról elrántá akarván őtet ketté vágni. Látá hogy ágyán urunk Jézus Cristus elfeszülve fekszik: ezt látván herczeg megesék szive: elhajítá fegyverét és Urunk elé leesvén (térdre): nagy sirással büneit mondá: Ime ebből kitetszik: mert valamit a szegényeknek teszünk Urunknak tesszük azt: Ilyetén nemes jószágokkal szerezheti meg az ember az isteni szent szeretetnek drágalátos kincsét:

Ezekkel keresé meg a boldog szent Elexius: kiről imigyen olvastatik: A szent Elexius római nemes úrnak Eufemianusnak fia vala: Ezen Eufemius a császárnak udvarában legelső vala: kinek naponkint három ezer vitézek állnak vala udvart: ezek mind aranyos bársonyba valának öltözve és párta (drága) övvel övedzve: Vala pedig ezen Eufemianus igen irgalmas ember: naponkint az ő házában három asztalnál szegények kaptak enni: kiknek az asztalnál ő személyesen szolgál vala: és kilencz órakor: ő is jámbor szerzetesekkel és egyházi emberekkel az úrnak félelmében eleséget veve (t. i. étkezett): Ennek házasa — felesége — Áglaés * nevů: hasonló jósággal fénylik vala — u. i. mint férie -: Fiuk nem levén: az ő alamizsnájukból élő sok jámbornak könyörgésére az Úr Isten nekik egy szép férfiu magzatot ada: kit Elexiusnak ne-

vezének: és ezen magzatnak létele után — születése után — a tiszíaságban mindhalálig megmaradának: A gyermek nevekedvén adaték diáki tudományra: ki oly éles elméjű vala hogy rövid idő alatt a pogány bölcseknek minden könyvét megtanulá és érté.

Eközben atyja: a császárnak udvarából jegyest jegyze néki házasságra: mikoron a menyegzőnek napja eljöve és boldog szent Alexius jegyesével egyetemben elnyugvásra az ágyas házba bement vala: elkezdé ezen boldog az ő jegyesét az isteni félelemre tanitani és kezdé továbbá a szüzesség tartására inteni: ezután ujjáról lehuzá* és jegyesének ujjába tevé: a párta övnek melylyel övedzik vala sarkvasát elmetszve ezt is jegyesének adá: és mondá neki: tartsd meg ezeket szerető jegyesem: imigy Istennek kellemetesb: és legyen Isten te közötted és én közöttem.

Ezután atyjának pénzéből mennyire neki szüksége vala — magához véve — azon éjjel atyjának udvarából titkon kiment és a tengeren hajóba üle: s. Laodiciának városába méne: innen ismét felkele és Sirianak tartományába Edissa nevű városba méne: hol a szentegyházban Urunknak emberi kéz nélkül iratott szine — képe — zÿne — tartatik vala:

^{*} Eredetiben: ujjából kihuzá.

Mikoron oda ment mindeneket melyeket oda magával vitt a szegényeknek osztogatta: és jó ruháit magáról lehányva szegények ruházatába öltözék: és asszonyunk Mária templomának gádorában — pitvar — a többi szegények közé leüle: Az alamizsnából mely neki Isten kedvéért adatik: amire szüksége vala megtartja a fölösleg valót pedig többi szegény társainak osztogatja.

Midőn hazulróli távozása atyjának hirül esett * e világ minden országaira elküldé szolgáit : hogy fiát szeretettel megkeresnék : és Rómába viszsza vinnék : Ezek közöl némelyek Edissának városába mentenek :

Boldog szent Elektől ezek (t. i. szolgák) megismertetének: de szent Elek azoktól nem: Szent Eleknek is azért a többi szegényekkel együtt alamizsnát osztogatának (a szolgák): melyet szent Elek nagy hálaadással vevén: im ezt mondja vala: hálákat adok teneked Uram: hogy én érdemlettem a te szent nevedben szolgáimtól alamizsnát venni:

A szolgák megtérvén — haza — megmondák hogy sehol meg nem találtathatnék — Elek — :

Az anyja pedig elmenésének napjától fogva: ágyas házának egyik szegletében: zsákot terite az págimontomra — padlózatra, földre — hol ott

^{*} Ezt az eredeti igy irja: Onnetan hazol, mikoron attiának hire lett vóna.

naponkint nagy sirásokat tészen vala mondván: mindaddig itt sirásban és sóhajtásban megmaradok: mig nem az én fiamat szemeinmel láthatom: Ugyan ezenképpen jegyese is gyászruhába öltözteté magát: és napának nagy sirással im ezt mondá: Míg valamit nem hallok az én szerető jegyesemről a gerliczének módja szerint a sirásban és óhajtásban veled megmaradok.

Mikor már boldog szent Elek a fölebb már megmondott — emlitett — szentegyháznak gádorában — pitvar, előcsarnok tornácz — a szegények között tizenhét esztendőkön át megmaradt volna: egy napon * Asszonyunknak képe mely a szentegyházban vala megszólala a szentegyház Custosának — őrének —: és mondá neki hozd be az Istennek emberét: mert méltó Istennek országára és Istennek lelke nyugszik ő rajta: az imádsága pedig mint tömjénnek füstje felmegyen Istennek szine elé: Mikor a Custos nem értheté kiről mondaná. Monda neki ismét a kép: Az aki oda kivül a szentegyháznak gádorában ül: a Custos tehát legottan el és kiméne: és a boldog szent Eleket nagy tisztességgel a szentegyházba bevivé.

Ez dolgot mikoron mindenek megtudták volna: kezde mindenektől tiszteltetni: ő pedig e világi dicsőséget el akarván távoztatni — magától — innét

^{*} Az eredetiben egy *némi nemü* van.

fölkele és ismét Laodiciába mené hol hajóba ülvén akara Ciliciának Tarsis nevű városába menni: de Istennek akaratjából a szél a hajót: igaz Rómának partjára veté ki *melyet látván a* boldog szent Elek mondá magában:

Atyámnak házához megyek és nála ismeretlenül megmaradok sem másnak terhére nem leszek. Mikoron e szegény zarándok Rómának egyik utczáján fölfele indult volna: Látá atyját nagy sereggel a császárnak udvarából kijöni: tehát a boldog szent Elek kezde utána nagy szóval imigyen kajabálni: Eufemianus Istennek embere: engem szegény zarándokot fogadj be a te házadba * és asztalodnak morzsalékánál tarts el: hogy méltóztassék az Úristen a te zarándok fiaddal is irgalmasságot tenni.

Ezt halván Eufemianus: fián való keserüségének tőre az ő szivét legottan által járá: őt pedig— u. m. a zarándokot — fiának szeretetiért udvarába beviteté: és neki tulajdon házat csináltatta: tulajdon szolgálót szerze — ada melléje — és kezdé naponkint saját asztaláról tartani: ő pedig az imádságokban megmarad vala: és testét vigyázásokkal — virrasztásokkal — és böjttel gyötri vala.

Az udvarnak csufolódói — Cuffi — pedig sokféleképen megcsufolják vala: a moslékot neki

^{*} Itt az eredetiben tollhibából ez áll: szászadba.

nyakába önték — ontják — szakálát rángatják és őtet arczul ütik vala! ő pedig mindezeket Isten szeretetéért nagy békességgel elszenvedé vala: azért atyjának házánál tizenhét esztendeig megmarada.

Mikoron tehát szent Elek ki minden lelki jószágokkal — erényekkel teljes vala: megismeré életének végét közelgetni:

A szolgától ki neki szolgál vala téntát és papyrust kére: és életének minden rendét megirá: ennek utána a levelet markába szoritá és lelkét Istennek megadá — visszaadá —:

A következő vasárnap mikor szent Péter egyházában: a missén jelen volna a pápa a két császárral ugymint * Archadiussal és Honoriussal: valamint az egész római néppel: Az égből hozzájok im ilyen szózat adaték: Jőjjetek én hozzám mind ti: kik munkálkodtok és meg vagytok terheltetve: és én megelégitlek titeket: Mely szót halván mind megijedének: és mind a földre hullának: És ime másodszor is ilyetén szózat jön hozzájuk: Keressétek meg az Istennek emberét: hogy imádkozzék Rómáért. ** Mikoron keresték volna és sehol meg nem találtathatott: ismét ilyetén szózat jön hozzájok: Eufemianusnak házában keressétek:

^{*} Tudnia mint áll a góth irásban: = t. i.

^{**} Az eredetiben: imágion.

megkérdeztetik erről Eufemianus: ki is jelen vala és mondá: erről semit nem tudok.

Tehát a pápa Innocencius: a császárokkal egyetemben Eufemianus házához menének: Ezenközben szent Eleknek szolgája Urához — Eufemianus méne és mondá néki: talántán a zarándok az Istennek embere? mert az nagyon szent életű: és békesség tűrű: bemenyén Eufemianus - Elek - czellájába: őtet halva találá és látja hogy arczát fényleni mint az angyalnak: Akará pedig a levelet kivenni kezéből de nem teheté: Mikoron kiment a pápához és császárokhoz s nekik ezt megmondotta: *tehát ők is* bemenének hozzá és mondának neki: jóllehet bünösök vagyunk — legunk - de magas fejedelemséget viselünk: és jelesben ez: mutaták a pápát: a közönséges pásztorságnak birodalmát: Add nekünk azért Istennek embere a levelet: hogy lássuk mi vagyon benne: és hozzá járulván a pápa, fogá a levelet: és ottan — azonnal neki engedé: és az egész — mind — népnek hallására a levelet elolvastatá: az atyja is jelen levén:

Eufemianus ezt halván: minden erejétől megfogyatkozván a földre holt elevenen leesék. Mikoron egy kisded erőt vett volna: a földről fölemelteték és ruháját megszaggatván: kezdé haját tépni: szakállát szaggatni: és fiának testére esvén nagy sirással im ezt kezdé mondani: Ó jaj énnekem én

szerető fiam: miért keseritettél engem oly igen meg: és ennyi esztendőtől fogva az én keserűségemet napról napra neveléd: jaj énnekem nyavalásnak; mert im látlak téged nyoszoládban előttem feküdni és nekem nem szólhatsz: jaj énnekem minemű vigasztalást vehetek én ezután!

Ezen közben mikoron édes anyja — Eleké is ezt meghallotta: miképen a — tenésző oroszlány * szokta a hálót megszaggatni: azon képpen ő megszaggatá ruháit: haját megeresztve kezeit feje fölé kulcsolván: és szemeit menyországra felemelvén: kezde nagy sirással a szent test felé sietni: És mikoron a nagy sokaságtól a szent testhez nem juthata: im ezt kezdé nagy szóval mondani: Adjatok utat énnekem hogy láthassam az én fiamat: lelkemnek vigasztalóját: és azt ki emte az én emlőimet: * S mikor nagy nehezen a szent testhez jutott: reá borula és nagy óhajtással sóhajtással — mondja vala: Ó én édes fiam Alexius: méhemnek édes gyümölcse: szemeimnek világossága és lelkemnek vigasztalója: miért tettél ekképen mivelünk: látod vala a te vén atyádat és engem vén anyádat naponkint keseregni: és sirni. és nem jelentéd meg magadat minékünk: A te szolgáid fiam boszusággal illetnek vala tégedet és

^{*} Tenyész oroszlány = nő oroszlány.

^{*} Szopni.

te nagy békességgel elszenvedéd vala: és ezeket mondván elterjeszté vala magát a szent testen — reáborult — angyali arczát kezeivel illeti: néha pedig ajkaival ápolgatja — csókolja —:

Néha a népre magát kiterjesztvén — a nép felé fordulva — nagy sirással im ezt mondja:

Ó mind ti kik jelen vagytok: sirjatok velem egyetemben: mert tizenhét esztendeig az én házamban ismeretlen lakozott: és ennyi esztendő alatt nem ismertem meg: hogy az én fiam volt: A szolgái sok boszusággal illetik vala őtet: és ő mind nagy békességgel elszenvedi vala:

Jaj azért énnekem fiam Alexius: ki adja az én szemeimnek a könyhullatás kutfejét: hogy sirassam lelkemnek keserűségét éjjel és nappal.

Mikoron mindezeket jegyese is meghallotta: gyászruhába felöltöztetvén: kezde ő is a szent testhez sietni: mikoron oda jutott ő is ráesék a szent testre: és nagy sirással im ezt kezdé mondani: Ó jaj énnekem mert ma árvául hagyattam és özvegygyé maradtam: Immár nincsen kire felemelnem az én szemeimet: eltörettetett az én tüköröm: elveszett az én reménységem: ma kezdetett el keserűségem kinek vége soha nem lészen:

A nép pedig ezt látván és halván nagy sirást tesznek vala.

Tehát a pápa a császárokkal egyetemben a szent testet tiszteletes nyoszolába helyezteték: és

a városnak piaczára kiviteték: és utczáról utczára meghirdetteték: hogy az Istennek embere megtaláltatott: kit mint olyant az egész város keres vala. Siet vala azért a nép mindenfelől a szent testnek látására: — ha pedig — valamely kóros — beteg — a szent testet illetheti vala legottan egészséget veszen: — azaz meggyógyúl. — Vakok szemöknek világját veszik: és ördöngösökből az ördögök kifutnak vala.

A császárok azért e nagy csodát látván: a pápával ők maguk kezdék a nyoszolát vinni: hogy ők is megszenteltetnének a szent testtől. Parancsolák pedig a császárok hogy ezüstőt és aranyat hintenének az utczákra: hogy a nép azokra esvén: könnyebben vihetnék a szent testet a szentegyházhoz:* de a nép a pénznek szeretetét hátra vetvén siet vala a szent testnek látására: és illetésére: és végre nagy kinnal el bevivék szent Bonifacius martirnak egyházába: holott hetednapig isteni dicséretben megmaradván: szerzének koporsót neki aranyból és ezüstből és drágakövekből: melybe a szent testet nagy tisztességgel bele helyhezteték.

Hol — u. m. itt e helyen — nem szűnt meg az Úristen az ő szentének általa kellemes csodákkal fényleni: Ő neki — Istennek — dicséretére az ő szentjének tisztességére:

^{*} A néptömeg akadályozá a menetet.

Meghala ezen boldog szent Elexius mikor irnának Urunk születésének utánna: háromszáz: és kilenczven nyolcz — nioc — esztendőben.

Igy keresé meg a szent szeretetnek kincsét: a boldog szent Elexius: melyben — szeretetben — halálig megmarada: és kivel — melylyel — a mennyei boldogságot is megvevé — elnyeré. — Mit — kit — engedjen minekünk is és adjon — agion — attya. fiu: és szentlélek isten: amen: Amen.

Ez irás irattatott Urnak születésének utánna ezer ötszáz harmincz egy esztendőbe. és elvégeztetett áldozó estén. Aki irta: Ave máriát kér.* ff.

Vége.

* A második Amen után következő sorok vörös szinnel vannak irva és pedig jelentékenyen gondosabban mint a többi. — Az első Amen-nél az α gőrög α = alphával van irva.

Π.

Krisztus születéséről.

Úrnak nevében kezdetik urunk Cristusnak születéséről egy szép és ájtatos predicacio.

Úgy ír szent Lukács evangelista evangeliumi könyvének második részébe: peperit filium suum primogenitum et pannis cum involutum: reclinavit in presepio — codexben rövidítve psepio — Szülé mint tudni a szüz Mára az ő első szülőttét: és posztókba őtet bétakará: és helyezteté a jászolba: e szent Lukács evangelistának mondása mellé Urunknak születéséről három lelki tanuságtok lészen.

Primum erit virginalis ptus * — partus — : Első lelki tanuság lészen: a szüz anyának szüléséről:

^{*} Codexben ptus.

Secundum ¹ erit servitutis actus. Második lelki tanuság a szüz anyának szolgálatáról.

Tercium misterium erit nascentis modus. Harmadik lelki tanuság lészen : a gyermek Jézus születésének módjáról.²

Első tanuság mondám lészen: a szüz Máriának szüléséről:

Itt ezek mellé im ezt kell eszünkbe vennünk: hogy minden ájtatos léleknek: a csodálatos szépség tetszik meg: miért meggondolván: hogy a szüz fiat szüle: ezt ezen *négynek* meggondolásából érthetitek meg.

Elsőből quia beata virgo Maria cristum pulcherrime concepit³: Mert a boldog szüz Mária: a gyermek Jézust szépen fogadá — fogamzá —: mint tudni: szüzességének állapotjában: szentséséges véréből: isteni cselekedetből és szentlélek Istennek erejéből: mint ezt Gábriel angyal megmondá asszonyunknak Lucae primo capite⁴: Spiritus sanctus superveniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi:

Szent Lukács irja: evangeliumának első részében: a szentlélek fölül száll te reád: és a felségesnek ereje árnyékoztatik meg te benned: Erről

¹ scdm. ² Codexben módisságáról.

⁸ Codex: quia bta virgo Maria cristum pulcerrime concepit.

⁴ Codex: luce primo capte.

mondá a szentirásbeli mester: harmadik könyvének harmadik válaszában: Urunk Cristus szerze magának testet a szüznek tisztaságos és szentséges véréből: meglelkesittetett okos lélekkel szentlélek miatt — által —: Ezaránt — erre vonatkozólag — úgymond Bonaventura doctor: A teremtés vetetik szerzésért — szerzésül —: mert Urunknak teste: szentlélek Istennek miatta: asszonyunk Máriának szentséges véréből szereztetik:

Továbbá Urunknak foganatját — fogantatását — az Úristen *Esaiás* próféta által: a szép virághoz hasonlónak mondja: *ecce virgo concipiet e paries filium*: Ime a szűz fogad és szül fiat: Ugymond ugyanott a próféta: támad Jessének gyökeréből — uezzo — vessző és az megvirágzik — kivirágzik —: és nyugszik őrajta az Úrnak lelke:

Mit példáz ez a vessző: a szűz Máriát és e vesszőnek virágát az Ur Cristust: mert valamint a fának virága a fa gyengeséges nedvességéből lesz: azonképen Urunknak szent teste szereztetik aszszonyunknak tisztaságos véréből.

Erről mondja szent Bernád doctor: ha kérditek: miképen fogantatott és született Urunk Cristus: Miképen a szép virág a fátul: és a jó illat a virágtól.

Úgymondja továbbá a pogány bölcs: hogy Arabiában vagyon egy madár mely *Ormomellának* neveztetik: és csak Arabiában lakozik: Ezen madár

midön megkezd *agania* (öregedni) vérét bocsátja a földre s ezt a napnak fénye érve: a vér megelevenedik és belőle a madárhoz hasonló madár lészen.

A puplicanus — Pelikán vagy gődény — madár is az ő fiait vérével föltámasztja: Az oroszlánnak fiai is halva lesznek — születnek — és harmadnapra orditásával őket föltámasztja: Ha a természet mindezeket megteheti: sokkal inkább az Isten a természetnek teremtője megtehette hogy a szüz fiat fogadna és szülne.

Secunda consideracio. Most meg kell gondolnunk hogy a boldog szüz Mária: Urunk Cristust szépen szülé: tudniillik minden fájdalom nélkül: minden kórság és minden nehézség nélkül: sőt szülé kijelenthetetlen nagy örömmel és édességek mint ezt régen megprófélta vala Esuis próféta mondván: Germinans germinabit sicut lilium: fogadván virágzik: mint a liliom: Azért valamint a liliom az ő virágának kinyitásába nem munkálkodik sőt örülni láttatik: azonképpen a boldog szűz Mária mind Urunknak fogadásába: mind szülésébe: mind méhében viselésébe semmi nehézséget nem szenvede.

De mondhatná emellé valaki: honnan jön ez: hogy asszonyunk Mária: sem Urunk méhében viseléséből sem szülésében: valami nehézséget nem szenyedett. Ezen kérdésre reá felel Nagy Albert doctor: és úgymond: hogy ez lőn - történt az Istennek hatalmassága felől — által — ki csodálatos képen tevé ezt a szüzzel: mint ezt régen megprófétálta vala Ezekhiel próféta mondván: Ez kapu az: az az szüz Máriának méhe: beleszen téve örökké: mert — az — Úr ment be és jött ki rajta: Ugymond emellé szent Ágoston doctor: hogy asszonyunk Mária: azt viseli vala méhében: a kitül viseltetik vala: * nem csoda ha Isten ezt megtehette: mikor látjuk a napnak fényét az üvegen által menni az üvegnek minden megbántása nélkül: Azonképen Urunk Cristus ki feltámadásának utána: ajtó betévén tanitványaihoz béméne és esmét kijöve: E világra jövén a szüznek berekesztett méhébe bé méne és a szüzességnek tökéletessége megmaradván: asszonyunknak méhéből a testben mit ott felvett vala: ismét kijöve.

Másodszor ez jön hogy a boldog szüz Mária semi nehézséget nem érze: sem Urunknak méhiben viselésébe: sem szülésébe Urunknak teste felől: mert Urunk Cristusnak teste egy vala a szüz. Máriának testével: mert csak asszonyunknak véréből szereztetett vala Urunknak teste mint föntebb. — édefel — megmondaték: Miképen az embernek teste: mint keze; lába: semi nehézséget nem tészen mert azok a természetnek tökéletességére vannak:

^{*} Kiválasztatott, teremtetett.

ezenképen Urunk Cristusnak teste is: nehézséget nem tőn asszonyunknak méhében.

Harmadszor ez jön a szüz anya — ana felől: mert asszonyunk fogadá Urunkat ártatlanságnak állapotában: tudnia mint - mint tudni bujaság nélkül: szüzessége megmaradván. Egyéb asszonyok pedig fogagiak - fogamzanak - fiokat: megrontott természetnek állapotában bujasággal: Ugyan ezért kell viselniök Evának átkát: hogy fájdalomban szülék fiakat, azért ha az ártatlanságba megmaradhattunk vóna: az asszonyi állatok a szülésnek kinjától idegenek voltak volna: vagyis nem érezték volna a szülés fájdalmait: — Ezenképen asszonyunk Mária idegen lőn — a szülés kiniától - mert ő ártatlan vala: ezért mondia szent Gergöl doctor: Eva nature nostre mortem inseruit. Eva a mi természetűnkbe a halált beojtá — óta —: ezen bünért Istentől arra kárhoztatik hogy fájdalonmal szülne: mig ellenben szükség vala hogy az életnek szülője örömmel - fájdalom nélkül — szüljön.

Tercia consideracio: harmadszor meg kell gondolnunk: hogy a boldog szüz Mária Urunk Cristust szépen emteté — szoptatá —: mint tudni — t. i. — szüzi tejével: Erről énekli szent egyház: Az angyaloknak királyát: csak a szüz emtety vala menyből adott tejjel: miképen mondja egy doctor Ludolfus: kegyesen kell hinnünk: hogy va-

lamenynyiszer asszonyunk Urunkat emtette: anynyiszor nagy és kijelenthetetlen édességet érzett: mert miképen csoda lőn a szüznek magzatot fogadnia és szülnie: azonképen csodálatosan tejet is adnia: — kellett —: Mert a szüznek természet szerint teje nincsen: Továbbá valamennyiszer aszszonyunk Urunkat kezébe akarta venni: megfürösztésre: bepólálásra: emtetésre: mindannyiszor térdre esve imadta őtet: melyet megpéldáz szentegyház a misséhe: hol valahányszor a jámbor pap — uj — akarjá Urunknak szent testét illetnie: mindannyiszor előbb imádja:

Erről mondja szent Ágoston doctor;

O Maria lacta socunde creatorem tuum O Maria emtesél nagy gyönyörüséggel a te teremtődet: menyországnak kenyerét: e világnak jutalmát: te ő neki mint anya szolgáltass időszerint való életet: hogy ő neked és nekünk adja az örök életet: de emellé kérdés támad: a kérdés pedig ez: valjon miként hihetné az ember erősb hittel: hogy a szüz foganta és szülte Urunkat; e kérdésre felelhetünk a szent doctoroknak mondások szerint: hogy ennek hivésére visznek először: megtörhetetlen okosságok: melyek vétetnek az Isten hatalmassága felől: erről mondja szent Ágoston doctor: Az isteni hatalom a szüz anyának méhéből; a kis gyermeknek testét kihozá; ki a koporsó betéve

lévén belőle kijöve*: ennek pedig jobban megértésére vett példát a tükörről: mely a benne való ábrázatnak miatta meg nem törettetik — vagyis ha bele nézünk s ábrázatunkat nézzük. — Ugyanezen képpen a szüz Máriának szüzessége: Urunknak szülésében meg nem töreték.

Második ok vétetik az isteni tisztelet felől: mert miképen az Istennek fia: menyországban atyával — t. i. vala — kitől minden szeplő nélkül születtetik: miképen a világosság a világosságtől bizon — igaz valódi — Isten bizon Istentől: ezenképen a földön akara vallani anyát: minden szeplő nélkül valót.

Harmadik ok vetetik a természet felől: mert az Isten többet tehet mint — hodnem mint — a természet: de a természet bizonyos — néminemű — lelkes állatokat nemztet — nemzeni egymás felekezeti nélkül** mint példánk vagyon a méhről: kikről ugymond szent Amburus doctor: A szüzesség köz a méheknek — közös a méheknél mert egyik a másiknak felekezése nélkül nagy hirtelenséggel tőlök — maguktól — magot az az rajt bocsájtanak: továba a göngyér — gongér — madár fából terem.

Az Ölünek - ölyv - hime nincsen: mit

^{*} Itt Urunk föltámadására czéloz.

^{**} A him és nő egyesülése nélkül.

mondjak továbbá a *Fenix* nevű madárról: melyből egynél több e világon nincsen: ez amint megkezd aggni — öregedni — megégeti magát és hamujából hozzá hasonlatos madár lészen.*

Továbbá az angvilla nevű hal is atya nélkül lészen: ha azért mindezeket a természet megteheti: sokkal inkáb a természetnek teremtője az Isten megtehette: hogy a szűz fiat fogadjon és szűljön. Másodszor még ennek ismeretére visznek meghamisithatatlan tanuk is:

Először ezt vallották mind az ó-törvénybeli mind új-törvénybeli tanuk: kik nagy szentek voltanak: ugymint az ó-történetben a patriárkák és próféták: Az új törvényben az apostolok és evangelisták: ha ezt vallották hát hinnünk kell nekik: mert ők szentlélek Istennek ihléséből — sugallatából — szóltanak: erről irá szent Péter apostol: Non voluntate humana allata est profecia: Nem emberi akaratból lett a jövendőmondás: de szentlélek — ihléséből — sugallatából szóltanak hajdan az Istennek szent emberei,

Másodszor ezt vallották az angyalok: kik hamissat nem mondhatnak amint szent Máté evangelista irja: evangeliumának első részében: igy mondja az angyal Józsefnek: József Dávidnak fia

^{*} A szerző itt a természettudományok akkori fölfogása szerint beszél.

ne akarj félni: ved haza * — nőül venni — Máriát a te jegyesedet: mert ami ő benne vagyon a szent lélektől vagyon: Úgymondá továbbá Gábriel angyal asszonyunknak: Aki születtetik tetőled: szentnek hivatik a felséges fiának.

Harmadszor ezt vallotta az Isten önnön maga: mert megesküvék Ábrahámnak és szövetséget tőn: — kötött — Urunknak e világrai bocsátásáról: mint Moises próféta irja: első könyvének huszonkettedik részében.**

Quarta confideracio Negyedszer meg kell gondolnunk im ezt: hogy asszonyunk mindennél szebbet szüle e világra: mint tudni Cristust Istennek fiát: kinél senki szebb nem lehet: erről mondja az Origenes nevű doctor: soha semmi nemű teremtett állat: ilyen — ellen — szép a világra nem jött: mint Urunk Jesus Cristus. Az ő szépségét pedig megérthetitek az ő szinének elváltoztatásában:

^{*} Vidd haza. Ez ma itt a magyarban is szokásos, p. o. haza viszi aráját.

^{**} A szentirás ide vonatkozólag igy is a föntebb emlitett könyv 22-dik fejezetének 16., 17. és 18. verseiben:

^{17.} v. "Önmagamra esküszöm, ugymond az Isten mivelhogy ezt cselekedted — Izsákot kész vala föláldozni — és egyetlen egy fiadnak nem kedveztél én miattam.

^{17.} v. Megáldlak téged megsokasitom maradékidat mint az ég csillagait sat.

^{18.} v. Sőt a te maradékodban megáldatnak a föld minden nemzetségei."

melyben szine fényesebb a napnál: mint szent Máté evangelista irja: Ugyanezért szent Péter ezen látásnak édességével és kivánságával megszájasodván: nem tud vala egyebet mit mondani hanem csak ezt: Uram jó nekünk itt lennünk. O azért ájtatos lélek — incselkedjél — igyekezzél úgy élni hogy Cristus dicsősége szinének látására érdemes légy bebocsáttatni:

Jaj és jaj — jay, jay — azoknak kik e nagy dicsőséget elvesztik: a bűneik miatt.

Secundum documentum erit servitutis actus. Második tanúságunk lészen a szüz anyának szolgálatáról.

Itt — emellé — kérdik a doctorok: Valljon Uram Isten minemű szolgálatot tőn a boldog szűz Mária: az ő szent fiának a Cristus Jésusnak: szűletése idején: Ezen kérdésre reá felelnek a szent evangelisták: és úgymondnak: hogy főképen négyféle szolgálatot tőn:

Primo: először a kis Jézust szülvén kebelébe vevé: és ennek utánna alávaló — alsó — ruhába és maga tisztába őtet betakargatá: ezenképen kell lelkök szerint minden ájtatos léleknek Urunkat lelkébe fogadnia a tiszta lelkiismeretnek miatta és be kell takargatnia az alázatosság miatt: erről mondja szent Bernád doctor: Lectulus floridus in quo reclinatur et svaviter requiescit Cristus est recta consciencia: Azon virágos ágy melyre helyez-

tetik és édesen nyugszik Cristus: a jó lelkiismeret.

Secundo virgo Maria Cristum natum fascia strinxit et in presepio reclinavit: Másodszor szolgálatot tőn asszonyunk Mária a kis Jézusnak mert őt bepólálá és a jászolba helyezteté: Lilek szerint a pólának kötelén — kötele alatt — értetik Istenhez és felebarátunkhoz való szeretetünk: mert a szeretetnek miatta — által — mint kötéllel megkötőztetik az Isten és az emberrel egyesittetik.

Erről mondja Hugo doctor: O szent szeretet mily erős a te köteled melyel Isten a keresztfához kötöztetheték és az megkötöztetett ember te miattad a bünnek kötelét elszaggatá: Továbbá ugyan ebben — ez által — jelentetik felebarátunkhoz való békességünk is: mert a békességes embernek szivében helyeztetik és nyugszik Urunk Cristus. Unde David dicit: in pace factus est locus eius. Erről mondá Dávid próféta: békességben vagyon az ő helye: Dávidnak ezen mondásán szent Bernád doctor mondja: Miképen a békességben vagyon helye Cristusnak: azonképen a háboruságban van az ördögnek helye.

Tercio virgo Maria Cristum laudavit. Harmadszor szolgálatot tett asszonyunk a kis Jézusnak: mert őtet emteté: jól látjátok pedig hogy a tejben vagyon fehér — fiyér — szin mely példázza az egyenes és tiszta igyekezetet: vagyon továbbá a

tejben édes iz: mely példázza az irgalmasságot: mert az irgalmassággal tartatik mitőlünk a szegényekben Urunk Cristus Jesus: — vagyis: a szegényekben magát Jézus Cristust tiszteljük és ő érette könyörülünk rajtok. — Erről mondá szent Máté evangelista és megirta evangeliumának huszonötődik részében: éhezém és adtatok nekem ennem: Úgymond továbbá: valamit a szegények közül mennél kissebbiknek tesztek nekem teszitek.*

Quarto virgo Maria Cristum diligenter fovit et educavit: negyedszer asszonyunk a kis Jésust szeretettel élteté: és nevelé: meleg vizzel megfürősztvén keblén viselé — hordá —: őtet minden ártalmasoktól megőrizvén: Ezenképen kell nekünk is Urunkat: meleg könyhullatással fürősztenünk: hogy mondhassuk Dávid prófétával egyetemben: Vizeknek kifolyásit adák az én szemeim: mert nem őrzik meg a te törvényedet. O mely édes a gyermek Jesusnak az ilyen förödő: melyről úgymond ugyanazon Dávid próféta: Cor contritum et Lumiliatum Deus non despiciet. — A törödelmes és alázatos szivet az Isten nem utálja — nem veti meg.

Továbbá: kell urunkat az ártalmasoktól is megőrzenünk: A kisded gyermekeknek pedig igen ártnak im ezek: először a napnak fénye mert sze-

^{*} Valamit cselekedtetek egynek legkisebb atyámfiai közül azt nekem cselekedtétek. Szent Máté XXV. 40.

meit megbántja és copassá teszi — tisztátlan szeművé teszi —:*

Másodszor árt a gyermeknek anyjának megrontott teje: mert a gyermekbe különb különbféle kórságot nemz. Ezekből nekünk is megkell a gyermek Jézust lelkünkben őrzenünk. Először a hiu dicsőségnek világosságától: mert úgymond szent Gergel doctor: quod foris ostenditur intusa mercede evacnatur: Ami kivül mutattatik belől a jutatomtól megfosztatik. Másodszor megkell őrzenünk a rontott teitől: a halálos bünnek mivelkedetitől - cselekedetitől - mert a halálos bünnek állapotában tett mivelkedetek semmit nem használnak a boldogságra. O azért körösztien lölkök O Jézus Cristusnak vérével megváltottak: járuljatok elmétekkel a kis Jézusnak jászolához és gondoljátok meg: mert a Cristus értetek tette magát szegénnvé: feküvén a kis szénán: és lelki szemetekkel tekintsétek meg: a mint a szüz anya szent fiát imádja: és én velem egyetemben mondjátok O menyországnak királyné asszonya: és malasztnak anyja: O ami üdvösségünknek egyetlen egy reménysége te hozzád kiáltunk — kajátunk — te hozzád óhajtunk — sóhajtunk — e siralomnak völgyéből: emlékezzél meg a te szent fiadnak kegyelmességéről: melyből mi érettünk akara születni: szenvedni:

^{*} A c itt = cs-vel csapossá.

és meghalni: és engedjed hogy a te édes szülöttedet itt e világon birhassuk az ő malasztját és jövendőben az ő dicsősegét.

Tercium argumentum erit nascentis modus: Harmadik tanuságunk lészen a szülésnek módjáról: mel mellé tudnunk kell: hogy akkoron e világon országot vala Octavianus császár: mikoron Urunk Jézus e világra születteték: országlásának negyvenkettedik esztendejében: mikoron mind - az egész - a világon nagy békesség vóna: akkoron születék a békességnek királya e világra: mint ezt régen megmondotta vala Dávid mondván: Orietur in diebus ejus iusticia: támad az ő idejében igazság és békességnek bősége: Gondolá azért az időben Octavianus császár: megszámláltatni hány országok volnának e világon: hány tartományok hány városok: hány faluk és hány fegyverfogható emberek: Azért parancsolatot tőn mint szent Lukács irja: hogy beirattatnék — összeiratnék — mind az egész közönséges világ: igy hogy mindenki menne az ő városába: avagy faluba honnét való volna: és az adópénz mely egy garas vala: de tizpénzt tészen a császár emberinek adná és magát a császár iránt engedelmesnek vallaná: és ezután neve a legistromba — lajstrom névjegyzék — irattatnék a császárnak viendőbe.

Hec descripiso inchiata est a preside sirie nomine scirino: ezen beirás elkezdeték Siriának

Cirenus nevű fejedelmétől kit a császár Siriának tiszttartójául szerzett vala. Azért akará pedig hogy ott kezdődjék el mert Siria vagyon a világnak közepette: és határos a zsidósággal — országgal — azért akará hogy ezen szerzés — parancs — a többi országokra és tartományokra kihirhönnék — kihirdettetnék.

Ezen vallástételre felmenének azért: mind nemesek mind nemtelenek: Ugymond pedig egy doctor Hugo nevü: hogy csak a nömössek közül: ezörször ezören és nyolczszáz ezören leistromoztatának: paraszt néptől megválva — parasztokon kivül.

Ezen vallástételre felméne Joseph is Betlehembe: mert onnan való vala: Názáretből az ő jegyessével asszonyunk Máriával: mert mindketten Dávid királnak nemzetségéből valók valának: Dávid azért Betlehemből támadott vala: Joseph és asszonunk Mária is eredetőket onnét vették vala: Jelesben mert asszonyunk Mária tudja vala a prófétáknak modásából: hogy szent fiának ott kellene születtetni.

Unde Joseph assumsit asinum et bovem secum: Ugyanazért Joseph vőn vele egy szamárt hogy asszonyunkat a hosszu uton segitené: Mert Názáreth Jerusalemhez harminczöt olasz mértföldre — mélfődön — vagyon: melyek közül négy tészen egy magyar mértföldet: Jerusalemhöz délre Betlehem ismét vagyon öt olasz mérföld: hogy azért az ilyen hosszu uton a gyenge szüzet a szamár hátán segitené — t. i. vitt szamarat magával —: Továbbá ökröt is azért hogy azt eladná és az árából az adópénzt megadná: a maradékával asszonyunkat táplálná:

Mikoron Betlehemnek városába értek: kezdének Istennek szeretetiért a vendégfogadóstól szálást kérni: kik látván őket szegényeknek lenniök - hogy szegények -: senki nem igyekszik vala nékik szállást adni: egy közölök megkérdi Josephot honnan jönnének: mikoron Joseph megmondotta volna: mondá amaz: O Stulte senex quam magna fuit indiscreció tua: O balgatag vén mily nagy a te értetlenséged: hogy ily huzos és kemény utra: veled hoztad ezen gyenge személt: nem akarom azért hogy házamba értetlenek száljanak: menj azért az ispotálba: talán ott szálást találhatsz: Mikoron odamentek ott sem találhatának — szálást: Ez pedig mind isteni szerzésből lészön vala: mert a vendégfogadók gonoszok valának: és nem lőnek méltók hogy Urunk az ő házukban születtessék e világra:

Mikoron azért sehol szálást nem találtak vóna: menének ki Betlehemből: és a városnak kivüle találának egy puszta házat: E ház pedig vala Dávid király atyjának — attianak — Isainak háza: e ház a pusztán vala: mert a barnok délben ahban delelnek vala: a sidok — zsidók — teljesen elpusztulni nem hagyák vala: Dávid királynak emlékezetére: E házba bémenének: és Joseph az ökörnek és a szamárnak jászolt szerzet — szerzie —: Ubi cum lacrimis dicere potuit Joseph hol nagy sirással mondhatta Joseph Istennek: O örök mindenható Isten kérlek tégedet bocsáss — meg — nékem hogy illetén hitvány szállásra hoztam a te jegyösödet: Itt e házban helyt szerze a szent Joseph Asszonyunknak is: ezután a városba méne hogy valami eleséget szörzene: és az ökörnek és szamárnak szénát venne:

Asszonyunk Mária pedig: ezenközben elmélkedik vala az Istennek nagy alázatosságáról: és mondja vala: O Úristen királyoknak királya: angyaloknak ura: ki vagyok én: hogy méltóztattál az én méhembe szálni — szálnod — és kilencz hónapig ott lakozni: és a dicsőségnek királyát én szegény szolgáló leányod méltó legyek e világra szülnöm: emtetnem: feltartanom és nevelnem:

O mily boldog óra lészen az: melyben meglátlak tégedet: én Istenemet én tőlem születni: szülöttet —: Bizonyal tégedet szeretettel hozzám ölellek: szeretettel ápolgatlak: és szüzi tejemmel édesen emtetlek:

Ilyetén édes elmélkedésben lévén a szüz Mária: Ezenközbe a boldog szent Joseph a városból megjuta — megjöve — és amennyire teheti a házat megtisztítá:

Sed cem beatu virgo Maria sciret per Dei revelacionem: De mikoron a boldog szüz Mária isteni jelentésből megtudta volna: hogy ez éjjel volna szent fiát e világra szülendő: mind a telles — egész — éjjel az imádságban megmarada: Az éjnek első órájakor — koron — mennyországból leszálla nagy világosság mely csak asszonyunkat vevé körül: és ezen világosságban leszállának az angyaloknak sokaságai: és im ezt kezdék énekelni: eggrediatur dominus: de loco sancto suo: jöjön ki az úr az ő szent helyéből: eljöjön hogy — idvözohe — üdvözítse az ő népét:

Az éjnek másod órájakor ismét nagyobb világosság szálla le mennyországból: mely nemcsak asszonyunkat vevé körül hanem még a szent Josephet is: és az egész házat: melybe leszállának angyaloknak sokasági és im ezt kezdék énekelnie: ecce iam venit desideratus cunctis gentibus: Ime jött már a mindenkitől kivánatos:

Éjfelinek idején pedig leszálla nagy világosság mennyországból mely mind e világot befogá úgy az teljességgel világos nappá — nappallá — változott vala: melybe leszállának angyaloknak sokasági: kik mert kezdik énekelni: aperiatur terra et germinet salvatorem:

Nyiljék meg a szüz méhének földje - föde

- és nemzze az üdvözitőt: és angyalok dicsérik vala a szüz Máriát és neki nagy hálákat adnak vala: hogy az ő megépitőjüket — teremtőjüket érdemlené szülnie: Ezenközben kezde asszonyunknak méhében Urunk Cristus nagy édes indulatokat tenni: Megérté azért hogy szent fiának szülése nagyon közel volna: tehát az imádságból felkele: és a szüzességnek jegyéért fedelét fejéről levéve.* és haját leeresztvén letérdeplék: ezután kezeit öszszetevén: szemeit menyországra felveté: és ime legottan arczája elfényesedék mint a nap: és meglátja elméjében a teljes szentháromság Istent: Megláta amint az Atvaisten szüli a Fiuistent: Meglátá továbbá amint a Szentlélek Isten származik az Atyaistentől: és a Fiustentől egyetemben egyszersmind a két személytől:

Láta továbbá különb különb isteni titkokat illico in ietu oculi sine omni dolore puer Jesus de utero virginis nascitur. Legottan egy szempillantásban: a gyermek Jésus napnál fényesebben: a szüznek méhéből minden fájdalom nélkül születeték: — született — Ezen közben az isteni elmélkedésből megbocsáttatván — fölocsudva —: látá szent fiát a földön előtte könyökölni: Meggondolván pedig az ő isteni felséges voltát: nem merészli vala őtet illetni: de látván őtet mezi-

^{*} Fejkendőjét levevé hogy hajadon legyen.

telennek a nagy hidegségben: és kivánván őtet ruhákba betakargatnia: Nézi vala szent fiának arczáját nagy vidám szinnel — t. i. a kis Jézus volt vidám és jószinben —: Kérvén őtet — Mária hogy méltóztatnék megjelenteni hogy mit tenne — tegyen —:

A kis Jésus pedig édes anyjának kebelébe kivánkozván menni kezeinek és lábainak mutatásával: és vídám arczulatával kéri vala hogy ölébe venné szent anyja. Tunc beatissima Virgo Maria inquit filio tehát a boldog szüz Mária mondá fiának: ime látom mert kivánsz az én kebelembe jöni: és szüzi tejemmel emtetnöd — vagyís hogy emtesselek —:

Azért én téged bátorsággal felveszlek: és nagy tisztességgel felvevén ölelgeti és ápolgatja vala: az édes Jésus pedig vékony karjait az ő anyja nyakára vetvén — tevén — megápolgatá — ölelé — simitgatá, czirógatá és szent emlőit emlé: Ezután a boldogságos szüz Mária mint szent Lukács irja: evangeliumának második részében: ruhátkákba jóllehet alávalókba de mégis tisztákba ötet betakargatá: és ezután a jászolba behelyezteté mert nem vala neki helye az istállóban: meggondolván továbbá az Isten fiának kijelenthetetlen nagy alázatosságát: kezde — Mária neki nagy könyhullatásokkal imigyen szólnia: O én édes fiam Jésus: mely igen nagy a te kegyelmességed — az — emberi nemzethez:

mert te ki örök Isten vagy: lől emberré: te ki halhatatlan Isten vagy lől — halandóvá: te ki teremtő Isten vagy lől teremtett állattá: te ki angyaloknak ura vagy és királyoknak királya: a szolgának ábrázatját fölvevéd. O én édes fiam: egyéb királyok születnek nagy felséges királyné asszonytul: te születtetél én tőlem szegény szolgáló leányodtul: egyéb királok születnek királyi várasba: te születtetél e szegény Betlehembe.

Alii reges nascunt: (ur) in regali palacio tu natus ect. ect. egyéb királyok születnek királyi palotába: te születtetél ez utálatos istálóba: egyéb királok mikoron születnek: királyi ágyra helyeztetnek: te pedig helyeztetel e szoros jászolba: egyéb királyok bepóláltatnak bársonba és biborba: te pedig alávaló és hitvány ruhákba. Ezenközben pedig ápolgatja — czirógatja — vala asszonyunk szent fiának arczáját: és mondja vala nagy sirással: O én édes fiam Jésus: majd ha megfertőztetel: a zsidóknak rút és dohos taknyokkal és nyálukkal:* Továbbá megczirógatja vala szent testét és mondja: O lelkemnek vigasztalója: valjon ha majd ostoroztatik e szent test tetőtől fogva talpadig: Néha - megczirógatja - szent fejét és mondja vala: . O méhemnek édes gyümölcse: majd ha megkoro-

^{*} A szüz anya látnoki lélekkel mondja; ha majd megköndősik arczáját.

náztatik e királyi fő: kemény tövis koronával az emberi nemzetnek üdvösségéért: mert asszonyunk Mária jól tudja vala a prófétáknak mondásokból: hogy szent fiának meg kell halnia: de az idejét és napját Isten eltitkolta vala tőle.

Hec et similia prosequente beata virgine: ezeket és ezekhez hasonlatosságokat — hasonlókat mondván az édes szüz Mária: Ezenközben az ökör és szamár térdre leesének: és teremtő Istenüket imádák: Joseph is megértvén hogy Urunk született volna: ő is térdre esvén imádá: Ezenközben néminemű pásztorok a tartományban vigyázván az ő juhokon — juhaikra —: nekik jelenék Gábriel angyal és nagy fényesség vevé körül öket: és igen megijedének: mondá azért nekik az angyal: Nolite timere: ecce evangelizo vobis gaudium magnum: Ne akarjatok félnőtők – félni – im hirdetek nektek nagy örömet: mely lészen minden népnek: mert született nekünk üdvözitő Cristus Dávidnak várasában: ennek pedig ez jegye: találjátok a kis gyermeket jászolban: Nyilván mondja ma - azaz a mai nap — mert jóllehet éj van: de ez a nagy világosságnak miatta az éj napra változott.*

Ezenközben Gábriel angyallal jelenék vala angyaloknak sokasága: dicsérvén Uristent és mondván

^{*} Ezen rendkivüli tünemény jelezte a rendkivüli eseményt, s ebből következtettek.

dicsőség magasságban Uristennek: és e földön békesség a jóakaró embereknek. Ezeket mondván az angyalok elenyészének — eltünének —: a pásztorok pedig mennek a jászolhoz és találják asszonyunk Máriát: és Josephet és a kisded gyermeket a jászolban: és látván elismerék és imádák a kis Jésust: dicsérvén Uristent mindazokban melyeket láttak vala: és hallottak vala.

O azért Cristusnak jejyesi: tekintsétek meg lelki szemeitekkel a kis Jésust: a magát oly igen megaláztat: — megaláztnak lenni Codex — a jászolban fekvőt: alávaló ruhával betakartat: és térdre leesvén imádjátok őtet: apolgassátok és neki könyörögvén im ezt mondjátok: O édes Jésus, o kegyelmes Jésus miérettünk ily alázatosan akarál e világra születni: a te nagy irgalmasságodért és kegyelmességedért: bocsásad meg minekünk: ami büneinket: és adjad malasztodat e világon és a dicsőséget jövendőben: omen.

III.

Kezdetik Urnak nevébe eg' zép predikácio azzonunk Mariának foganatárol.

De concepcione sermo pulcherrim.

Tota pulchra es amica mea et macula non est in te canticor quarto capitulo: Mindenestől szép vagy én jegyősőm: és szeplő nincsen te benned: ez igéket szent lélek úristen mondá: a bölcsnek szája által: Mely igék mellé a szüz Máriának foganatáról három lelki tanuságtok lészen.

Első leszen az eredeti bünről való megtartóztatásról.

 ${\it M\'asod}$ tanuság lészen a megtartóztatásnak alkalmasságáról.

 ${\it Harmad}$ tanuság lészen különb különb példákról.

Első tanuság mondám lészen az eredeti büntől való megtartóztatásról: Mely mellé kérdik először a doctorok: honnét támada mibennünk az eredeti bün? ezen kérdésre reá feleltetik: hogy a mi első szüleinktől: Ádámtul és Évátul kik ördögnek késztetéséből: Isten parancsolatjának ellene: evének a megtiltott fának gyümölcséből; és jelesben támada bennük az eredeti bün: a bünre való engedetből: mert mint mondja szent Ágoston doctor: Éva noha vétkezék de maga ha Ádám a bünre nem engedett volna: nem vontuk volna — magunkra — az eredeti bünt:

Erről irá szent Pál apostol: prima ad chorinteos g'nto decimo: per unum hominem scilicet Adám intravit in orbem terram: egy embernek miatta — tudnia mint — ugymint Ádámnak miatta jöve bé a halál a fődnek kerekségébe: e szent Pálnak mondásából azért megtetszik — kitünik —: hogy az eredeti bünt mi ebből valók: mert első szüleinknek vétke miatt: az eretet — heredet — szerint való igasságtól megfosztatánk.

De mondhatná valaki: micsoda az eredet szerint való igasság: melytől minket az eredeti bün megfosztá? Jó ezt megtudnunk: hogy cnnek megértéséből értsük meg mi az eredeti bün: ezen kérdésnek megértésére felelnek közönséggel a szent doctorok: és imigyen magyarázzák meg: Originalis iusticia est quedam humane nature rectitudo. Az eredet szerént való igasság az emberi természetnek néminemű egyenessége: mely miatt

az ártatlanságnak állapotában a test a léleknek hatalmassága alá vettetett vala: és az érzékenységek az okosságnak mind addig: mig a lélek engede az ő teremtő Istenének: ez az eredet szerént való igasságnak magyarázata:

Teremtvén azért Isten az embert: parancsolatot ada neki: hogy a fának gyümölcsébe — ből — ne ennék: minek ha ellene tenne halállal halna meg. Mely fának gyümölcsét nem azért tiltá meg Isten embertől: hogy a paradicsomban való fáknak gyümölcsénél az drágáb volt volna: de azért: hogy az ember e kis törvénynyel Istentől vettel: megkisértetnék: úgymint ha ebben Istennek engedne: az engedelmességért érdemlené az örök életet: és az eredet szerint való igasságban megerősülést: ha pedig nem engedne: meggyötretnék két halállal: úgymint időszerint valóval: és örökké valóval.

Homo itaque transgressus pceptum Dei. Az ember megtörvén Isten parancsolatját elveszté a malasztot és az eredet szerént való igasságot: és és esék bünbe és két halálba: ugy hogy ha Urunk Cristus az emberi nemen nem könyörült volna: ki minket az örök halálból megválta: soha ember Istennek látását és a mennyei boldogságot nem valhatta volna: Ami első szülőinknek parancsolat megtöréséből támada azért mibennünk az eredeti bűn.

Kérdik másodszor mégis doctorok: quid est pclum originale in nobis: Micsoda az eredeti bün mi bennünk: Jó ezt is megtudnunk: hogy értsük micsoda az eredeti bün. Igen reá igyekezzetek — figyelmezzetek — mert igen nehéz: E kérdésnek azért megértésére vegyük im ez öt tanuságot:

Első tanuság im ez: hogy az eredeti bün: nem embernek valaminemű mivelködete — cselekedet —: mint az egyéb bűnök: mert az eredeti bünt csak a kis gyermekek valják: erről mondá Dávid a sótári — zsoltár — könyvben: ime gonoszságokban fogantattam: és bűnben fogadott engem az én anyám.

Másod tanúság im ez: hogy az eredeti būn: nem az atyának az anyával való egyesülése: sem valamely férfiunak: valamely asszonyi állattal: mert ha az egyesülésben bün tétetik: az a férfinak és az asszonynak tétemény szerint való büne az: ezért sem gyötretik — bünhödik — a magzat: de azok akik a bünt teszik: De maga ki által az eredeti bün vonattatik — vonatkozik —: az anyának az atyával való egyesülése:

Harmad tanúság im ez: hogy az eredeti bün nem az érzékönségeknek — érzék — dagályossága az okosság ellen hogy nem cselekednék ám úgy mint az okosság mutatja: sem pedig az Isten szinének látásától való megfosztásnak kinja: mert ezek mint tudni az érzékönységnek — érzékiség — dagályossága: Ugyanezenképen az Isten szinének látásától való megfosztás: nem az eredeti bűn allatjok szerint — lényeg — hanem csak abból következik: mert az eredeti bűnből szállanak ezek reánk.

Negyed tanúság im ez: hogy az eredeti bűn nem a kivánság és hajlandóság: kivel a lelkök kiván egyesülni a megfertőztettetett testhöz: sem pedig állatja — substantia — szerint: a léleknek a testhez való egyesülése: mert mikoron ez ellen hailandóság légyen a lélekben természet szerint: Urunk kinszenvedésének miatta: ez el nem vetethetik: továbbá ha valaki azt mondaná: hogy az eredeti bün a léleknek a testhez való egyesülése: hát az egyesülés is: el nem vétethetnék Urunk kinszenvedésének miatta: különben hanem ha előbb a lélekkel távoznék a testtől: de maga a lélek együtt lévén a testtel: és a léleknek kivánsága és hailandósága lévén a testhöz elmosattatik — eltöröltetik — az eredeti bün: Urunk kinszenvedésének miatta.

Ötöd tanúság és utósó: im ez: hogy az eredeti bün állatja — lényege — szerént mibennünk nem egyéb: hanem az eredet szerint való igasságnak megfosztása: melyet méltán a mi első szüleink elvesztének: az Isten parancsa megtörésének miatta:

mely eredeti būn szálla fejenként mi reánk: kik természet szerint Ádámtól származunk.

Kérdik mégis harmadszor a doctorok: miképen szeplősittetik meg a lélek: az eredeti bünnek miatta? Jó ezt is megtudnunk: mert e kérdésből érthetjük meg: a boldog szüz Máriának az eredeti bünnélkül való foganatját: — fogantatását: mint ide alá — b — megirattatik: mely irásból látszik: hogy a lélek nem vonja az eredeti bünt: Ugyanazért a boldog szent Ágoston doctor: erről nagy: mély és nehéz vetekedéseket tészen: mert a gyermeknek lelke nincsen az atyától avagy anyától; mint a test: de a lélek csak Istentől teremtetik: miképen teremtetének az angyalok.

Azért láttatik miképen az angyalok az ő teremtetésőkben nem vontanak valami szeplőt: ezenképen a lélek se: — Ezen kérdésnek és fogásnak megértésére: reá felel a Marói Ferencz doctor: és úgymond: hogy jóllehet az okos lélek ne légyen — nincsen — a szülőktől avagy a testtől: de maga ok szerént ő tőlük vagyon: mert a lélek lételének oka a szülők és a test: mert ha a szülők nem volnának: és a test sem volna: a lélek sem teremtetnék.

Azért miképen azol' — olyan — diák pappá nem lehet: aki özvegy asszonyt veszen házasul — feleségül — magának: mint a törvénykönyvben meg vagyon irva: azonképen ami lelkünk is mikoron veszí magának a testet: mely Ádámban megrontatott: vonzza az eredeti bünt.

De mondhatná mégis valaki: a lélek a testhöz való egyesülését el nem távoztathatja: mert mihelyt a test megtagosul: a lélek ottan — azonnal — teremtetik: és a testbe Istentől ottan beöntetik: azért láttatik hogy ha a lélek a testhöz való egyesülést el nem távoztathatja: hogy ne vonja — vonná — az eredeti bünt.

Ezen fogásra — quest captiosa — is felel ezen doctor és mondja: miért hogy a lélek a testhöz való egyesülését el nem távoztathatja: azért nem gyötrettetik meg érzékenység — érzéktesti — szerént való kinnal: hanem a kárvallásnak kinjával: azaz az Isten szine nem látásának kinjával: miképen az oly biró is ki valakit igazán halálra itél: az igazságnak kiszolgáltatásáért nem gyötörtetik meg kinnal: sem itt sem jövendőben: de hát mivel nem egyébbel hanem a kárvallásnak kinjával: azaz hogy ha akarna pappá lenni: nem lehet.

De mégis valaki mondhatná: én nem foghatom meg: miképen vonná ami lelkünk az eredeti bünt a megkörösztölködött szülőktől: mert a pogány bölcsnek mondása szerént: nem adhatja valaki másnak azt amit nem vall — nem bir —: de a szülők a körösztségnek miatta az eredeti büntől megtisztittattak: azért ők nem valják az eredeti

bünt: hát ebből következik hogy fiokra sem adhatják.

Ezen fogásra is imigyen felelhetünk: mert mint szent Ágoston doctor mondja: erőssen kell hinnünk hogy Ádámnak minden fiai: természet szerént atyától és anyától születettek: eredeti bünben fogantatnak: mint ezt sok szentírások — iratok — bizonyitják: Úgymond azért róla szent Pál apostol: Efesombelieknek irt levelének második részében: természet szerint valánk mind haragnak fiai: miképen Ádámban mind meghalnak: azonképen Cristusban mind megeleveníttetnek. Igy ir róla mégis — továbbá — ugyanezen — szent Pál: ad romanos: egy embernek Ádámnak büne miatt sokan meghalának.

Ahol pedig azt mondók: hogy a szülők a körösztségnek miatta az eredeti büntől megtisztittatván: nem valják azt: és azért nem adhatják fiukra: úgy mondják a doctorok: hogy mikoron a szülék nem szülik fiokat malasztnak állapotjában: és amennyiben Cristusnak tagjai: mert a születésben nem Cristusnak tagjai a kisded gyermekek: de szülik gyermeköket a megrontott természetben: melyben Ádámnak tagjai: az ilyetén szülő pedig hozzá hasonlatost szül: Azért Ádám ki az engedetlenségnek miatta: az eredet szerént való igasságot elvesztette és magát eredeti bünbe ejté: minket kik neki tagjai vagyunk: hozzá hasonlatos

bünben szüle és szül: miért pedig hogy az eredeti bün főképen vagyon a testtől: jóllehet állatja szerént legyen a lélekben: nem száll azért az eredeti bün a gyermekre a szülöktől: de az isteni törvényről: mind ide alá megirattatik:

Ennek pedig jobban való megértésére vegyetek példát: jól látjátok mert a gabonának magja: jóllehet a pelvától — polyva — megtisztittassék: de ha maga — polyva nélkül — a földbe elvettetik magot terem ismét polyvával:

Azt is látjuk: mert e világszerént a nemtelen ismét nemtelent szül: hanemha — hacsak — azután a királytól megnemesíttetik Azonképen az Ádámtól szülöttek: mely Ádám az eredet szerént való igasságnak nömösségét elveszté: születtetnek — Ádámtól — nemtelenségnek fogyatkozásával: hanemha azután Istentől megnömösittetnek: a keresztség malasztjának miatta: a mennyei örökségnek megnyerésére.

Kérdések negyecor — negyedszer — ismét a szent doctorok: kitől adattatik a lélekre az eredeti bun? Ezen kérdésnek megértésére négy tanuságot adnak a doctorok.

Első tanuság im ez: hogy az eredeti bün nem adatik Istentől a lélekre: oka ennek im ez: mert Istennek minden teremtett állatja jó: mint szent Pál apostol irja: továbbá az Isten fia a mi természetűnkbe plántálva felvevé — emberi természetet — de nem vevé fel az eredeti bünt: következik azért hogy az eredeti bün nincsen Istentől mibennünk.

Másod tanuság im ez: hogy az eredeti bün nem adatik a magzatra az apától és anyátul: mert ők az eredeti büntől megtisztittattak a köröszt viznek miatta: ugyan ezért a pogány bölcsnek mondása szerént: nem adhatják másnak amit nem valnak:

Továbbá gyakorta történik hogy a gyermeknek atyja meghal minek előtte a gyermek az eredeti bünt vonná: mert a gyermek az eredeti bünt vonzja akkor mikoron a lélek a testbe béontatik: ez pedig leszen: a férfiban negyven napra: a leányzóban pedig két negyven napra történhetik: azért hogy a gyermeknek atyja meghaljon minek előtte a lélek a gyermek testébe beöntessék: következik azért hogy az eredeti bün nem adatik a szülöktől a magzatokra.

Harmad tanúság im ez: hogy az eredeti bün nincsen a testtől: sem — nem — szeplősittetik meg a lélek a testtől: miképen a test a fertelmes ruhától: mert miképen a napnak fénye: a testi állatoktól semmi fertelmességet nem vehet: sokkal inkább a lelki világosság: azaz a mi lelkünk a testtől az eredeti bünnek szeplőjét nem vonhatja: hát hogyan száll Uram Isten az eredeti bün a lélekre: ha im Istentől sincsen: a szülőktől sincsen: a

testtől sincsen: haljátok és im megmondom: ennek megértésére vegyük a negyed: — negyedik — tanúságot.

Negyed tanuság im ez: hogy az eredeti bün száll a lélekre az isteni törvénynek kiadásából: mert miképen az ki törvényen kivül születik: különben a papi méltóságra fel nem vétethetik: hanem ha kegyelmeznek ő vele — neki — mint megvagyon irva a törvénykönyvben: ezenképen az isteni törvénynek kényszeritéséből: mindenki ki testből születik Ádámban megfertőztetik az eredeti bünnek szeplőjével: s nem vetethetik a méltóságra: azaz: az angyaloknak társasága közé: hanem ha kegyelmeznek neki: mint tudni a körösztségnek miatta: tüznek és vérnek kiontása miatt — is —: Isten szeretetéért: mert mind e három miatt: elvetetik az eredeti bün.

Kérdék ötödször es utószor a szent doctorok: kicsodák azok kik az eredeti bűnt vonzzák? E kérdésnek megértésére tudnunk kell: hogy három szűkséges emellé: hogy valaki vonja az eredeti bűnt.

Primo parentum transgressorum generacio: első hogy az ki az eredeti bünt vonzza: származzék Istennek törvényét megtörő szülőktől.

Secundo naturalis ab eisdem propagacio: második: hogy az ilyen a szülőktől természet szerént származzék.

Tercio az isteni tőrvénynek reá kötelezése.

Első mondám szükség: hogy az aki az eredeti bünt vonzza: születtessék oly szülőktől: kik Istennek parancsolatját megtörték: mert ha a mi első szüleink Ádám: Istennek parancsolatját meg nem törte volna: mi az ő fiai nem vontuk volna az eredeti bünt: mely szálla mi reánk Ádámnak téteményszerént való bünéből: továbbá ha az Isten teremtene egy embert ujonnan: nem ami első szülőink testéből: de egyébőnnen valahonnan: az ilyen volna eredeti bün nélkül.

Másodszor szükséges még emellé hogy valaki vonzza az eredeti bünt: hogy természet szerént születtessék oly szülőktől kik Istennek parancsolatát megtörték: mert ha valaki születnék Ádámtól természetnek fölötte: nem vonná az eredeti bünt: mint példánk vagyon Urunk Cristusról: ki jóllehet Ádámtól vőn eredetet: de maga az ő foganatjának módisságából — módja — nem vonhatta az eredeti bûnt: azért mert nem természet szerént születék: de természetnek fölötte szentlélek cselekedetiből: erről mondja Leo pápa csak Urunk Jésus Cristus: az embereknek fiai közt ártatlanul születék: mert o testi kivánság nélkül fogantatván: lőn emberré: Erről mondja a nagy doctor Scotus: ha Urunk Cristus bátor — habár — isten nem volt volna. harrem csak tiszta — csupán — ember: miért hogy csodálatosképén születék asszonyunk Máriától: nem vonta volna az eredeti bünt.

Harmadszor mégis szükség e mellé hogy valaki vonja az eredeti bünt: az isteni törvénynek reá való kötelezése: mert ha valaki kiváltképen való kegyelmezésből s nagy malasztból e törvényből kivétetik: ez nem vonzza az eredeti bünt: Ugyanazért jóllehet a boldog szűz Mária; az ő származásának módjából: vonta volna az eredeti bünt: azért mert természet szerént származék szent Joakhintúl és szent Anna asszonytúl: mint én avagy te: de maga Istennek kiváltképen való malasztja: mely az ő lelkében teremteték: őtet az eredeti bünbe való eséstől megtartóztata — megóvta —: és ő nem vonja az eredeti bünt.

Ahol azért kérdeték kicsodák azok akik az eredeti bünt vonzzák: Ennek jobban való meg-értésére négy törvények vétetnek:

atalánosan —: mert minden emberek kik anyjuknak méhében természet szerént fogantatnak: vonzzák az eredeti hünt.

Második törvény nézi azokat kik anyjuknak, méhében szentöltettek meg; ezek is jóllehet hogy az ő foganatjokban vonják az eredeti bünt de, maga az isteni malasztnak miatta: még anyjuknak méhében: születésüknek előtte megtisztittatnak az eredeti büntől: ilyetén vala szent Jeremiás próféta: körösztölő szent János: és a kissebbik szent Jakab apostol.

A No. of the Care

Harmadik törvény néz csak egy szömélyt? mint azt aki születtetvén: önönmagátul és a foganatnak — fogantatás — módjából vonja az eredeti bünt: de maga az Istentől kiváltképen való malasztból megtartatik: illetén lőn az édes szüz Mária: mert őtet szent fia kiváltképen való malasztjából: az eredeti büntől megtartá — megóvá —:

Negyedik törvény mondatik természet fölött valónak: Mint mikoron valaki sem — nem — vonzza az eredeti bünt: sem az ő származásának módjából — nem — vonhatja: ilyetén lőn Urunk Cristus ki szüz anyátul született: ezért mondja szent Ágoston doctor: csak Cristus volt az émbereknek fiai közt ártatlan bárány: mert csak ő maga születék ártatlanul: mint tudni az ő foganatjának módjából: mert csak ő maga természetnek fölötte csodálatosképen születék a szűz Mariátúl.

Ezen mondásában — mondásával — szent Agoston doctor nem tagadja meg: hogy asszonyunk Mária nem fogantatott volna ártatlanul: sőt azt vallja: a megtartóztatás kiváltképen való malasztjának miætta. Ex premissis elucidare possumus quomodo potuerit concipi sine peccato originali: beata virgo Maria: Mind a fölül megirt kérdésékből kihámozhatjuk: miképen fogantathatott al boldog szüz Mária eredeti bűn nelkül: mert valakinek azt tartania hogy asszonyunk Mária férfiu magnelkül fogantatott: tévelgés és eretnekség és űrunk

Cristusnak tészen boszuságot vele: mert csak ő az ki anékül fogantatott.

De a jó körösztényeknek e hitük: hogy aszszonyunk úgy fogantatott atyjátul és anyjátúl mint egyéb emberek: egyéb emberek az eredeti bünt mind vonták: asszonyunk Mária pedig annak vonásától Úristen kiváltképen való kegyességéből megtartóztata.

Első kérdés im ez vala: honnan támada mibennünk az eredeti bün? ám úgy mondánk: hogy az első szülőnknek Ádámnak vétkéből: kinek büne miatt megfosztatánk az eredet szerént való igasságtól: Asszonyunk Mária azért Ádámnak bünéből kivéteték Istentől: miképen hogy kivéteték Évának átkából is: kinek úgymonda Úristen fájdalommal szülöd a te fiadat: ennetén — innen — van hogy a többi asszonyok igen nagy fájdalomban szülik fiokat: asszonyunk Mária pedig szülé szentfiát nagy édességgel: minden fájdalom nélkül.

Másod kérdés im ez vala: micsoda az eredeti bűn mi bennűnk? ezt ugyan ott megmagyarázók.

Harmad kérdés im ez vala: miképen szeplősittetik meg a lélek az eredeti bünnek miatta: melyet is megmagyarázánk: e két kérdésből megtetszik hogy asszonyunk Istennek kiváltképen való ajándékából megtartóztathatott az eredeti bünből: mert az anyai tisztesség ezt követeli vala.

Negyed kérdés im ez vala: kitől adattatik a

lélekre az eredeti bün? ám megmondók hogy az Istentől kiadott törvénytől: de azért az Isten ne legyen köteles az ő törvényére * nyilvánvaló hogy czen törvényből kivehette szent anyát: ugyan azért ki is vevé.

Ötöd és utósó kérdés im ez vala: kicsodák azok kik az eredeti bünt vonzzák? amint megmondók mindazok kik Ádámtól természet szerént származtanak: asszonyunk is természet szerént származék? és vonnia kell vala az eredeti bünt: de Istentől attól kivalképen való kegyelmességből megtartóztaték.

O azért boldogságos szüz Mária: tisztaságos szüz: kiben semminemű szeplő nincsen: emlékezzél meg mert tégedet Úristen választott öröktől fogva hogy. légy tisztaságos és emberi nemnek szószólója: No azért o kegyelmes asszonyom minekünk egyetlenegy reménységünk: minket ajánlj a te szent fiadnak: és a te irgalmasságos szemeidet mireánk térihed — téritsd —: és a Jésust méhednek áldott gyümőlcsét: e számkivetésnek utána minekünk megmutassad. O kegyős O kegyelmes O édős Mária: engedjed minekünk a te érdemednek miatta: hogy mi kik tégődet minden bűnőktől tisztának vallunk: minden bűnőkből megtisztittassunk: és jővendőben a te szent fiaddal és veled országolhassunk: Amen.

Istent nem kötelezi az ő törvénye s ez alól kivételt tehet.

Ez predikacionak második része lészön az megtartóztatásnak alkalmasságáról.

Mely, mellé imelleten — ilyen — kérdést támaszthatna valaki; hogy ha alkalmas vala e ez: hogy az Isten asszonyunk Máriát természet szerént való foganatjában: az eredeti büntől megtartóztatná: Ezen kérdésre felelhetünk hogy alkalmas vala: mint ezt megbizonyithatjuk három okossággal:

Először szentirásbéli okossággal: mert alkalmas hogy Cristusban Istennek fiában semmise vettessék mi éktelenséget jelentene mikoron ő legyen örök világosságnak fényessége és szeplő nélkül való titok: de ha asszonyunk Mária eredeti bünben fogantatott volna tehát ez Urunkban éktelenséget jelentene: tudva azt hogy anyja valamikor bünben volt: erről mondá szentlélek isten a bölcsnek szája által: az anya éktelensége a fiué tehát alkalmas lőn hogy asszonyunk az eredeti büntől megtartóztatnék; hogy az éktelenség Urunkból kirekesztetnék.

Másodszor törvénybeli okossággal: mert minden törvénynek mutatásával — bizonyitás — igen gonosz fiúnak itéltetnék az: aki édes szülejét megótalmazhatná az ellenségtül: és szabad akaratja szerént az ellenség kezében hagyja esni: ez még az isteni törvényeknek is ellene volna: mert úgy mondá Isten: tisztöljed atyádat és anyádat: továba a természet törvényinek is ellene volna: mert úgymond a pogány hölcst szüleinknek meg nem

fizethetjük mit velünk tettenek: de lia asszonyunkat Urunk Cristus az eredeti bünbe hagyta volna esnie: tehát ördögnek kezébe esett volna: hogy azért a gonosz fiuság Urunktól kirekesztessék: szükség lön Urunknak szent anyját az eredeti büntől megtartóztatnia.

Harmadszor és utószor: természetnek okosságával: mert im jól látjuk e világ szerént: ha valamely felséges király országában valamely szolgáját felmagasztalná: sokkal inkább illenék anyját felmagasztalnia: ugyanezenképen ha Isten Ádámot és Évát: és az angyalokat kezdetben tisztán teremté: kik Istennek csak szolgái: sokkal inkább édes anyját kelle minden bün nélkül teremteni. ki minden angyaloknak karok — angyali karok — fölőtt fel vala magasztalandó.

O azért boldog szüz Mária: bizon te szép vagy: és minden malaszttal teljes: te általad adatik azért a bünösöknek mind a malaszt mind a dicsőség amen amen.

Ez predikacionak harmadik része lészen killömb killömb példákról: kikkel melyekkel Úristen ki jelentette hogy édes anyja minden bűn nélkül

Jegyzet. A fonti nehány sor után a lap végsora szép vörös betükkel ez: pro scriptores piam lectrix ora Mariam [. 5. 3.]. = 1531.

fogantatott és született: *Első* példát vegyük a tolosanumbeli érsekről: kinek *Ildefonsus* vala neve:

ennek az érseknek asszonyunk Mária gyakorta megjelenik vala: és hoza neki egyszer a mennyei paradicsomból papi ruhát: mely még most is ott a városban vagyon: parancsolá azért neki hogy az ő foganatjának napját esztendőnként szolgálná — ünnepelné —: Ugyan azért e szent érsek: asszonyunknak foganatjáról nagy szép könyvet szerze: mely könyvben bizonyitja őtet minden eredeti bűn nélkül fogantottnak lenni: e könyv — könv — asszonyunknak oly igen kelle — tetszett —: hogy az érseknek kezéből egyszer kivevé és felnyitá: és megolvassá: és neki irásáról hálákat ada.

Más példánk vagyon Alesbéli Alexander doctorról: ki mikoron Párizsban tanitaná a diákokat erre: hogy asszonyunk Mária eredeti bünben fogantatott: oly igen nagy kórság esék reá: hogy mintegy elviselhetetlennek láttatik vala: ezen kórságot esztendőről esztendőre: csak asszonyunknak foganatja napján szenvedi vala: végre megesmeré magát: és felfogadá hogy ha megvigasznék - meggyógyul – az ő mondását megvonna – azaz viszszavonna —: és hogy a szent Ferencz szerzetébe menne be: és ime legottan megvigaszik: és a szerzetbe beméne: és mondását melyet asszonyunk ellen mondott vala megvoná — visszavoná —: ennek fölötte asszonyunknak eredeti bünnélkül való foganatjáról nagy szép könyvet szörze — irt —: halálának idején is magát asszonyunknak ajánlván

im ezt mondá: teljességgel szép vagy én jegyesem: és sem eredeti bünnek sem tétemény szerint való bünnek szeplője nincsen tebenned: és lelkét igy adá meg a szüz Máriának.

Harmad példánk vagyon egy prédikátorról * kinek frater Henricus vala neve: ki szent Domkosnak szerzetéből való vala: ez mikoron asszonyunknak foganatja napján predikállott volna: és a predikáczión azt bizonyitotta: hogy asszonyunk eredeti bünben fogantatott: ugyan azon predikáción leesék: megnémuls: és nagy szörnyű halállal meghala.

Negyed példánk ismét egy fráterról ki szent Ferencznek szerzetéből való vala: ez mikoron egy várasba melynek Tolosanum neve predikállott: a boldogságos szüz tisztaságos foganatának ellene: és azután akarna missét mondani: az oltáron melyre asszonyunknak képe felfaragtatott vala — szobra állott —: Im csodálatos dolog: legottan a kép háttal fordula a fráterhoz: mind ezen napig igy áll ezen kép: mint mondják azok akik látták: A fráter pedig legottan megvakula: Tehát szivének törödelmességével felfogadá: hogyha megvigasznék — meggyógyúlna — mondását meghíná — vissza vonná —: és legottan megvigaszék ő: és mondását mind a népnek hallatára meghíyá — vissza voná:

Ötöd példánk vagyon meges — ismét — egy

^{*} Szt. Domonkos r.

predikátorról: ki szent Domonkos szerzetéből való vala: ez mikoron egyszer predikállana Aragoniának országában: egy ördöngöst kényszeríte: hogy megmondana egy nagy kétséges dolgot melyet elméjében forgat vala: úgymint ha a szüz Mária eredeti bün nélkül fogantatott: avagy nem? tehát az ördöngös nagyon fel kaitha — kiálta — mondván: jaÿ: jaÿ azoknak kik szüz Mária foganatjának ünnepét nem ülik: és a szüzről gonoszt mondanak: ezeket halván e fráter: ő is azután asszonyunk foganatjának ünnepét ájtatossággal szolgálá.

Hatod példát ir szent Anselmus doctor: hogy egy városban vala egy kanonok: ki pap vala: ez naponkint szokta asszonyunknak solosmáját nagy ájtatossággal megmondania — imádkozni —: mikoron étszaka - éjjel - jöne egy faluból hol testi bunbe esett vala: és sietne a városba hol lakozik: egy folyóvizen kell vala neki által mennie: tehát ő maga egy hajóba beüle: és kezde maga áttal eveznie: ezenközben kezdé asszonyunknak vetsernyéjét is olvasni: Mikoron a viznek közepére jutott: ime jelenének ördögöknek sokasági és a hajót vele egyetemben elmeriték: és lelkét mint érdemlette pokolra vitték: Harmadnapon mikoron a kinokban vala: láttaték neki — látta — hogy asszonyunk Mária szenteknek sokaságával oda ment: és mondá az ördögöknek: Mi okért gyötritek az én szolgám lelkét: felelének az ördögök és mondának: E lélek minket illet: mert a mi dolgunkban a testi bünben fogatott meg.

Tehát a kegyes anya bűnösöknek reménysége mondá: Ha e léleknek azénak kell lenni kinek mivelködetében — tettében — fogatott meg: tehát inkáb illet minket hogysem — mint — titöket: mert akkoron mikoron őtet megölitek az én vetsernyémet mondja vala.

Tehát az ördögök ezt halván megijedének és onnan mind elfutának.

Asszonyunk pedig vevé a lelkét: testébe bocsátá: és őtet föltámasztá: és a viznek fenekéről a viznek partjára hozá. Ezen kanonok ezen igen megőrülvén leesék — földre borult, térdelt — asszonyunknak előtte: és mondá neki: dicsőséges szüz mint hálálhatom én ezt meg neked? kinek mondá asszonyunk Mária: intlek tégedet hogy ezután ójad magadat a testi büntől: és az én foganatomnak ünnepét ájtatossággal üljed: és mindenektől illendőnek hirdessed — vagyis illik hogy mások is megüljék —:

Szent András havának nyolczadnapján: ezeket megmondván a kanonoknak az ő látására — szeme láttára — menyországba méne: Ő pedig asszonyunk parancsolatját szeretettel beteljesitvén: a pusztába futa penitenczia tartásának okáért: hol a szüz Máriát mig éle nagy ájtatossággal szolgálá: és foganatjának ünnepét szeretettel ülé.

E példákból vehetitek azért O ájtatos lelkek: Cristusnak vérével megváltottak: mily igen jó a szüz Máriát ájtatossággal szolgálni: mert ő el nem hagyja az ő szolgáit és szolgáló leányit szükségükben: sőt az őtet tisztelőket a kárhozattól megótalmazza: és menyországban őket igen felmagasztalja. O azért mindenható Istennek anyja: mi üdvösségünknek reménysége O angyaloknak asszonya: minket tehozzád kajátókat — kiáltókat —: kegyes szemeiddel megtekints és e világon nyerjed szent fiadnak malasztját: és jövendőben az ő szent szinének látását: mit engedjen nekünk Atya és Fiu: és Szentlélek Isten Amen.

IV.

Úrnak nevében kezdetik eg' zép és aietatos pdikácio azzonunk Máriának sziletéséről.

Lux orta est iusto: rectis corde leticia: psalmo nonagesimo sexto: Világosság támad az igaznak: egyenes szivűeknek vigasság: Ez igéket megirá Dávid próféta isteni dicséretről szerzett könyvének kilenczvenhatodik részében: mely igék a boldog szüz Máriának születéséről

Jegyzet: E sorok után a lap végén vörös betükkel ez van irva: De nativitate bte virginis.

három lelki tanuságtok lészen:

Első Asszonyunk lelkének méltóságos voltáról.

Más. Asszonyunk testének szépséges voltáról.

Harmad. Az ő születésének módisságáról —

módiáról —:

Mondám hogy első tanuságtok lészen asszonyunk Mária lelkének méltóságos voltáról: mely mellé im ez tanuságot vegyétek: hogy az Isten nagyobb hatalmassággal és bölcseséggel teremté asszonyunk Máriát lelke szerént: hogysem mint mind az angyalokat és e világot és mind a benne való állatokat: hogy pedig ez úgy légyen megbizonyithatjuk:

először okossággal és jelesben három rendbeli okossággal Először a méltóságnak okosságával: mert a boldog szüz Mária öröktül fogva választatott vala Istentől és időben oztán igy teremteték: hogy Joly méltóságos lenne és tökéletes: hogy lenne Istennek méltóságos hajloka: menyországnak királyné asszonya: minden angyaloknak és mind e világnak és benne valóknak asszonya: azért e nagy méltóságért: az Isten felséges bölcseségének: kelle őt lelkében minden angyaloknál és egyéb teremtett állatoknál méltóságosban teremtenie:

másodszor az igen közel lételnek okosságával: mert minél valami Istenhez közelben vagyon: anynyival azon Istentől magyobb hatalmassággal és bölcseséggel teremtetett: Jóllehet az Istennek hatalmassága felől: mindének egyenlő hatalmasságal teremtettenek légyen: mind nagyok mind kisdedek: mint ennek megértésére vegyünk példát: a kő: és az angyal: az ég avagy menyország: Istennek egy hatalmasságával teremtettek: de maga az angyalnak és menyországnak teremtésébet Istennek: nagyobb hatalmassága tetszik meg: hogy: nem mint a kőnek teremtésében: mert az angyal

közelben — közelebb — vagyon lstenhez: hasonlatosb is hozzá: hogysem mint a kő:

Mikoron, azért asszonyunk teremteték: igy teremteték hogy az ő szent vére: melyből az Istennek, szent fia az emberiséget felvéve: elválaszthatlan — ul — egyesittetnek Istenhez: hát lelkét méltóságosban kelle Istennek teremtenie minden teremtett állatoknál: ezért mert Urunk Cristusnak utánna: mind angyaloknál: mind embereknél inkáb egyesíteték lelke is Istenhez: minek miatta? (?): a malasztnak és dicsőségnek miatta.

Harmadszor a nagy ellenködésnek okosságával: imelleten képen: mert minél valamelynemű dologban: nagyobb ellenkedések találtatnak: A dolognak megtételében: Istennek nagyobb hatalmassága és bölcsesége jelentetik ki mint ennek megértésére vegyetek példat : ha valaki halottat támaszthatna avagy a napot délről naptámadatra yonhatná: mikoron ezek természet szerént ne lehessenek: ha valaki ezeket tehetné; igen nagy bölcsesége és hatalmassága jelentetnék ki benne: de az Isten teremtyén az angyalokat és e világot: sem szerzett hatalmassága sem mindent megtehető hatalmassága:/mert/az/Jstenben.eokét hatalmasságok vannak: az ő teremtésének ellene nem mondanak: mert Dáyid, prófétának mondása szerént: mondá és legottan lönek a parancsolá jes teremteterek: ne blo et noral sendol chi il streval sociale. De asszonyunk Máriának teremtetésébe: az Istennek szerzett hatalmassága: sokba a teremtésben Istennek ellene ellenkedik vala: melyeket mindent tehető hatalmasságával

Jegyzet: Itt ismét szép vörös betükkel végződik a lap: duplex est in deo potencia. S ast — ordinata 2 absuluta. ellenkezett vala megtennie: mert elvégezte vala: hogy e leányzó mindenkoron szüz lenne: de maga fiu nélkül ne lenne: továbbá ezt is elvégezte vala: hogy a szüz szentlélektől fogadna férfiu mag nélkül: továbbá ezt is elvégezte vala: hogy fogadna nem tiszta — csupán — embert: hanem bizon — valódi igaz — Istent és bizon embert: és hogy azt szülné kitől mind ő mind egyéb állatok teremtettek.

et hec omnia erat impossibilia ordinata potencia: és mindezek lehetetlenek valának: az Istennek szerzett hatalmassága felől: ezért mert: a természet törvényének Istentől szerzettnek ellenkedői valának: de maga az Úristen mindezeket a szüz Máriában megtevé és tekéllé? mivel? (?): mindent tehető hatalmával azért ebben Uristen igen nagy hatalmasságát és bőlcseségét jelenté ky.

Secundo ostendit auctoritatib. Másodszor meges megmutattatik: hogy asszonyunk Máriának teremtésében nagyobb hatalmasságát mutatá és bölcseségét Uristen: hogysem az angyaloknak és minden teremtett állatoknak teremtésőkben: szent

irásokkal: kiről úgymond szent Bernárd doctor: nagy dolgokat tett Uristen a teremtett állatokban: de maga az Istennek ujja semmi fölségesbet és nagyobb dolgot nem tett: miképen a szüzet Istennek anyját — t. i. teremté —: kit mind a nap mind a hold csudálnak.

Secdo auctoritate Anselmi: Úgymond továbbá róla szent Anselmus doctor: semmi tehozzád aszszonyom egyenlő és hasonlatos: mert minden ami vagyon: avagy hogy fölötted vagyon: vagy alattad vagyon: Ami te fölötted vagyon csak Isten az: Ami pedig alattad vagyon minden valami nem Isten — ami csak nem Isten: Úgymond meges — továbbá, ismét — azon szent Anselmus: szükség vala hogy az embernek mint tudni Cristusnak anyja: oly tisztasággal fénylenék: kinél Isten alatt nagyob — at — nem érthetnek.

Tercio auctoritate Jeronimi: úgymond szent Jeronimus doctor is: Az akiről szólunk: magasb az égnél: mélyebb a tengernél: azért ha égnek mondalak o boldog szüz Mária: annál magasabb vagy: ha emberek anyjának mondlak náloknál méltóságosb vagy: ha Isten ábrázatjának mondlak méltó vagy arra: ha angyalok asszonyának: az vagy: kihez hasonhatlak — hasonlíthatlak — méltán nem tudom: Ezen nagy méltóságát pedig kijelenté maga a szent evangeliumban: mikoron azt mondá: fecit mihi domni magna: tőn én

velem az Úr nagyokat: ki hatalmas és szent az ő neve.

Tercio ostendit exemplaritate: harmadszor megmutattatik hogy Uristen: szüz Máriának teremtésében nagyob hatalmasságot és bölcseséget mutata meg: hogy sem egyéb állatoknak teremtésében példákkal:

Első példát azért vegyétek Istenben szerelmes hugaim: a szent irásnak szeriből: mit teremte Uristen a szentirásnak mondása szerént nagyob tanácscsal? mondhatnátok ti az angyalokat: de az angyaloknak teremtéséről úgy ir Moises próféta: mondá az Isten legyen világosság: és lőn világosság: mely világosságon az angyali természet értetik: szent Ágoston doctornak mondása szerént: Azért ime Úristen az angyalokat csak egy szavával teremté: továbbá ha mondanátok e világot és a benne való állatokat (teremte): nyilván vagyon: mert ezeket is csak beszédével teremté melyről ugymond Dávid próféta: Ipse dixit et facta sunt: ő mondá és lőnek: parancsolá és teremtetének: ha azért a szentirásnak mezejére megyünk: megtaláljuk: mert semit Uristen nagyob tanácscsal nem teremtett: mint embernek ő lelkét: mert mikoron az teremteték: nem csak az Isten mondá: de mind az atva Isten: mind a Fiu isten: és mind a Szentlélek isten: olmint — mintegy — tanácskozván mondának:

Jaciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: tegyünk embert a mi képünkre és hasonlatosságnnkra: mert miképen az Isten három személyében: és egy állatjában — lényegében —: ugyan ezenképen Úristen az embernek lelkét úgy teremtette: hogy egy állatjában: és három vagyon benne: u. m. emlékezet: értelem és akarat: Ime azért megtetszik — ki — hogy az Úristen nagyob tanácscsal: és bölcseséggel teremté az embernek lelkét: hogysem az angyalokat: az egeket: a földet és a benne való állatokat:

O azért mely igen nagy és csodálatos a léleknek méltósága: O mely igen nagy ami Istenünknek lelkünkhöz való szeretete: De kérdhetnétek ti engemet Cristusnak szolgáló leányi: és mondhatnátok: Miokáért akará Uristen: a lelket nagyobb tanácscsal: hatalommal és bölcseséggel teremteni. hogy mint nem a többi teremtett állatokat: bizonyával nem egyébért: hanem ezért: mert az Istennek fia jövendőben emberré vala leendő: Mindezekből azért megtetszik: hogy Úristen igen nagy bölcseséggel teremté az embert ezért mert az Isten emberré vala leendő: és minden angyaloknak fölötte: Úr Cristus Jesusnak személyében felmagasztalandó az emberség — emberiség — : Sokkal inkáb mikoron eljöve az idő: hogy teremtené a szüz Máriát kitől az emberi testet fel vala veendő:

Az ő lelkét nagyob tanácscsal: hatalmasság-

gal és bölcseséggel teremté: mind az angyaloknál: menynél: földnél és a benne való állatoknál.

Secundum exemplum accipiamus ex doctoribus sacre pagine: Másod példát vegyük ennek megértésére: a szentirásbéli doctoroknak mondásokból: mely szent doctorok a szentirásnak szeriben: im illetén kérdést támasztanak: hogyha az Úristen asszonyunk Máriát: jobban és szebben teremthette volna lelkében annál amint teremtette? avagy nem? Ezen kérdésre felelhetünk azon szent doctoroknak mondások szerént: hogy jónak és tökéletesnek az mondatik: kihez a jóból semmi nem adathatik: de asszonyunk Mária mint Istennek anyja illetén — ilyen — vala: hát ebből az következik hogy őtet tökéletesben nem teremthette: De hogy ezt megértsétek: úgy mondnak a szent doctorok: hogy az Isten minden teremtett állatot véghetlen jónak teremthetett volna: a természet szerént való tökéletességben: de az állat szerént való tökéletességbe nem tehette.

Mindennek megértésére vegyetek példát: Az Isten nem teheti hogy az egy szám több volna egynél: továbbá hogy a kettő több volna kettőnél: a három háromnál: a négy négynél: igy mondok a többi számokról is: Azt megtehetné hogy többé tenné az egyet egynél: de ottan — azonnal, igy — nem volna egy: a kettőt kettőnél de igy nem volna kettő: igy a többiről is:

Ugyanezenképen jóllehet az Uristen: beatam virginem ut Dei creaturum a boldogságos szüz Máriát mint teremtett állatját tökéletesben teremthette volna: az állat szerént való tökéletességben: de ezt nem tehette hogy tökéletesb anya lett volna: és tökéletesb fiunak anyja: mert im ez háromnál semmi jobb nem lehet: tudnia mint: Urunk Cristusnak emberséginél: menyországnál: és asszonyunk Máriánál: értsed Istennek állatja: ez pedig megtetszik imebből: mert e hármak vallanak véghetetlen méltóságot: a véghetetlen jótól mely az Isten.

Urunk Cristusnak embersége véghetetlen méltóságot vall: a mennyiben egyesitett az istenséghez: mely véghetetlen jó: Ugyanezenképen a menyország is vall véghetetlen méltóságot: ennyiben mert a menyország nem egyéb: hanem Istennel való élés. Asszonyunk Mária is véghetetlen méltóságot vall: amennyiben Istennek anyja lőn: mindezekből azért megtetszik hogy asszonyunk Mária lelkében oly nagy tökéletességben teremteték: hogy semmi teremtett állat nálánál tökéletesb nem lehetett: sem pedig nem lehet: Azért mind fejenként őtet ájtatossággal tiszteljük: miképen menyországnak királyné asszonyát: Angyaloknak és embereknek asszonyát: Istennek édes anyját: Mert ugymond szent Bernárd doctor: qui Marie sicut decet servit devote: valaki asszonyunk Máriának: miképen kell ájtatosan szolgál el nem vész halálának idején.

O azért boldog szüz Mária O Istennek dicsőséges anyja: a te dicsőségednek és jóvoltodnak méltóságaért: vigy minket bünösöket a te nagy dicsőségedre halálunknak utána.

Secundum documentum erit admirabilis corporalis decorii virginis Marie: Istenben szerelmes hugaim: második tanuságtok lészen: asszonyunk Mária testének csodálatos szépségéről: mert miképen a szüz Mária: lelkében minden teremtett állatoknál nemesb és tökéletesb vala: mint ideföl megmondatek: azonképen testében is egyebeknél nemesbnek: tökéletesbnek és szebbnek kelle lennie: Ennek pedig első oka imez: mert a nemesb lelket nemesb test illeti: innét vagyon hogy az emberi test nemesb az egyéb oktalan állatok testénél: az okos lélekhez — lélekkel — való egyesüléseért: De mert hogy a boldog szüz Máriának lelke vala az ő fia lelkének utána — vagyis Cristus után első minden lelkeknél nemesb: tehát teste is szent fia. teste után minden testnél szebb: úgyhogy méltán mondathatik róla az: ami mondatik Judit asszonyról: Non est talis mulier super terram nincsen ilyen — ennetén — asszonyi állat e földön: tekintetében: szépségében és beszédinek értelmiben.

Scda racio másod oka im ez: mert a pogány bölcsnek mondása szerént: ha a természet meg nem bántatik a fiu hasonlatos lészen atyjához: avagy anyjához: A szentlélek Isten pedig Urunknak foganatjában meg nem bántathaték: sem — nem — tévedhete: kinek cselekedetéből a szüz fogada.

Azért tehát következik: hogy miképen Urunknak teste egyesitve volt az istenséghez: minden egyéb embereknek testőknél szebb volt: Dávid prófétának mondása szerént: ki úgy mondá: speciosus forma pre filijs hominis: szépsegősb ábrázat embereknek fioknál; — vagyis ábrázata szebb mint az emberek fiaié —: ezenképen Cristus után anyjának teste is: — szebb mint a többi embereké —:

De a testi szépség áll a testnek mivoltjában: szinében és a tagoknak alkalmas helyeztetésében: azért immár e mellé kérdhetnétek: Valjon Uram Isten: a boldog szüz Mária: nagyon nagy magas vala e állapotjában? avagy pedig kisded — alacsony termetü —: Ezen ti kérdéstekre felelek én nagy Albert doctornak mondása szerént: hogy szüz Mária igen fölötte magas sem vala: és igen kisded sem vala: de alkalmas állapotu: Vala pedig ezen doktornak mondása szerént: magasságában olmint — mintegy — kilenczedfél arasztnyi: alkalmas — fölnőtt — embereknek arasztjával —: hogy pedig magasságában ekkora lett légyen: megérthetitek im ebből: mert az ő szent fiának teste alkalmas mivoltot valla — iustae staturae —: úgy hogy sem igen magas nem vala: mint az óriások: igen törpe sem vala mint a kisded emberek.

Mekkora lett legyen — volt — ám Rómában

felirták: hosszusága — magassága — egy alkalmas embernek araszával mérve: kilencz arasztnyi: Jól látjuk pedig hogy természet szerint: a nagy magtul ismét magas születtetik ha a természet valamikép meg nem bántatik: azonképen a kisdedtől ismét kisded: minthogy pedig asszonyunkban a természet semmiben meg nem bántatott: következik tehát hogy miképen Urunk Cristus alkalmas magas volt: azonképen alkalmas magas volt az ő szent anyja. Ezt jelenté ki a bölcs: Canticy septimo capitulo: quan pulchra es et quam decora. egy könyvének hetedik részében mondván: Mily szép vagy és ékes drágalátos jegyesem a gyönyörüségekben: a te állapotod hasonlitatott a pálmához: mely pálmafa állatjában magas.

De mondhatnátok Istenben szerelmes hugaim: Im értjük már hogy a szüz Mária állapotjában — statura — alkalmas — iustae stat. — magas volt. De akarnok imár megtudni tőled ki ezt irtad az édes szüz Máriának dicséretire: hogy az ő teste volt e kövér: csontos: avagy ösztovér — sovány —: Ezt is én megirom én nektek: Úgymond a nagy Albert doctor: hogy a boldog szüz Máriának teste alkalmas egyenlőségü — arányos —: úgy hogy az ő teste igen kövér sem volt: és igen ösztovér sem: oka pedig ennek imez: mert a nagy kövérség lészen az emberben a hideg és igen nedves természettől; az ösztovérség pedig lészen: a nagy

hévségtől és aszuságtól: Azért a testnek szépsége lészen minden nedvességeknek egyenlőségéből: mely nedvességek az emberben vagynak:

De asszonyunk Máriának testében a nedvességek — nedvek — alkalmasképen s kellő arányban — valának: Hát ebből következik: hogy a teste sem igen kövér nem vala: sem pedig igen ösztövér: de alkalmas szép állapotu.

Másodszor még a testi szépség áll a szinben: mert az emberi testben három szinek vannak: Első szin vagyon a testnek bőrében: második a hajakban: harmadik a szemekben:

Azért először kérdhetnétek: valjon asszonyunk Mária testének bőre minemű szinű vala. Albi vel nigri: vel rubis vel commixti: fejér volt e? avagy fekete? avagy vörös? Avagy pedig sem igen fejér sem igen fekete sem igen vörös?

O boldog szüz Mária: adj malasztot én nekem bünös szolgádnak: hogy a szolgáló leányidnak: kik a tisztaságban téged mind halálig követnek: a te testi szépségedet irhassam igazán meg.

Hogy megértsétek: az emberi test bőrének négy szine vagyon:

Első fejérségből és vörösségből szöröztetett:
van összetév = vegyüléke —

Másod szin fekete: harmad: fejér: negyed: vőrős:

Csak az a szép szin mely a fejérségből és

vörösségből vagyon: a többi szinek az elsőhöz képest mind éktelennek mondatnak: miért? Azért hogy a *fejér* szin az embernek bőrén — burénc a nagy fázásnak bővelkedéséből vagyon: mert az igen fejér testű emberek igen fázékonyak.

Továba a *fekete* szin az embernek testén vagyon a nagy hévségnek — hőség — bővelkedéséből mert ezek igen meleg testűek:

Továbbá a vörösség az emberek bőrén vagyon: a bennök levő nedvességeknek nem szerivel — arányos — való lételétől: Valamely emberek azért ezen három szinű bőrt vallanak testűkőn: nem jó természetűknek mondatnak: azért mert a fejér bőrűek avagy husuak: igen testiek: kétségesek és rágalmazók:

Továbá a fekete bőrűek avagy husuak: igen álnokok és komorak: és az igen vörős emberek avagy husuak: igen haragosak és boszuállók.

De amaz első bőrüek kiknek husuk fejérből és vörösből szereztetett — van alkotva összetéve —: igen jó természeten valók: tiszták: józanok: és mindenkoron vidámok: Ezen szint vallá asszonyunk, szüz Máriának teste is: mint azt nagy Albert doctor mondja: Scdo de colore capillor. Mondhatnátok immár Istenben szerelmes hugaim. Im megértettük immár minemű szint vallott: az édes szüz Máriának teste: de akarnók azt is megtudni és érteni: — hogy — haja minemű volt

őneki? Im ezt is megirom én tinektek: és kérlek hogy megtanuljátok: Ennek megértésére vegyétek ezen három tanuságot

Első im ez: hogy a boldog szüz Máriának nem volt igen fodor haja: mert a hajnak igen — nagy — fodorsága vagyon a fázékonyságnak bőségéből: Az igen fodor hajuak azért természet szerént nagyon fősvények és telhetetlenek. De a boldog szüz Mária nem vala sem fősvény sem telhetetlen: azért tehát nem vallott ő igen fodor hajakat.

Más tanuság im ez: hogy asszonyunknak hajai nem valának ritkák: sem igen kemények: sem igen fejérek — fehér —: mert akik ilyen hajat vallanak azok természet szerént igen gorombák: és irás nem foghatók — gyenge tehetségüek —;

Harmad tanuság im ez: hogy asszonyunk nem vallott vörös hajakat sem: mert ez lészen az emberben levő melegségnek bőségéből: az ilyenek természet szerént hitetlenek: Tehát Uram Isten minemű szinű volt az édes szűz Máriának a haja? Ugymond a nagy Albert doctor: hogy fekete szinű volt: mert ez szép is: és jó természeten való testet: ez illeti: Ezért mondja egy természeten való testet: ez illeti: Ezért mondja egy természeten való: kinek gyermekségében vörös hajai vannak: és oztán megállapodott korában feketére változnak: Asszonyunk Mária azért illetén vala.

Hogy pedig asszonyunk Mária fekete hajat vallott

légyen: megérthetitek im ebből: mert ami Urunk Cristus; mikoron szent szinét szent Wernike — Veronica — asszonynak ada a fátolon — fátyol, kendő —: fekete hajat és szakált hagya rajta: mint irva is látjátok miből vehetitek — következtetni — hogy Urunk Cristusnak fekete haja és szakála volt: tehát asszonyunknak is ollatén haja volt: mert asszonyunk igen hasonlatos volt az ő szent fiához.

Továbá ezt is jól látjátok hogy a sidók — zsidók — kösséggel — közönségesen — fekete hajat vallnak: asszonyunk Mária pedig sidó nemzetségből való vala: hát ő is fekete hajat vallott: de nem igen feketét: hanem alkalmast mely illeti vala a szép fejér rózsai testet.

Tercio de oculis queritur mondhatnátok harmadszor: Im meghallók és tanulók már azt is: minemű szinű volt a boldog szűz Máriának haja: de jó attÿam — atyám — akarnók immár tőled megtanulni — tanulnunk — minemű volt neki — a — feje:? Im ezt is megirom: Ugymond a nagy Albert doctor: hogy az ő feje vala valamenyire — kissé — hosszu: és homloka nem vala széles: de keskeny négyszegű: és alkalmas szélű: alázatos és a főd — föld — felé halgató — hajló —: valakinek azért illetén feje és homloka vagyon: a természettudó bölcseknek mondások szerént az illetén — ilyen — természet szerént: éles elméjű:

igen bölcs: és szemérmes: továbá az ő szemei valának fényesek: és tiszták: szöme fénye pedig vala fekete: szeme szőre is fekete: szemöldöke is fekete: nem sűrű de alkalmas: minemű illeti a szép fekete szemeket: Illetén szemeket és szemöldököt vallott Urunk Jésus is. *Item nasus rectus et mediocris:* továba ő neki orra vala egyenes: nem hosszu de közép modu: mely az álhatatosságnak és bölcseségnek jegye: a pogány bölcsnek mondása szerént.

Továbá az ő szent figei — fülei — valának sem igen kövérek sem igen ösztövérek: de alkalmasok: igen fejérek és igen vörösek: miképen a fehér és vörös rózsának a szinük. Továbbá az ő szája vala nem nagy: alkalmas: gyönyörüséges: szerelmes: és minden édességgel teljes. Továbá az ő ajaki valának pirosak: és valamennyire — kissé — temérdökök — vagyis kissé vastagabb — az alsó ajaka a fölsönél kissé temérdökebb: de ez is alkalmas képen: Valaki azért ilyetén ajkakat vall — bir — bátorságnak és erősségnek jegye:

Továbá az ő szent fogai valának fényesek: egyenesek: egyenlők a hosszuságban és igen tiszták: az álla pedig vala alkalmas és a közepében valamennyire barázdás — kis lukacskát ért — mint illeti a szép állat. Továbá az ő szent nyaka vala igen piros: nem kövér sem ösztövér: de alkalmas. Item manus munde et decentes: Kezei valának simák és fehérek: ujjai vékonyak és hosszuak; és

teljes testének tagjai nagyon szépek isteni bölcse-séggel csodálatosképen szereztettek: Az alsó ruhája vala az ő szent testéhez hasonlatos szinű: úgymint: sem igen fehér sem igen vörös: azaz sződörjés: palástja pedig vala ég szinű: azaz kék: az ő lépése vala lassu: járása alázatos: a járásban pedig fejét lehajtván miképen tiszta és alázatos szűz: az ő szent szava vala hangos és tisztaságos — vagyis csengő tiszta — és gyönyörűséges: úgy hogy öntetett vala malaszt bőségével az ő nyelvére: A Dávid prófétának mondása szerént:

Mindenkoron a vesztekséget — békét, nyugalmat — szereti vala: ritkán szól vala és csodálatos békességes vala: soha nem láttatott megharagudni: soha nem nevetett: soha hivalkodó beszédet nem mondott: erkölcsében igen nemes és mindenkitől szerettetős — szeretett —: Továbá igen éles elméjű vala: úgy hogy a szüzeknek minden dolgukat hamar eltanulá: és még ifjuságában a prófétáknak minden könyvűket: és a teljes ó-törvényt tökéletesen és hamar megtanulá.

Erat omnibs vginibs in tplo devocior: A templomban minden szüzeknél ájtatosb és alázatosb vala: állitván önönmagát mindenkinél alábvalónak: ugyanezért mindenkit tisztel vala. Teljes vala azért a szüz Mária minden lelki jószággal — erénynyel — minden jó erkölcsöknek ékességével: és malasztnak minden ajándokival: innét vala hogy

őtet mindenek tisztelik vala: kiváltképen való tisztelettel: és az ő jó hire neve *hirhözik* — jó hirben állott — vala mindenüt és mindeneknél.

A szüz Mária testének szépsége megtetszik példákból is:* — Olvastatik egy apáczáról: ki nem vala kétséges — kételkedő —: sem rágalmazó: sem álnok: mint némelyek kik bizon a mennyei menyegzőből; mint ama balgatag szüzek: kikről Urunk szól: mint szent *Máthé* evangelista irja: kirekesztetnek: Hát minémű vala? Alázatos engedelmes vala: és fejedelem asszonyának szeretője — szerette főnöknőjét — mert az apáczák között a szentség főképen ebben áll.

Ez mikoron egyszer imádkoznék: imádságában kérte az édes szüz Máriát: hogy neki az ő szépségét megjelentené: *Tunc apparuit eidem benedicta virgo Mária*:

Tehát megjelenik ő neki a boldog szüz Mária: az ő szent testének szépségében: kiről ugymond vala aztán e szent apácza: oly igen szép a szüz Mária testében: hogy semmi gyönyörüségesb: semmi szebb ő nálánál nem láttathatik: de bizon mint edefől — fönteb — megmondaték: a rágalmazó apáczák soha az ő szépségét nem láthatják: — Hát kiét látják? a pokolbéli istenasszonyét Proserpinát:

^{*} Példa egy apáczáról.

Szent Pál mondása szerént: Simile legr. de qdam religioso.

Hasonló példa olvastatik továbá egy szerzetesről: ki asszonyunkhoz igen ájtatos vala: és nagy buzgósággal kivánja vala meglátni a szüz Máriának szépségét: tehát ime sok kérésének utána: Istennek angyala neki megjelenék: és mondá neki: A mi asszonyunk a boldog szüz Mária parancsolja néked: mert meghalgatá a te könyörgésedet: hogy e napon neked megjelenik: de azt is tudjad meg: hogy ha őtet látandod az ő nagy szépsége és fényességének miatta: niegvakulsz: mit is a szerzetes örömetessen föl vőn — vagyis örömmel beleegyezett —:

Tunc disparente Angelo: cepit cogitare intra se: Az angyal eltünvén előle kezde magában gondolnia és mondania: mit tész szegény fráter ha szemeidnek világát elvesztended: szükség neked ajtónként koldulnod: és életedet igy keresned. Azért elvégezé — föltevé — hogy csak az egyik szemét nyitja meg: a másikat befödőzi kezével: hogy igy csak az egyik szeme maradna:

A hatod óra eljövén megjelenék neki asszonyunk Mária: kinek szépségét látván csak fél szemével: oly igen nagy gyönyörüséget vőn belőle; hogy a másikat is — szemét — akarja vala megnyitni: de legottan elenyészik — eltünt — előle a boldog szüz Mária.

Tehát egyik szemétől megfosztatván kezdé magát dorgálni mondván: O jaj nekem nyavalásnak: Miért födözém el egyik szememet: bátor mindkét szememnek elvesztettem volna; kezdi azért kérni asszonyunkat hogy ismét csak még egyszer láthassa.

Tunc cisam secundo apparuit ei angelus dicens: tehát ismét másodszor megjelenék neki Istennek angyala: parancsolja neked a szüz Mária hogy hozzá késitsd magadat: mert ismét megjelenik tenéked: de a másik szemednek világát is el kell vesztened: kinek mondá a szerzetes: Uram ha ezer szemem volna is kész volnék elveszteni: csakhogy láthassam az ő szépségének ékességét: kinek mondá az angyal: meglátod az ő szépségét: és nemhogy ezen egy szemednek világát is elvesztenéd: de még a másiknak világát is megnyered az ő malasztjának miatta: mely mind úgy lőn — mint az angyal mondá —:

Erat quidam iuvenis qui assidue cogitabat Vala egy ifju ki szünetlen gondolkodik vala a szüz Máriának szépségéről: és asszonyunkhoz nagy ájtatossággal könyörög vala: hogy méltoltatnék — méltóztatnék — neki az ő szépségét megjelenteni — megmutatni —:

Egy reggelen mikoron nagy ájtatossággal kérné az édes szüz Máriát: ime megállapik — megállott — előtte —: asszonyunk Mária: és mondá neki:

kivánod e látni az én szépségemet': kinek felelé az ifju: O boldog szüz Mária jóllehet méltatlan legyek én erre: de teljes szivemből kivánom:

Mondá tehát neki a szüz Mária: Nézz jól én reám és lássad az én szépségemet: Mikoron az ifju sokáig nézte volna asszonyunknak szépségét: és a szüz Mária akarna előle immár elnézni — eltünni, menni —: Mondá az ifju: O boldog szüz Mária: ha én a te szépségedtől elszakadok soha többé vigasztalást nem vehetek: Ezen ifjunak azért az — ő — szive nagy édességnek miatta ketté hasada: és Istennek angyali vevék az ő lelkét: és ugyan asszonyunkkal egyetemben menyországba vivék fel.

Ezen példákból megérthetitek Istenben szerelmes hugaim: mily igen szépséges a boldog szüz Mária: Istennek édes anyja. O mely igen boldogok lesznek azok kik az ő szinét láthatják szinről szinre: Viszont O mely boldogtalanok lesznek azok kik e szép szinnek látását elvesztik a bünnek miatta: Háromképen mondatnak azért a szentek boldognak menyországban: először im ezért mert lelki szemökkel látják az Istenséget: másodszor: mert testi szemökkel látják Urunk Cristusnak megdicsőült emberségét. harmadszor: mert ugyanezen szemekkel látják asszonyunknak is kijelenthetlen nagy szépségét: Incselkedjetek — versenyezzetek, iparkodjatok — azért ti is úgy élni e nyavalás világban: hogy jövendőben mind az

Istennek szinét: mind Urunknak emberségét: mind a szüz Máriának szépséges szinét megláthassátok jövendőben. Tisztaság tartástokban pedig igen ne bizzatok: mert bizony csak avval nem üdvözülhettek: Erről mondja szent *Gérgel* doctor: A tisztaság is nem valami Isten előtt jó cselekedetek nélkül: a jó cselekedet se valami — nem érdem — a tisztaság nélkül: Azért ha valaki azon dicsőséges szineket meg akarja látni: szükség, hogy tisztaság tartó is legyen: és jó cselekedeteket is tegyen: mert különben nem láthatja amen.

Tercium documentum erit: modus nativitatis virginis gloriose: Harmadik tanúságtok lészen Istenben szerelmes hugaim: a szüz Máriának születési — módisságáról — módjáról. Úgy olvastatik: mint szent Geronimus doctor irja: Amikoron asszonyunknak szülei ugymint szent Joakhim és szent Anna asszony: minden szentséggel fénylenének: húsz egész esztendőkön át a házasságnak gyümőlcsét nem veheték: ezen husz esztendők betelvén: az Úrnak fogadást tőnek: hogy ha őket magzattal szeretné — megáldaná, ajándékozna —: őtet az ő szolgálatára adnák: Ugyanezért esztendönkint Jerusálembe mennek vala: és Istennek templomát különféle áldozatokkal gyakorolják látogatják, frequentant —: Mikoron egy jeles ünnepre Joakhim házátul Jerusalembe felment volna: és áldozatját barátaival egyetemben a templomba fölvitte volna az oltárra: A papi fejedelem az ő áldozatját az oltárról mind elhányá: és magát — Joakhimot — igen megpirongatá: hogyan merészelt Istennek oltárához járulni: azért mert Istennek törvénye szerént átok alatt van: minthogy meddő azaz: gyermektelen, magtalan —: volna:

Joakim ergo confusus domum noluit redire: Joakhim igen meggyaláztatván nem akara haza menni: nehogy barátitól kik ezt látták és hallották nagyobb gyalázatot szenvedne. Azért titkon majorházába mene pásztoraihoz: és mikoron egynehány napig ott volt volna: egy néminemů - bizonyos - napon: Istennek angyala nagy fényességgel neki megjelenék és mondá: Ne akarj - noli timere — félni: én vagyok Istennek angyala azért — bocsáttattam te hozzád: hogy megmondjam neked: mert a te könyörgésid Istentől meghalgattattak: és a te alamizsnád Istennek elibe felment: Megtekintette Isten a te pirongásodat* és a te meddőségednek szidalmát mely nem méltán tétetett te rajtad - vagyis melyet méltatlanúl szenvedett —: mert az Isten csak a bünön boszuálló: és nem a természeten: Azért mikoron ő valakinek méhét berekeszti — zárja — azért teszi - t. i. Isten - hogy annak méhét viszont megnyitván: ami tőle születtetik isteni ajándoknak

^{*} Hogy az oltárról lehányták áldozatát.

esmertessék: Enlékezesz e *Sáráról* ki sok ideig meddő lőn: és végre *Isákot* kinek Istentől az áldomás — áldás — igérteték szülé Ezenképen *Rákhel* is: a meddőséget sokáig viselé: végre Josefet szülé ki teljes Egiptomnak ura lőn.

Jorcior Sansone — Samson — vel sancior Samuele et tamen ambo matres steriles habuere: ki volt erősb Sánsonnál és szentebb Sámuelnél és mindketten meddő anvát vallottanak. Azért Joakim a te házasod Anna asszony fogad és szül tőled egy leánymagzatot: és hijad az ő nevét Máriának: ez mint az Urnak megirgértetett kisdedségétől fogva az Úrnak szenteltetett és még anyjának méhében megszenteltetik: és Szentléleknek malasztjával bétöltetik: Mindenkoron az Urnak templomában lakozik hogy valami kétség őróla ne támadhasson: és valamint csudálatosképpen születtetik a meddő Annától: azonképpen ő tőle csodálatosképpen fogantatik Istennek fia és szűletik: kinek neve Jésus leszen: ki által adatik minden népnek az üdvösség.

Hogy pedig ezeket inkáb higyed mikoron Jerusalembe jutandasz az aranykapura: Anna asszonyt a te jegyesedet elől találod: ki most a te távollétedről igen szorgalmatos — aggodalmas keresi — akkor pedig a te jelenvoltodon örül: Ezeket megmondván az angyal elenyészik előle:

Anna quoque cum amare fleret: et quo vir

suus fuisset ignoraret: szent Anna mikoron igen sirna mert nem tudá urát hova ment volna neki is azon angyal megjelenék: és amit Joakhimnak mondott vala neki is mindazokat megmondá és parancsolá néki hogy megtérő urának az aranykapura elébe menne. Melyet szent Anna asszony mikoron megtett volna: az angyalnak mondása szerént az aranykapun elől találá és nagy örömmel Jerusalemban az Úrnak templomában Istent imádván térének házukhoz Galileába:

Várván immár Úrtól a nekik igért magzatot: A szent Anna asszony urától szent Joakhimtól fogadá asszonyunk Máriát: és idő reája telvén szülé is: mel — ki — növekedvén három esztendős korában adatik bé a templomba: hol ott — hol — mint élt legyen: megirtam az Annunciacioról való predikácioban.*

O igitur magne deus: quam mirabilis sapiencia tua: O nagy Uristen: mely igen csodálatos a te bölcseséged: mert miképen az asszonyi állatnak Evának miatta veszett vala el a világ: azonképen ismét asszonyi állatnak miatta akarád őtet megépíteni.

O Évának leányi: emeljétek fel a ti elméte-

^{*} Ezen beszéd a Codexben 196-dik lapon van, s igy még azután következik, a 7-dik szt. beszédben, mely bár 'előbb iratott u. m. 1530-ban de a sorban hátrább van.

ket: és tanuljátok meg: mert a ti üdvösségtek áll a szüz Máriának kezében: Ugyan azért — encselkődjetek — igyekezzetek, neki minden ájtatossággal szolgálni: hogy itt e világban nyerje szent fiának malasztját: és jövendőben a boldogságot amen.

V.

Urnak nevében kezdetik egy szép és aietatos predicacio a szüz Máriának visitacioiáról; Im ekképpen:

Magnificat anima mea Dominum: hec cantica decantavit bta virgo Maria: Luce primo capitulo: Magasztalja az én lelkem Urat: ezen dicséretet énekli a boldog szüz Mária: mikoron Ersébet aszszonyt meglátogatá: mint szent Lukács irja: e napevangeliumának első részében: mely igék mellé Istenben szerelmes hugaim: Asszonyunknak ezen dicséretiről három tanuságtok lészen:

 ${\it Els\it 0}$ tanuságtok lészen e dicséretnek méltő-ságáról:

 ${\it M\'asod}$ tanuságtok lészen az ő dicsőséges voltáról:

Harmad és utósó tanuságtok lészen: a szüz Máriának Erzsébet asszonyt meglátogatásáról:

Úgy mondék Istenben szerelmes hugaim: hogy

első tanuságtok lészön: asszonyunk Mária e dicséretének méltóságáról. Mert ez maga a többi dicséreteknél méltóságosb im ez háromban — vagyis: az emlitett három pont közt legméltóságosb —:

Először az ő tulaidonitássába — ki volt szerzője — mert midőn dicséret tulajdonitatik az ő szerzőjének: mint a Moises dicséreti Moisesnek: Dávid dicséreti Dávidnak: Igy mondók a többi prófétáknak dicséretükről is: de ez nőmös dicséret magát: — magának — asszonyunk Máriának tulajdonittatik: erről mondá szent Lukács evangelista: et ait Maria: Magt ania mea dominum: — magnificat anima ect. —: és mondá Mária: magasztalja Urat az én lelkem: Miképen a szüz Mária: mind a prófétákat fölülmulja szentséggel: méltósággal és dicsőséggel: azonképen az ő dicséreti a többi prófétáknak dicséretőket — t. i. fölül: mulja —:

O valjon ki nem szeretné: és tisztelné ezen dicséretet: mely oly méltó és edős nevezetet vőn: hogy mondassék szüz Mária dicséretnek:

És jelesben mikoron e dicséretet éneklé: akkoron méhében vallá: a bizon Istent és bizon — igaz — embert.

Secundo istud canticum precellit alia in causa et intencione: Másodszor: asszonyunknak e dicséreti főlülmulja a tőbbi dicséreteket: az okba és igyekezetbe — szándék —:

Mert a dicséretek közül némelyek szereztettek: avagy hálaadásért: avagy győződelem vételért: mint *Moisesnek* dicséreti: avagy egésségnek vételéért: miképen Ezekhiás királynak dicsérete: Ez dicséret pedig lőn *az Istennek embörré lételéért:* mely nagyobb lőn mind a győződelem vételnél: mind egésségnek vételénél: hát a boldog szüz Máriának dicsérete: méltóságosb lőn mind a tőb — tőbbi — dicséreteknél.

Huius rei gracia queri potest: Ugyan ezért szerelmes hugaim: kérdhetné valamel — valamelyik - közületek: Valion Uram Isten: im ez kettő közül melikért tartozom én Úristennek nagyobb hálaadással: Az emberré lételnek jótételeért e? avagy a megváltásnak jótételéért? avagy továbá a teremtésnek jótételéért. – Mely kérdésre im igen felelek tinektek: hogy sokkal nagyobb hálaadással tartoztok Úristennek emberré lételéről és megváltásáról hodnem - hogysem - mint teremtéséről: Erröl mondja az aranyszáju szent János: semmi nincsen kiről — miről — Úristennek nagyobb hálaadással tartoznánk: mint szent fiának emberré lételéről: és szent kénáról — kinjáról — haláláról: Úgymond továbá: szent Bernárd doctor is: Super omnia o bone Jesu te mihi amabilum reddit: Mindenek fölött O jó Jésus: tégödet énnekem szeretetőssé tészen: ami váltságunknak dolga: és a kinszenvedésnek pohára: melyet én érettem a

keresztfán megivál: Ugyan ezönt — ezt — megmutatom nektek okossággal is:

Mert úgymond szent Gergel doctor: minél jobban növekednek az ajándékok: annál jonkáb — inkáb — növekednek az ajándékokról való számadások is: de az Istennek emberré lételében és kinhalál szenvedésében: igen nagy ajándok adatik embörnek: mert az Úristen önnön magát adá: hát ebből következik hogy ezekről: nagyobb háladással tartoztok Istennek hodnem — mint sem — egyéb jótéteményeiről.

Hoc idem ostendo insup exemplarirate:

Ugyan ezt továbá megmutatom példával is: mert ám úgy olvastatik egy szent atyáról: hogy éjjel és nappal e szent atya: ezőn könyörög vala az áldott Cristus Jésushoz imádságában: hogy méltatnék neki megjelentenie: hogy minemű szolgálatja volna mennél kedvesebb az ő szent szivének előtte: és minemű jó tételéről tartoznék nagyobb hálaadással. Mikoron azért egy étszaka - éjjel éfelinek — éjfél — előtte Urunknak feszülete előtt nagy ájtatossággal imádkoznék: ezenközben látja - hogy - czellájának ajtaját megnyitják: és ime egy mezitelen ember a czellába béméne: hát ez embőr tetejétől fogva talpaiglan elostoroztatott és kemén tövissel megkoronáztatott: látá továbba - hogy - hátvállán egy nagy és magas köröszt vagyon:

Mikoron ezt látta volna a szent atya: megkérdé hogy ki volna: kinek az mondá: én vagyok a Cristus Jésus: qui miserans humano generi descendi in uter. intacte virginis: ki könyörülvén embőri nemzeten menyországból leszállék a szeplőtelen szüz méhébe: kinek tisztaságos véréből az embörséget fölvevém: kinek méhében kilencz hónapig nyugvám: ennek utána világra születém: nem aranas — aranyos — palotában: hanem az utálatos istálóban: kisdet izekre — kevés izéken — * télnek közepette: nyolczad napra körnől — körül metéltettem: harminczhárom esztendék – éven át - sok éhséget: szomjuságot: hévséget: hidegséget szenvedék: végre elárultattam: megfogattattam: megkötöztettem és Annáshoz vitettem: hol ott méltatlan arczul verettem; ennen Kaifáshoz vitettem ki előtt méltatlanul vádoltattam: Kaifástul Pilátushoz: Pilátustól Eródeshez — Heródes —: kitől bolondnak itéltetém: ugyanazért miképen bolond őtőle megcsufoltattam: fejér ruhába öltöztetém és viszont Pilátushoz küldetém: kitől oztán nagy keményen megostoroztatám: megkoronáztattam: és halálra sentenciáztattam: és a kopasztókalváriahegyön: két tolvaj között mezitelen felfeszittettem.

^{*} *İzék* = egyenlő azon maradékszalma vagy más enni valóval, mely evésközben lehull vagy akarva ledobatik.

Valakik azért mindezekről: napjában akárcsak egyszer ájtatosan megemlékeznek: kedvesb énnékem: és azoknak idvességösb: quam totum mundum peregrinaret hogynem mint e világot zarándokul bejárnák: és hogynem mindennap egy zsótárt olvasnának: hogynem esztendőkig vizzel: kenyérrel böjtölnének: és hogynem magukat naponként vérőknek kifolásiglan ostoroznák.

Kérél engemet hogy néked megjelenteném: minemű jótételemről tartoznál nagyobb hálaadással: semmiről nagyobbal mint embőrré lételemről: és kinomról halálomról: ezt megmondván elenyészék — eltünt — előle: mert pedig hogy asszonyunknak ezen dicsérete főképpen ezekről vagyon: hát méltóságosb e dicséret a többi dicséreteknél

tercio hoc canticum pcellit alia: eclesiastica veneracione: Harmadszor asszonyunknak e dicséreti felülmulja méltósággal a többit: Az egyházi böcsület tételbe: mert szent egyház ezt szörzötte: hogy e dicséret naponkéd nagy tisztességgel mondassék a veternieken — vecsernyéken —: ezt pedig tevé szentegyház azért hogy megtanulnók: mert az Istennek fia estve: azaz e Világnak végéje — vége — felé születék a szüz Máriátul: ki miatt vehetjük mi az örök áldomást kiről naponkéd tartozunk mi hálaadással: ugyanazért asszonyunknak e dicsérete szokott szentegyházban: a többi dicséreteknél ájtatosban tisztöltetnie: mert ünnepnapo-

kon szövendékek — szövétnek — gyujtatnak rejá: és tömjéneztetik rajta: ennetén — innét — vagyon továbbá: hogy mikoron ez dicséret énekeltetik: a veternieken — vecsernyéken — a hivő körösztények: talpokra álnak: és a férfiak sivegöket levetik — fövegeiket —: és nagy tisztességgel halgatják: olmintha jelön volna a boldog szüz Mária: és az ő szent fia Urunk Jésus Cristus:

Ez azért igen jó szokás a körösztények között: mert ez dicséret mind szent evangeliom: azért tisztességgel halgatandó: hogy érötte érdem adassék: mert a bölcs — bóc — mondja — mong'a —: A tisztesség tételért adatik jó malaszt.

Secundum documentum dixi erit sublimitatis: Második tanúságtok mondám lészön: ez dicséretnek dicsősségéről Kerlek vegyétek eszötökbe: és tanuljátok meg mert amit im irandó vagyok: nem gyakorta haljátok: ez dicséret azért dicsőségős: mind Istennek mind a szüz Máriának.

Először mondám Istennek kit a boldog szüz Mária ezen dicséretben dicsére: főképen tizenkét . módon:

Először az ő uralkodásáról hogy tudnia mint: mind menon — mennyben — mind fodon földön ... uralkodnék: ezért mondá: Magasztalja az én lelkem Urat.

Másodszor dicséré emberi nemzetnek idvezi-

téséről: azért mondá a második versben: És vigada az én lelköm az én idvezitő Istenemben.

Harmadszor dicséri: az alázatosaknak megtekintésében: azért monda: Mert megtekinté az ő szolgáló leányának alázatosságát.

Negyedszer dicséré: az anyai bódogitásról — boldog —: mert ime ebből boldognak mondanak minden nemzetők.

Ötödször dicséri: a csodatételekről: míkoron azt mondá: mert tőn én velem Úr nagyokat.

Hatodszor dicséri nevének szentségéről mikoron azt mondá: et sanctum nomen ejus és szent az 6 neve.

Hetedszer dicséré az irgalmasságról: mikoron azt monda: És az ő ergalmassága nemzetről nemzetre.

Nyolczadszor az kevélyeknek levetéséről mikoron azt mondá: Tőn hatalmat az ő karjával: eltékozlá a kevélöket — kevélyeket — az ő szivöknek elméjétől.*

Kilenczedszer dicséré az alázatosnak felmagasztalásáról: mikoron azt mondá: Leveté a hatalmasokat a székből: és felmagasztalá az alázatosakat.

Tizedszer az éhezőknek megelégítéséről: mi-

^{*} Szétszórá a szivük szándékában kevélykedőket. Lucae. I. 51. v.

koron azt mondá: az éhezőket betote — betölté — jókkal.

Tizenegyedszer dicséré az emberi természetnek felvételéről: mikoron azt mondá: Vevé Isten az ő gyermekét: megemlékezvén az ő ergalmasságáról.

Tizenkettedszer dicséré az igért megszabaditásnak bételjesítéséről: mikoron azt mondá: Miképen szóla ami atyáinknak Ábrahámnak és az ő magjának örökké.

Elletén szépen dicsére Úristent asszonyunk Mária: ezen ő dicséretiben.

Secundo hoc canticum est gloriosu, bte Virgini Másodszor dicsőséges e dicséret a boldog szüz Máriának: mert ő benne megjegyeztetnek a dicsőségnek tizenkét csillagi: melyek valának az ő fejében való koronába: melyről szent János szóla: látásáról irt könyvének tizönkettődik részében: Asszonyunknak koronájában első csillag mondatik: dianativa preelectio: méltán való választásnak: kiről asszonyunk Istent dicséri: és örülvén dicsekedik mikoron mondja: Magasztalja az én lelkem Urat: nyilván mondja Urat: melyben jelenti aszszonyunk: mert ebből örül és dicsekedik: hogy Istentől kiváltképen választatott szolgáló leányául. kiről – miért – igyekezik hálákat adni. Mert bizonyával a szenteknek ez nagy öröm hogy esmérik magokat Isten szolgájoknak lenni: mert szent

Gergelnek mondása szerént: servire Deo regnare est: szolgálni Istennek országlás. Azért asszonyunk Istenben dicsekedvén mondá: Magasztalja az én lelkem Urat: úgymint az én Uramat: kitől szolgáló leányul választattam: Ugymond pedig a pogány bölcs: kiki mind minemü ollatánt szól milyen úgy beszél —: és művelkedik és űgyel: mert a szivnek bőségéből szól a száj: Urunknak mondása szerént. Miért pedig hogy a boldog szüz Mária ezt mindenkor kivánja vala: hogy érdemlené lenni Istennek szolgáló leánya: és szent fiának szolgálhatna; kit tud vala a szent irásból a testbe jövendőnek lenni: Azért nem csoda hogy legottan az angvalnak hitet ada mondá — mondván —: ecce ancilla domini scilicet quod Semp optavi Ime Úrnak szolgáló leánya tudnia mint (scilicet) melyet mindenkoron kívántam: ez dicséretben is ugyan erről hálát adván mondja.

Magasztalja az én lelkem: Urat kinek vagyok szolgáló leánya.

O boldog szüz Máriának kivánsága mely nagy
 hasznosan beteljesedék: telles emberi nemzetnek üdvösségeért. O mely boldog léleknek mondatik
 az: ki a szüz Máriával egyetemben kiván szolgálni az édes Cristusnak.

De mondhatnátok jó atyám: ckarnók mi tőled megtudnunk: hogyha a boldog szüz Mária alkalmasképen kezdé ez ő dicséretét el: Cristusnak emberré lételéről hogy mondaná: *Magnificat* magasztalja: bizon nekünk csodának láttatik:

Miért nem mondá: dicséri: avagy áldja: avagy hálákat ad az én lelkem Úrnak: mikoron mindezőket méltán mondhatta légyőn?

Ezen kérdésre imigyen felelek én tinektek: hogy a szüz Mária ez igéket nem magátul mondá: de a szentlélek Isten mondatá vele: mely szentlélek Isten azt akará: hogy ez igén kezdené el asszonyunk dicséretit: Magt. (Magnificat.)

Mert asszonyunk dicséri vala Istent mennél nagyobb tételéről: úgymint emberré lételéről: azért Magnificatot kelle mondani. *quod sonat laudis* magnitudinem mely jelenti dicséretnek nagy voltát.

Ezért mondja szent Ambrus doctor magyarázván asszonyunknak e dicséretét: olmint — mintha — azt mondaná a szüz Mária: Oly nagy és halhatatlan ajándokkal magasztala az Úr fel engem: hogy nyelv ki nem jelentheti: azért magasztalja az én lelköm Urat.

De mondhatnátok meges: miért tevé szüz Mária e dicsérethöz hozzá imez igéket: anima mea az én lelköm, és nem mondá: magasztalom Urat.

Erre is imigyen felelek én nektek: hogy ezt is szentlélek Isten akará: hogy mi megtanitassunk a léleknek ajándokiról: melyek nömösbek hógysem

mint a testiek: miképen a lélek drágább minden testnél: mint szent Ágoston doctor mondja: Istent dicsérnünk. Mert hogy Urunknak emberré létele inkáb a léleknek: hogy sem mint a testnek üdvösségére — t. i. van —: azért mondja asszonyunk az én lelkem.

De mondhatnátok meges — ismét — miért nem mondá a szüz Mária e dicséretet imigyen:

Magnificat anima mea Deum vel sponsum: patrem: filium: magasztalja az én lelkem Istent: mikor mindezeket méltán mondhatta volna. Ezen kérdésre is imigyen felelnek a szent doctorok: hogy igy mondatá Szentlélek Úristen asszonyunknak im e két okért:

Először im ezért: hogy az Istent félelemmel tisztelje: mert a bölcseségnek kezdete az Úrnak félelme. Az Úr név pedig a böcsületes félelmet bérekeszti — magában foglalja —: Erről mondá Úristen a prófétának szája által: Si dominus ubi est timor meus ha Úr vagyok hol az én félelmem:

Másodszor im ezért: hogy a boldog szüz Mária minden cselekedetiben tulajdon dicséretit eltávolitaná: és csak az Istennek dicséretire igyekeznék: ha azért mondotta volna az én jegyesemet: ebben magát igen dicsérte volna: ezenképen ha azt mondotta volna: az atyát avagy a fiút: ebben is magát dicsérte volna: ha pedig mondta volna Istent: ebben az ő szolgáló leányi alázatosságát el-

vesztette volna: azért jót mondá: *Mayt anima mru doim*: Magasztalja az én lelkem Urat: melyben magát az Úr alázatos szolgáló leányának vallja: kiben — miáltal — minket megtanita: hogy amit teszünk alázatosan tegyük: és mindeneket Istennek tulajdonitsunk.

Secunda stella dicitur divia dulcificacio: Asszonyunk koronajában második csillag isteni edességnek mondatik: melyről a boldog szüz Mária isteni édességgel teljes levén: örülvén dicsekedik és mondja: Exultavit sptus mensin in deo salutari meo. Örüle az én lelkem az én üdvözitő Istenemben: azaz: az én üdvözitő fiamban.

De mondhatnátok e mellé istenben szerelmes hugaim: Miért mondá asszonyunk e dicséretben örüle és nem mondá örül: mikoron nem sok idővel előtte fogadta vala méhébe Urunkat: hogy ez igéket mondá?

Ezen kérdésre imigyen felelek: hogy a boldog szüz Mária az ő üdvözitő Istenében háromképpen örüle.

Primo ante Cristi concepcionem először Urunk fogadásának előtte: örüle hitben és reménységben: mert erőssen hivé és reménlé Cristust a testbe jövendőnek lenni: miképen Urunk Ábrahámot is hasonlóképen örülni mondá: Szent János irja: evangeliumának nyolczadik részében: Ábrahám a ti atyátok örüle: hogy látá az én napomat: ki hive és reménle: azért mondá Urunk ugyan ott a

szent evangeliumban: láta úgymint hitben: és Istennek kijelentéséből.

Secundo exultavit Maria in hora concepcionis Christi: Másodszor örüle asszonyunk Mária Urunk fogadásának idején: mert erről mondhatatlan örömöt valla: ezért mondá: örüle az én lelkem az én idvezitő istenemben.

Tercio exultavit post concepcionem: Harmadszor örüle Urunk fogadásának utánna: mert tudja vala a telles istent méhében lenni: Azért nyilván mondá: Exultavit: örüle: hogy megjelentse: mert az ő foganatjának kezdetétől fogva: anyjának szent Anna asszonynak méhében: Crístusnak esméretében inkáb örüle: hogynem körösztölő szent János örült volna anyjának Erzsébet asszonynak méhében: Urunknak jelenvoltából.

De mondhatnátok: ismét — meges:

Nunquid Maria scivit antequam concept Cristu de se fore incarnadum:

Valjon Uram Isten tudta e szüz Mária még hogy nem fogadta — mielőtt fogadta — Urunkat: hogy tőle volna az embörséget felveendő:

E kérdésre is imigyen felelek én: a szent doctoroknak mondások szerént: hogy jóllehet tudta légyen ezt a szüz Mária: minden prófétáknak fölötte: de maga nagy alázatosságából nem merészelte azt mondani: sem vélte magát azon szüznek lennie: kitől az Istenfia az embörséget felveendő

— vala — a nagy alázatosságból: mignem megmondá neki az angyal.

Kérdhetnétek továbá: Quare dixit salutari meo: cum Cristus esset Salvator etiam alior.? Miért mondá az én idvezitőmben: mikoron Urunk Cristus lött légyen mindeneknek idvezitője? Erre reá felel Lirai Miklós mester és úgymond: hogy ezt mondá — Mária — a tőle felvött emberiségnek okáért: mert igy volt csak a szüznek üdvözitője: azért örüle és vigada az ő lelke.

Tercia stella dicitur deo chara dilectio. Harmad csillag asszonyunknak koronájában mondatik: Istennek drága szeretetinek: Mert úgymonda asszonyunk az ő dicséretiben: megtekinté az ő szolgáló leányának alázatosságát: Megtekinté azaz: kedvelé és szereté: mert ahol ott vagyon a szeretet: ott vannak a szömök — szemek — szent Ágoston doctor mondása szerént.

De mondhatnátok miért mondá alázatosságát: és nem szüzességét? ezen kérdésre felelek a doctoroknak mondások szerént: hogy jóllehet a boldogságos szüz Mária minden jóságos mivelkődetinek — cselekedet, tett — miatta: Isten előtt kedves volt: és választatott hogy lenne Istennek anyja: de ez volt kiváltképen alázatosságából: ezért mondja szent Bernárd doctor: Merészlem mondani: hogy a szüz Máriának szüzessége Istennél kedves nem volt volna alázatossága nélkül.

Úgymond továbá róla szent Ágoston doctor: O beata humilitas Marie O szüz Máriának boldog alázatossága mely embereknek Istent szüle: halandóknak életet ada: paradicsomot megnyitá és embereknek lelköket megszabadítá: e harmadik csillag mellé: imilletén dolgot mondok én tinektek: hogy az Úristen inkáb és feljeb szereté ezen egy leányzót: hogysem mind az angyalokat szenteket: és mind ez világot: ezt pedig a szeretetnek három jegyéből bizonyitom meg tinektek:

primo ex signo donationis először az adásnak jegyéből: mert úgymond szent Bonaventura doctor: hogy az Isten mondatik valakit másnál inkáb szeretni: mikoron több jónál szereti őtet: Ugymond a pogány bölcs: hogy a szeretet avagy barátság: áll a jó akaratban: Az az akkor mondatik valaki mást szeretni: mikoron jót akar néki: de az isten oly felséges ajándékot ada szüz Máriának hogy senkinek sem - másnak -: sem angyaloknak: sem emböröknek: azt nem adá: ugymint tudnia mint Istennek anvia volna: kinél minél - nagyobb - t. i. valami - teremtett állatnak nem adathatik: Erről mondja szent Anselmus doctor. Mit adhata naguobb ajándokot: a szűz Máriának Úristen: mint örökké a szüzességnek állapotjában megmaradván: az Istent az ő testéből testté lettet szülné: hát ebből következik: hogy az Isten igen szerette a szüz Máriát.

Secundo ex signo conversationis: Másod jegyből megérthetitek: hogy Isten nagyon szerette szüz Máriát: a nyájasságnak jegyéből: úgymond szent Bonaventura: a szeretetnek jegye im ez: szeretettel egymással való nyájaskodás: úgymond a pogány bölcs is: A barátságnak cselekete im ez: megvigasztaltatnia a barátnak látásában: szóllásában és vele való nyájaskodásban: de az angvalok közül egy sincs: sem a szentek közül: kinek Úristen az ő nyájasságát annyira adta volna: mint e leányzónak: kinek teljességgel adá magát: nem csak úgy mint egyebeknek istenül: és urául: de kiváltképen fiuúl: Cuius uberibus fuit alitui kinek emlőivel tartaték — tápláltaték —: kezeivel viselteték: kitől gyakorta ölelgetteték: és ápolgattaték: következik tehát: hogy az Isten szüz Máriát igenis szerette: erről mondja az Isten a bölcsnek szája által: ezt szeretem és választám magamnak jegvesül vennem: és lők — levék — az ő ábrázatjának szeretője.

tercio ex signo impetrationis: harmad jegyből megérthetitek: hogy az Isten igen szerette a szüz Máriát: a megesmerésnek jegyéből: mert az Isten annyira szerette őtet: hogy minden kérésében Istennél nagyobbat — többet — tehet: hogysem mind az angyalok és szentek: és teljes mind — összes — szentegyház: mert semmit tőle Uristen mint édes anyjátul megnem tagadhat: ez pedig megpéldáztatik — az — Ó-törvényben Salamon királyban: Úgymondá anyjának: pete mater mea: quod vis? neque enim fus est ect. kérjed én anyám amit akarsz: mert nem alkalmas nekem tőled valamit megtagadnom: Példa vala ez Istenben szerelmes hugaim: kit példáza e Salamon király? nem egyebet hanem Urunk Cristust. kit példáza továbá Salamonnak anyja? Asszonyunk Máriát. Miképen Salamon király meghalgatá anyját Bersabeth: ezenképen Urunk Jésus édes anyját: minden kérésben: Ennek pedig jobban való megértésére: im ilyetén példa olvastatik:

Vala egy gonosz embör: ez életében jóllehet gonosz vala: de maga — hoz — szüz Máriához ájtatos vala: mikoron azért sok bünöket tett volna: egyszer egy szentegyházba béméne: és látván ott asszonyunknak képét mondá: O boldog szüz Mária: ha téged segédségül hinálak is: heiába — hasztalan — munkálkodnám: mert mikoron legyek igen nagy bünös tudom hogy megnem halgatsz. Azért én vélem immár magamat elkárhozottnak lennöm sem segithetem meg te miattad — u. m. te se segitesz rajtam:

Cum autum avertisset se ut exiret desperatus Mikoron pedig magát eltéritötte volna — elfordult — hogy kimenne kétségbeesve: legottan az irgalmasságnak anyja megszólala neki mondván: bizzál énbennem: mert ha még a pokolnak mélségére kár-

hoztattál volna is örökké kiszabadithatnálak: nincs semmi mit az én fiam tőlem megtagadhatna: ezt halván e szegény bűnős igen megbátorkodék: és asszonyunktól bocsánatot kérvén: továbá őtet — azután — bűnnélkül szolgálá.

O azért szüz Máriának követői: kik őtet a tisztaságban követítek: nem szinnel hanem téteménynyel értsétek meg: mely igen szerette a felséges Isten a boldog szüz Máriát: és mely igen hatalmas az ő könyörgése Istennél: mely mind az angyaloknak és szenteknek könyörgésüket fölülmullotta.

Ideo ipsam in specialem patronam eligite: Azért őtet kiváltképen való ótalmúl válasszátok: mert ő titeket mint Istennek anyja mindenben megsegithet.

Quarta stella in corona bte virginis dicitur batificacio negyed — ik — csillag asszonyunknak coronájában mondatik bódokutásnak — boldogitásnak, boldoggá tevésnek — azért mondá asszonyunk a dicséretben: ecce enim ex hoc beatam etc. Mert ime ebből: boldognak mondanak engömet minden nemzetek: Azért szüz Mária méltán boldognak mondatik: minden nemzetektől: mert ő fogadá: viselé: és szülé a boldogságnak megadóját.

De mondhatnátok emellé: Valjon Uram Isten: asszonyunknak ezen mondása mint tekéltessék meg — hogyan? miként tekintsük? értsük? — mikoron lásunk — látunk — sok nemzeteket: kik nem hogy őtet boldognak mondanák: sőt szidalmazzák: és

káromolják: mint a sidók: szerecsenek: törökök: és sokféle eretnekök? Ezen kérdésre imigyen felelek én tinektek: hogy a boldog szüz Máriának mondása bételjesődék: mert minden nemzetekből tértenek Urunknak hitére: kik a szüz Máriát boldognak valják: hogy pedig inkább megértsétek: főképpen három rendbéli nemzetek vannak ez világon: kik killömb-killömb - különféle - tévelgésben vannak: elsők a sidók ezek a szüz Máriát azért bodokútják – boldognak mondják – mert ő róla a prófétáknak miattok: sok jókat mondanak: Ugymond pedig szent Bonaventura doctor: hogy a zsidók közül némely hitetlenek: a szüz Máriában ezt nagy csodának mondják vala: hogy mikoron — ámbár — igen szép volna: embertől bünre nem kivántatik.

Más — második — nemzetök a Mohmetnek követői: ugymint a törökök: szerecsenek: agarenossok: és egyéb rendbéli pogányok: még ezek is ha meglátják boldognak mondják a szüz Máriát: mikoron az ő könyvükben nagy sok jó találtassék irva ő róla: Ami az Mehmetnek könyvében: mely Alkoránomnak mondatik: imigyen irattatik: Mondának az angyalok, O Mária: bizonnyal isten választott téged: és megtisztitott téged: és tisztán választott tégöd minden e világi asszonyoknak fölöttök.

· Ibidem sic scribitur: Ugyanott megis — ismét —

imigyen irattatik: Senki nem születik Ádámnak fiai közül kit meg ne ütne a sátán: az Máriátul és az ő fiálúl megválván — vagyis őket nem érinté, eltekintve tőlük —: Ugy irattatik ismét ugyanott: az emberek között sok tökéletesek voltanak: de senki tökéletesebb nem volt Jésusnak anyjánál Máriánál: Valaki azért a Mohmet törvényének tartói — követői — közül asszonyunknak nevét nyilván megkáromolja: ez megköveztetik: és az ő szája kövel törettetik el.

Ime azért Istenben szerelmes hugaim: megtetszik miképpen a szüz Mária: a ti édesanyátok még a pogányoktól is boldogittatik — boldognak tartatik —:

tercium genus nacionum est cristianor. Harmad nemzet a köröstén nemzet: A két első nemzetek u. m. az sidók és Mohmetnek követői: ezek tévedésben és a kárhozatnak utján vannak: de a jó körösztények ezek jó uton vannak: ezek azért őtet egyetemben szentnek és boldognak mondják: Piruljon meg azért a gonosz körösztény: ki a szüz Máriát nem akarja dicsérni: mikoron még a pogányok is mint idefel megmondaték dicsérik.

Bizonával — bizonyosan — o boldog szüz Mária igaz az amit terólad énekel — a — szentegyház: Boldog vagy szent szüz Mária és minden dicséretre méltóságos: mert tetőled támada az igazságnak napja Cristus mi Istenünk. Azért im tégedet mind boldognak mondunk.

Quinta stella in corona bte virginis dicit mirificacio: Ötöd csillag asszonyunknak koroná-jában mondatik csodálatosságnak: Azért mondá az ő dicséretében: quiu fecit mihi dominus magna qui potens est: Mert tőn én velem nagyot: ki hatalmas — az — Úr — Úgymond e mellé egy szent doctor Teofilus: bizonyával nagyokat: csodálatossakat az Isten cselekedeti a szüz Máriával. mikoron a bünöktől őtet megtartóztatá: Mikoron őtet megszentőlé: mikoron az ő fiát őtőle születteté. és emberi nemzetet ő általa megépité: Mikoron pedig szüle szüzen megmarada: ez pedig lőn im ebből: quia potens est. mert hatalmas: úgy mint az Ísten: mert senki egyéb tőlénél — ő kivüle — nem tehette:

Ez csillag mellé imilleten dolgot mondok én tinéktek: hogy az Isten a világnak teremtésétől fogva: aminő csodákat tett: semmiben nagyobb csodát nem tett: mint a szüz Máriában: ezt pedig hárommal bizonyítom meg tinektek.

először szentirással kiről ugymond szent Bernárd doctor: jóllehet az Isten nagy csodákat tött légyen: a teremtett állatokban: de maga semmiben nagyobb csodát nem tett; mint a szüz Máriában: kit mind a hold és mind a nap csodál. Ugyan ezönt — ezt — bizonyitsa — bizonyitja — szent Anselmus doctor; és több szent doctorok.

másodszor meglizonyitom okossággal imigyen: Semmisem mondathatik nagyobbnak: minthogy az Isten embörré lőn: Mikoron sokkal távolb légyen az Isten a teremtett állattul: hogynem a teremtett állat a semmitől. A teremtett állat felől azért nagyobb nem mondathatik: minthogy légyőn Istennek anyja: mert ez nagy malaszt és dicsőség: melynél — kinél — Isten nagyobbat a teremtett állattal nem közölhete: erről mondja szent Anselmus doctor: Semmi tehozzád asszonyom hasonlatos, semmi hozzád egyenlő: mert minden ami vagyon: avagy fölötted vagyon: vagy alattad vagyon, Az csak Isten: ami pedig alattad vagyon minden ami nem Isten:

harmadszor megbizonyitom példával is Mert az Isten nagyot tőn: mikoron mennyet: földet: és a benne való állatokat teremté semmiből: csak egy beszédével — szavával —:

Mert Dávid prófétának mondása szerént Mondá és lőnek: parancsolá: és teremtetének: de ennél nagyobb csodát tőn Isten: az ő szent anyjában: mikoron az ő szent véréből: az emberi testet felvevé: kit — v. mit — menny és föld meg nem feghat

Item magnum fecit deus quando.

, továbbá nagy dolgot tőn az Isten: mikoron Ádámnak kisded teteméből: egy nagy asszonyállatot teremte Évát: de ennél nagyobb dolgot tőn Uristen mikoron a szüz Máriának kisded véréből egy szempillantásban Urunknak szent testét szörzé: és. az istenséghez egyesité.

továbá nagy dolgot tőn az Isten mikoron a vizözönnek miatta: e világot elveszté: és a nyolcz embereket tudniamint: Noet fiaival egyetemben megtartá: de ennél nagyobb dolgot tőn: midőn a szüz Máriát minden eredeti bünnek szeplőjétül megtartóztatá: és embőri nemzetet ő általa megváltania végezé.

Item magnum fecit deus quando farahonem submerso továbá nagy dolgot tön az Isten mikoron Faraho kivált mind népével egyetemben a vörös tengerbe boritá: és a sidókat kik akkoron Istennek választott népi valának: száraz lábbal rajta által vivé. de ennél nagyobb dolgot tön a szüz Máriában: mikoron a kegyetlen ellenséget a pokolbeli ördögöt: szent fiának miatta meggyőzvén: telles emberi nemzetet megváltá.

továbá nagy dolyot tőn az Isten mikoron az pusztában a sidókat mennyei mannával tartá: de ennél nagyobbat tőn: mikoron a szüznek méhében szent fiának testet szörze: mind a szenteknek életökre: Továbá nagy dolgot tőn Uristen mikoron a Jordánnak vizét vissza foltathá — folatá — és Ákáznak órájában: tiz garádicscsal — gradus — a napot hátra voná. de még ennél is nagyobb dolgot tőn: mikoron a szüznek engedetire — egyet-

tével — menyországból reája leszálván magát gyermekké tevé: mindezekből azért megérthetitek: hogy Isten minden dolognál nagyobb dolgot cselekedett a szüz Máriában.

Sexta stella in corona bte virginis dicit sanctificacio hatodik csillag a szüz Mária coronájában mondatik: megszentőlésnek: melyről ugymondá: et sanctu nom ejus: és szent az ő neve: bizonynyával az Istennek neve mondatik szentnek: mert minden szentség ami gondoltathatik tőkéletősben vagyon Istenben: és az ő szent nevét méltán viselőket szentté teszi: erről mondá Uristen Moisesnek általa: legyetek szentek: mert — az — Úr szent vagyok ki megszentőllek titeket. A boldog szüz Mária azért dicsekődik ebben: hogy szentséges fiát elfogadá: kinek szentséges neve miatt ő is igen megszentőltetik.

Emellé im ezt vegyétek eszötökbe hogy a szüz Múria méltán dicsekedik erről: mert az Úrnak neve szüz Máriában inkább mondatik szentnek hogysem emberré lételének előtte: jóllehet akkoron is szent lött légyen: kiről úgymondá Dávid próféta: sanctum et terribile nomen ejus szent és rettenetes az ő neve: Ennek oka pedig im ez: mert a szent név magyaráztatik vérrel megöntöztetetnek: mert az ó-törvényben sem mondatik vala szentnek: hanem csak az: mely az áldozatnak vérivel megöntöztetik vala: de az Isten emberré lételének előtte:

nem öntöztetett vala meg vérrel: de a szüz Máriának méhében. Az ő tisztaságos véréből az emberséget felvevén: némiképen azért mondathatik vérrel megöntöztetettnek: mikoron a testben egyesittetett légyen a vérhözés: és végre a szent köresztfán tulajdon szent vérével megöntözteték és füröszteték. Azért ebből mondatik hogy az Istennek neve inkáb mondatik szentnek: embörré lételének utánna: hogy sem az előtt: Azért méltán mondá a szüz Mária et sanctum nomen eius és szent az ő neve.

O azért szüzek gondoljátok meg az Isten a szüzben mely nagy szeretetét mutatá: ti hozzátok: úgymint hogy az ő piros vérével: a szüztől fölvettel váltott és szentölt meg titeket: melyről úgymondá szent János: szerete minket és kimossa a mi büneinktől az ő szent vérével. azért szeressétek őtet.

Septima stella in corona bte virginis dicitur miseracio hetedik csillag a szüz Mária coronájában mondatik ergalmasságnak: azért mondá az ó dicséretiben et misericordia erus is az ő irgalmassága: nemzetről nemzetre: őtet félőkön: olmint — mintha — azt mondaná: nemcsak én velem tőn nagyokat: ki hatalmas: de minden néppel: kik Istent félik: ebből azért megtetszik: hogy ez igékben szüz Mária dicsekedik arról: hogy ő az irgalmasságnak anyja: ezért énekli szentegyház is

róla mondván: Maria mater gre: mar misericordie. Mária malasztnak anyja; irgalmasságnak
anyja: te minket a mi ellenségünktől megótalmazz:
és halálunknak idején fogadj hozzád: továbá er ellé
imezt eszetekbe vegyétek: hogy a boldog szüz
Mária méltán dicsekedik e hetedik csillagban:
az isteni irgalmasságról: mert sehol semmi cselekedetiben Uristen hozzánk nagyobb irgalmasságot
nem mutatott: mint ebben hogy tőle az emberséget fölvevé: hogy pedig megértsétek: az istennek mely nagy irgalmassága jelentessék ki; a szüz
Máriának általa embőri nemzethőz; mire hármat
tanuljatok meg:

Elsőt im ezt: hogy ez világnak kezdetétől fogva: nem volt: most sincs: és nem leszen oly bünös embőr: ki ha téritendy magát — hozzá fordul — szüz Máriához: úgy mint kell: irgalmasságot ne nyerjen: ezt pedig bizonyitja szent Anselmus doctor: s ugymond: O boldogságos szüz Mária: miképen minden bünösnek: te tőled eltérvén és tőled elhagyatván: szükség hogy elveszszen: ugyan ezenképen: minden bünös te hozzád térvén: és te benned bizván: szükség hogy irgalmasságot nyerjen.

Ennek oka pedig imez mert a szüz Mária mikoron legyen irgalmasságnak anyja: egy bűnöst is el nem hágy: csakhogy híven és igazán hozzá térjen: hogy érte nem esedeznék: és neki malasztot és irgalmasságot ne nyerjen. Azért mondja ugyan

azon szent Anselmus doctor: O felix Maria tu peccatorem O boldog szüz Mária te a bünöst: a világtól megutáltatottat: anyai kegyelmességgel hozzád öleled: sem hagyod el addig: mignem Úristente miattad megengeszteltetvén: ötet az ö malasztjára veszi.

Mást imezt tanuliátok emellé megh hogy ha az irgalmasságnak anyja a szüz Mária nem volt volna: e világ a nagy bűnökért: melyek benne bővelkednek: régen elveszett volna: Ezt bizonyítja: egy doctor Fulgencius nevū — ki — ugymond: régen az ég: és a föld: elmultak volna: ha a szüz Mária könyörgésével nem tartotta volna: ez pedig megtetszik a látásból: mellett szent Domoncos láta: mert Urunk Cristus akarja vala e világot három lándzsával elveszteni: a három főbünökért melyekkel e világ telles: ugymint a kevélységekért: fősvénységért: és a gonosz testi bűnért: de aszszonyunk Mária esedezésének miatta tartatik meg. - harmadot im ezt tanuljátok emellé meg: hogy ha a szüz Mária az irgalmasságnak anyja: nem könyörgött volna e világért: sokkal sanyaruságosban ostorozná őtet: hogysem mint mostan az; ő büneiért: ezt pedig megbizonyitom nektek lött - történt - dolgokkal: mert régen, az ó törvényben; mig az Isten emberré nem lőn u sokkal sanyaruságosban ostorozza vala a bünért e világot ... hogysem mostan: mert gyakorta csak egy bünert nagy sok népet elveszt vala — t. i. Isten —: Am e bünért mind ez világot elveszté a vizözönnek miatt — által: továbá az egy torkosságért a zsidók közül sokakat elveszte: mint Moises irja: továba Akornak egy lopásáért Istennek igaz itélete szerint: israelnek fiai közül harminczhat emberek vágattanak le: mint Josue könyvében vagyon megirva.

Továbá egy bálvány imádásért huszonháromezer emberek vágatának le: mint Moisesnek második könyvében vagyon megirva: Ime azért mindezekből megérthetitek: mely igen meggyötri vala régön Isten a bünöket: Ame ami első szüleinknek egy bünökért: úgymint az engedetlenségnek büniért: ötezer esztendőkig s még továb: A jámborok Isten szinének látásától kirekesztetének.

Sed postquam virgo Maria deum concepit:
de miután szüz Mária az Istent méhébe fogadá:
és szülé: mikoron sok bünök: és többek hogysem
régen mostan bővelkedjenek e világon: úgymint:
hálvány-imádások: varáslások: káromlások: kevélységek: rágalmazások: és a természet ellen való
bünök is: de maga az Isten mind nagy irgalmasan
elvár: hogy a bünökből kitérjünk: erről irá szent
Pál apostol: Titus püspöknek: Megjelenék az
üdvözitő Istenünknek kegyelmessége: nem a mi
igasságunknak mivelködéséből: de az ő irgalmassága szerént üdvözite minket: Azért hálákat adjunk
Istennek: mert asszonyunk Máriának miatta; az ő

irgalmassága vagyon nemzetről nemzetre: őtet félőknek.

Octava stella in Corona bte virginis dr triumfacio nyolczadik csillag asszonyunknak coronajában mondatik győzödelem vételnek: melyről örülvén dicsekedik asszonyunk: az ő dicséretiben: és úgymond: fecit potenciam in brachio suo tött hatalmat az ő karjában: eltekozlá a kevélykedőket az ő szivöknek elméjétől* bizonnyával a szentirásban Istennek karja mondatik Isten fiának: mert miképen az embőr mindent az ő karjával cselekszik — tesz —: azonképen Isten az ő igéjének miatta: az az fiának miatta tőn mindeneket: erről irá szent János: In principio erat verbum: et infra: oia per ipm facta sut: kezdetben vala az ige: és aláb ugymondá:

mindenek ő általa lőnek: az ő karjában: az az fiában: az Atyaisten tőn nagy hatalmat: mikoron meggyőzé az ördögöt: ki az emberi nemzetet birja vala: Ugymondá továbá asszonyunk:

dispersit superbus mente cordis sui: eltékozlá a kevélyeket szivöknek elméjétől: Ugymond aszszonyunknak e dicséretin Cirillus püspök: ez igéi asszonyunknak értendők: az ördögöknek seregiről:

^{*} A mostani szentirási fordítás szerint: "Széttszórá — szétverte a szivők szándékában kevelykedőket" vagyis: megsemmisíté terveiket.

mert ezeket kegyetlenkedvén a földön: Urunk e világra jövén eltékozlá — szétszóra, legyőzé —: dzért szüz Mária e győzödelem vételről méltán dicsekedik: mert ő miatta: és az ő véréből felvett test miatt: Úr Jésus Cristus az ellenséget meggyőzé: Ugy hogy immár bétölt Istennek mondása a szüz Máriában: mellet megira Moises első könyvében mondván: ipsa conteret caput tuum: Ó rontja meg a te fejedet: mert a szüz Máriának miatta: fiának általa az ördögöknek hatalmasságok megtöreték:

de emellé mondhatnátok: szüz Máriának miatta mondatik az ördőg hatalma megtörtnek: mikoron lássuk — látjuk — még most is: nagyon sok embőrőn hatalmasságot vallani — gyakorolni t. i. az ördőg —: még a körösztények közül is sokakba bébuvik — bújni — és őket győtri némeleket pedig közülők elméjében avkit meg. Azért ezekből következik és láttatik: hogy semmiben nem töretett meg az ő — t. i. ördőg — hatalmassága.

Ezen kérdésre imigyen felelek én a szent doctoroknak mondások szerént: hogy Urunk szen-vedésének miatta: mely kínt szenvede azon testben melyet a szüztől fölvőn: szabadittatánk meg az ördögnek hatalmasságából: mint Urunk mondá a szent evangeliumban. Szent János irja evangeliumának tizenkettődik részében: nunc princeps hujus mudi eiiciet foras mostan a világ fejedelme;

azaz: az ördög kivettetik: oka pedig miért buvik némely emberekbe az ördög im ez: mert a bün miatt neki hatalmat adnak rajtuk. Erről mondá szent Jeromos doctor: az ellenség senkit meg nem győzhet: hanem csak az akarót: hát ebből megtetszik hogy a szüz Máriának miatta: oly igen megtörettetett az ördögnek hatalma: hogy ő senkit meg nem győzhet: hanem csak azt a ki neki enged.

Nona stella in corona bte virginis dicitur exaltacio kilenczedik csillag szüz Máriának koronájában mondatik felmagasztalásnak: ezért mondá asszonyunk az ő dicséretében: deposuit potentes de sede: et exaltavit humiles: leveté a hatalmasokat a székből: és felmagasztalá az alázatossakat:

Ezen hatalmasok valának a kevély angyalok: kiket az Uristen a mennyei székből levete: és az alázatosak oly emberek: kik a penitencia tartásában magokat megalázták: ezeket a kevély angyaloknak helyőkre magasztalja fel menyországban.

továbá leveté az Isten a kevély zsidókat: kik valának a prófétáknak mondásiban: és a törvényben hatalmasok: hagyván őket az ő érdemökből a tévelygésnek mélységében és felmagasztalá az alázatosakat: azaz: a pogányokat kik az apostoloknak predikációjokra a körösztény hitre térének: avagy pedig a hatalmasokon értetnek: e világi kegyetlen fejedelmek: és mindazok kik a bünnek tételében hatalmasok: kiket Úristen: a fölvett em-

berségben: az utolsó itéletben: mikoron megitéli e világot: aláveti a pokolnak fenekére: és felmagasztalja az alázatossakat: azaz: kik itt e világon Úristent alázatossággal szolgálják.

quia qui exaltat humiliabitur: et qui se humiliat exaltabitur: mert Urunknak mondása szerént: szent Lukács irja: Valaki magát felmagasztalja: megaláztatik: és viszont valaki magát megalázza felmagasztaltatik: azért mondja a tiszteletes Beda doctor: leveté a hatalmasokat a székből: és felmagasztalá az alázatosakat: mert e világnak kezdetétől fogva: nem szüntek elveszni a kevélyek: és nem szüntek az alázatosak a szent hitben nyájaskodók felmagasztaltatni.

De mondhatnátok emellé: mi szükség volt a szüz Máriának az ő dicséretiben arról örülnie: és vigadnia: hogy levetette a hatalmasokat: és felmagasztalta az alázatossakat?

Erre én imigyen felelek tinéktök: hogy a szüz Mária méltán dicsekedik erről: mert ő benne és ő általa nyilván megtanita minket Uristen: jelesben Urunknak emberré lételében: hogy a kevélység igen eltávoztatandó: és az alázatosság igen hozzánk őlelendő. Megtanita pedig jelesben: im e háromban:

primo in hoc quod deus se in ipsa summe humiliavit: először ebben hogy az Isten magát e szüzben igen megalázza: mert az alázatosság királyi jósság — erény — és égi lajtorja: szent Bernárd doctornak mondása szerént: szükség vala hogy az Isten ki minden lelki jósságokkal teljes: az alázatosságnak jósságára tanitana: és megjelentené magában: melyet meg is tőn mikoron a szüznek méhébe leszálla és mikoron vóna mindeneknek ura lőn mindeneknek szolgája: és megalázván magát mind a testnek felvételéig: és mely még ennél nagyobb mind a halálig: és a körösztnek haláláig Erről mondá szent Pál egy levelében: semmivé tevé magát: a szolgának ábrázatját fölvevé: lőn engedelmes mind halálig: a körösztnek haláláig.

secundo in hoc quod humilitatem exaltavit: másodszor megtanita minket Urunk a kevélységnek eltávoztatására: és a szent alázatosságnak hozzánk ölelésére asszonyunkban: im ebben: hogy az alázatossakat felmagasztalja mindeneknek fölötte: akkoron mikor ami természetünket: minden angyali természetnek fölötte szent atyjának jogára helyhezteté: Ugyanezenképen alázatos anyját is: minden angyaloknak és szenteknek fölöttük felmagasztalá: O szent alázatosságnak jóssága — erénye —: mely ily nagy felmagasztalást érdemle.

tercio in hoc quod superbos angelos etc. harmadszor megtanita minket az alázatosságnak hozzánk ölefésére im ebben: hogy a kevély angyalokat: és zsidókat nagyobb részére kárhozatban. hagyja: és az alázatossakat úgymint: az apostolokat: tanitványokat kik mintegy — olmint — megvetettek valának hatalmasokká tevé: mert szent Pál irja: e világnak elvetettségét választá Isten: hogy meggyalázza a hatalmasokat. Azért méltán dicsekedik a szüz Mária mindezekről: mikoron azt mondá: leveté: a hatalmasokat a székből: és felmagasztalá az alázatossakat.

O azért kevély szüzek gondoljátok meg Istennek itéletét: mert im halljátok hogy a szüz Máriának mondása szerént: levetette a kevélyeket és felmagasztalta az alázatossakat: Azért távoztassátok el a kevélységet: és öleljétek hozzátok a szent alázatosságot.

decima stella in corona bte virginiis dicitur: refectio dez. fidelium: tizedik csillagnak a szüz Máriának koronájában mondatik: hiveknek megelégítésének: azért mondja asszonyunk az ő dicséretiben: esurientes implevit bonis az éhezőket bétölté jókkal: és a gazdagokat hérába avagy héván — üresen — bocsátá: Asszonyunknak ezen mondásán úgymond: Basilius nevű doctor: az éhezők a pogányok: éhezének azért mert az isteni malasztot teljes szivből kivánák: kiket az Ur Cristus betölte lelki jókkal. A gazdagok azok: kik a boldogságot vetették — helyezték — a testiekben: és e földiekben: minéműek valának a régi pogány bölcsek: és ezekután a különbféle eretnekek: kiket

Urunk bocsáta héván — üresen — : Mert szent Pál apostolnak mondása szerént: Deum non glorificavert: Istent nem dicsőitették: de elfogytanak az ő bölcseségőkben:

De mondhatnátok emellé: miért illett a szüz Máriának erről dicsekednie mintha — olmint — ő benne volt volna: hogy az Isten az éhezőket jóval teljesítette be — kielégíti —: erre imigyen felelek én: hogy a szüz Máriát azért illeti vala ez: mert az Isten ő tőle vevé fől mind a vért: mind a teljes testet: melyet ada a hiv körösztényeknek ételül és italul: örök üdvösségőkre: és e szentségek vételének miatta a boldogságot: éhezőket betőlti az Uristen lelki jókkal. Ezért mondja az ártatlan Cristus Jésus — mint — szent János evangelista irja: valaki eszi és issza az én testemet és véremet én bennem lakik és én ő benne. Azért a szüz Mária erről dicsekedik: hogy ő tőle vevé azt fel amit az oltári szentségben nekünk hagya.

Undecima stella in corona beate virginis dicitur susceptio: Tizenegyedik csillag szüz Mária coronájában mondatik: a választottak vételének: ezért mondá asszonyunk az ő dicséretében suscept isrt puer suum: — suscepit Israel puerun suum —: Vevé Israelt az ő gyermekét: miképen alázatos és tiszta gyermeket: mert a kisded gyermekek alázatosak és tiszták — t. i. lelkileg —: mondá azért asszonyunk e dicséretet ennek kijelentésére:

mert az Úristen csak azokat veszi itt e világon malasztjára: és jövendőben a dicsőségre: akik alázatosak és tiszták, ezt jelenté ki Urunk a szent evangeliumban: mikoron mondá: - mint - szent Mathé irja: Nisi conversi fueritis et efficiamini sict paruli: ha csak megtérendetek: és lesztek mint a kisded gyermekek: be nem mentek menyországba: a malasztot pedig itt e világon: és jövendőben a dicsőséget asszonyunk által valhatjuk - nyerhetjük -: erről mondja szent Anselmus doctor: O boldog szüz Mária: mely nagy szolgálattal tartozunk tenéked: mert te általad valjuk a Cristus atvánkfiául: te általad valjuk örökségül a menyországot is: Azért méltán a boldog szüz Mária erről dicseködvén: hálákat ád Uristennek teljes emberi nemzetnek képében.

duodecima stella in corona bte virginis dr coplecio tizenkettődik csillag és utósó: a szüz Máriának coronájában: mondatik az isteni Igéretek bételjesedésének: azért mondá asszonyunk az ő dicséretinek végében sict locutus est ad pres nostros amiképen szóla ami atyáinknak Ábrahámnak: és az ő — magainak — magzatjainak mind örökké: ezt asszonyunk azért mondá: mert az Istennek igéretei: az emberi természetnek felvétele felől Urunkban megmarad örökké: mikoron — miképen — az emberi test az istenséghőz egyesittetvén megmaradjon örökké: továbá nyilván mondja:

Abrahámnak és az ő magának — magjának —: ezért mert Úristen kiváltképen szólt vala Urunk felől néki: és igérte vala Urunkat néki: akkoron mikoron Istennek parancsolatjára: akarja vala fiát lsáákot megáldoznia — föláldozni —: Ám ugymondá Uristen néki — mint — Moyses irja első könyvében: per meipm juravi multiplicabo semen tun.

Ennen magamra megesköttem: megsokasitom a te magodat: miképen az égnek csillagit: és a tengernek fövény szömit — szemeit —: Ugymondá végre: megáldatnak a te magodban a földnek minden népey: azért mert engedél az én parancsolatomnak: — mely igékben igéré Úristen Ábrahámnak Urunkat: mert Ábrahámnak magában — magjában — az az Urunk Cristusban minden népek: az az minden népek közől megáldatnak az utolsó itéletben: akoron mikoron azt mondja Urunk: Venite benedicti pris mei: gyertek atyámnak áldotty: ez pedig beteljesedett a szüz Máriában ki Urunkat szülé. Azért a boldog szüz Mária e dicséretiben erről nagy örömmel hálát ád Uristennek.

O azért boldogságos szüz Mária: O dicsősségös édes Mária minemű hálákat agyunk — adjunk tenéked: és miféle dicséreteket tegyünk tenéked: mikoron te általad ennyi sok jókat vallunk birunk —: O vajha akkor a földön voltam volta: mikoron e dicséretet énekléd; bízon én is veled egyetemben térdemre leesvén éneklöttem volna: és mondottam volna: Magasztalja az én lelkem Urat: emen.

Harmad tanuságtok lészen Istenbe szerelmes hugaim: az meglátogatásnak modisságáról az mint látogatá meg asszonyunk szüz Mária; Erzsebet asszonyt: úgy olvastatik azért:

Mikoron asszonyunk Mária szent fiát méhébe fogatta vóna: és Gábriel angyaltól megértette volna. hogy rokonsága Erzsébet asszony is magzatot fogadott volna: és a magzat; méhében hat hónapig vóna: szentlélek Istennel teljes levén: kezdé gondolni: hogy az kit Erzsébet asszony méhében fogadott: szent fiának előtte járó vóna: kezdé azért szentlélek őtet erre intenie: hogy felkelne és Erzsébet asszonyt meglátogatná: és az ő szent fiának jelenvoltával: Erzsébet asszonynak méhében való fiát megszentőlné:

advertite ergo quam humiliter vegyétők eszőtőkbe azért: mely alázatosan kér áldomást: 'az elmenésre: az ő jegyőssetől szent Joseftől: melyet megnyervén: menyországnak királyné asszonya kiméne Názáretnek városából: Jerusalem felé egynéhány szűzekkel: gondoljátok meg ó hiv lelkek: mely alázatossan mégyen és ájtatossan: feje lehajtván: szemei lefiggesztvén az főd felé: imád-kozván és Istent dicsérvén: megyen pedig vala

mezitelen lábbal: ezért hogy magát szabná a regulához: melyet az ő szent fia adandó vala az apostoloknak.

O mel igen örvendő az ő szive vala járván és Istennek fiát méhében viselvén: hiszöm hogy a nagyobb örömnek miatta: a hosszu útnak semmi fáradságát nem esméri vala. O én lelköm ha akkoron jelen voltál vóna: mit töttél volna? hiszem hogy a szüz Mária lábainak nyomdokit: örvendetes könyhullatással megápolgattad volna: és szivednek nagy örömével imezt mondottad volna: Áldott vagy te mindenható Istennek anyja: és áldott a te méhednek gyűmölcse.

Quid dicam plura mit mondjak többet: méne a szüz Mária eleszteb — előbb — Jerusalemba Istennek templomába: és ott Urát imádván: és Úrnak hálákat adván: indula Zukariásnak háza felé. O boldog Erzsébet asszony: minemő álmot látál az elmult étszaka: álmadád e? hogy neked ellen — ilyen — jelős vendégid mennenek — menjenek —: tudniamint Cristus az istennek fia: és az ő szent anyja: angyaloknak asszonya.

Itaque intravit domum Maria elbéméne azért asszonyunk Mária Zakariásnak házába: és köszöne Erzsébet asszonynak mondván: örömöd legyön neköd mindenkoron: én szentséges rokonságom: Erzsébet asszony pedig hogy hallá asszonyunknak köszönetét: szentlélek Istennek malaszája asszo-

nyunknak szavából az ő méhébe szálván megindita a kisded gyermeket: tudniamint szent Jánost: — Úgymond a magyarázó irás: Asszonyunknak szavát elesztebb hallá Erzsébet: de a malasztot hamarább érzé szent János: Urunkat anyjának méhében — t. i. Máriában — jelen lenni — tudván — örüle: és imádá: és kit szavával nem vallhata: örvendetősségének mógyával — módjával — vallá.

Mox igitur Elisabet repleta est sptu scto legottan pedig Erzsébet asszony bétellesődék szentlélőkkel: és térdire leesvén asszonyunknak kezeit fogá: ezután megőlelgeté: és ápolgatá.

O szüz Máriának edős ápolgatása: O Erzsébet asszony: érzettél e valaha szivednek nagyobb örőmét: lelködnek nagyobb vigasságát: mint ez egy uttal?:?

Bizom hogy a szüz Máriának lehel ete Erzsébet asszonynak szájába bémenvén: az ő szivét általjárja: és isteni édősséggel bétölté: úgyannyira hogy Erzsébet asszony magát megnem tirheti — tartóztathatá — de nagy szóval kajátá és mondá: Áldott vagy te az asszonyoknak közötte: és áldott a te méhednek gyümölcse: és honnétan vagyon az én nékem? hogy jőjjön az én Uramnak anyja én hozzám: ecce eim ut facta est vox salutacionis tue mert ime hogy lön a te köszönetednek — köszöntésednek — szava az én fülemben: örvendeze az kis gyermök az én méhemben: és boldog vagy ki hittél: ugymint az angyalnak: mert megtekél-

lettek te benned: mellek mondva vannak tenéked az Úrtól.

Gondoljátok meg mely nagy vala Erzsébet asszonynak szivében: a vigasztalásnak édőssége: az Isten fiának és az ő anyjának jelenvoltokból: tehát a boldog szüz Mária Istennel teljes levén: nem felemelkedvén a hiu dicsősségnek miatta; de inkáb magát megalázván: és mindenöket Istennek tulajdonitván: térdeire leesvén és kezeit összetevén: Nagy — on — vidám arczával: kezde Istennek hálákat adnia: és nagy szóval kezdé mondani:

Magnificat anima mea dominum: magasztalja az én lelkem Urat: és vigada az én lelkem: az én idvezitő Istenemben: és mind a többit is— t. i. versszakot — végig elmondá: Ennek utána még marada asszonyunk Erzsébetnél még három hónapig: foglalván enni — ennyi — alatta magát Erzsébet asszonynak szolgálatjában: és beszéli vala Erzsébet asszonynak azt: mint az angyal kozzája ment: és mit néki szólt: és mint Istennek fiát méhében fogatta — fogadta —; és hogy fájdalom nélkül méhében wysselné — viselné —; és továbá mint az ő fiának miatta; az prófétáknak mendások szerént: ez világ meg volna váltandó.

Az három hónap betelvén: Asszonyunk Erzsébet asszonytul elbucsuzék: és nagy alázatossaggal ismét a zÿzekkel — szüzekkel — egyetemben Zakariásnak házátul tére Názáretbe: szent Josephnek az 6

jegyesének házához: No azért Cristusban szerelmes hugaim: mindezekből tanuljátok meg: minemű szeretettel keljen szolgálnotok a szüz Máriát: kit hallottatok nagy szeretettel szolgáltnak lenni Erzsébet asszonyt az ő rakonságát: kit ha tiszta szivvel tesztek: az isteni malasztot érdemlitek: kinek miatta lelkötökben megszentölteték: miképen szent János még anyjának méhében megszentölteték és az eredet büntől megtisztutaték: Urunknak és szent anyjának jelenvoltokból: és továbá a boldogságba királyné asszonynyá is koronáztattathattok: mert ə jó és tiszta szüzeket: Uristen menyországban koronáv il koronázza meg: mint Urunk mondá a szent evangeliumban:

O igitur virgo benedicta: o domina gloriosissima: O azért aldott szüz Mária: o dicsősséges asszonyom szüz Mária: o édős asszonyom szüz Mária: elméjével kifoghatja meg: és nyelvével ki jelentheti ki: a te nagy méltóságidat: malasztidat: és lelki jószágidat — erényeidet —: bizon ezőknek kijelentésében elfogyatkozik: nemcsak embőrőknek nyelvők: de még az angyaloké is: kérlek azért tégedet: hogy a te édes fiadnál légy essedőző miértünk: és ez világon nyerjed malasztját: jövendőben szent országát: Amen.

^{. 5.} **32.**

[:]Jegyżet : Ezen számok lehető hű utánzátai az eredetinek.

VI.

De purificacione.

Kezdetik úrnak nevébe asszonyunk Máriának meghtisztilatiáról eg'zép és aietatos predicacio mely három részbe lészen.

Első rész lészön: Asszonyunk Mária megtisztulásának alkalmas voltáról kérdik azért e mellé— itt — a szent doctorok: hogy szükség vala e asszonyunk Márianak a megtisztulás törvényét fölvenni: avagy nem? Ezen kérdésnek megértésére felel egy szentirásbéli mester: Marói Ferencz és ad két szép tanuságot

Első tanuság im ez: hogy Mária Istennek szent anyja a megtisztulás törvényének felvételére nem vala köteles: ez pedig megérthető három okosságből: Első ok vétetik Urunk Cristus felől: mert úgy vagyon megirva a császári könyvben: hogy a király nem köteles a tőle szerzett törvényre: de

a megtisztulásnak törvényét az Isten szerzette vala és adta vala az embereknek: hát ebből következik: hogy asszonyunk fia felől ki bizon — igaz — Isten vala: nem volt köteles a megtisztulás törvényének felvételére — megtartására —:

Második ok: vétetik az anya felől: azaz aszszonyunk Mária felől: mert úgymondják a doctorok: szeműnkkel is látjuk: hogy semmi megnem tisztitatik: hanem csak a szeplős és fertelmes állat: de asszunyunk Mária mindenestől tiszta vala: mind az eredeti bűntől: mind a bocsánandó bűntől: mind a halálos bűnöktől. Tehát ebből következik hogy ő maga felől sem volt köteles a megtisztulás törvényének felvételére

Harmadik ok: vétetik a törvény felől mert az Úristen a megtisztulásnak törvényét hával (hu) adta vala ki: úgymond Levitici duodecimo; Az asszony állat ha férfiu magtul fiat fogadand: szeplős leszen: és szükölködik a megtisztulásra: de, asszonyunk Mária: Urunk Cristust nem férfiutul de szentlélektől fogadá tehát az Istentől kiadott törvény sem kötelezte őtet a megtisztulásra: és, nem szükölködött annak felvételére — nem volt szüksége —: sem fia felől: sem maga felől: sem, a törvény felől.

Másod tanuság — kit — melyet mond a Marói Ferencz doctor Jóllehet asszonyunk nem szükölködött légyen a megtisztulásra: mint megmondaték: de maga alkalmas lőn — akarta — felvenni három okért:

Első okáért: az isteni tiszteletért: mert ebben hogy asszonyunk a megtisztulásnak törvényét felvevé: Úristent két képpen tisztelé: első képpen: mert engedvén a törvénynek megmutatta: hogy a megtisztulásnak törvénye igaz volna és Moisesnek általa Istentől adatott: miképpen a mi Urunk Cristus is: jóllehet hogy a környülmetélkedés törvényének felvételére: nem szükölködött légyen: de maga felvevé: hogy ebben megmutatná: mert a törvény igaz törvény volt: és adattatott volt.

Másképen (2-dik ok) tisztelé asszonyunk Mária a megtisztulás törvényének felvételében Uristent: mert jól tudja vala: szentlélektől megtanittatván: hogy ha felvenné: ebben a prófétáknak mondási beteljesednének:

Előszőr beteljesedék az Aggeius prófétának mondása: aggei: holott ugy olvastatik: Hogy mikoron a babiloniabélieknek miattok: Jerusalemben az Istennek temploma eltörettetett volna — elromboltatott eltöröltetett — volna; Zorobabel királynak miatta ismét megépitteték: megjelenék azért az Úr Aggeus prófétának és mondá neki vagyon e valaki tiközületek: ki látta volna: e templomot első dicsőségében. Mondá továbá: még egy kevés idő vagyon: és eljő a mindenektől kivánatos — kivánatús —: és betöltöm e házat dicsőséggel:

nagyobb lészen e megépitett templomnak utolsó dicsősége: az első dicsőségénél:

E prófétának mondása ma teljesedék be:

Valjon ki vala: a mindenektől kivánatos: hanem Urunk Cristus: ki e napon vitetteték a szüz anyától e templomba: kiről Úristen szóla a prófétáknak általa: lőn továbá ezen templomnak dicsősége nagyobb az elsőnél.

Először: mivel e templomban tartaték fel asszonyunk Mária — nevelteték és itt fogadá az ő szüzességét Uristennek.

Másodszor: mert itt jegyezteték el csodálatosképen szent Jósefnek: és itt gyakorta Istennek angyalitól vigasztaltaték.

Harmadszor: mert Urunk Krisztus tizenkét esztendős korában itt e templomban találtaték meg: és itt gyakorta a népet tanitá: és sok csodákat tőn. Ime azért sokkal nagyobb lőn e templomnak az ő dicsősége: az elsőnél. Másodszor beteljesedék e mai napon Malakhiel prófétának mondása is: Malachielis tercio capitulo: úgymondá Úristen: ime én elbocsátom az én angyalomat: azaz köröztölő Jánost: ki angyalnak mondatik nem természetéből: hanem tisztéből: úgymondá továbá: és hamar eljő az ő templomába az uralkodó kit ti kerestek: mert Urunk Cristus körösztölő Jánosnak eljövetele után: hamar eljöve e világra: és ma viteték édes anyjától a templomba.

Ez azért első oka miért lőn asszonyunknak alkalmas a megtisztulás törvényét felvenni:

Másodszor azért lőn alkalmas felvenni: az ördögnek gyalázatáért: mert asszonyunk Mária szentlélektől megismérte – értesült –: hogyha a megtisztulásnak törvényét felvenné: ebből ezáltal — az ördög meggyaláztatnék: mert emiatt mind az ő szüzessége: mind Urunk Cristusnak bizony — igaz — istensége: ördögöktől elenyésztetnék * hogy ami váltságunk meg ne bántatnék: mert ugymond: Isidorus doctor: hogyha a pokolbéli ördög: bizonsággal megesmérhette volna Urunkat Istennek lenni: a sidók által: soha őtet meg nem feszittette volna: és ekképpen a mi váltságunk: megbántatott volna: ha pedig asszonyunk a megtisztulásra nem ment volna: ki kellett volna jelenembereknek: hogy a szülés után szüzen miatt mind embereknek megmaradott: és е mind ördögöknek kijelentetett volna az ő fiának istensége.

De ha mondaná valaki: de nem ismerte valahogyan a pokolbeli ördög; hogy asszonyunk a szülés után is szüzen megmaradott? E kérdésre

^{*} Vagyis az ördög működése volt, hogy a zsidók Krisztusban az igaz Istent föl nem ismerték! mert ha fölismerik, nem feszitik meg, s igy váltságunk nem teljesül. Az ördög homályosítá el szemeiket, hogy föl ne ismerjék.

felel szent Tamás és úgymond: hogy a pokolbeli ördög az ő természetéből sokat megtudhatna és esmérhetne: ha isteni hatalommal meg nem tiltatnék. megtiltatik azért Istentől a szülés módjának megtudásátúl: hogy a mi váltságunk meg ne bántatnék. Megtiltatik továbá az Istennek angyalitól is: kik nem hagyák vala a szüzhöz közeledni: — t. i. az ördögöt —. Mint ez megpéldáztatik ó-törvényben Salamon királyban: Canticorum tercio Capitulo: hol úgy olvastatik hogy Salamon királynak ágyát: hatvan erős fegyveres vitézek őrzik vala: az éjjeli félelemért.

Példa vala ez a Salamon: példázza vala Urunk Cristus Jésust: Salamonnak ágya asszonyunk Máriát — példázza — kinek méhében Urunk Cristus kilencz hónapig kedvesen nyugovék. Az erős vitézek példázzák Istennek angyalit kik asszonyunkat szűnetlen őrzék az éjjeli félelemtül: azaz ördögöktül.

Harmad ok miért lőn alkalmas asszonyunk a megtisztulás törvényét fölvenni: a mi tanuságunkért: mert ebben tanita minket asszonyunk az alázatosság és tisztaságnak jószágira: — erényére —: ha azért asszonyunkkal a mennyei templomba be akarunk menni: vele egyetemben meg kell aláznunk magunk: és testünknek lelkünknek tisztaságát kell vallanunk: mert különben a mennyei templomba nem mehetünk. Erről mondá szent János látásáról irt könyvének huszonegyedik

részében: semmi szeplős állat be nem megyen oda: azaz a mennyei templomba. Ezen három okért vevé fől asszonyunk a megtisztulásnak törvényét: melyre maga nem szükölködék: mint ide fel — főntebb — megmondaték. et nu de prne: — et nunc de processione —

Ez predicacionak második réze lézön ez mai pcessióról.

Kérdik a doctorok mi oka annak: hogy az Anyaszentegyház e mai napon szövétnekekkel és gyertyákkal jár processiót melyet esztendőn át egyéb nap nem tészen? — Ezen kérdésre felelnek azon szent doctorok és úgymondnak: hogy ezt az anyaszentegyház négy okért teszi:

először a régi tévelygő szokások eltávoztatásának okáért: mert a rómabelieknek mikoron még pogányok volnának: ilyetén szokások vala: hogy Boldogasszony hava első napjának éjjelén: szövétnekeket és gyertyákat égetnek vala: a Februe nevű isten asszonynak tisztességére: kit ők a Mars nevű isten anyjának lenni mondnak: kit a hadak istenének lenni mondnak vala: ezt pedig azért teszik vala: hogy Mars isten a hadnak istene: a tisztességért melyet Februenak tesznek vala: adna nekik az ellenségen diadalmat:

Ugyan ezen napokban szoktanak vala áldozatot tenni a pokolbeli isteneknek is: ugymint Plutónak kit ők a pokolbéli istenöknek mondanak lenni hogy szüleiknek: gyermekeiknek: rokonságuknak lelkeiken könyörülnének

továbá a rómabeli asszonyok e hó első napjának éjjelén fáklákat égetnek vala: ennek emlékézetére: hogy *Proserpina* mikoron volna igenszép szüz: Pluto a pokolnak istene megkiváná ótet: elragadá: pokolba vivé őtet és ott istenasszonynyá tevé: Ezt megértvén Proserpina szülei az erdőkön és berekeken — berkeken — égő fáklákkal keresék mikoron a rómabeliek Urunknak hitét felvötték volna: ezen gonosz szokást mégsem hagyhatják vala el.

Látván ezt *Sergius* pápa e gonosz szokást jóra változtatta: hogy e szokás bátor helyén maradna: de magát t. i. szokást más igyekezet — szándék —: alatt tennék: hogy amit tettenek a pogányságnak állapotjában a bálvány isteneknek: tisztességőkre: a köröszténységnek állapotjában esztendőről esztendőre: tennék asszonyunk szüz Máriának tisztességére: ezen gonosz szokásnak eltávoztatásáért szerzé az anyaszentegyház e mai processiót.

másod okáért: szörzé asszonyunk Mária tisztasága kijelentésének okáért mert halván valaki hogy asszonyunk a megtisztulásnak törvényét fölvevé vélhetné ezt: hogy azért vette fel mert szükölködött reá — szüksége volt reá —: hogy azért megmutassa az anyaszentegyház hogy arra nem

szükölködött: mert ő szép és fényes volt a szent életnek miatta miképen a gyertyának világa: ez másod oka miért tartunk ma szövétnekekkel és gyertyákkal processiót.

harmad okáért e mai processionak példázásáért: Mert asszonyunk Mária: a boldog Josef: Simeon és az Anna jövendő mondó asszony tiszteletes processiót tőnek: és a gyermek Jésust igy vivék a templomba: azonképen mi is processiót járunk és kezünkben égő szövétnekeket viselünk: mely példázza Urunk Cristus Jésust mert a szövétnekekben avagy gyertyákban hármak vannak tudniamint — ugymint, t. i. —: a gyertyának mécsi — mécse, kanócza —: viaszsza és világa: czeken példáztatnak a hármak melyek valának Urunk Cristusban: a viasz példázza Urunknak szent testét: mert miképen a méhek a viaszt tisztán eresztik: azonképen asszonyunk Mária Urunknak szent testét tisztán szülé minden férfiu mag nélkül

A gyertyának mécsi továbá példázza az ő szent lelkét: mert miképen a mécs a viasznak alatta elenyésztetött: azonképen Urunknak szent lelke az ő szent teste alatt: a gyertyának világa pedig példázza: az ő bizon — igaz — istenségét: mert örök világosság: kiről ugymondá a bölcs: Candor est lucis etne —: örök világosságnak

^{*} Háromféle tulajdonság van.

fényessége: mivel jelenté Urunknak bizon lelkét: úgymond továbá: et speculum sine makula: szeplő nélkül való tükör: kin — mely által — jelenté szent testét:

Úgymond továbá: et imago bonitatis Dei és Isten jóságának ábrázatja: kin — mely által — jelenté az ő bizony istenségét.

Negyed és végső okáért járunk processiót: a mi tanuságunkért: Mert hogy ebben a processióban: égő gyertyákat viselünk - hordunk melyben mondám hármak — három tulajdonság találtatnak: megtanittatunk mi: hogyha Isten előtt tisztáknak akarunk találtani : hármakat kell magunkban vallanunk: elsőt a bizon hitőt: mást: a jó cselekedetőt: harmadot az egyenes igyeközetőt: mert a kezünkben égő gyertya: példázza a hitöt a jó mivelködettel — cselekedettel —: és miképen a gyertya világosság nélkül megholtnak mondatik: azonképen a hit jó mivelködetek nélkül. A gyertyában való mécs pedig példázza: a jó mivelkődetekben az egyenes igyekezetet: azaz hogy ami jót teszünk: csak Istenre nézve tegyük: igy teszi vala a jót egy nömös asszony kiről úgy olvastatik:

Vala egy nömös asszony: ki asszonyunk Máriának igen ájtatos szolgáló leánya vala. A háza mellé: asszonyunknak egy szép kápolnát rakatott vala: melyet kullöm-kullöm képekkel megékesitett. Itt e kápolnában naponkint asszonyunknak tisztességére: káplánjával missét mondat vala. Mikoron e mai szent napra jutott volna: és káplánja jelen nem volna: látá hogy e mai szent napon misse nélkül lenne: elbe méne a kápolnába: és ott aszszonyunknak képe előtt térdre leesvén: kezdé asszonyunkat nagy sírással kérni: hogy e mai szent napon ne hadná — hagyná — misse nélkül lennie.

Ezenközben elszöndörödék: és ilyetén látást láta: Tehát ő vagyon egy igen nagy szép szentegyházban: mikoron az egyháznak szépségit csodálná: ezen közben látta: hát bejövének két szép ifjak: kik karjokon hoznak vala: csodálatos szép szönyegeket: kiket követnek nagyon sok ifjak: kik mind Istennek angyali valának. A szönyegeket az oltárnak előtte leteriték. Ennek utána látá: elébe jő egy ember: ki teveszörből csinált ruhával vala felöltöztetett: kit követnek vala nagy sok vének. Ez pedig vala a körösztőlő szent János: mind a patriárkákkal és prófétákkal.

Ezután látá: ismét bejő egy ki pispeki ruhával vala felöltöztetett: kit követnek vala nagy sok püspökök és egyéb rendbeli népek: ez pedig vala szent Péter mind az apastalokkal: martiromokkal: és ofessorokkal — confessor —: ezek mind a, nagy oltárnak elébe szépen álanak.

Mikoron ez asszony ezőket csodálná: ezenközbe láta bejöni egy igen szép koronás királyné, asszonyt: kinek arczája fénylik vala: mint a lénylös. nap: kit követnek vala számtalan sok szüzek: ez pedig vala: asszonyunk szüz Mária mind a sok szüzekkel. Ennek a szentek mind fejet hajtának: és egy királyi székbe nagy tisztességgel leültetéke

Amikoron ez: királyné asszonynak szépségét csodálná: ezenközben látá: a szekrestyéből kijöve egy ifju: hát nála vagyon egy öl szövétnek: ezen ifju a szövétnekből először ada a királyné asszonynak: azután mind a szenteknek: ez asszonynak is ada — t. i. aki szendergett —: Ennek utána látá — hogy — a sekrestyéből kijövének két szövétneket viselő ifjak kámsába öltözöttek: ezek pedig valának szent Lőrincz és szent Vincze: ezek után jövének két félpapok: ezek két angyalok valának:

Végre osztán elkijöve a pap is: ez pedig vala Urunk Cristus Jésus: és a nagy oltárra felállának: Szent Péter pedig a többi szentekkel egyetemben nagy szóval a szentegyháznak középén a mai szent misét kezdé: mikoron az offertoriumra jutottak volna a királyné asszony mind a szentekkel: szővétnekeiket: az oltárra a papnak offerálák. Az asszony pedig nem akará az övét felvinni: de magának akará tartani. A királyné asszony tehát elkülde egy ifjat ki ez asszonynak angyala vala: és parancsolá néki: hogy az asszonynyal a szövét neket az oltárra felvitetné: és ne hagyná a papot

a misében megkésnie: ha pedig fel nem vinné: tehát erővel vonja ki kezéből.

Mikoron azért semmiképen nem akará felvinni de magának megtartani akarná: az angyal a szővétneknek egyik végét megragadá: a másikat az asszony: kezdék egymás kezében tétova — ideoda — vonni: ezenközben a szővétnek kétté szakada: és az asszony a látásból felébrede: és látá a szövétnek egyik fótját — folt darab — hogy kezében vagyon: Nagy hálákat ada azért Istennek és asszonyunknak hogy e mai szent napon nem hagyták mise nélkül lenni. A szővétnek folt pedíg igen hasznos vala: mert ő miatta különbféle kórok — betegségek — megvigasznak vala — gyógyulnak —: E példából megtetszik hogy a szüz Mária az ő ájtatosit: minden szükségükben megsegíti:

Ezen négy okot vetik azért a doctorok miért szörzé az anyaszentegyház: e mai szent processiót: azért ájtatosan kell járni.

Következik imár e pdikaciónak harmadik része mel az aietatos lelöknek igen a'etatos:

- Mikoron asszonyunk Mária Urunk Cristust Betlehemben: karácson éjjel e világra szülte az stalóban — istálló —: mondatik pedig stallónak: mert a városnak barmi nyárban ebben szoktak vala delelni: vala pedig e ház Dávid királynak atyjáé Isaié vala: ezért a sidók tartják vala: és nem hagyák mindenestől fogva — teljesen — el-

pusztulni: Dávid királynak emlékezetiért. Itt ezen házban a boldog szüz Mária megmarada a kis Jésussal: és a boldog szent Jóseffel: mind ez mai napiglan. — t. i. a tisztulás idejéig —:

Mikoron ezen mai napra jutottanak volna aszszonyunk Mária vevé Urunkat: és szent Jóseffel Bethlehemből menének Jerusálembe: hogy Úrnak parancsolatját bételjesitenék: ki azt parancsolta vala: hogy minden asszonyi állat szülésétől fogva negyven napra: fiával egyetemben Jerusalembe a templomnak ajtójára menne; és fiát adná a papnak kezébe: a pap pedig vivén a gyermeket az oltárnak eleibe: hálákat adna Istennek a született gyermekről: és ezután felemelné a gyermeket Istennek előtte.

Ezt is parancsolta továbá Uristen: hogyha az asszony oly gazdag volna: tehát esztendős bárányt: galambot: és gerliczét áldoznék: ha pedig szegény volna két galambot avagy két gerliczét áldozzék:

Miért pedig hogy asszonyunk igőn szegény vala: nem áldozhata báránynyal hanem két galambbal: avagy két gerliczével mint szent Lukács evangelista irja.

O-törvényben pedig ilyetén szokás vala: hogy az asszonyi állatok három rendben álnak vala a templomban: legelől álnak vala a szüzek: azután az özvegyek: és legutól a házasok.

Asszonyunk Mária a templomba menvén: kezde gondolkodnia: hova állana: mert hogy ő bizon — igaz — szüz vala: gondolá hogy a szüzek közé állana. Mikoron azért oda állott volna: mert azok kevély szüzek valúnak: megutálák asszonyunkat: vélvén őtet házasnak és nem szüznek lenni: kezdik azért asszonyunkat pirongatni: és ilyetén beszéddel illetni: Te mikoron fiadat öledben valjad — tartod —: miképen véled te magadat ami társaságunkra méltónak lennöd: menél — menj — azért innen a te hozzád hasonlatosakhoz.

Tehát asszonyunk Mária fejét lefüggesztvén: szemeit lehajtván nagyon pirult arczával méne a házasakhoz: Azok is kezdék asszonyunkat boszantani: és im ezt neki mondani: Te kevély asszony vagy mert először nem akarál közinkbe jöni: ugyanazért miképen szegénynek: és elvetett személynek nem akarának helyt adni. Gondolá azért már hogyha az özvegyek közé menne azok őtet inkáb megutálnák: azért mert még özvegy nem vala.

Nagy alázatossággal azért a templomnak legutolsó ajtaja mögé méne. O boldog szüz Máriának nagy alázatossága: és békessége Ime menyországnak királynéja: mikor minden asszonyoknak fölötte áldott az utolsó helyen áll: olmint — mintha — nem volna méltó embereknek társasága közé.

Ezen közben a főpap Zakarias köröstőlő szent

Jánosnak atyja: a templomnak sanctuariomjából kimenvén és látván asszonyunkat fiával az ajtó mögött állania: bételék szentlélekkel: és fölismeré őt szüznek Isten és ember anyjának lenni és legottan kezdé mindeneknek hallatára Urunknak bizon - igaz - istenségét vallania: és ezután fogá aszszonyunknak kezét: és vivé a szüzeknek közikbe: és ada ott neki minden szüznél tiszteletesebb helyet: im ezt mondván: ez a szüz kiről Esaias próféta mondá: Ime a szüz fogad és szül fiat. Mondja vala — mongia — és e szüznek az ő fia Israelnek bizon — igaz — megváltója. Ezt halván a nép igen csodálkoznak vala rajta: és asszonyunk megmarada ott a helyen: fiának a paptul bemutattatásáiglan: mint edefel — föntebb — megmondaték.

Végre osztán Zakarias: ezen vallástételért a sidóktól megőletteték. Ezt jelenté ki Urunk a szent evangeliumban: — mint — szent Máté irja: mondván Barakhiás fiának Zakariásnak véreiglen: kit megőlétek a templom között és oltár között.

A szent Simeon pedig mikoron volna igen koros: több hogynem mint száz esztendős: és szentlélekkel teljes volna: nagy ájtatossággal könyörög vala Istenhöz: szünetlen való imádságiban emberi nemzetnek váltságaért: feleletet vött vala szentlélektől hogy addig halált nem kóstolna: mignem meglátná világnak Cristusát. De valjon hol vette

ezen feleletet boldog Simeon: szentlélektől: Úgy mondnak doctorok: hogy ezen szent Simeon: mikoron — minthogy, mert — az ó-törvényben igen nagy dcctor vala: és egyszer olvasá Esaiasnak könyvét: juta az igékre: holott ugymond Esaias: Ime a szüz fogad és szül fiat: ezt Simeon lehetetlennek vélé azért a szüz nevet: — ugymint tudniamint: a virgót elfaragá és azon helyen almát ira: az almán pedig értetik ifju leányzó: Mikoron másnap reggel ezt megtekintötte volna: látá hogy az almát elfaragták és a helyett aranynyal virgót irtak. Ezt látván elcsodákozék rajta: ezen közben álom juta — jött — reá és elszöndörödék: igy vőn azután feleletet szentlélektől: hogy ez Istennél nem lehetetlen de lehetséges hogy a szüz magzatot fogadjon és szüljön: és addig meg nem hal mignem ezt szemeivel látná: ez pedig ma teljesedék be.

Mikoron boldog Simeon e mai napra jutott volna: e mai napon imádkozván: szokásának fölötte fölgerjede az ájtatosságban: és imezt kezdé mondani: O Ábrahámnak: Isáknak: és Jákobnak Istene: valjon mikor jő el a te szent fiad születésének napja: hogy érdemelhetném látnám a Cristust kit igen kivánok: O mig leszek e világon: jaj nekem: mert az én számkivetésem meghoszúlt: O irgalmasságnak Istene kérlek könyörülj immax emböri nemzeten ki ennyi sok időtől fogva tartatott limbus-

nak fogságában: bocsásd el immár a te szent fiadat: és válts meg minket az üdvösség tételedben.

Mikoron igy imádkozék: ime szentlélek Isten megjelenté neki mondván: kelj fel hamar és menj a templomnak ajtójára: ime ott jelen tartatik az Istennek fia: a szüz anyának kebelében.

Ezt halván a boldog szent Simeon legottan ragada istápját — botját — és siete a templomhoz: és látván asszonyunkat ott, és ölében a kis Jésust: legottan Isten fiának lenni ismeri: és térdre leesvén imádá őtet: áldván Urat: Ennekutána kéré asszonyunkat hogy engedné ölébe Urunkat — venni —:

Mikoron asszonyunk a kis Jésust ölébe adtta volna. Valjon ki jelenthetné ki: mily édősdeden hozzá — magához — szorongatja vala: és ápolgatja — simogatja —: ezenközben arczáját könyeivel öntőzi és Uristent nagy szóval dicséri vala. O boldog vén: de miért teszed vala ezeket: vaj — vagy — bizon csak azért mert tudod hogy ez a te megváltód: a te Cristusod: és a te Istened.

Ezenközben pedig kezde a boldog Simeon mindeneknek hallására a kis Jésusról jövendőt mondani: mondja vala: ime ez vetetett: romlásul és sokaknak feltámadásokra israelben: mert a gonoszoknak Urunk adattaték kárhozatukra: a jóknak feltámadásokra: úgymondá és czélul: kinek ellene mondatik: — ugymint — tudniamint a sidóktúl: hitetlenektől és eretneköktől: és a gonosz

körösztényektől: Úgymonda továbá: és a te lelkedet általjárja a keserőségnek ő tőre: ez pedig beteljesedék Urunk kinszenvedésének idején.

Ennek utána kezde a boldog Simeon a szent atyjához kivánkoznia: azért mondja vala: immár bocsásd el Uram a te szolgádat: a te beszéded szerént: * békességben: mely dicséretben Simeon Urunkat négy képen magasztalá avagy dicséré.

Elsőképen: mert Urunk a békesség mind menön — mennyben — és földön: azért mondá: imár bocsásad a te szolgádat békességben.

Másképén mert Urunk e világnak üdvözitője: azért mondá: mert láták az én szömeim a te üdvösségtételedet — üdvözitődet — salutare tuum —:

Harmadképen: mert Urunk a mennyei hazában: a boldogoknak dicsőségök. Azért mondá: és israelnek a te népednek dicsőségére. Vala pedig mint az evangelium mondja: egy jövendőmondó asszonyi állat: kinek Anna vala neve. Ez az özvegységben már élt vala nyolczvannégy esztendőt: ki a templomtúl el nem távozik vala: imádságokban és böjtölésekben szolgálván Istennek éjjel és nappal. Ez is azon órában oda jutván nem történetből — véletlen — de isteni ihlésből — inspirat —: és vallást tészőn vala Úrnak: és szól vala ő róla:

^{*} Itt a szerző csonkán idézi Simeon szavait, de mint látjuk, azért hivatkozik az elhagyottakra is.

azaz a kis Jésusról mindeneknek kik várják vala Israelnek váltságát: kegyesen hihetjük — pia fide — azért: hogy imez igéket mondotta légyen: Áldott Israelnek Ura Istene: mert meglátogatá és megváltá az ő népét. Áldott Israelnek Istene: ki engedi énnekem meglátnom azt: kit mind a próféták kivántanak látni: tudja vala mert ez a szüz kiről régen prófétála Esaias próféta: ez továbá az a szüz kivel én itt e templomban együtt laktam: és gyakorta láttam őtet Istennek angyalival szólnia. Ez az ki szüzen fogadta szent fiát: szüzen szülte: és a szülésnek utána szüzen megmaradott.

Velhetitek e? ezeket halván és látván a boldog szüz Mária mily nagy örömmel teljesedik vala be:

— Ugyan ezért asszonyunk is megáldá szent Simeont: és ez Anna jövendőmondót — profetissa
—: és ezt mondá: Jót tegyen tinektek az én szent fiam: ez üdvösséges vallástételért.

Mikoron megtekélöttenek — tökéletesen teljesiteni — volna mindeneket Úrnak parancsolatja: és Moisesnek törvénye szerént: térének — t. i. vissza — Jerusalemből a templomból: az ő házukhoz Názeretbe: mely Jerusalemhoz harmincz olasz mélfődön — mértföldre — vala. Kérjük azért a boldog szüz Máriát: hogy szent fiától a kis Jésustól: nyerjen itt e világon malasztot: jövendőben boldogságot: és dicsőséget: amen.

VII.*

Kezdetik eg' igön zep predikacio Urunk Cristusnak foganattáról de annunciacione:

mely predikácio is három részben lészön.

első része lészön: az Isten fia emberré lételének szükséges voltáról: de minekelőtte megértenők ezt: egynihán szép kérdéseket támasztnak emellé: az szent doctorok.

első kérdés: imez: hogyha szükség lőn e az angyali természetnek teremtetni? erre reá feleltetik az isteni bölcseségnek miatta: hogy szükséges lőn. melyet illetén okosságból érthetűnk meg: úgymond az szent g'enis (Dénes?) doctor: A jó: önmagának egyebekkel közlője: mint ennek megértésére: vegyünk példát a napról: a nap önmagában jónak mondatik: ugyan azért egyebekkel közli az ő jóvoltát: mert mihelt föltámad: mind jókrá: mind

^{*} Ez voltaképen két predikáczió, egyik elül, a másik hátul nem teljes.

gonoszokra: kiönti melegségét és velágát. De az istenség is jó: kinél jobb nem gondoltathatik: szíkség lőn azért valami okos állatot teremtenie: kit az ő jóvótában részesítene: és kivel az ő jóvoltát közlené: és igy végeztetik el az Istentől hogy az angyeli természet teremtetnék: lelki és értelmes állatba: hogy az Istent megértené: értvén szeretné: szeretvén örökké birná: mert az Istennek jóvótában való részesőlés: nem egyéb hanem Istennek megértése: és birása. Erről mondja szent Ágoston doctor: hiszök hogy Isten mind az menei: mind ez fődi: mind láthatatlan és láthatós állatokat teremtött: csak az ő jóvoltából: a jót azért mert csak jó: ő felsége közlé egyebekkel: nem szükségből.

Másod kérdés imez: hogy szükséges lőn e istennek az embőri természetet is terőmtenije: avagy nem? Ez kérdésnek megértésére is: felel az isteni bőlcseség: hogy szükség lőn: mint ezt megérthetjük: imez két okokból. Első okból: im ebből: mert miképen szükség lőn Istennek: a lelki állatokat az angyalokat teremtenie: az főlül megmondott okért: ezenképen szükség lőn: csak testi állatokat is teremtenie: mint az fődet: egeket. Továba szükség lőn olyan állatot is teremtenie: hogy ki fél részén lelki vóna: és félrészént — részben — testi: ez már az embőr.

Az embört pedig szükség lőn teremtenie ezért:

hogy az Istennek dolgai avagy cselekedetei: tekéletesek lennének: mert úgymondá Moises az Istennek dolgai vagy cselekődetei: tökéletesek: továbá az ember minden teremtött állatoknak utánna: hatod napon terőmteték: és az ember teremtetvén: megnyugvék Isten minden cselekedetitül: amit tött vala: ennek példázására; hogy embőr mindeneknek vége: és tökéletessége. Mert hogy e világ teremtetett emberért: hogy neki szolgálna: ezenképen az ember teremtetett Istenért: hogy Istennek szolgálna.

Másod okból megérthetitek hogy szükség lőn az embernek teremtetni. Az isteni dicséretnek okából: mert úgymond a szentirásbeli mester: ha kérditek miért tereintetett az ember : nem egyébért : hanem Istennek jóvoltáért: és Istennek dicséretiért, melyből — kiből — használ az ember t. i. hasznára van — és nem az Isten. Úgymond - ismét - azon szentirásbeli mester: teremtetett az ember Istentől: Istenért: semhogy a felséges Isten az ő szolgálatára szükölködnék — reá szorulna, szüksége volna —: mert a mi jónkra nem szükőlködik: de hogy szolgálna az ember ő neki: és élne ő véle: kinek szolgálnia országlás: e szolgálásból azért használ a szolgáló: és nem az kinek szolgáltatik: továbá úgymond ismét: miképen az angyal teremtetett hogy menyországban Istent dicsérje: ezenképpen az ember teremtetett: hogy e földön Istent dicsérje: és dicsérvén ötet: érdemelje az angyalokkal egyetemben: menyországban örökké dicsérnie.

harmad okáért: az angyalok romlásának megépittésének — helyüket betölteni — okáért. Mert az emberi természet teremteték: hogy belőle az angyaloknak helyök: kiket tud vala Isten elesendőknek lenni megépittetnék — kiegésziteni —: melyről ugymond azon szentirásbeli mester: Az emberről a szentirásban találtatik: hogy teremtetett légyen: az angyalok romlásának megépitése okáért: mely nem ugy értendő: hogy az ember nem teremtetett volna: ha az angyal nem vétkezett volna: de igy kell érteni: hogy a többi között egyik oka ez lőn: ennek megértésére példát vet emellé a szent Basilius nevű doctor: és úgymond: mikoron a földből terömtött több lelkös állatok arczájokat vallják — tartják — a fold felé alá: mert ők ismét földdé leendők: az ember pedig fejét és arczáját: egyenesen felvallja menyország felé: hogy tudja az angyaloknak társaságok közi: végre önnön magát felemelendőnek lenni.

O azért ájtatos lélek: gondoljad meg szeretettel mi végre teremtettél: nem azért hogy szerelmeddel ez álnok velághoz egyesőlj: de hogy Istenhöz a te teremtődhöz: és a mennyei jókhoz.

harmad kérdés meges támada a szentháromságnak tanácstartó házába: mert elvégeztetvén hogy az embernek kellene teremtetnie: ez fölül megmondott három okokért: kérdé az Atyaisten: hogy ha úgy kellene e az embert teremtenie: hogy szabad akarattal volna: kivel jót és gonoszt is tehetne: avagy hogy bünt ne töhetett volna: Némel doctoroknak láttatik: hogy jobb volt volna Istennek: az embört úgy teremtenie: hogy bünt ne lehetett volna: hogy e nagy nyavalákra — navala — és numuruságokra — nyomoruságokra — kikben vagyon: ne jutott volna. De ennek ellene az isteni bölcseségnek miatta: imigyen végeztetik el: hogy az okos teremtett állatnak: azaz: az embernek igy kelle teremtetni: hogy szabad akaratja volna: kivel ha akarna jót: és gonoszt is tehetne: mert igy jobb volt teremtetnie: im ez három okért:

első okért az isteni hatalmasságnak kijelönetinek — kijelentésének — okáért: mert ebben hogy az ember szabad akaratban teremteték: kijelentetik az isteni nagy hatalmasság: és méltóságmert csak az Isten változhatatlan: és elizamhatatlan:* a teremtött állatok pedig: változók és izamok: szükség lőn azért az embernek megesmérni hogy Isten nélkül nem lett; ezenképen Isten nélkül megsem állhatott: tudnia mint a jóban. továbá ebben megtetszik az isteni bölcseség is: mind a jók felől: mind a gonoszok felől.

^{*} Izmokra szét nem szedhető vagyis testnélküli; izamok = izamokkal birók, vagyis testiek, kiknek testük van.

A jók felől megtetszik mert az isteni bölcseség szerént: senki sem méltó megkoronáztatni: hanem csak az: ki törvény szerént késsálkodandik: — viaskodik, versenyez, küzd —: mint szent Pál apostol irja.

A gonoszok felől megtetszik az isteni bőlcseség: mert az Isten a gonoszból jót tuda választani: mely — mi — nem lehetett volna: ha Isten az embert szabadakaratba nem teremtette volna.

továbá ugyan ebben megtetszik az isteni ergalmasság is: mert az Istennek fia bocsáttaték embőri nemzetnek megváltságáért: és az angyalok romlásoknak megépöttéseért.

Az isteni igasság is megtetszik im ebben: mert az Isten fizet kinek kinek: mind az ő mivelködete — cselekedete — szerént: ugymint: a jóknak a boldogsággal: a gonoszoknak pedig az örök kínnal.

Az isteni hozzánk való szeretet is megtetszik im ebben: hogy az embert szabad akaratjában meghagyja: erről mondá a bölcs. Az Isten teremté az embert és hagyá őtet az ő kezének tanácsában: azaz: a szabad akaratban. O azért mely igen dicsérendő az Isten: és mel nagy hálaadással neki tartozunk: ez ő nagy jóvoltáról.

másod okáért: jobb lőn embert: az szabadakaratban teremtenie: a nagyobb dicséretért: mert nagyobb tisztesség és dicséretősb: mikoron valaki vétközhetnék: és nem vétkezik: hodnem mint azért nem vétkezik valaki: mert nem vétkezhetik. Mindennek megértésére: vegyetek példát a némáról: A néma nem dicsértetik a vesztegség tartásról: mert azért tart vesztegséget: hogy nem szólhat: de az aki szólhatna: és nem szól hanem vesztekségőt tart — békében éll —: dicsértetik immár a vesztekség tartásról: és erről mondja még a pogány bölcs is: Azokért melyek bennünk természet szerént vannak: sem dicsértetünk: sem szidalmaztatunk. Azért méltán dicsérendő az: ki Istennek parancsolatját megtőrhetné: és nem töri meg: gonoszt tehetne és nem tészen.

Ez mellé im: példánk vagyon Dávid királról: Dávid király dicsértetik erről: hogy mikor Saul királyt megölhette volna kétszer: nem ölé — meg —: Azért im megtetszik: hogyha az ember büntehetetlenül teremtetett volna: nem volna dicséretes a jóról.

harmad okáért: jobb lőn embert a szabad akaratban teremtenie: az alázatosság jósságának — eriny — okáért: hogy magát megalázná: és a kevélséget eltávoztatná: és alázatossággal megesmerné hogy szükölködik isteni — szüksége van — segidségre: és a büntől való megótalmazásért Istenhöz folamnék — folyamodni —:

O azért ájtatos lélek gondoljad meg: az Istennek hozzád való jóvoltát: és neked ő ellene való

hálátlanságodat: lássad mely ígen kiván téged üdvöziteni — ödvöziteni —: mikoron tegöd hagyott: a tennön akaratodra: kivel ha akarod a kárhozatot eltávoztathatod: és a mennyei bódogságot megvehelőd. Miért adj hálát neki és dicsérjed őtet.

E három okot vetik azért a doctorok: miért kelle Istennek az embert szabad akaratban teremtenie.

Negyed kérdés meges — és még — : támada a szentháromságnak tanácsházában im ez : hogyha mind az embernek : mind az angyalnak : kelle e az elessetnek — elesés — utánna megváltatniok : avagy nem? Némely doctoroknak láttatik hogy úgy: ezek az ő vélekedésőket bizonyíták im ezzel : mert mind az angyalnak büne : mind az embernek büne ; egy módó — egy módú — volt : úgymint a kevélység: azért láttatik hogy az Istennek mind az angyalt : mind az embört megkelle váltania.

de ez fogasra reá felel az isteni bölcsesség: és imigyen mond: hogy csak az embernek kelle megváltatnia: és nem az angyalnak: im ez három okért:

első ok: vétetik az angyaloknak esméretők felől: mert az angyal értelmének miatta teljes világosságban ismeri vala az Istennek mivoltát: azért ő tudván vétkezett Istennek ellene: a kevélységben: kivánván Istennek hasonlatosságát: az ember pedig az Istent annera meg nem ismerte vala: a vétket is bocsánatnak reménysége által tevé: és igy csa-

lattaték meg. Azért illik Istennek az embert megváltania: de nem az angyalt. Erről mondja *Damascenus* nevű doctor: minél nemösb vala angyalokban Istennek ismérete: annál nehezb és gonoszb volt ő bennök a tévelgésnek oka: mert a szolga tudván urának akaratját és nem tevén: megverettetik sok vereségökkel.

Músodik ok: vétetik az angyaloknak akaratok felől: mert az angyalnak akaratja a bünnek választása után: fordittathatlan a jóra: azaz soha immár jót nem akarhatnak. Erről mondja azon Damascenus: az angyalok: értsed az ördögökről: mikép nem voltak: nem vannak: és nem lesznek a penitenciának elvevői: azonképen a bocsánatnak se: Mert amit tészen embereknek a halál: azt tevé az angyaloknak az esset — elesés —:

Az ember pedig a penitenciának elvevője: az az penitenciát tarthat a bünről: hát őt illik Istennek megváltania: és nem a gonosz angyalokat. Ennek megértésére példát is olvasunk: a boldog szent *Márton* püspökről: ki ezt fogadja vala ördőgnek: hogyha penitenciát akarna büneiről tartani: tehát Istentől bocsánatot nyerne: De az ördőg azt felelé: hogy semmiképen penitenciát nem akarna tartania:

harmadik ok vétetik a bün felől: mert szent Ágoston doctornak mondása szerént: az angyalok senkinek késztetéséből essének el: azért nem illik megváltatniok: Az ember pedig ördögnek késztetéséből: azért illik megváltatnia: Továbá az első embernek az az Ádámnak ő büne: minden pereputtiát - pereputyát -: az az telles emberi nemzetet megfertőzteté. Azért nem illik vala: hogy telles emberi nemzet az kárhozatban hagyattatnék. Az angyali természet pedig nem ugyan nemzettetik egyik a másiktul: mint az emberi természet: és nem vonhatta a bünt egyik a másiktól: de mind akik elesének önnön akaratjok szerént vétkezének: Azért nekik nem illik megváltatniok: Mit mondjak azért a bünben megvakult bünösökről: kik az ördögökhöz hasonlatosak: mert tulajdon gonoszságukból vétkeznek: akik pedig gyarlóságból hasonlitnak Ádámhoz: hogy úgy legyőn ugymond róla szent Ágoston: emböré a vétek: de ördőgé a bennevaló megmaradás.

Ötöd kérdés meges támada a szentháromság tanácstartó házában: imez elvégeztetvén: hogy csak az embernek kellene megváltatnia: kérdé az Atyaisten: hogyha: az embernek váltságáról eleget tehetne e valaminemű teremtett állat: úgy hogy az Istennek nem kellene embőrré lenni. E kérdésre imigyen felel az isteni bőlcseség: hogy ez váltságára nem volna elég: egy angyal is — se —: ember se és tiszta teremtett állat se: de szükség volna az Istennek emberré lenni: és őneki az embert megváltani: imez három okokért:

első okért az alkalmas elégtételért: mert jóllehet úgymond szent Ágoston doctor: hogy az Isten másképen is megválthatta volna e világot: mert mindenek az ő hatalmassága alá vannak vetve: de magának a váltságnak elégtétellel kelle lenni: mert igy alkalmasb lőn: mind Isten felől: mind mifelőlünk.

etőször mondám: Isten felől: mert Istennek minden mivelködetiben: meg kell tetszeni irgalmasságának: és igasságának: erről mondá Dávid az ő zsótár könyvében: Úrnak közönséges utai irgalmasság és igasság: De ha az Isten: emböri természetet megváltotta volna elégtétel nélkül: Istennek ebben csak irgalmassága jelentetett volna ki: igassága nélkül.

De a megváltásnak módjában mind irgalmassága: mind igassága kijelenteték: irgalmassága a megváltásban: igassága a megváltásnak módjában: mert mikoron csak szintén a tiszta ember a vétekről eleget nem tehetne: az atyaisten az ő fiát adá az elégtételért: kikeo Istennek oly irgalmassága tetszék meg: kinél nagyobb soha nem gondoltathatik.

másodszor ami váltságunknak elégtétellel kelle lenni: mert igy alkalmasb lőn mifelőlünk is; Mert miképen az ember Istenen tiszteletlenséget tött vala: az bünnek miatta: ezőnképen viszont tisztőlné: az kínnak — kin — miatta: mert miképen

tiszteletesb a mennyei boldogságot érdemmel vallania: hogysem mint érdem nélkül: ezenképen tiszteleteab lőn: Istennek az elégtétellel megengeszteltetni: hogysem az elégtétel nélkül.

másod okért: a bünnek ártalmas voltáért: mert minden ember még az angyalok is: és minden egyéb teremtett állat: véggel való - véges lény — jó és érdemes: az Istennek megbántása pedig: azaz: a bün Isten felől véghetetlen. Azért a pogány bölcsnek mondása szerént: mikoron a véggel valónak: a véghetetlenhöz semmi hasonlatossága nem légyen: semmi teremtett állat a vétekről Istennek eleget nem tehet: továbá csak ő maga az Isten az ő természetében kinszenvedhetetlen: azért az elégtételnek az az: a kinnak magát alá nem vetheti: ebből következik azért immár: hogy az elégtevőnek kelle lenni Istennek és embernek. Istennek hogy a véghetetlen bünről eleget tenne: embernek hogy a következőt vala — a bűn következményit — szenvedné: és az emberi természetben Isten eleget tenne mindezekből — ról —: Azért megtetszik hogy az első embernek Ádámnak vétkéről senki egyébb eleget nem tehetne: hanem csak az aki Isten és ember volna.

harmad okáért miért kelle Istennek emberré lenni: az alkalmas megváltásért mert ugymond szent Anselmus doctor: nem vala alkalmas hogy csak azon tiszta ember tenné a váltságot: mert a būnös a būnöst: meg nem igazithatja Úgymond az angyalról is szent Tamás doctor: ha az Isten nem ő maga: de az angyalának miatta váltotta volna meg a megrontatott emberi természetet: im ez a két alkalmatlanság következett volna belőle:

első hogy mindenkoron az ember: az ő megváltó angyalának köteles volt volna: úgymint hálaadással

más hogy a boldogságban az angyalokhoz nem hasonlatott volna - nem leendett hasonló -: mely volt volna Urunknak mondása ellen ki úgymond: Szent Máthé evangelista irja: lesznek miképen Istennek angyali menyországban továbá ha lehetséges volt volna ez: hogy valaminemű teremtett állat által: az ember megváltathatott volna: tehát az ember az üdvösségnek adósságával annak tartozott volna: és ekképen az isteni tisztességet annak adta volna: avagy tulajdonitotta volna. Elvégezteték azért csodálatos isteni bölcseséggel: hogy az Isten lenne emberré: és irgalmasképen ő általa váltatnék meg az ember: mikoron azért elvégeztetett volna: hogy az Istennek emberré kellene lenni: hatod kérdés támada: a Szentháromságnak tanácstartó házában: imez: mikoron az Isten állattában — lényegében — egy légyen: és személyében három: atya: fiu: szentlélek: kérdé azért az Atyaisten: hogy e három személyek közül: melyiknek kellene emberré lenni: mert az emberré létel lehetséges vala: mind az Atyaistennek: mind a Fiuistennek: mind a Szentlélek Istennek is: De e kérdésre imigyen felele az isteni bölcseség: hogy az atyaistennek nem illenék megtestesülnie im ezért: mert nem alkalmas hogy aki az istenségben Atya: az emberségben fiú lenne: Ugyan ezen képen nem illék a Szentléleknek is: hogy a fiúnak neve más szömélre ne háramtatnék: ez végezteték azért hogy csak a fiú istennek kellene megtestesülnie: im ez négy okáért:

első okúért mert a Szentháromságban a fiat illeti a születés: aki azért a Szentháromságban: Atyaistennek fia vala: alkalmas lőn hogy az emberségben is az anyának az lenne fia: hogy a szentháromságban több fiak ne lennének.

másod okáért imezért: mert mikoron a fiu ; légyen Istennek igéje: ki által mindenek teremtettek: Alkalmas lőn hogy azon ige által: váltatnék meg emberi nemzet.

harmad okáért mert Isten között és ember között: az békesség szerzőnek: közbenjárónak kell vala lennie: A szentháromságban közép szömél: a fiúnak szöméle: hát a békesség inkáb illeté őtet: hogysem az atyát ki első személy: és hogysem a szentlelket ki harmadik személy.

negyed okáért: mert az első ember Ádám vétkezett vala főképen az isteni bölcseségnek ellene:

kivánván azt. A bölcseség pedig tulajdonitatik a fiuistennek: hát neki illék a vétekről eleget tenni. Elvégeztetvén azért hogy a fiuistennek kellene emberré lenni: mondá legottan szent atyjának: tudom hogy az ember kivánván a bölcseséget esék el: azért szent atyám ime én is: bocsáss el engemet. De minekelőtte elbocsáttatott volna e világra a fiuisten: heted kérdés támada a szentháromságnak tanácsházában imez: Mikoron kelle az Istenfiának eljőnie. A bünnek előtte az ártatlanság állapotában: avagy a bün megtételének utána legottan: avagy e világnak vége felé: hogy az ártatlanságnak állapotában kellett légyen emberré lenni: láttatik némely doctoroknak: kik imigyen szólnak hozzá:

Az Istennek emberré létele: származék és lőn a nagy szeretetből Urunknak mondása szerént: Szent János irja: Igy szereté Isten a világot: hogy az ő egy fiát adá érte: hogy mindönki látja: és hiszen ő benne: elne veszszen de az örökéletet vallja — nyerje, birja —: De a szeretet nemcsak az ajándokot: de az ajándoknak hamarságát is kivánná: hát az Istenfiának e nagy ajándokot: azaz: az emberré lételt: nem kelle elhalasztania: de hamar úgymint az ártatlanságnak állapotjában kelle tennie.

De e fogásra imigyen felele az isteni bölcseség: A szeretetnek értelmességgel kell lenni: hogy az ajándékot ne siesse annak adni akinek adattatik minek előtte neki szükség ne légyen: ez felséges ajándék pedig nem szükölködik vala embernek: avagy nem vala hasznos addig: mignem megtudná ember mel igen reá szükölködnék — szüksége volna —: hogy aztán elvevén drágábbul vallattatnék — többre becsültetnék —: Azért elvégeztetik az isteni bölcseség miatt: hogy a bünnek előtte; tudniamint: az ártatlanságnak állapotjában nem kellene az Istenfiának megtestesülni: ezért hogy az Úrvosságnak nem kell adatnia: hanem csak a kóroknak — beteg —: Urunknak mondása szerént: szent Máthé evangelista irja: nem szükség az Úrvos az egésségbélieknek hanem az kóroknak — kórosok, betegek —: mert nem jöve Urunk hinia az igazakat a penitenciára: hanem az bünösöket.

Miért pedig hogy az Isten fiának megtestesülése: Urvosságh vala az bűnöknek ellene: azért a bűnnek utánna kelle emberré lennie:

továba némely doctoroknak mégis láttatik: ez heted kérdés mellé: ahol kérdetik: hogy ha a bün megtételének utánna legottan kelle e megtestesülni az Isten fiának? Ezek azt mongyák — mondják — hogy legottan: ezen mondásukat pedig bizonyiták imillen okossággal: mert a kór ember mihelt megkórul: ottan — azonnal — szükölködik urvosságra: de emberi nemzet kórolkodván: az első embernek Ádámnak bünének miatta: ottan hamar szükölködik az orvosságra: azaz: a megváltásra:

de az isteni bölcseség e fogásra imigyen felele: hogy az Isten fiának a bünnek megtételének utána: nem kelle ottan hamar megtestesülnie: imez három okáért:

első okáért hogy a bün megtetszenék — kitünnék —: mert az embőrnek büne eredett vala: a kevélségből: éz azért alkalmas vala: hogy elesztebb — előbb — meggyőzettetnék mind a természet törvényéről: mind Moisesnek törvényéről: és ekképpen megaláztatván esmérné szükségét lenni az megszabadítóra: megértvén hogy sem a természet törvényének miatta: sem Moises törvényének miatta meg nem szabadíttathatnék: ha pedig a bün megtételének utánna legottan: Urunk eljött volna: Az ember azt vélhette volna: hogy a természet törvényének miatta szabadíttatott meg: ugyanezenképen ha Moises törvényének idejében jött volna el: azt vélte volna: és ekképpen Urunknak eljövetelét: hiábavalónak vélte volna.

Másod okáért Urunk méltósága kijelenetinek — kijelentés — okáért: mert Urunk Cristus királyoknak királya: és Uraknak ura: mint szent János irja látásáról irt könyvében: Azért mint felséges királynak kelle neki eljönie: Mert ez világi királyoknak jövetőket: szokták sokan meghirdetni: és szokták őket mikoron valamely városba avagy faluba mennek: elül venni. Azonképen kell Urunkról is értenünk: mert az Isten elvégezte vala: hogy

Urunknak e világra jövetét: sok próféták elől vennék — megelőznek, előtte jártak —: és ez világnak hirdetnék: ugyanezenképen sokan is követnék: szent Jánosnak mondása szerént: ki úgymondá látásáról irt könyvében: ezután láték nagy seregőt kit senki meg nem számlálhat vala: minden nemzet közül:

harmad okáért Urunk Cristus szerelmének búzgóságáért: hogy tudniamint — t. i. — Urunknak szerelme embereknek szivében el ne alunna: de inkább gerjedezne: Ha pedig Urunk az első embernek Ádámnak eleste után: ottan hamar eljött volna: Urunk emberré lételének jótéteménye ellen — iránt — hálatatos — hálás, háladatos —: nem volt volna.

ha pedig ez világnak igaz — valódi u. m. mikor a végitélet leend — jött volna el: róla emberek elfeledkeztek volna: Urunknak mondása szerint: ki úgy mondá: szent Lukác evangelista irja mikoron eljövende embernek fia: gondolod-e hogyha talál hitet e földön: mert bizonnal e világnak vége felé: lesznek embörök igen tunák — tunyák, röstek — a jóra: és buzgólkodnak minden gonoszságokkal: mely inkább lett volna: ha Urunk a bünnek megtételének utána: ottan hamar eljött volna.

Nem illik azért sem a bünnek megtétele után ottan hamar eljőni: sem az világnak igaz végén:

E világnak végén pedig nem illík eljőni: imez három okáért.

első okáért Az igasságért: mert e világnak vége: itéletnek és igasságnak ideje: Dávid prófétának mondása szerént: ki úgymonda Urunknak személyében: Mikoron időt veendek én: igasságot itélek: Az isten fiának emberré létele pedig nézi az irgalmasságot: szent Pálnak mondása szerént: Az ő irgalmassága szerént válta ugymond meg minket: hát nem kelle arra halasztania.

más okáért: Az emberi gonoszságért: mert e világnak végén: mind az isteni böcsület: mind az életnek jóvolta megszűnik: csak bővelkedik a nagy fajtalanság: Ezt jelenté ki Urunk — mint — szent Máthé irja: bővelkedik úgymond a gonoszság: és meghidegődik az szeretet! hát nem illik akkoron eljőni.

harmad: Az alkalmasságért: Mert Urunk azért jöve e világra, hogy Isten között és ember között közbenjáró lenne: hát — tehát — az időnek is közepébe kelle eljőni: erről mondá Abakuk próféta. Az esztendőknek közepötte jelöntöd meg azt: azaz Urunknak emberré lételét.

Mikoron Azért az isteni bölcseségnek miatta: elvégeztetett volna: hogy Urunknak: sem az ártatlanságnak állapotjában: sem a bünnek megtételének utánna: ottan hamar: sem a világnak igaz végén nem kellene megtestesülnie.

Kérdé azért az Atyaisten, hogy mikoron kellene tehát ennek lenni? kire imigyen felele az isteni bölcseség: hogy az időnek teljes voltában: miről úgy ir szent Pál apostol: mikoron eljöve az időnek teljes volta: elbocsátá Isten az ő fiát: az időnek pedig teljes volta lőn: azon igaz idő: melyben eljöve.

hogy pedig ez időben köllött legyen eljönni: mely időben eljöve: ezt megérthetitek sokból is:

először im ebből: mert miképen Ádám e világ teremtésének utánna: hatod napon terömteték: mint *Moises* irja: első könyvének első részében: ezenképen a más Ádámnak Urunk Cristusnak ez világ teremtésének utánna hatodezer esztendőbe: kelle e világra jőni: és embőrré lenni.

másból im ebből: mert miképen az Atyaisten e világ teremtésének utánna: hatodnapon mondá: tegyünk embört: a mi képünkre és hasonlatosságunkra. Ugyanezenképen a fiuistennek: e világ teremtésének utánna: a hatezer esztendőnek hatodik péntekén kelle embörré lenni: ki az Atyaistennek képe és ábrázatja.

harmadból im ebből: mert hogy ezt megértsétek: e világnak teremtéséből — ről — három vélekedések vannak:

első vélekedés Eliezer ó-törvénybeli mesteré: i azt mondja: hogy e világ terömtetett szem

Mihál hóba — hónapban: — mikoron a gyümölcsök értökben vannak: és teremtésre való magokat — mag — magukban valják — vagyis érett maggal birnak.

másod véleködés: *Josue* ó-törvénybeli mesteré: ki azt mondja, hogy e világ teremtetett bőt más hóban — böjt második havában — mikoron az főd kezdi a verágokat teremtenie: ezönt tartják sokan az újtörvénybeli doctorok is.

harmadik vélekedés vagyon e világ teremtésének napjáról: kiről úgymondnak közönséggel a doctorok: hogy e világ vasárnap terömtetett. Imár oda térvén a hol azt mondók: értsétek e világnak teremtéséből: az első vélekedés szerént azért: holott ugymondatik: hogy e világ szent Mihál havában teremtetött: Azért a mi váltságunk szent Mihál havában kezdeték el: mert asszonyunk Mária ki Urunk Cristust a mi váltságunkat fogadandó vala: szent Mihál havában születteték e világra.

továbá miképen a más vélekedés szerint: e világ teremtetett böjt más hóban: ezenképen Urunk Cristus e hóban fogantaték asszonyunknak méhében, továbá ezen hóban szenvede érettünk is.

és miképen vasárnapon kezdeték e világ teremtetni: ezenképen vasárnapon születteték Urunk e világra: azon napon támada is föl halottaiból: azon napon bocsátá el a szentlölköt apostolainak: azon napon itéli meg a világot is.

negyedből imebből: mert miképen az első embernek Ádámnak esetiben: a gonosz angyal megszólalván: az Éva szüzet igy hajtá a bünnek engedetire: és eképen az embert megőlé pénteken: ezenképen a jó angyal pénteken köszöne a szüz Máriának: és az Isten fia foganatjának reá engedetire hajtá: mely szüz Mária a gonosz angyalnak fejét megtöré: és megrontá.

ötödből imebből: mert miképen pénteken az első ember Ádám a tiszta földből Uristentől teremteték: és a paradicsomnak gyönyörüségébe helhezteték: azonképen pénteken a másik Ádám Urunk Cristus: a szeplőtelen szüznek szent véréből: az emberséget fölvevén az ő méhében helhözteték.

hatodból imebből: mert miképen az első embernek Ádámnak kárhozatja eredetet vőn az asszonyi állattul: ki az ő ódalának csontjából terömtetett vala péntekön: azunképen ami üdvösségünk eredetet vőn pénteken: az asszonyi állattúl asszonyunktól: fogadván Urunk Cristust: és Urunk Cristus a körösztfán aluván péntökön: Asszonyunk Mária álla neki mellette jobb oldala felől: rajta könyörülvén: és igy tekélleték meg a világnak üdvőssége. — teljesedék —:

hetedből imebből: mert pénteken hatod órán szakasztá le Ádám a tiltott fának gyümölcsét: Ugyanezért nagypénteken a szeplőtelen szüznek gyümölcse: hatod órán a magas körösztnek fájára felfüggeszteték.

nyolczadból im ebből: mert miképen az első ember Ádám pénteken és a napnak hatod óráján az almának elszakasztására kinyujtá a tiltott fára kezét: ezenképen Urunk Cristus: azon napon és azon órában: a magas körösztfán: a két tolvaj között két kezét kiterjeszté.

kilenczör im ebből: mert Ádám a bünt megtévén: a pénteknek kilenczedik óráján kérdeték Urtól mondván: Ádám holott vagy? Ezenképen az ártatlan Cristus Jésus: a szent körösztfán kajátván — kiáltván — a nagy kinnak miatta; azon órában szent Atyjának: szent lelkét megadá.

tizeccör im ebből: mert miképen pénteken: a napnak hatod és kilenced óráján: hogy penitenciát nem akara tartani Ádám adá magát mind az ő magvíval — magzatival — halálra: és ördögnek fogságára. Ugyanazonképen: azon napon: és a napnak azon óráján tellességgel adá Urunk Cristus: önnönmagát ami váltságunkra: mert mind testének: mind szívének vérét: mert magából egy csöppig kisajtoltatá és lelkét nagy szörnyő halálra adá.

tizenegeccör im ebből: mert miképen pénteken kilenczed óra koron üzetteték ki Ádám paradicsomból: és bünéért kötelezteték pokolnak tömlőczére: ezenképen az ártatlan Cristus is: nagypénteken kilenczed órakoron: adá meg lelkét szent atyjának: és legottan szálla limbosba: a szent atyákhoz: őket meglátogatván: és az ő istenségének paradicsomának kapuját nekik megnyitván.

tizenkettőccör és utószor: illék Utunknak az időben eljöni: amely időben eljöve im ezért: mert miképen Ádám kilenczedórakoron: veszté el mind e földi: mind a mennyei paradicsomot: és szánkivetteték — szám — : e gyarló világba. Ugyanezenképen Urunk Cristus: áldozó napján kilenczedórakoron: méne fel menyországba: és igy nyitá meg nekünk menyországnak kapuját.

O azért örök mindenható atya isten. O ergalmasságnak atyja: mely nagy isteni bölcseséggel váltál meg minket.

O édes ártatlan Cristus Jésus: mely igen szerettél minket mikoron te magad tellességgel miértünk adád tenéked azért: dicsösség és tisztesség örökké α men.

Ez predicációnak második része lészön az limbosha való szent attiáknak könörgésökről.

ki mellé tudnunk kell: hogy mikoron a szent atyák tartatnának limbosnak tömlöczében: pokolbéli ördög miképen szolgáin akar vala uralkodni:* de maga a prófétáknak mondásokból: érti vala-

^{*} T. i. a szent atyákon.

hogy a szent atyák reménlenék az Istent testbe jöni: és emberré lenni: emberi nemzetnek váltságaért, de ördög nem értvén az isteni tanácsot: gondolja vala hogy az Isten kínt nem szenvedhetne. Az tiszta — csupán — ember pedig a vétekről eleget nem tehetne: Azért a kevélységben növekedvén: csufolja vala szentatyákat limbosban: és nékik ezt mondja vala:

Válasszatok ti közületek egyet: ki jőjjön én hozzám a bajvivásra: jőjjön el és szabaditson meg titöket. Mondja vala továbbá: hiába való az isteni szolgálat: mit használtatok ti is vele hogy Istennek szolgáltatok. Ezt halván a szentatyák: tesznek vala nagy óhajtásokat: és sirásokat és mondják vala: Árvákká lettünk a szolgák uralkodnak rajtunk: megszünt ami örömünk: elesett a mi fejünknek koronája: jaj nekünk mert vétkeztünk:

tehát Ádám emberi nemzetnek atyja: kezdé öket vigasztalni: és mondja vala: minket nem örökké elvet lsten az ő szinének előle: avagy nem örökké elvágja az ő irgalmasságát minden nemzetektől: Im felkelek azért és felmegyek Úrhoz: és értetek neki alázatosan könyörgök. Ezt halván a szentatyák mondának: jó ez beszéd akit szólál: Elmenvén azért Ádám lélekben Urnak eleibe: és leesvén mondá: Uram a te kezeid tettek engemet: és mindenestől fogva azok szerzettenek. Ezt halván az Isten mondá: Ádámnak: O Ádám állittád hogy

tehozzád hasonlatos lennék: úgymint mikor kivánád az én hasonlatosságomat: megfeddlek azért tégedet: és velem szömbe állatlak. Tehát Ádám megrettenvén mondá magában: megnémulék és vesztegek: és az én bánatom megújtatik: min ezáltal Ádám magát megbizván és bátorságot vévén: mondá ismét: nem volnék méltó az én arczomat menyországra felemelnöm: az én gonoszságimnak nagyságáért: de maga: irgalmazz énnekem Úristen irgalmazz: és a te nagy irgalmasságod szerént töröld el az én gonoszságomat.

Mongya vala továbá: te benned biztam Uram: meg ne gyaláztassam örökké: siessél hogy megszabadits engömet: mind az én maradékimmal.

Tehát akkoron jelen levén az igasság: mondá Ádámnak: mit szólsz te Ádám Úrnak: nemde irva vagyon e: hogy kitöröltessenek a bünösök az élőknek könyvéből: és az igazak közé ne számláltassanak: Azért mondá Dávid térittessenek az bünösök pokolra: és minden népek kik elfelejtkeztek Istenről: te azért mikoron bünös légy: méltán hagyattatol pokolban: mind a te maradékiddal: kik töled vonták a bünt: ezt halván Ádám elfuta az Úrnak szinének előle: és nagy sirással imezt kezdé mondani: én sirok és az én szemeim vizeknek kifolásit adják: mert az én fiaim elvesztenek: jaj nekem mert az én számkivetésem meghosszúlt.

Ezt halván mind a szentatyák: kezdenek nagy

sirást tenni: és mondani: miképen vetette el Úristen szinének előle Israelnek nömössit; és meg nem emlékezik az ő lábainak zsámolszékiről: megvetette Isten az ő ótárát - oltár - : és adott minket ellenségnek kezeibe. Mikoron azért a sirásban sok ideig megmaradtanak volna: eljöve alá közöttök Dávid próféta és mondá nekik: mit sirtok? mert az Isten édes mindeneknek: és az ő irgalmassága minden mivelködetinek - cselekedetinek - fölötte: Dávidnak e mondásából: egy kis bátorságot vevén a szentatvák: tartának tanácsot arról: mint - hogy mint, miként - Istennel békességet szerezhetnének? — Tehát irre választának közülük négyet: nagy szentőket tudniamint: Isaiást: Jeremiást: Jóbot: és Dávidot: és mondának: ezek a szentek kiket választott Úr: nem tettetős szeretettel.

Esaiás Úrnak jelentéséből: killömb-killömb dolgokat megláta.

Jeremiás még anyjának méhében megszentelteték.

 $J\acute{o}b$ pedig vala igen egy igő — ügyü, béketürő — kihez hasonlatost Úr ez időben a földön nem talála.

Dávidról Sámuel próféta imilletén bizonyságot tön: kerese magának Úr szive szerént való embert.

Mondának azért: keljetek fel ti négyen és menjetek Úrhoz: és magatok miértünk — magatok

és miérettünk — : Ezenközben sirnak vala: és ezt mondják vala: hallgassa meg az Úr a ti imádságtokat: és engeszteltessék meg tihozzátok: se el ne hagyjon titeket e gonosz időben: mivelünk pedig irgalmazzon és áldjon meg minket.

Tehát ime: elesztebb felméne Úrhoz Esaiás: és imezt kezdé mondani Urnak előtte: nagy alázatossággal: Uram szaggatnád meg az egeket: és szállanál le: hogy megjelentenéd a te nevedet: a te ellenségidnek. Ime Uram te megharagudtál mert vétkeztünk: de maga — magad — mi atyánk vagy: mi pedig sárok vagyunk: te mivelködetid — teremtményeid —: ne haragudjál azért Uram reánk: és továbbá meg ne emlékezzél ami gonoszságinkról.

Tehát az Atyaisten ezeket halván: előve állítá az igazságot: és parancsolá neki hogy szólna: mondá azért az igasság: O Isaiás: ám te magad irtad: Úr mondá te általad: távozzál el én tőlem: ne közelgess én hozzám: mert fertelmes vagy. Azért az ő kelebőkbe — kebelőkbe —: megfizetem az ő attyoknak gonoszságukat.

Ezeket halván Isaiás: igen megrettene: és tére limbosba a többi szentatyákhoz: és nagy sirással mondá: sirjatok e kivánatos tartományon: mert nincsen békességök a kegyetl neknek mondá Úr. Ezt látván Jeremiás csudálkozik Isaiás prófétán: megbátorkodván azért ő is: el felméne Úrhoz:

és nagy alázatossággal im ezt kezde mondania; Uram emlékezzél meg róla mi történt légyen vélünk: tekintsed meg és lássad a mi nyavalánkat: A mi atyáink vétkeztenek: és mi viseljük az ő gonoszságukat: jaj azért nekünk: hogy vétkeztünk: miért feledkezel el örökké mirólunk: és tégy a te irgalmasságod szerént mi velünk.

Tehát az igasságh Istennek parancsolatjából ismét előve — elébe — állott: és mondá Jeremiásnak. Azt mondja Úr: ne akar — j — könnyörgenöd e népért: mert az ő kajátásoknak idejében: nem halgatlak meg: de ha még Moises és Sámuel könyörgenének e népért: nincsen az én lölköm ő hozzájuk: mert elvetettem őket az én szinemnek előle.

Ezt halván Jeremiás: ő is igen megijede: és térvén a szentatyákhoz mondá nagy sirással: Agygyatok — adjatok — választottaknak serge: szemötökből éjjel és nappal vizeknek folássit; és ne szűnjék sirástul a ti szömötök éjjel és nappal: mert vetett — az — Úr: a világosságról minket örök setétségre.

Mikoron ezeket hallotta volna Jób patriarka: ő is megbátorodván: elé álla és mondá: el felmegyek én is Úrhoz: ne talántán haragját megengesztelhetem: felmenvén azért Úrhoz: im ezt kezdé szivének keserűségében mondani: engedjén nekem Uram: mert semi az én napom: miér

nem könyörülsz én rajtam: sem hagyod énnekem nyálamat elnyelnem: vétkeztem: mit tegyek néked o embereknek őrizője: miért szörzöttél — teremtettél — engemet néked ellenségedül: és lettem magamnak nehéz — terhemre —: mért nem veszed el az én bünömet: és törlöd el az én gonoszságomat.

ezt halván az Ur: kérdé kicsoda ez: ki beszédivel befödőzi a nagy sentenciákat: minem de semié teszed te az én itéletemet hogy megigazitassál: valjon ki állhat az én hatalmasságomnak ellene: ki adott énnekem elesztebb valamit: hogy hátra adjam neki — visszaadjam?

ezek halván Jób inkább megbátorkodék: — és — mondá nagy alázatossággal: hogy alázatosságával Istennek haragját megengesztelhetné: tudom Uristen hogy te mindeneket tehetsz: és semmi titok tetüled el nem enyésztethetik: ezért ellenzöm magamat: és hamuban tartok penitenciát: Azért miokért téritőd el — fordítod — szinedet én tőlem: és állitasz engem ellenségednek lennem: Az levélnek ellene: mely a szélnek miatta elragadtatik: mutatod a te hatalmasságodat: és aszszú — kiszáradt — pozdorját háborgatsz?

ezt halván az Úr parancsolá az igazságnak hogy szólna: mondá azért az igasság: Miért szólsz Jób elletönöket — ilyeneket — minemde az Isten eltapodja e az igaz itéletet: és a mindenható elforditja azt ami igaz: és mit használ Istennek ha igaz leendesz: és mit használ neki ha szeplő nélkül leend a te életed? ám irván vagyon temiattad? mindenek melyek égnek alatta: vannak enyimek; nem engedek a hatalmasok könyörgő beszédinek.

Mikoron ezt hallotta volna Jób: ő is igen megijede: és tére a szentatyákhoz: és nagy sirással mondá nekik: elveszett volna a nap melyben születtem: és az $\acute{e}$ * kibe mondatott: z = fogattatott az ember: miért adattatott világosság és élet azoknak: kik lelköknek keserűségében vannak.

Tehát mindaz szentatyák kezdenek nagy sirást tenni: és im ezt kezdék egyetemben mondani: jaj mert lett Úr ellenségünk: elvetette Israelt: a sötétségekbe helyeztetett minket: miképen örökké megholtakat: és mikor kajátánk — kiáltánk —: kirekeszté tőle — magától — a mi imádságunkat.

Mondják vala továbá: mi Uristen gonoszul cselekedtünk: és téged haragra ingereltünk: azért vagy megengesztelhetetlen: lássad azért Uram: mert megtátá az ellenség mirajtunk az ő száját.

Mikoron azért illetén sirásban és óhajtásban volnának: olmint Istentől elhagyottak: mondának mégis: mit tegyünk immár továbá: Úrhoz már nem bocsáthatunk: mert ki ötötte — önteni —

^{*} Ezen è velemenyem szerint meh; a z pedig egyszerüen és = sz fogantatott az ember.

Úr az ő haragját mi reánk: és nem tekint már meg minket. Tehát ismét elé álla Jeremiás és mondá: atyámfiai: ne vesztegjünk: mignem megtekintsen és meglásson Úr menyből: mert ám én ugymondék könyvemnek negyedik részében: Hertelenkedének a vizek az én fejemre: mondám elveszek: de én hivám a te nevedet Uram: a viznek milségén: és az én szómat meghalgatád: téritéd a te füleidet az én kajátásomra.

Ezt hogy hallá Dávid: ő is előve álla és mondá: a szegényeknek kajátásokat meghallgatja Úr: sőt bizzatok: tudván bizonnal: hogy megeskött Úr Dávidnak mondván: a te méhednek gyümölcséből helyheztetek én a te székedre.

tehát mondának mind egyetemben Dávidnak: menj el te is Úrhoz: és könyörögj miértünk: ennetén — innét — pedig mi is kajáttunk Úrhoz: hogy irgalmasságot tegyen vélünk: és megemlékezzék ami atyáinknak szövetségiről. Dávid tehát kezde menyországba felmenni lélekben: és imezt kezdé mondani: Nyissátok meg nékem az igasságnak kapuját: és bemenvén rajta vallást teszek Úrnak.

tehát legottan szent Mihál archangyal: járula ő elébe: és mondá neki: jelentsed meg én általam Úrnak a te uttidat — utjaidat, urad czélját —: és megadja néked a te szivednek kivánságát: felele legottan Dávid és mondá: buit — bujt, rejt —

az én szivem jó beszédet: az én dolgaimat a királynak mondom:

Monda ismét néki szent Mihál: lássad Dávid hogy a királyt sok és hosszu beszéddel meg ne bántsad: mert te jól tudod: hogy nyelves ember ide nem bocsáttatik; halván ezt Dávid mondá: Az én nyelvem az hamar iró diáknak irószerszáma.

Halván ezt az angyalok Gábriel archangyallal egyetemben sietének Urnak elébe: és mondának: Uram emlékezzél meg Dávidról: és az ő szövetségiről. Ezt halván az Úr mondá: megtaláltam Dávídot az én szolgámat: az én szent olajommal kentem meg őtet: az én igasságom és irgalmasságom ő vele: és az én nevemben felmagasztaltatik az ő szarva: az az neve.

Parancsolá azért — az — Úr Gábriel archangyalnak hogy bebocsátaná Dávidot. Mikoron bebocsáttatott volna Dávid menyországba: és az angyaloknak karit eljárta volna: és menyországnak édességét meglátta és kóstolta volna *mondá*: jószágoknak Ura mily szeretetes a te lakodalmad: megkiváná az én lelkem Úr házának gádorit: boldogok Uram kik lakoznak a te házadban: mindőrökké dicsérnek téged.

Ezenközbe mikoron jutott volna a Szentháromságnak eleibe: leborula és nagy alázatossággal imezt kezdé mondani: Áldjon meg minket ami Istenünk: áldjon meg minket: és féljék & &

a földnek minden határi. Tehát mondá neki az Úristen: mit kivánsz hogy tegyek veled: mondá ottan David — az — Úrnak: Uram holott — hol - vannak a te régi irgalmasságid: mint megesküdtél Dávidnak bizonságba: te mondád Uram: kajátt én hozzám és én meghalgatom őtet: megszabaditom őtet: és megdicsőitem őtet: napoknak hosszuságával töltöm be őtet: és megjelentem neki az üdvösség tételemet. – Azért Uram tehozzád kajáttok én Istenem: ne vesztegelj én tőlem: serkenj fel: miért aluttál el Uram: serkenj fel: és ne vess el mindörőkké. Miért térited el a te. szinedet — arczodat, facies —: mirólunk : és elfeledkeztél ami nyomoruságunkról: hozd ki a tömlöczből ami lelkünket: hogy tegyünk vallást a te nevednek Uram.

Tehát Urnak parancsolatjára: ismét előve álla az igasság és monda Dávidnak: nemde e Dávid: irván vagyon te miattad: igaz az Úr: és igasságot szeret: egyenességet látott az ő szine: az igasságnak törvénye azért ezt agia — adja —: hogy a bünösök vettessenek pokolra.

Ezt halván Dávid mondá: veszteg most te igasság — légy nyugton, halgass — se légy nekem ellenkedőm: nem tudod-e hogy irva vagyon: Úrnak irgalmassága minden mivelködetinek fölötte: eb ből pedig Dávid megbátorodván mondá Úrnak: Igaz vagy Uram és igaz a te itéleted: légy a te

szolgáiddal a te irgalmasságod szerént: emlékezzél meg Uram a te irgalmasságaidról: jusson eszedbe a szegény gyűlekezet: melyet kezdettől fogva birtál: legyen Uram a te irgalmasságod mirajtunk: miként biztunk tebenned.

Az időben pedig mind a szentatyák limbosban nagy sirással könyörögnek vala Uristenhöz: és ezt mondják vala: Ne emlékezzél meg Uram ami büneinkről: avagy szüleinknek vétkökről: se álj boszút ami gonoszságinkról: miért vetettél meg minket Uram: megharagutt a te hirtelenséged a te juhaidra ami büneinkért: de tekints a te irgalmasságodra: és tégy mivelünk a te irgalmasságod szerént:

tehát az irgalmasság könyörülvén emberi nemzeten: álla Úrnak elébe és mondá: Uram támadj fel: és irgalmazz Syonnak: mert eljött az ő vele — való — irgalmasságnak ideje: nemde tulajdonod neked e Uram az irgalmasságtétel: és inkáb illeti a te jóvoltodat: cselekedned irgalmasságod szerént: hogynem igasságod szerént:

halván ezt Dávid legottan térdre esék: és az irgalmasságnak e mondásáról hálákat adván mondá: Úrnak irgalmassága örökké éneklem. Emberi nemzet is halván hogy az irgalmasság ő mellette szólna: kezde erőssen kajátani: és mondani: O istennek irgalmassága: O istennek kijelenthetlen kegyessége: O örök Istennek jóvolta: irgalmazz nékünk: Urama

irgalmazz: legyen a te irgalmasságod mirajtunk: miként biztunk te benned: támadj fel Uram: és kelj fel: segits minket: miként biztunk tebenned: és szabadits meg minket a te nevedért: és eképen megengeszteltetvén — az — Úr mondá Dávidnak: menj el mert meglátogatlak titeket: és feltámasztom az én jó igéimet tirajtatok: és megszabaditlak titeket.

Ezt halván Dávid legottan leesék Úrnak előtte: hálákat adván és mondá: Vallást teszek tenéked Uram: én teljes szivemből: kijelentem minden te csodáidat: örülők és vigadok te benned: éneklek felséges Isten a te nevednek: kijelentem a te nevedet az én atyáimnak: az igazak között dicsérlek tégedet: és ekkén Dávid térvén limbosba a szentatyákhoz: mondá nagy örömmel:

Kik félitek Urat dicsérjétek őtet: Jákobnak közönséges nemzete: magasztaljátok őtet: mert a szegényeknek könyörgésőket meg nem vetette: és meg nem utálta: megértettem — az — Urtól: hogy örökké nékem megtartja irgalmasságát:

ezt halván a szentatyák: mind megvidámulának: és Uristennek nagy hálákat adának: őtet dicsérvén és mondván: Áldott vagy Uram: mi atyáinknak Istene: Áldott vagy Uram ki nézed a mélységeket: Áldott vagy a te felséges székeden: és dicséretes és dicsősséges örökké amen.

Mikoron azért Dávid Istentől eljött vóna

ezenközbe Isten előtt: az istennek irgalmassága között és igassága között támada nagy vetekedés: mint az ájtatos szent Bernát doctor irja: Az irgalmasság azért imezt mondja vala: jó a szegény embernek: önnön hatalmával fel nem támadhat: irgalmazni: ezt pedig bizonyitotta vala: négy törvénybelí okossággal:

elsővel: isteni törvénynek okosságával mondja vala: mondja vala az irgalmasság: irva vagyon a prófétának miatta: Istennek irgalmassága öröktől fogva mindörökké az őtet félőkön: Alkalmatlan volna azért Istennek az irgalmasságot meg nem jelentenie: miképen minden isteni törvények vallják: és próféták mondják: mert édes — az — Úr mindeneknek: és az ő irgalmassági minden mivelködetinek fölötte: Te azért örök Isten a te nagy irgalmasságod ezt nézi: hogy emberi nemzetnek váltságáért magadat kell adnod.

Mással ugyan ezönt bizonyitá: törvénybeli okossággal: mert úgy vagyon megirva az törvénykönyvben: ami egyszer köllött továbá meg nem utáltatható: de tenéked Úristen mondja vala az irgalmasság: kellemetes lőn az embert teremtened: úgymint a boldogságra: azért a te irgalmasságodból oda kell neki vitetni: tehát ugy vagyon törvénykönyvben megirva: hogy a gyülölségek megszóritandók: és a kegyelmek nevelendők. A gyülölség vala Ádámnak büne: melért érdemlé a kínt: Azért

alkalmas O én Istenem: hogy a te irgalmasságod szerént neveljed ő hozzá kegyelmedet: megbocsátván neki és mind az ő maginak bűnűket:

harmaddal ugyan ezönt bizonyítá pogány bölcseknek mondásoknak okosságával: mert úgymond a pogány bölcs: alkalmas minden állatnak úgy cselekedni: amint az ő természete nézi. Mint példa emellé: a napnak tulajdonsága: a melegség és világosság: hát alkalmas neki természet szerént cselekedni. Az Istennek tulajdonsága tudod igasság: hogy az irgalmasság: hát neki tulajdonsá szerént: az az irgalmassága szerént kell cselekedni: hogy irgalmasságából e világot megváltsa.

negyeddel és utósóval bizonyítá az irgalmasság: hogy Istennek kell emberi nemzettel irgalmasságot tenni: császári törvénynek okosságával: Úgy mondá azért: úgy vagyon megirva — a — császári könyvben: nem kell valaki csalárdságának avagy hamisságának hasznosnak lenni: ugymint hogy abból valaminenű haszon avagy nyereség következzék: de mert hogy a kégió — kigyó — Ádámot és Évát hamisságával csalá meg: hogy őket szolgálatja alá vetné: azért igasság: a kigyó csalárdságának nem kelle hasznosnak: avagy nyereségesnek lenni: hogy mindenkoron az embert hatalmassága alatt vallaná.

továbá a megcsalatottnak a császári törvények segítséggel lesznek. Ugyanezenképen igasság: az

isteni törvénynek is segitséggel kell lenni: a megcsalatott emberi nemzetnek. Ellen okosságokkal bizonyitá az irgalmasság: hogy az Istennek kellene: a szegény emberi nemzetet megsegíteni: és ime kezdé lassan lassan az Istent az irgalmazásra hajlítani.

ezt látván az igasság legottan felkajáta: az irgalmasságnak ellene: és ezt kezdé mondani: o irgalmasság mit szólsz te: akarod e hogy elveszszek én: jól tudod mit mond az irás: hogy — az — Úrnak igassága megmarad örökké: haljad azért irgalmasság: mit mond az embernek az örök Isten: Valamely órában esztök: úgymint a fának gyümölcsébe, halállal haltok meg. Azért szükség: hogy Istennek e sentenciája legyen erős: és álhatatos: hogy az ember örökké a halálban maradjon meg.

Ezt halván az irgalmasság mondá ismét az igasságnak: tudod e igasság: hogy a hol irva vagyon az Istennek igassága megmarad örökké: ugyanott irva vagyon: mert megerősittetett az ő irgalmassága mirajtunk: ez irgalmasság azért megteendő emberrel: hogy megszabadíttassék énértem: hogy az Isten ne látszassék irgalmatlannak: de te néked is ebben engedned kell énnékem.

Hogy pedig a sentenciával melyet mondál: hogy valamely órában a fának gyümölcsébe — ből — eendik az ember halállal hal meg: ellenem

ne áll: légyen a váltság ilyetén módon: hogy az ember meg is haljon te érted: és némi módon meg se haljon én érettem: hogy mind néked mind nékem elégtétessék. Meghaljon testében mert ebben esék az Isten sentenciájának miatta: mely mondá: halállal halsz meg: úgy mint testi halállal: de ne haljon meg lelki halállal: az az örökké: ebben pedig köll nekem engedned: mert irva vagyon: mi nemde örökké elveti e Isten e nemzetet az ő szinének előtte? — előle —: avagy mindvégig elvágja e az ő irgalmasságát ő tőle? olmint — mintha — azt mondaná nem.

Ezt halván az igasság mondá: bizonynyal neked nem engednem kemény volna: és kegyetlenség: mert irva vagyon: az Isten nem visszavonásnak de békességnek Istene: illék azért Istennek emberrel irgalmasságot tenni: de igy: hogy én igasság helyén maradjak.

Ezt látván a bizonyság hogy az igasság is az irgalmasság mellé állott volna: eljöve alá és nagy szóval imezt mondá: mit cselekedtek O irgalmasság és igasság. minem az Isten elfordítja e az itéletet: mert irva vagyon: bizon — igaz — az Úr: és bizonyságot szeret: nem kell azért Istennek emberrel úgy irgalmazni: hogy én bizonyság kirekesztessem. Mert a bizonságot ez nézi: hogy mint irva vagyon elvettessék a kegyetlen és būnös: hogy ne lássa Istennek dicsőségét.

Mondá ennek is az irgalmasság: o bizonyság ne légy ellenkedőm: de légyen irgalmasság a szegény emberrel: akárcsak én értem ha Ádámért nem lészen: mert amint irva vagyon: Úrnak irgalmassági minden mivelködetinek fölötte: ha minden mivelködetinek fölötte: hát bizonyságának is fölötte.

Azért engedj reá te is: hogy tetessék irgalmasság a szegény emberi nemzettel:

ezt halván a bizonyság mondá: nem engedhetek különben reá: hanem ha nékem is elég — tétel — lészen: sem illeti az Istent: hogy csak irgalmassága szerént cselekedjék: de bizonsága szerént is: légyen azért nékem elég az embernek bünéről: és igy reá engedek hogy az ember megszabadittassék.

Tehát az irgalmasság hagyá dolgát az Atyaistenre: az atyaisten pedig látván ellenkedésőket az irgalmasság között: igasság között: és a bizonyság között: a sentenciának kiadását adá szent fiának: mint Urunk maga mondá: szent János irja könyvének ötödik részében: A fiuisten pedig: ki az Atyaistennek örök bölcsesége meghalván mind a háromnak feleletőket: mondá: Az igasság azt mondja: elveszek ha Ádám örökké a halálban meg nem marad.

A bizonyság továbbá azt mondja: elvettessék a būnös hogy ne lássa Istennek dicsőségét. Az irgalmasság pedig azt mondja: elveszek ha Ádám irgalmasságot nem nyerhet: Ez azért az elvégzett sentencia: a szentháromságnak tanácstartó házában: legyen Ádámnak kinja és halála jó: és mind az igasság: mind a bizonyság: és irgalmasság vallja azt amit kiván.

Ezt halván mind elcsodálkozának és mondának: miképen lehet ez mikoron a kín légyen keserő: és a bünösöknek halála gonosz: mint lehet azért jó?

Tehát mondá a biró: keressetek Ádámnak fiai közül valakit ki minestől fogva légyen igaz: és minden bünnélkül: még eredeti bünnélkül is: ki ne legyen méltő meghalni: és ez haljon meg szeretetből: és gyötörtessék meg emberi nemzetért. Mikor ő ne légyen köteles a kínra: és a halálra: és ekképpen az igasságnak és bizonyságnak elégtétetik: emberi nemzettel is irgalmasság tétetik.

Ezt halván a bizonság: nagy siettetősséggel e világot mind befutá: és szeretettel kerese ilyen ártatlant: és nem találtaték senki tisztának a bünnek szeplőjétől: még csak az egynapi gyermek is — se —: mikoron megtért volna — visszatért — a bizonyság: falamának — folyamodának, járulának — élibe az igasság és irgalmasság: és megkérdé az irgalmasság: ha ez ártatlant megtalálta volna — e? —: felele az: és mondá: mind el hajlottanak: egyetemben használatlanná lettek: nincsen ki jót tegyen: nincsen mind egyiglen:

teliát mondá az igasság is: de ha igaz találtatnék: ellen — ilyen — igaz: és ártatlan melyet keressz: és vólna csak tiszta ember: mint tétethetnék Istennek igassága szerént ennek kínjával és halálával elég: az első embernek Adámnak bűnéről?: Jelesben mert a bűn tétetett először a veghetetlen jónak Istennek ellene. Másodszor: mert az embert a véghetetlen jótól fosztotta meg: minden tiszta ember pedig véggel való érdemes: azért ha oly találtatnék ki véghetetlen érdemes volna: az tehetne a véghetetlen bűnről eleget.

Ezt halván az isteni szeretet: ő is előve álla: és mondá: akármit pöröljetek ti: cssk ez a dolog: hogyha azt akarjátok hogy a bünről elégtétessék: az Istennek emberré kell lenni: kinek kint és halált kell szenvedni: és ő tehet kinjával és halálával eleget a bünről: és igy mind az igasságnak: mind a bizonyságnak: mind az irgalmasságnak elégtétetik: még ennek fölötte Istennek nagy szerette is kijelentetik. Mikoron igy szerette Isten az embert: hogy kimosta légyen az embert az ő büneiből: az ő drága szent vérével.

Ez sentenciat halván mind az igasság: mind a bizonság: mind az irgalmasság: legottan megmegegyesülének: és erre egyetemben reá engedének: és egymásnak ápolást — csókot megölelik — adának. Tehát mondá az Atyaisten: mindeneket bölcseségben tettünk: e világot is bölcseségünk

ti

által teremtettük: ezenképen bölcseségünk által: az az fiunk által kell e világot megépitenünk.

Ezt halván a fiuisten mondá: legottan: ime én bocsáss — el — engemet: mert írva vagyon: hogy tegyem a te akaratodat: és igy végezteték el: hogy az Istennek fia lenne emberré: és kínt halált szenvedne az emberségben: és az ő kínjának halálának miatta váltatnék meg a szegény emberi nemzet.

O azért hív lélek! O Cristusnak vérével megváltott: gondoljad meg: és lássad meg mily nagy szeretettel téged az Isten szerete: lássad meg továbá: mely nagy lőn az ő irgalmassága tehozzád: hogy ő önnönmagában akara érted eleget tenni: semmivé tevé te érted önnön magát: a szolgának ábrázatját felvevé: a te büneidnek terhét ő viselé az ő testén: hogy te a bünnek meghalnál: és az igasságnak élnél.

O isteni bölcseségnek kedves elvégzése: hogy az Isten ember legyen: kinek halálával megváltassék az ember. O boldog bűn ki ily megváltót érdemrél vallanod. O édességes Isten: a te nagy kegyelmességedért minemű dicséreteket adjunk te néked? ha ezerszer magunkat érted adnók: semmi volna a te jótételedhez képest: legyen azért neked örök hálaadás Amen.

Kezdetik imár az predikácionak harmadik része mel lézön asszonyunk Máriának az Isten fiátúl anyjává választatásáról.

Mikoron azért *limbosban* a szentatyák megértették volna: hogy az Isten fiának érettük emberré kell lenni O valjon ki foghatná meg: és jelenthetné ki: mily nagy örömben lének — lőnek — rajta. Tehát ime tanácsot tartának: mint ájtatos doctorok irják: és mondának: keressünk egy ifju és igen szép szüzet: ki álljon a felséges királynak előtte és szolgáljon néki: olyat ki méltán fogadhassa házába ami Istenünket: se találtassék ő benne ol — olyan —: mely az ő felséges szemeit megbánthatná: hogy mireánk az áldomásért átkot ne vessen.

Tehát ime Jób patriarka ő közöttük előve álla és mondá: nem tudhatjuk mi azt tökéletességgel: az Isten anyjának minő jószágokkal — erény — kelljen fénylenie: de ennek kijelentése az isteni bölcseséget illeti. Ezt hallván Jésus Siráknak fia: ki a bibliában ecclesiastikosnak neveztetik: előve álla és mondá: minden bölcseség Uristentől vagyon: a tengereknek fővény szemét: az essőnek csöpit — csöppjeit —: a világnak napit — napjait —: ki számlálhatja meg? az Istennek bölcseségét ki tudakozhatta meg: a bölcseségnek győkere kinek jelentetett meg? Egy a felséges mindeneknek teremtője; mindenható és uralkodó

Isten: ö teremtette azt: tudniamint az ö szüz antiját.

Mondának azért: küldjünk követet az Istennek bölcseségéhez: hogy tanítson meg minket: minemű tulajdonságokat kelljen vallania; és minemű jószágokkal fenlék — fényeskedjék — a szűz: kit kiván magának anyjául venni.

Választák azért Dávidot: és küldék az isteni bölcseséghöz az az: a fiuistenhöz: ki elmenvéh mondá: Uram te hozzád folyamodtam: taníts meg engem tennem a te akaratodat: mert én Istenem vagy te: bizonnyába a te jó lelked viszen engem az igaz földre: Jól tudom ezt Uram: mert boldog az akit a te törvényedből megtanitandasz: taníts meg azért engem: a te anyád felől: minemű tulajdonságokat és lelki jószágokat valljon?

Ezt halván az isteni bölcseség mondá: halgassad és megtartsad azokat melyeket én szólok néked ma: a szüznek mel — ki — az Istent fogadandá: kell körülvétetnie a szeretnek napjával: és a világ megutálásának hogy annak kell lábai alatt lenni: és az ő fejében tizenkét csillagos koronának kell lenni: mert a nömösségnek tizenkét tulajdonságival kell fénylenie: kik — melyek — közül négy vétetik teste felől: négy lelke felől: és négy teste lelke felől.

Úgymondék hogy a nemességnek négye vétetik a szüznek teste felől: mert teste felől négygyel kelle fénylenie: elsővel szépséggel: mert neki igen szépnek kelle lenni: vala is: ezért mondá róla Atyaisten a bölcsnek általa: mindenestől fogya szép vagy én jegyesem: és semmi szeplő nincsen tebenned. — De kérdik emellé a szent doctorok: hogy ha alkalmas vala e: hogy az Istennek anyja szép volna? testi szépséggel. Nem? doctoroknak láttatik hogy nem kellett volna szépnek lenni: ezek az ő vélekedésöket imezzel bizonyítják: mert az Istennek anyjában semmi hiuságnak nem kelle lenni: de a szépség mint a bölcs mondja: hamis és hiába való malaszt: tehát neki nem kelle szépnek lenni.

Továhá az asszonyi állatban a szépség bünnek és veszedelemnek oka: erről mondá azon bölcs: az asszonyi állatnak szépségiért sokan elvesztenek.

De asszonyunk Máriának kelle lenni mindeneknek üdvösségöknek oka és nem veszedelmüknek: hát nem kelle teste szerént szépnek lenni.

Továbá úgymondnak megés — és még —: Istennek emberré lételében: nagy alázatosságot kelle mutatnia: szent Pál apostol mondása szerént: de nagyobb alázatosság testet venni rúttól: hogysem széptől: hát ebből láttatik: hogy az Isten anyjának nem kelle szépnek lenni: hanem inkább rútnak.

De ez kérdésre és fogásra rea felel nagy

egyház: ha Urunk Cristus után: minden embereknél inkább magát meg nem alázta volna.

Mással: az hasonlatosságnak okosságával. Mert úgymond a bölcs: minden lelkes állat szereti a hozzá hasonlatost: ennetén vagyon hogy a királyok; ismét királyi magból: akarnak maguknak jegyest venni: mert az hasonlatos hozzá. Ugyanezenképen: a nemesek ismét nemes magból.

Mikoron azért az Isten légyen véghetetlen nemes: hozzá hasonlatos nemes szüzet kelle magának anyjáúl választania:

harmaddal: a kedvességnek okosságából: mert mint szent Jeromos doctor mondja: a nemeseknek szolgálatjuk emberek előtt kellemetesb: jelesben királoknak előttük: de a boldog szüz Máriának kelle szolgálnia a felséges király fiának: az az: az Atyaisten fiának: Azért hogy az Isten fiának kellemetesb lett légyen szolgálatja: Ő neki nemesnek kelle lennie. Ezen három okossággal bizonyítják doctorok: hogy asszonyunknak nemesnek kelle lennie.

Másod okáért kelle asszonyunknak szépnek lenni: a belső szépségnek jegyzéséért: mert a külső szépségnek miatta vitettetik az elme a belső szépségre: mert a jó és szép lelket illet nemesb és szebb test. Mikoron azért asszonyunk Mária lelkében Urunk Cristus után mindeneknél szebb lett légyen: tehát testében is Urunk után mindeneknél szebb volt.

Harmad okáért: kelle asszonyunknak szépnek lenni testéhen: a hasonlásért: mert ha a természet valamiben meg nem bántatik: a fiunak hasonlatosnak kell lenni atyjához avagy anyjához: mint a pogány hölcs mondja: scdo libro fisicor. De mert a szüz Máriának édes szülötte: Urunk Cristus volt: és kellett lenni igen szépnek. Dávidnak mondása szerént: ki úgymandá: szehb és ékesb embereknek fiainál: miképen a fiu igen szép volt: azanképen az anya is: mert a jó fa gonosz gyümölcsöt nem teremhet: mint Urunk mondá Mathei u. ÿ.

Negyed akáért kelle asszonyunknak szépnek lenni testében: a nagyobb dicséretes jászágért — erényért —: mert asszonyunk Mária vala igen tiszta: és az ő tisztasága igen dicséretes: de dicséretesb a tisztaság a szép szüzekben: hogysem a rútakban: há ebből következik: hogy az ő teste szerént is mondhatatlan igen szép volt. — Minemő valt pedig a szüz Mária testében: a születéséről való pdikáciaban megirom Isten hazzá segitvén.

Jegyzet. Ezen utolsó sorokból kitünik, hogy e beszéd bár a Codex sorrendjében hetedik beszéd, előbb iratott, mint a negyedik, melyre hivatkozás történik, s mely a Codexben a 87-dik laptól 117-ig terjed.

Tercio bta vgo adhuc expte corporis debuit esse de David stirpe regia harmadszor még a szüz Mariának teste felől — testileg — kelle lenni Dávidnak királyi magyából: mely értetük az ö koronájában való harmadik csillagon: mert mint az irás mondja: mert Dávidnak igérteték meg főképen Urunk Cristus az Istentől: erről mondá önnönmaga a sótári — zsoltár — könyvben: megesküvék — az — Úr Dávidnak bizonságba: és megnem csalja őtet: a te méheknek gyümölcséből ültetek én a te székednek főlire. Úgymondá továbá Esaiás is: egredictur virga de radice Jesse: vessző támad Jessének győkeréből: mely vessző lőn Dávidnak atyja Isai: és ő belőle támad virág ki lőn Urunk Cristus. Továbá ugymondá Gábriel angyal is asszonyunknak: Adja őneki az Úr az ő atyjának Dávidnak székét. Mindezekből azért megtetszik hogy asszonyunk Mária volt Dávid királynak neméből és Istentől választatott.

Quarto bta vyo exparte corporis debuit nominari Maria negyedszer és utószor teste felől kelle asszonyunknak neveztetni Máriának: mely értetik az ő koronájában való negyedik csillagon. Mert e szentséges és méltóságos néven inkáb kijelentetik az ő szüzi fogadása: hogysem mint egyéb néven. Erről mondja szent Bernát doctor: sup missus est loquar pauca de hoc noie: szólok keveset e Mária névről: mely magyaráztatik tengeri csillagnak: mely a szüz anyát fölötte igen illeti: mert ő jól hasonlittatik a csillaghoz: mert miképen a csillag a maga romlása nélkül bocsátja világosságát és fényét: ezenképen a szüz Mária minden

széplő nélkül szülé szent fiát. Továbá a napnak fénye meg nem kissebbitheti a csillagnak világosságát: ezenképen a fiú anyjának ékes voltát. Ó azért a nemes csillag Jákobból támadott: kinek fénye a világot elvilágositotta: menyországot megékesítette: a poklokat által hatta — hatotta —: ezeket mondja szent Bernát: hát méltán neveztetik asszonyunk e méltóságos névvel. E négy jószággal — erénynyel — kelle azért asszonyunknak teste felől fényleni: mind négy nemes csillagokkal.

Továbá a boldog szüz Máriának lelke félől is négyet kelle vallania: et primo debuit esse puristima: és előbb kelle lenni lelkében igen tisztának: — mely értetik koronájába való ötödik csillagon: — minden büntől — t. i. tisztának —: erről mondá szentlélek Uristen a bölcsnek szája által: Canticor. tota pulchra es amica mea: mindenestől fogva szép vagy én jegyesem: és semmi szeplő nincsen tebenned. Ugymint sem az eredetbünnek szeplője: sem a halálos bünnek szeplője: sem a bocsánandó bünnek szeplője. Oka pedig ennek imez: mert nem vala alkalmas hogy az Istennek anyja valami bünnel szeplős lenne: mert az Isten nem lakozik a bünnek alája vetett lélekben avagy testben.

Erről mondja szent Anselmus de conceptu vginalie: decebat ut concepcio illius homis etc. illik vala hogy az embernek az az Cristusnak

foganatja: lenne oly tisztaságos anyától: kinél Istennek alatta nagyobb nem érthetik — értethetik — .

Secundo ex pte anie bta virgo debuit esse virtutibus adornatissima.

Másodszor a boldog szüznek lelke felől kelle lenni minden jószágokkal megékesítettnek: mely értetik koronájába való hatodik csillagon. Mert az Isten anyjának oly szüznek kelle választatni: ki minden lelki jószágokkal ékes volna: mert ezt még régen a bölcsasszonyunknak személyében megmondta vala: ecci vigesimo octavo: in me omnis gra vie et veritatis: én bennem az Urnak és bizonságnak minden malasztja: én bennem minden életnek és jószágnak reménysége.

Oka pedig ennek imez: mert úgymond szent Bernát doctor: akár mely igen győtőrjed és sanyargassad te magad: nem adja a jószágoknak Istene — erények Istene — önmagát tenéked: hanemha lelki jószágokkal leendesz megékesitett. Mikoron azért az Uristen senkinek nem adja magát: hanem csak a lelki jószágosnak: következik tehát hogy a boldog szüz Máriának: kinek magát az Isten elvégezte fiunul — fiúul — adandónak: kelle minden lelki jószágokkal fénylenie. Azért mondja a boldog szent Ágoston: A boldog szüz Mária: eleszteb lelkébe fogadá Urunkat: a hitnek: és a reménységnek: és a szent szeretetnek miattok:

högysem mint testébe: mely jószágok ha bennte nem voltanak volna: az Istennek fia az ő méliébe nem szállott volna:

tercio ex purte aid bla virgo debuit esse sunttitate excellentissima harmadszor asszonyuhknak Marianak lelke felől kelle lenni szentséggél igen nagynak: mely értetik koronájában való hetedik csillagon: mert vala Istent fogadandó és menyországban minden karangyaloknak fölötte felmagasztalandó. A szentségnek nagyobb malasztját kelle vallania az Isten anyjának: még anyjának méltében: hogynem mint akármely szentnek életében: erről mondja szent Bernát doctor: puto inquit gs copiosior gra sanctificacionis in ibsam descendit. Állitom hogy a megszentőlésnek malasztja bőségesben szállott őleréá: hogysem egyéb szentekre: mely nemcsak az ő születését szentelé meg: de őtet minden bűnöktől életében tisztán megtartá. Ha azért Uristen a szenteket mint Jeremiást: körösztölő Jánost: kisebbik szent Jakab apostolt: még anyjoknak méhében megszentelte volt: inkáb édes anvját szüz Máriát.

Quarto ex parte anime beata virgo debuit esse dono dei pfectissima. Negyedszer a boldog szüz Máriának lelke felől Istennek ajándékával tökéletesnek: mely értetik koronájában való nyolczadik csillagon. Mert olynak kell vala választatnia Isten anyjának ki Isten ajándékival tökéletes volna:

hogy mondhassa azt amit egy bölcs mond: egy könyvének huszonnegyedik részében: cii. XXIIIY. transite ad me omnes qui concupiscitis me. Jöjjetek énhozzám mind kik kivántok engemet: és az én malasztimmal teljesődjetek be. Mert az én lelkem a méznél édesebb és az én örökségem a lépesméznek fölötte. Oly tökéletesnek kelle azért az Isten anyjának lenni: kinél tökéletesebb nem lehetne. Azért a boldog szüz Máriának lelke felől: e négy nemesb jószágokkal kelle fénylenie: miképen négy nemes csillagokkal.

Továbá már mind teste felől: mind lelke felől: az bódog szüz Máriának négyet kelle vallania: primo debuit esse castissima:

Először kelle lenni tisztaságosnak: mind testében mind lelkében: mely értetik coronájában való kilenczedik csillagon. A szüz Máriának tisztasága pedig mely példáztaték először az égő bokorban. exodi III. ca. másodszor a betett kapuban melyen — az — Úr méne bé: és jöve ki rajta. Ezekhielis XLIIIj: és sok egyéb jegyekben: melyről még ide alá irást teszek: itt rövidségnek okáért elmulatom — elmulasztom, v. halasztom —:

Scdo expte corporis et aie: bta virgo debuit esse voto Joseph consecrata.

Másodszor a boldog szüz Máriának lelke és teste felől kelle fogadásával Józsefnek szenteltetnie : mely értetik koronájában való tizedik csillagon. Mert annak kelle Isten anyjává választatnia: ki nemcsak hogy fogadás nélkül szüz volna: de aki ugyan fogadással Istennek szentelte szüzességét: mely megmutattatik először szent Ágostonnak mondásából: ki úgymond de scta vginitate. Annunciate Angelo Maria respondit quo fiet istud. Urunknak emberré lételét meghirdetvén az angyal: Mária felelé: miképen lészen ez: mert férfiat nem esmérek. Melyet bizonynyal szüz Mária nem mondott volna: ha előbb az Istennek szüzességet nem fogadott volna.

Másodszor megmutattatik okosságból: mert a szüzességnek Isten anyjában igen kelle fényleni: de Istennek előtte kedvesebb a szüzesség mely tartatik fogadásból: miképen az egyéb cselekedetek is: hogysem fogadás nélkül. Hát az Isten anyjának fogadásból kellett a szüzességet tartania.

De mondhatná valaki: miképen merészelte a szüz Mára a szüzességet fogadni: mikoron ez az ótörvényben megtiltatott Exodi XXIIY. ca. Non erit infecunda nec sterilis in terra tua. Mondá — az — Úr: nem lészen magzat nélkül az asszonyi állat: sem meddő a te földedben. E fogásra reá feleltetik: hogy a boldog szüz Mária a szüzességnek fogadását háromképen vallotta: primo in desiderio először: kivánságában: mert minek előtte az Istenfiának emberré lételét az angyal megmondta volna: a szüzességet nem fogadta vala: elékt

mert nem illik vala. oka pedig ennek ez: mert az ótőrvényben szükség vala: mind férflaknak mind asszonyállatoknak házasodniók: mert a nép közül várattatik vala Urunk Cristus születendőnek teste szerént. Az időben azért asszonyunk Mária a szüzességet csak kivánságában vallotta és azt hávut fogadá: ha tudniamint Istennek kellene. Az ő akaratját és kivánságát Istennek akaratja alá vetvén.

Scdo bta vyo habuit viryintidtem in fucto. másodszor asszonyunk Mária a szüzességet vallotta téteményében: mert minekutánna neki megjelenteték: hogy az ő szüzessége Istennek kellene: a szüzességet felfogadá még Gábriel angyal hozzá menésének előtte: és szent Jósephnek jegyessének előtte.

Tercio bta vyo habuit vyinitatem in bnplacito: Harmadszor a boldog szüz Mária tartá a szüzességet egyenlő akaratból. Mert minek utánna szent Józsefnek csodálatosképen jegyezeték: ő egyetemben az ő jegyesével Józseffel egyenlő akaratból: és reá engedetből a szüzességnek fogadását megtevé: ezeket mondja boldog szent Tamás doctor:

Tercio bta virgo ex parte corporis et aine debuit esse viro desponsata.

Harmadszor a boldog szüznek teste és lelke felől kelle lenni férfiunak eljegyzettnek : mely értetik

^{*} Ez a há-val másodszor fordul élő.

koronájában való tizenegyedik csillagon, mert oly szüznek kelle Isten anyjának választatnia: hogy ki jegyzetet volna jó és tisztaságos férfiunak: József nevünek: mert a József magyaráztatik öregbülésnek: avagy nevekődésnek: mely igen jól illeti a szüz Máriának jegyesét: mert a jegyzésnek miatta felmagasztaltaték: és nevekedik a boldog szent József a szüzességnek tartásában: mert mihelt asszonyunk neki jegyzeték: ő is ottan — azonnal — örök szüzességet fogada: mint szent Ágoston mondja.

Quarto et ultimo beata virgo ex parte corporis et anie debuit esse in Nazareth commorata.

Negyedszer és utószor a boldog szüz Máriának teste és lelke felől kelle Názárethben lakoznia: mely értetik az ő koronájában tizenkettedik csillagon. Mert asszonyunk Máriának kelle lakoznia akkor: hogy Urunkat fogadá: nemesebb városban Názáretben: hogy bételjesednék a prófétának mondása: quoniam nazarens vcbtur. mert Názáretbélinek hivattatik: ugymint a Cristus.

Ezen tizenkét jószágokat kelle azért a boldog szüz Máriának vallania: miképen koronájában való tizenkét csillagokat: teste felől is négyet: — lelke felől is négyet: és teste-lelke felől is négyet: mint im megmondatik.

O azért boldog szüz Mária: bizon nagy méltóságos vagy te: a te szent fiadnak Cristus Jésusnak előtte. Cum igr David hec omnia audisset a divina sapiencia. Mikoron Dávid mindezeket hallotta volna az isteni hölcseségtől: nagy hálákat ada az Úristennek és mondá: bizon nagy a mi Urunk Isten és nagy az ő hatalma: és az ő bölcseségének nincsen száma. Uram mindeneket bölcseségben tettél: betölt a föld a te birodalmaddal: És megtérvén a szentatyákhoz a limbosba mondá nagy örömmel: Cantate domino canticum novum: quia miriabilia fecit.

Énekeljetek Úrnak új dicséretet mert nagy csodát tett. Megnyilatkoztatá az Úr az ő üdvösség tételit: a pogányoknak szinök előtt: kijelentette az ő igasságát.

Ennek utánna megmondá nekik: hogy az Isten anyjának e fölől — a föntebb — megirt jószágokat — erényeket — kellene vallania: tunc sancti patres omnium consilio: tehát a szentatyák egyenlő tanácsból küldék Dávidot Názáretbe hogy meglátná: hogy ha ott ilyen szüzet láthatna és találhatna. És megtalálván ott asszonyunkat: jegyzettet szent Józsefnek — ki sz. Józsefnek vala eljegyezve — igen szép szüznek és minden malaszttal teljesnek lenni: Mondá neki Dávid: Hallgassad leányom és hajtsad le füledet: mert me kivánta Úr a te szinedet. Ő a te Urad Istened. Ezeket halván asszonyunk mondá Dávidnak: Paratum cor meum

Deus: kész az én lelkem Úristen: éneklek és dicsérlek téged az én dicsőségemben.

Tehát Dávid legottan folamék Úrnak elébe és nagy örömmel mondá: Talalék helyt Úrnak: Jákob istenének hajlakot — hajlékot —: támadi fel uram a te nyugodalmadban - ból -: te és a te szentségednek szekrénye. Tehát ime legottan az Atyaisten: bocsátá angyalit hogy meglátnák a szüzet, kit Dávid dicsért: kik menvén asszonyunkhoz és őtet meglátván mondának: hec est virgo que nescivit thorum in delicto. Ez azon szüz ki nem ismert házasságot bünben: vall gyümölcsőt a szentléleknek látásában. És visszatérvén — az - Úrhoz dicsérék őtet a felséges királynak előtte. Tehát az Atyaisten megtekintvén és megszeretvén őtet mondá: ezt szerettem őtet megkivántam magamnak jegyesül vennem. Denique et Dei filius intuens eam továbbá az istennek fia is megtekintvén őtet és megszeretvén mondá: hec requies mea in sclm scli: ez az én nyugodalmam örökkön örökké. Itt lakozom mert választottam őtet.

A szentlelek Isten is mondá: szükség énnekem őtet elővennem az édességnek áldomásiban: nyugoszik azért ő rajta — az — Úrnak lelke: bőlcseségnek és értelemnek lelke. Tehát ime elvégezé az Atyaisten: hogy angyal bocsáttatnék ő hozzá: ki neki köszönne: és az Isten fiának fogadására akaratját hajtaná. Ezt megértvén Dávid: az Isten-

nek előle tére a szentatyákhoz és nagy örömmel mondá nekik: Exultate Deo: vígadjatok Istennek ami segítségűnknek: örüljetek Jákob Istenének.

A szent atyák legottan mind felkelének és egyetemben im ezt kezdék mondani: tu glia Jerusalem leticia isrl: te vagy Jerusalem dicsősége te vagy Israel öröme: te vagy a mi népünknek minden tisztessége szüz Mária: azért lész áldott örökké amen.

Igy választaték a boldog szűz Mária a szentháromság Istentől magának jegyesűl. O azért boldog szűz Mária: miképen magasztaljunk mi fel tégedet: minemű dicséretet mondjunk neked tisztességedre. O menyországnak királyné asszonya: bizonnyában minden malasztot te általad vallunk: te vagy azért asszonyom a mi dicsőségűnk: te vagy ami reménységűnk: életűnk és édességűnk: tenéked tisztesség és dicsőség amen.

Ez predikácionak harmadik réze lézon Az ang'alnak azzonunk máriához valo iövéséről: mel imeletenképen lőn:

Mikoron a boldog szüz Mária kisded korában szüleitől ugymint szent Joakhimtól és szent Anna asszonytól Jerusalembe a templomba felvitetett volna: magának a templomban imilletén életet választott vala: hogy éjfelitől fogva terciáig imádságokban és isteni elmélkedésekben foglalja vala magát. Harmad órától fogva kilenczed óráig magát kézi munkában foglalja vala: kilencz órakoron

magát ísmét imádságra adja vala: és az imádságból addig föl nem kéll vala: mignem — az — Urnak angyala neki menyországból mennyei eleséget hoz vala.

Cuqu videret alias virgines in dei laudibus agere mikoron látá a többi szüzeket az isteni dicséretben: és szolgálatban magukat foglalnia: ő ezen incselkedik — versenyez — vala hogy a vigyázásokban — virrasztás — mindeneknél első lenne. Az Isten törvényének tudásában mindeneknél bölcsebb vala: az alázatosságban és imádságban ájtatosb: erkölcsében tiszteletesb: és minden lelki jószágokban tőkéletesb.

hanc irascentem nemo vidit ötet megharagudni senki se látta. Öneki minden beszéde malaszttal teljes vala: hogy láttatnék az ő nyelvén Isten lenni. Mindenkoron Istent áldja vala: és az eleséget melyet az angyalnak kezéből vészen vala maga megeszi vala: melyet pedig a templomnak papi fejedelmi neki szolgáltatnak vala: azt a szegényeknek osztja vala. Gyakorta láttatnak vala vele Istennek angyali szólni. Kórok — betegség közül valamely őtet illethetí vala: ottan egésséget vészen vala. Visu ergo eius sacris moribus et vtibus Abiat ex pontificibus. Látván azért az ő szent erkölcsit és jószágát: a papi fejedelmek közül egy Abiathár nevű: vin — vitt — a többi papi fejedelmeknek nagy kincset hogy őtet házasságra az ő fiának adnák. De a boldog ennek ellene mondván: imezt mondja vala: nem lehet hogy én házasságra vetessem: mert szüzességemet — az — Úrnak igértem: a fogadás pedig kötelez a megtartásra: erről mondá Dávid: Vovite et reddite domino: fogadjátok és adjátok meg Úrnak.

A papi fejedelmek pedig és asszonyunknak rokonsági: ezellen im ezt mondják vala: Az Isten a fiakban tiszteltetik: miképen mindenkoron volt Israelnek fiai között. bta autem vgo nudens aiebat: A boldog szüz Mária ez ellen ismét im ezt mondá vala: az Isten a tisztaságban mindenek fölötte tiszteltetik. Ám vegyetek példát Ábelről ki szüzességének miatta Isten előtt igen kellemetes vala: és atyja fiátúl Kaintól megölettetvén a szüzességnek koronáját nyeré és ártatlanságnak.

Továbá Ellés — Illés — próféta hogy testében a szüzességet megtartá Istenhez véteték. Megesmértem azért én itt e templomban: hogy Istennek előtte igen kedves a szüzesség: jelesben angyaloknak jelentésekből: ez oka hogy én szüzességemet Istennek igértem.

Lőn pedig hogy mikoron asszonyunk vóna tizenkét esztendős szüz: a papi fejedelem a templomban nyilván meghirdeté: hogy a szüzek kik a templomban valának: és a házasságra alkalmasok valának szüleiknek házukhoz mennének: és Úrnak törvénye szerént házasságra mennének: kinek parancsolatjának mikoron a többi szüzek engedtek.

volna csak a boldog szüz Mária nem akara e parancsolatnak engednie: két okáért: első okáért mert az ő szülei őtet telles életében: az isteni szolgálatra adták vala.

Másod okáért mert: az ő szüzességét — az — Úrnak már felfogadta vala.

Tehát a főpapi fejedelem ezen megrettenvén: a többi papi fejedelmeket hozzá hivá és mondá nékik: tudjátok hogy mitől fogva e templom fundáltatott: voltanak ő benne királyoknak és prófétáknak leányi kik a szent életben igen csodálatosak voltanak: kik jutván a házasságnak alkalmas állapotjára: megházasultanak: Úrnak törvénye szerént. Csak a Máriátúl Joakhimnak leányátul találtatott újéletnek szörzete:* ki az ő szüzességét — az — Úrnak igérte és fogadta. Mit tegyünk azért hogy mind az Úrnak tőrvénye is: mind az ő fogadása is helyén álljon?

Tunc oim hec una fuit sentencia tehát mindeniknek ez egy lőn sentenciájok: hogy e nagy dologban — az — Úrnak tanácsát kérdenék.

Mikoron azért magokat imádságra atták volna: és főpapi fejedelem a sanctuariumba bément volna az Úrnak megkérdezésére papi ruhában felöltöztetve: ime nagy hertelenséggel az imádságnak helyén: mindeneknek hallására: imilletén szózat

^{*} Az apácza-intézmény első isteni gyökere.

lön: hogy Dávid házában valamel ifjak házasságra alkalmasok: — és — házastárs nélkül volnának: kiki mind az ő vésszőjét az oltúrra felvinnék: és valameliknek vesszője meggyümölcsöznék: és Ésaiás prófétának mondása szerént szentlélek galambnak hasonlatosságában reá szálna: az volna kinek házasságra Mária adatnék.

Erat autem inter ceteros viros sine conjuge Joseph de domo David: vala pedig a többi ifjak között Dávidnak házából házastárs nélkül József. Mikoron azért mindenek vesszőjüket az oltárra felvitték volna: csak ő nem vitte fel. Ezt pedig tevé alázatosságból mint a doctorok mondják. Mert mikoron volna igaz: itéli vala magát alázatosságból méltatlannak lenni; ilyetén szüznek jegyeséül kiról nagy sok csodákat hallott vala: jelesben mikoron volna szegény és áts — ács — mester.

Mikoron a papi fejedelem látta: hogy senkinek vesszője meg nem gyümölcsőzött: ismét — az — Úrhoz könyörge: tehát ime legottan im ez feleletet vevé: hogy csak az nem vitte volna fel vesszőjét kinek a szüz Mária házasságra adandó: és eképen megtudák hogy csak József nem vitte volna fel vesszőjét: tehát kényszeriték ötet hogy az oltárra vesszőjét felvinné. Mikoron felvitte volna: ime legottan mindeneknek látására megvirágozék és gyümölcsöt teremte: és szentlélek Isten galambnak hasonlatosságában reá szálla. — Mikor azért

intetnék a szüznek elvételére ő menté magát. Mondá neki a főpapi fejedelem: József féljed Istent és emlékezzél meg róla: mit tőn Dávidnak és Ábrahámnak: az engedetlenségért kiket a föld elevenen elnyele: tenéked azért ugyan — igy — ne történnék dolgod.

Tehát ezeket halván a bódog szent József Urnak félelmében asszonyunkat hozzá vevé: és a szentatyáknak módjuk szerint véle kezet foga: és ime legottan a szüz Máriátul: a tisztaság tartásának malasztjával: oly igen betelék: hogy minden gonosz kivánságok benne megoltatának — kioltatott —: tunc pontifex visa tam mira ostensione: a főpapi fejedelem látván e nagy csodát: ada aszszonyunknak vigasztalására hét szép szüzeket: hozzája korukban egyenlőket: hogy őtet nagy tisztességgel vinnék Jerusalemból Istennek templomából Názáretbe Józsefnek házához. Vevé azért József asszonyunkat és házához vivé: akarván jövendőben menekzőt — menyegzőt — szolgáltatnia.

Mikoron azért asszonyunk lakoznék Názáretben Józsefnek házában: még a menekző meg nem lévén: és egyszer volna az ő imádkozó házában: csak Istennek ott ireskedvén: serénykedni: és Esaiásnak könyvét olvasván és jelesben azon igéket holott úgymond Esaias: Cap. sept. etc. Virgo concipiet et piet filium. Ime a szüz fogad és szül fiat. Ime szokásának fölötte kezdé az isteni malaszt-

nak édességét érzeni és kóstolnia. Tehát szivének nagy buzgóságából imez igéket kezdé mondani: O mi atyánknak: Ábrahámnak: Izsáknak: és Jákobnak Istene: vajha csak egyszer érdemleném látnom a szüzet: ki a te jövendő fiadat fogadandó: bizon én mindeneket elhagynék: és őtet követném: és magamat neki alázatos szolgáló leányul adnám.

Tehát ezenközben kezde meleg könyüket is bőséggel hullatni: és kezeit és szemeit a menyországra felemelvén im ezt kezdé mondani: O irgalmas és kegyelmes Úristen ki minket semmiből teremtettél: könyörülj az elveszett emberi nemzeten: nyissad meg menyországod: és szállj le: jövel Uram és ne akarj késni: miképen megigérted ami atyáinknak. Uram mutassad meg nekünk a te irgalmasságodat: és a te üdvözitődet adjad nekünk.

Mikoron asszonyunk ezenképen könyörögne: azon órában a szentatyák is óhajtnak vala limbosból Úristenhez: és sirván im ezt mondják vala: Memento nostri domine in bnplacitu pli nostri: visita nos in salutari tuo. Emlékezzél meg Uram ami népünkről a te jóakaratodban látogass meg minket a te üdvösségtételedben.

Tehát a kegyes Isten tudván jelen lenni az elvégzett időt melyben kell vala elbocsáttatnia az ő szent fiának: szóla szent Gábriel arkangyalnak imezenképen: mint szent Ágoston doctor mondja: Gábriel arkangyal szükség nekünk követet bocsá-

tanunk ami jegyesünkhöz: ki által neki levelet küldjünk: és az ő akaratját kérjük.

O Gábriel te vagy erre alkalmas: az én titkomnak azért légy tudója és benne eljárója. A tévelygő Ádámnak megkeresésére szükség az én székemből leszállanom: akarom pedig ezt titkon tenni mind — egész — mennyei udvartól: E titkot csak neked akarom kijelenteni.

A szüz Máriához menj el az én fiamnak méltó hajlékához: és hirdessed meg neki az én jelenvoltomnak harmatát: és a köszönetnek beszédét neki örömmel hirdessed mondván: Üdvözlégy Mária malaszttal teljes.

Halván ezt Gábriel angyal és magában gondolja vala mondván: stupendum est hoc miraculum quia deus terribilis. Álmélkodó e csuda mert az rettenetes: és megfoghatatlan: Isten egy leányzónak igéré az ő lakozásának jelenvoltát: és aki Évát kárhoztatá az ő maradékát igyekszik megdicsőiteni. Mondá azért az angyal Istennek: Uram mindenható Isten miképen hirdetem én meg ez egy leányzónak a te jelenvoltodat: tégedet menny és föld meg nem fog: és mint foghat meg szüznek ő méhe. Avagy mint viselheti el Mária a te felségednek tüzét és dicsősségét?

Tehát mondá az Ur: si lesit ignis presencia rubem in solitudine ledet et mea psencia virginalem talalamom: Ha megsértette a tüznek jelenvolta a

pusztában a bokrot: megsértheti az én jelenvoltom is a szüznek tiszta méhét. Menj el azért és az én akaratomat tekéld meg: és mondjad meg a Máriának: Neki adom egyetlenegy fiamat hogy ő legyen annak anyja: kinek én vagyok atyja: hogy pedig ebben ne kételkedjék: az ő méhét és lelkét szentlélek tölti be: imar e veszett világnak segítséggel akarok lenni. A szüzet pedig im ez ajándékaimmal akarom megajándékozni: iam non dicetur vivencium mar Eva: sed Maria. Immár ne Éva mondassék élők anyjának de Mária. Ő lészen a bizon — ígaz — Istennek és bizon embernek anyja. Ő lészen angyaloknak asszonya: és menyországnak királyné asszonya. Ő lészen a bünösöknek szószólója.

Tehát Gábriel e parancsolattul megrettenvén és az égből magának fényes testet vevén: Nagy hamarsággal a szüznek imádkozó házába el béméne: és előtte térdre leesvén köszöne: és mondá: Ave gracia plena dominus tecum. Üdvözlégy malaszttal teljes: Ur vagyon teveled: Ez igékre a szüz megrettenvén imádságából felkele: és fejét lehajtván alázatosságval álván megháborodék az angyalnak beszédére: és gondolja vala minemű volna ez köszönet. Annéra nem gondol vala az angyallal: mert angyalt gyakorta sokat vala látnia; de inkáb a halhatatlan köszönetről — t. i. gondolkodik —: is szivében mondhatja vala: quid est hoc domine

deus: ut tam excellenti salutacione paup. cila (ancilla) meruerim salutari? Micsoda ez én Uram istenem: hogy ily felséges köszönettel én szegény szolgáló leányod érdemeljek köszöntetni. És íme a szemérmességnek miatta megittetvén — megütközvén — tehát mondá az angyal: Ne timeas Maria invenisti em gram apud deum. Ne félj Mária mert találtál malasztot Istennél.

Ne félj Mária mert nem félelmet: de nagy szeretetet jöttem hirdetni: mert a malasztot melvet a bünnek miatta az első emberrel vesztett vala: te azt megtalálád: nemcsak temagadnak de teljes emberi nemzetnek: mert im fogadsz méhedben és szülsz fiat és hijad az ő nevét Jésusnak: ez leszen nagy próféta és a felséges Isten flának hivattatik: et dabit illi dominus deus sedem Dávid patris ejus: és adja Uristen őneki az ő atyjának Dávidnak székét. Nem időszerint való országnak székét: mert az ő országa nincs e világról: de a lelki és mennyei Jerusálemnek széket: mely példáztatik Dávidnak székén: és országol Jákobnak házában örökké és az ő országának vége nem lészen. Mert ő nemcsak amennyiben Isten: de amennyiben ember is te tőled O Mária születtetvén országol örökké nemcsak embereken de még angvalokon is.

O boldog szüz Mária. O dicsőséges asszonyom: halgassad és szeretettel a te szivedbe hanad

vessed — hányd-vesd: fontold —: minemő dicsőség most néked hirdettetik: mert ime fogadsz nem mint egyéb asszonyi állatok férfiui magtul: de szentlélek Istentől: nem valamel embert: de istennek bizon — igaz — fiát: angyaloknak es embereknek Urát.

Tehát mondá Mária: quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco? Miképen lészen ez: mert férfiat nem esmérek. Nem kételkedem a te beszédednek beteljesedéséről: de akarom nyilván megérteni e szent dolgot: bizonyos vagyok a meglételről: de akarom megtudni a foganatnak és szülésnek módját. Mert férfiat nem esmérek: az az esmérni nem akarok: mert immár az Urnak igértem szüzességemet.

Tehát az angyal a fogadásnak és szülésnek módját megmagyarázván azt mondá: Sptus sanctus superveniet in te: Szentlélek Isten fölül száll tereád. Ne véljed Mária, hogy te emberek módja szerént fogadnál: de isteni mód szerént: mert fölül jövő szentlélek istennek hatalmából: ki néked nemcsak elmédet de méhedet is megszenteli: és téged Istennek méltóságos hajlékául szerez: és a felségesnek jószága árnyékoztatik meg te benned: és annak okáért ami születtetik tetőled szent: és a felséges fiának hivattatik. Ne akarjad azért O boldog szüz Mária vélni: hogy szüzességedet elvesztenéd a foganatban: de inkább azt Istennek

előtte érdemesited és neveled: hogy pedig bizonyos légy ebben: ecce Elizabeth cognata tua et ipsa concepit filium in senectuta sua. Ime Erzsébet asszony is a te rokonságod fogadott fiat az ő vénségében: és e hónap tudniamint bőt — bőjt — elő hatod az Erzsébet asszonynak fogadásához.*

Mert Erzsébet asszony Kisasszony hóban fogada: Kisasszonyhava pedig bőjt-elő hóhoz hatod hó: mely Erzsébet asszony hivattatik gyümölcs nélkül valónak — magtalan —: ifjuságától fogva. Tudjad azért te boldog szüz Mária: hogy az Isten ki a természetnek fölötte adá Erzsébet asszonynak a foganatot: tenéked szüznek természetnek fölötte megadja: mert az Isten mindenható: azért nem lészen Istennél lehetetlen egy beszéd is.

O felicissima Maria: noli morari en sclum omne captum tuum exspectat assensum. O boldogságos szüz Mária ne akarj késni: ime e megfogatott világ a te reá engetődet — beleegyezés — várja: felelj hamar és foganjad Istennek fiát.

Tehát a szüz Mária térdeire esvén: és kezeit összetévén: szemeitmenyországra felemelvénmondá: Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum. Ime az Úrnak szolgáló leánya legyen nekem az te beszéded szerint.

Ez igéket megmondván legottan isteni hata-

^{*} Vagyis hatodik hónapja viselös. Luk. I. 36.

lomból fogadá méhébe Istennek fiát. O azért ajtatos lélek gondoljad meg és hánnyad-vessed meg: mely igen nagy lőn a te Istenednek hozzád való szeretete hogy méltoltatnék te éretted a szűznek méhébe leszállania.

Gondoljad meg továbbá mely igen nagy lőn a boldogságos szűz Máriának is alázatossága. Mert mikoron volna Istennek anyja: angyaloknak asszonya: alázatos szolgáló leánynak mondá magát.

O mit gondolsz minemű édesség töltötte vala be akkoron a szüznek elméjét: mikoron Istennel teljes vala: mikoron magát a mindenható Isten anyjának ísmeri vala lenni: a szüzességnek állapotában megmaradván.

O én lelkem bátor a szüz akkoron való örömének csak mennél kisebbik szikráját találhatnád. Ennek utánna az angyal ismét menyországba méne: melybe minket is bevigyen a Cristus Jesus az ő szent anyja érdemének miatta: ky attyával és szent lélökkel él: és országol mind örökké amen.

Anno doi millesimo quingentesimo tricesimo.

VIII.

Szüz szent Eugeniának élete.

Úrnak nevében kezdetik szüz szent Eugeniának élete im illen képen:

Mikoron Rómában uralkodnék Komodius császár: egy jeles urat kinek Fileph vala neve: ezen császár Rómából Egiptomba külde: hogy Alexandriát és Egiptomot birná: Ezen Fileph úr azért mikoron feleségével egyetemben: kinek Klaudia vala neve: és két fiával: kik közöl az egyiknek Avito vala neve: a másiknak Sergius és leányával Eugeniával Rómából Alexandriába ment vóna: Egiptomnak minden tartományit római törvények alá hajtá: holot — itt — az ő szép leányát Eugeniát deáki — latin — tudományra adá: ki oly igen éles elméjü vala hogy a hit szabad tudományokat: mind deáki és mind görög nyelven rövid időnek alatta tökéletesen eltanulá.

26

Vala továbbá ez Eugenia szüz arczájában igen szép: testében igen ékes: de elméjében annál is ékesebb: A szüzességnek tartásában pedig igen erős: Mikoron ez Eugenia szüz vala tizennyolcz esztendős: egy jeles űrnak gyermekétől: kinek Aquilinus vala neve: házasságra kezdé kérettetni: ki megkérdezteték atyjától: hogy e nemes ifjunak házasságra engedne: - hozzá menjen feleségül — : felele Eugenia atyjának és mondá: a jegyes erkölcseért választandó: és nem nemzetségeért: Mikoron egyebektől is sokaktól kérettetnék házasságra; ő megmarada a tisztaságnak tartásában: Végre juta ő hozzá szent Pál apostolnak levele: Jóllehet az ő szülei pogányok volnának: de maga ő - Eugenia - lelkébe kezde keresztény lennie.

A köröstények pedig atyjától Alexandriából kiküldettek vala: kéré azért Eugenia szüleit: hogy: mulatságnak okáért — hadnák — hagynák meglátogatni az ő major házukat, mely vala Alexandriának kivüle: Mikoron azok megengedték volna és Eugenia a várasból kiindult két hófmesterivel — udvarmester —: Protussal és Jácintussal: és közelgetne egy faluhoz: hallá a keresztényeket nagy szóval imez igéket énekleni Omnes dii gencium demonia: dominus autem celos fecit: A pogányoknak isteneik mind ördögök. Úr tette — teremté — az egeket: Ezeket halván a boldog

Eugenia: nagyon óhajta — sóhajta — és sira: és mondá az ő hófmesterinek: tudjátok mert kisdedségtektől fogva a deáki tudományokban velem együtt nevekedtetek: megolvastátok azért az embereknek killőmős killőmős — külőnbőző, külőnféle — cselekedetőket: a nagy bőlcseknek tudományukat: de akármit mondjanak mindazok: a keresztényeknek énekléseivel az ő mondások mind meggyőzetnek: mikoron mondák: a pogányoknak istenők — isteneik — mind ördőgők: és az Úr tette — teremtette — az egeket: Vallás és szépség az ő szinének előtte: szentség és nagyság ő felségének előtte.

Parancsolá azért Eugenia hogy ez igék ottan mondatnának: és szent Pálnak levelei is olvastatnának: kezde azért immár Eugenia azon mesterkedni: hófmesterivel egyetemben hogy az isteni bölcseségnek ismeretére juthatna: és érhetne: mondá azért nekik: Jóllehet a méltóság engemet szerzett légyen — tett, rendelt — asszonytokká: de a bölcseség hugotokká tett — legyünk azért egy atyafiakká miképen az isteni bölcseség szerzette: kelljünk fel és menjünk a keresztényekhez: Az Elenust* mondják a körösztények között püspöknek lenni: ki oly helyen lakik holott szüntelen az ő istene dicsértetik:

^{*} Elenus vala neve a püspöknek.

Kit hallottunk mi is dicsérni mindanynyiszor: menynyiszer:

De e püspök a szentegyháznak sok dolgaiban mondatik foglalatosnak lenni. Azoknak pedig kik az isteni dicséretőkben iresködnek — papban szükölködnek — az az nincs papjuk — előljárója — püspök — szerzett egy papot: kinek Theodoricus a neve: kiről oly nagy sok csodák mondatnak: hogy az ő imádságával vakoknak világot ád: sántáknak járást: siketeknek hallást: és ördőngősőknek megszabadulást: ez azért azon helyre hol tőlük Isten éjjel és nappal is dicsértetik: egy asszonyi állatot sem bocsájt.

Azért én ezt meggondolván szükség azért hajamat férfi módra nyirettetnőm: és magamat férfi ruhába felöltöztetnem: hogy mindhárman szabadon mehessünk az Istennek emberei közé: Eugeniának ezen beszéde kelle — tetszett — Protosnak és Jácintusnak: és mint mondá — Eugenia — úgy történt. Az Isten pedig oly malaszttal méltóztaték őket meglátogatni; hogy ugyanazon órában érének a monostorba: hogy szent Elenus püspök oda jutna — érkezék —: Egiptomban pedig ez a szokás: hogy mikoron a püspökök a monostorokat kerőlik — körutban látogatják —: dicsérőknek seregei követik őket: követik vala szent Elenus püspököt: oh mint — körülbelül, mintegy — tizezeren: dicsérvén Úristent

és mondván. Via justorum recta facta est Az igazaknak utjok egyenes: és a szenteknek utjok megszereztetett: Halván ezt a boldog Eugenia mondá társinak: gondoljátok meg e dicséretnek erejét: és megesméritek: hogy amit ezek énekelnek: minket illet: mikoron a bizon — igaz — Istenről akarának kérdezősködni: hallák a keresztényeket nagy szóval énekelni: A pogányoknak istenök mind ördögök: Úr tette — teremté pedig az egeket: ime most kivánván a bálvány isteneket elhagynunk és a bizon Istent követnünk. Ime embereknek sokasági járulnak mielénk mondván nagy szóval: ¿z igazaknak utjok egyenes és a szenteknek utjok megszereztetett: Értsük meg azért hová mégyen ez nép: és ha a monostorba megyen a hová mi igyekezünk menni: társalkottassok magunkat velük.*

Igitur cum se junxissent psallentibus: mikoron egyesitették volna magokat az éneklőkhöz: kezdék tudakoznia ki volna az — a — vén ki a nép között csak ő maga ül szamár hátán: megmondaték nekik hogy az volna Elenus nevü püspök: ki kisdedségétől fogva keresztény volna. ki mikoron még kisded korában a monostorban nevekednék oly nagy szentséggel fénylik vala: hogy midőn tüz hozásának okáért a szomszéd monostorba

^{*} Ereszkedjünk velük társalgásba vagy beszédbe.

küldetik vala: Az eleven tüzet palástjában minden bántódás nélkül hozá:

Im ezt is mondák róla: mikoron ennek előtte egy kevés idővel ide jött egy néminemű hitegető: Zareas nevű ki beszédeinek vetekedésivel Istennek népit igyekezik vala az igazságról eltériteni: mondván a pűspököt hamisnak lenni: és őtet — magát Zareast — Cristustól bocsáttotnak lenni: ez pedig vala csalárd: és a szentirásokból hitegeti vala el a népet. Végre a keresztények mind a szent atyához — Elenus — gyűlének és őt meglátva mondának neki: A Zareas azt mondja hogy ő Cristustól bocsáttatott — küldetett —: hagyj — adj — azért napot neki: mely napon vegyed őtet magadnak társul: avagy ha teheted győzzed meg őtet.

Igitur constituitur dies Azért nap hagyaték — határoztaték — neki és hely Neapolis várasának piacán. Eljöve Zareas az napon az ő hamis tudományával: eljöve a szent püspök is az ő imádságival: Mikoron a nép között volna mondá: Im megismeritek majdan melunk — melyikünk — legyen Istentől: és téritvén magát Zareasra kezde vele beszédeknek nagy kessálkodását — vallania — vitatkozni — ; De mert hogy Zareas igen csalárd vala: beszédeknek okosságival nem kezdi a szent püspök őtet meggyőzhetni.

A keresztény nép pedig ebből kezde lelkében

igen megsértetni: hogy Zareas beszédével a szent püspök beszédének fölötte járna. Veszteséget vette és mondá — a püspök —:

Pauli apostoli in hac parte monita omnimo tenenda sunt. Pál apostolnak intése itt minekünk mindenestől megtartandó: mert ugymonda az ó tanitványának Timoteus püspöknek: Ne akarj beszédekkel vetélkedni: mert semire hasznos — semmi haszna —: hanem csak a népnek eltérittésére:

Azért e városnak piaczán rakattassék egy igen nagy tüz: és mindketten menjünk bele: és valáki közülünk meg nem ég: hígyjük mert azt bocsátá — küldé — Cristus Tehát e sentencia mindeneknek kelle — tetszett —: és a tüz legottan megrakattaték: parancsolá a szent püspök Zareasnak: hogy a tüzbe bemenne: kinek mondá Zareas: Menj te be elezteb — előbb — kí e dolgot inditád: Tehát a szent püspök kezeit kiterjesztvén a tüzbe el beméne: és megmarada ott ol mint — mintegy — fél óráig: Ő neki sem haja sem ruhája ineg nem perzselődvén.

Inti vala azért Zareast is hogy bemenne: de Zareas a bemenésnek ellene kezde mondania és elakara futni: ezt látván a nép: megragadják őtet és a tüznek közepibe el bévetették: és tüz legottan kezdé őtet megégetni: A szent püspök pedig nem akarván gonoszért gonoszt adni de inkáb jót ragadá őtet és a tüzből jól lehet hót — holt — elevenül

kivevé. — félholtan — kit oztán a nép nagy gyalázattal a tartományból el kiűze.

Audiens hec bta Eugenia ingemuit: halván ezeket a boldog Eugenia felfohászkodék és leesvén annak lábai előtt ki neki ezeket mondja vala: és mondá neki: kérlek tégedet hogy engemet imez két atyámfiaival egyetembe: megjelents neki: mert a bálványimádásról akarunk a Cristushoz térni: ezt is kivánok ő tőle — a püspöktől — hogy minket hárman — kat — soha egymástól elne szakaszszon.

Az pedig mondá: mastan veszteglettek vesztegeljetek — miglen bémene a monostorba melybe indult: és kevessé nyugovék: és mikoron alkalmas időt találandok néki: A ti akaratotokat mind megielentem neki. Ezen közben mikoron közeledne a monostorhoz: a hova megyen vala: Ime a monostornak baráti kijövének nagy tisztességgel ő elébe: Nagy szóval Istennek tisztességére imez igéket mondván: Suscepimus Deus misericordiam tuam: in medio templi tui; Vevők úristen a te irgalmasságodat: a te templomodnak közepette: Bemenvén a szent püspök mind a néppel egyetemben a monostorba: bemenének Eugenia, Protus és Jácintus is: Megmondván a vecsernyéket: azután kevessé nyugvék a püspök: és ime álmában imileten látást láta: Láta tehát: Viteték egy ísten asszonynak bálványa elébe: hogy annak áldoznék:

tehát mondá: hagyjatok nékem szólnom a ti istenasszonytokkal: és mikoron neki szóltam volna mondék: ismerjed magadat Isten teremtett ållatjának lenned* és szállj le és ne hagyd magad imádtatnod Az pedig ezeket halván: leszálla és követe engemet mondván: téged én addig elnem hagylak mig engemet az én teremtőmnek megadsz - át nem adsz -: Ezenközben a szent püspök az álomból fölébrede: és mikoron az álomról gondolkodnék: járula ő hozzá Eutropius kinek Eugenia szólt vala: és mondá a szent püspöknek: három ifjó — ifju — atyafiak egyetemben: a bálvány istenek imádását elhagyván: kivánnak köröszténynyé lenni: és a Cristust imádni: és e monostorban a Cristust szolgálókkal egyetemben őtet szolgálni: és e mai napon tégedet követvén ide bé jöttenek: és nekem könyhullatásokkal könyörgének hogy a te boldogságodnak én általam megjelentetnének:

Tehát boldog Elenus püspök mondá: hálákat adok neked Uram Jesus Cristus ki velem e dolgot megismertetéd: tehát hozzája hivatá ez iffiakat: és fogván Eugéniának kezét imádkozék melyet mikor elvégzett: magával vivé Eugeniát és kezdé őtet kérdezni: mit akarnának: és mi dolgossok volnának — minő foglalkozásuak —:

^{*} Vagyis hogy Isten teremtménye vagy.

Kinek nagy alázatossággal mondá Eugenia rómabéli pologárok vagyunk: ezen atyámfiai közül egyiknek neve Protus a másiknak Jacintus: én nekem pedig nevem Eugenius: kinek mondá a szent püspök: méltán nevezted magadat Eugeniusnak mert nagy dolgot cselekődől és erősittessék meg a te szived Cristusnak hitiért: Ezt is tudjad meg Szentlélek istennek miatta: Jóval ezelőtt testedben ismertünk Eugéniának lenni: és mint jöttél ide és a te társaid kik legyenek ezt is tudjuk: ezt pedig méltóztaték az Úr nekem megjelenteni ezért: mert grcia gratissimum ei habitaculum in corpore tuo preparasti o neki a testedben kedves hajlékot — hajlakot — szereztél; megtartván a szüzességnek virágát: és e jelenvaló életnek hamis hizelkedését megutálván: tudjad pedig leányom mert a tisztaságért te sokat lész szenvedendő: de az kinek teljességgel adtad magadat el nem hágy tégedet:

Ezután térité magát — fordult — *Protushoz* és *Jácintushoz* és monda nekik: fiam a testben levén a léleknek nagy méltóságát nyertétek: ti nektek mondá azért az Úr Jésus Cristus az evangeliumban: bizon bizon mondom nektek: már nem mondlak titeket szolgáimnak de barátimnak: boldognak mondlak azért titeket mert engedtetek a Szentléleknek: ugyan azért egyetembe — együtt — juttok a dicsőségre:

Ezeket szóla szent Elenus püspök és azután őket megkörösztőlé és a monostorba be is helyezteté.

Redeamus iam ad illud tempus quo Protus et Jacintus auferentes Eugeniam abierunt: térjünk immár azon időre: melyben Protus és Jácintus vévén Eugeniát elmenének:

Mikoron megértették volna szülei és atyafiai és mind az Alexandriába való nép Eugeniának elveszését: mind egyetemben nagy sirást kezdének tenni. A szülék siratják vala leányukat: báttyai öcscsüket — hugukat — szolgák és szolgálóleányok asszonyukat: kezdék azért keresni mind a teljes — egész — tartományban: kérdeztetnek a varázslók: tudakoztatnak különféle áldozatokkal az ördögök a bálvány istenekből: hogy hova ment volna és hol volna Eugenia: megjelentenék *

Mind egyetemben ezt mondják vala: hogy az istenek őtet menyországba vitték, Credidit factum pater hitte az atyja és sirását örömre térité: leányának képét pedig tiszta aranyból kifaragtatá és a várasnak piaczán felteteté: — fölállíttatá — mely képnek mind ő mind hozzá tartozók oly tisztességet tesznek vala mint az ő igaz — valódi — bálvány istenöknek. De ő anyja Claudia és

^{*} Vagyis hogy a jósok, bálványok jelentsék meg, hol van Eugenia.

batyjai Avitus: és Sergius semi vigasztalást nem vehetnek szünetlen sirnak vala.

Beata autem Eugenia A boldog szent Eugenia pedig a barátoknak monostorában barát ruhában nagy hiven megmarada: holot — hol — a szentirásoknak tanulásában oly igen növekedék: hogy két esztendőknek alatta: a zsolozsmákat mind Kordéra eltanulá: Oly nagy vala az ő lelkének csendessége: hogy mind egyetemben őtet angyalnak lenni mondják.

Valjon ki érthette volna meg hogy asszonyi állat volna: kit a Cristusnak hatalma és a szűzességnek jószága ótalmaz vala: az ő beszéde alázatos szeretetben és tiszta: mindenki iránt az alázatosság jószágával — erény — mulat — társalog — vala: az imádságban nálánál elsőbnek senki se találtatik. Vala mindeneknek mindene: A szomorut vigasztalja: az örülővel örül vala: A haraguttat — haragvót — egy beszédével leengeszteli:

A kevélykedőt jó példájával igen épiti vala:

— és — a farkasból nagy hirtelen bárányt szerez vala: Ugyan ezért Úristentől oly nagy malasztot nyere: hogy ha valamely kórságbeli — betegség — embert meglátogat vala: legottan attól minden kórság eltávozik vala: és tökéletes egésséget veszen:

Az ő ofmesteri — hófmester — pedig a lelki jókban őtet követik vala és mindenben neki enged-

nek. Tercio igitur anno conversionis eius Az ő megtérésének azért harmadik esztendejében: a fejedelem ki a monostorban vala kimulék e világból: kinek halála után láttaték, mind a barátoknak jónak látták - hogy magoknak fejedelmől választanák Eugeniát: Eugenia tudván magát asszonyi állatnak lennie: és a regula ellen félvén a férfiaknak előttök vettetnie — vagyis hogy a szabály ellen a férfiak elé tegye magát: mondá a barátoknak: kérlek titeket hogy mielőtt a fejedelemséget reám vetnétek -- ruháznátok -- hozzátok a szent evangeliumot: mely mikoron elhozattatott mondá: Valamennyiszer a keresztény valamit akar tenni előbb Cristust tudakozandja: Lássuk meg azért a ti választástokban mit parancsoljon: hogy a ti választástoknak és az ő parancsolatinak is engedjünk.

És megnyitván az evangeliumot találá imez igéket: mondá Jésus az ő tanitványinak: tugyátok — tudjátok — mert a pogányoknak fejedelmök nagyobbak azoknál kiken uralkodnak: tinálatok pedig ne légyen igy: de ha valaki akarand közöttetek Úr lenni, legyen ti szolgátok: és továbbá aki akarand közöttetek első lenni legyen utósó: et his dictis adiecit és ezeket mondván imezt is hozzá tevé: Ime atyámfiai: a ti akaratotoknak is engedvén elvégeztem vala a fejedelemséget felvenni: de viszont Úrnak parancsolatja szerént: alkalmaso

én nekem magamat mindöntöknek — mindnyájatok — szolgájául szörzenőm: felvévén azért a monostornak minden terhét vizet a monostorba hátán hordja vala: fát ő vág vala: és a monostornak minden förtelmességét — szemét — ő eltisztitja vala.

A monostorban pedig lakozást magának választa ott: hol az ajtótartó lakozik vala: ezért hogy annál se láttatnék nagyobbnak lennie:

Az ő jószágos — erényes — müvelködtetiért — cselekedetiért — Istennél oly kedves kezde lenni: hogy emberekből ördögöket üz vala: és vakoknak látást ád vala. Erat autem illis diebus quedam matrona Alexandrina ceteris prestancior matronis: Noie — nomine — Melancia: vala pedig az időben Alexandriának városában egy nömös asszony: több nömösöknél nömösb Melancia nevü: Ez halván Eugeniának hirét hozzája méne: mert már több mint esztendő óta negyednapi kórsággal gyötörteték: kit mikoron a boldog szent Eugenia olajjal megtörlött — megkent — volna minden mérget kiokáda: és egésséget vevén tulajdon lábain házához méne: mely a monostorhoz nagyon közel vala.

Ordinat interea munera ezen közben szörze jelen ajándékokat — t. i. Melancia — tudniillik három aranyos kupákat melyeket fornitokkal*

^{*} Zománcz, külső diszitmény.

befösté: és ezeket ajándékul Eugeniának küldé: melyeket boldog szent Eugenia Melanciának vissza külde és neki imezt izené: bővelkedünk és fölötte bővelkedünk minden jókkal Azért intlek hogy ezeket oszszad a szükséges szenvedőknek: Halván ezeket Melancia megszomorodék és felkelvén ismét hozzá méne: és kezdé kérni hogy az ajándékokat elvenné: és ezeknél drágábbakat kezde neki igérni: kezdé a szent Eugeniat igen gyakorlania - látogatni, frequentare —: és nem értvén — tudni hogy leányzó volna: az ő szépségének miatta Melancia a szerelemben megfogattaték: látván őt ifjunak bizonyossággal hiszi vala őtet e világnak — megnyerhetni — és véli vala — Melancia hogy ő nem szentségének miatta: de mesterségeinek miatta meg megvigasztaltat:

Ezen küzben tetette kórságát: kit mikoron a boldog szent Eugenia hivattatván meglátogatott: Ülvén Eugenia Melanciának ágya előtt: imigyen kezde neki szólni — Melancia —: Elviselhetetlen nagy szerelőm az én lelkőmet te hozzád háborgatja — győtri — melyet semmiképen én nem ismérek különben meghozhatnom: ha nemhogy tégedet minden jószágomon és kincsemen Urul szerezlek — teszlek —:

Quid te ipsum vanis et inanibus abstinenciis crucias. Mit gyötröd te magadat hiábavaló kinszenvedésekkel: Ime örökségemnek sokasága: ime

ezüstnek aranynak bősége: és szolgáknak számtalansága: Ez esztendőben fiu nélkül özvegygyé maradtam: légy azért az én gazdagságomban örökös: és nemcsak kincseimnek: de ura légy még magamnak is

Cum hec et his similia loqueretur: Mikoron ezeket és ezekhez hasonlókat szólna: mondá neki Eugenia: Igazán a te neved hitetlenségnek feketeségét* valja: mert ördögnek nagy lakodalmat szereztél magadban: távozzál hitegető az Istennek szolgáitól: mert mi másképen kessálkodunk e testben és nem ugy amint te állítod: a te gazdagságid hasonlatos urakat vallanak — vagyis azoknak valók:

Minekünk gyönyörüség Cristussal kódulnunk: bizonyával igen gazdag az: a ki Cristussal szegény: Távozzanak el tetőled a kivánságoknak ábrázati: mert üdvösségedet ez nem illeti: sárkánnak hajlokává tetted magadat ugyanazért mérget nemzesz: de mi Cristusnak nevét hiván: a te mérgeidnek erejit eltávoztatjuk és az Úrnak irgalmasságát megtaláljuk.

Tuc — tunc — illa decepcioni sue pudorem non ferens. Az tehát — Melancia — az ő csalatkozásának szemérmét el nem szenvedvén:

^{*} Melas görögül feketét jelent; -- erre vonatkozik Eugenia megjegyzése.

gondolá előbb Eugeniát hirében megkisebbiteni: mielőtt megkissebbittetnék: Beméne azért Alexandriának várasába: és a Filep úrhoz méne: ki szent Eugeniának attya vala: és mondá néki: egy gonosz ifju keresztény szörzetes tettét: Megorvoslásnak okáért mikoron hozzám hivatám: Azok közül egyiknek állitván engemet kikkel ő vétkezett: merészkedék éktelenül engem a bünre inteni — csábítani —: ha azért nem kajáttam volna és szolgáló leányom a kajátásra hozzám nem sietett volna: a gonoszok módjok szerént engöm megszeplősitett volna:

Audiens hec pfect, — prefectus — nimio furore inflammatur: halván ezeket a fejedelem nagy haragra felgerjede: és hamar a monostorba külde és parancsolá hogy Eugeniát a többi barátokkal egyetemben megvasaznák: és tömlöczbe vetnék: Megvasaztatának azért és minthogy egy tömlöczbe nem férnek vala: különb különbféle tömlöczre elosztatának.

Ez után nap hagyattaték — határoztatott — néki: mely napon némely közülök vadakkal szaggattatnék meg: némely tüzbe vettetnék: és némely különös — különféle — kinokkal megöletnének: E gonosz hir Egiptomnak mínden tartományit betölté: mindenki őket — barátokat — kárhoztatá és elhivék — a mondottakat — és

mindenek hiszik hogy Melancia nömös asszony hamisat nem mondhata:

Mit bántlak sok beszéddel még.*

Mikoron a hagyott — határozott — nap eljött: ezen napra az Alexandria körül levő várasokból mind Alexandriába begyülének: hogy látnák a barátok a vadaktól mint szaggattatnának: a tüztől megemésztetnének: és nagy szörnyű halállal megölettetnének: Eközben a vasakban elő hozattatának — Eugeniával egyetemben — a barátok** —: A népnek kajabálása ő ellenők nagy vala,

Tunc iubstur adduci propinquius: Ezután parancsoltaték hogy Eugenia többinél közeleb hozassék: hogy a fejedelem nem követek által de őt magát halgatná meg. Ezen közben felcsináltatának a csigák: felgerjesztetének a tüzek: előállíttatának a hóhérok: és mindazok — kinzó eszközök — melyektől való félelemben szokott a szivnek titka kijelentetni — t. i. hogy őszintén valljanak —:

Tehát Fülöp fejedelem mondá szent Eugeniának: *Mondjad meg* körösztényeknek gonosza: a ti Cristustok parancsolta-e ezt tinektek hogy a testi bünnek tételébe ireskedjetek — serénykedje-

^{*} A szónok itt mintegy ezt mondja: "Minek beszéljek erről többet."

^{**} És senkisem ismeri vala hogy leányzó.

tek, — mondjad meg pokolfára való: minemű bátorság inte téged erre: hogy a nemes asszonyt Melanciát gonoszságra kivánnád: és bemenvén ő hozzá: hurvosnak — orvosnak — szine alatt őtet bűnre intenéd — csábitani —:

Audiens hec beata Eugenia halván ezeket boldog szent Eugenia: fejét lefüggesztvén és szemeit lehajtván: hogy meg ne ismertettetnék: a fejedelemnek imigyen felele: Az én Uram Jésus Cristus kinek én szolgálok tisztaságra taníta: és a szüzességet megtartóknak az örök életet igérte. Ezen Melanciát pedig hamis tanunak érthetitek: de jobb hogy inkáb ideig mi szenvedjünk: hogysem ő hogy a mi békességünknek érdeme béketűrés — el ne vesszen: de ha maga a te Uraságod felfogadja — igéri — hogy a halálnak sentenciáját ő reá — Melanciára — nem változtatod: és e hamis tanunak nem hagysz valamit szenvedni — vagyis nem bünteted — akkor megbizonyitjuk hogy a vétek mit reánk mondott: ő reá háramlik — vissza —:

Mikoron a fejedelem ezt felfogadta: mondá szent Eugenia: O Melancia felcsináltattad a csigákat: felgyujtattad a tüzeket: elő állittattad a hóhérokat: de tudjad hogy a Cristus nem vall olyan szolgákat mineműeket te mondasz: mindazon által hozasd ide a leányzót kit ezen vétek.

tanujának lenni vallasz: az ő szájából jelentessék ki a hazugság.

Cum applicata fuisset in conspectu indicis Mikoron a bironak avagy fejedelemnek elébe vitetett volna: ezt kezdé a leány szent Eugenia ellen mondani: Ezen éktelen és szemérmetesség nélküli ifjut: a gonosz kivánság arra hozá hogy az én asszonyomnak házába a napnak első órájakoron beméne: előbb jelenté hogy az ő egészségeért jött volna: azután jelenté kivánságát: végre erőszak tételét — jelenté —: ha azért én oda nem értem volna és a háznak calargiat oda nem híttam volna: kik is e bünnek tanui: akaratját tette volna:

A fejedelem Melanciának szolgái közül egynéhányat elő hivata: kik a dolgot a leánynak . mondása szerint mondák lenni:

Tunc iudex vehementer commotus ait: a biro igen megindulván — fölindult — Eugenia ellen mondá: Mit felelsz ezekre pokolfára való: ki ellen ilyen sok tanuk vannak: Kinek mondá szent Eugenia: A szólásnak immár ideje vagyon és a veszteglésnek ideje elmúlt: Jóllehet akarom vala hogy az én ellenem mondott bün csak az utolsó itéletben jelentetik ki * és az én tisztasá-

^{*} Vagyis hogy ekkor derüljön ki Melancia hamis tanusága és a többieké.

gomat csak annak kivánom vala kijelenteni kinek szeretetiért tartom - a tisztaságot -: de hogy ne dicsekedjék Cristus szolgái ellen a hamis vakmerő bátorság: rövid beszéddel kijelentem a biemberi dicséretnek okáért de zonságot: nem Cristus dicséretének okáért: mert oly nagy Cristus nevének jószága * hogy még az asszonyi állatokat is az ő félelmében lévén: férfiui méltóságot vallanak: kiről úgymond szent Pál apostol: ki minden keresztényeknek mestere: hogy az Úrnál nincsen férfiunak és asszonyi állatnak válogatása: mert Cristusban mind egyek vagyunk: Ennek azért ábrázatját lelkemben felvévén és a bizodalomból melyet Cristusban vallék: nem akarék leányzó lenni: de a szeplőtelen szüzességet telyes lelkemnek igyekezetével megtartván: állhatatosan Colstasban férfiu lők — levék —:

erat induta: et apparuit femina: és ezeket mondván kétfelé nyitá mellén ruháját és jelenék asszonyi állatnak: és legottan mondá a fejedelemnek; Te énnekem testem szerént atyám vagy: Claudic anyám: és azok kik melletted ülnek bátyám Anjus és Sergius: én vagyok Eugenia a te leányód. ki Cristusnak szeretetiért e világot és az ő gyönyörüségét megutáltam miképen a ganét:

^{*} Tanta enim est virtus nominis eius.

Ihol ott vannak Protus és Jácintus az én ofmestereim kikkel a Cristusnak oskolájába bémentem: A Cristus oly nagy irgalmasságát mutatá én hozzám: hogy a testi bünnek minden fertelmességét meggyőzeté én velem: melynek megtartásában bizom mind halálig megmaradni.

Agnoscentis ita qu. pr. filiam et sororem fres. Megesmervén az atva leánvát: a bátvák öcscsüket: a szolgák asszonyukat: Legottan sietének ő hozzá és könyeket hullatván a népnek előtte nyakába esének: őtet ölelgetvén és ápolgatván - czirogatván v simitgatván -: Ezen közben megizenteték a dolog Claudiának az ő anyjának: ki legottan nagy hamarsággal oda méne Eközben elhozattatának aranyból szőtt ruhák: és jóllehet akaratjának ellenére abba felöltözteték: és ezután egy nagy magas és ékes székbe beülteték és mind az egész kösségtől - közönségtől — nagy szóval im ez kajáttaték: "Egy a Cristus egy a keresztényeknek Istene": A papok és püspök is Uristent dicsérvén nagy szóval imezt mondják: Dextera Domini glorificata est. Úrnak jobbja megdicsőittetett: Uram a te kezednek jobbja megtörte az ellenségeket.

Ezen közben láttattaték tüz leszálnia az égből mely Melanciának házát körül vevé és minden gazdagságával egyetemben őtet megemészté, Lőn a népnek nagy öröme Istennek félelmében: Anya-

szentegyház - templom - mely nyolcz esztendeig özvegy vala — be volt zárva — felnyittaték: Meghivattaték a körösztény nép: kik a Filep fejedelemtől való féltőkben Alexandriából kifutott vala Megkörösztölködék azért Filep fejedelem: megkörösztölködének az ő fiai: meg Claudia Eugeniának anyja. Megengede a körösztényeknek a szabadságot — Filep —: követeket külde Severus nevű császárhoz: a körösztények felől és jelenté hogy a körösztények a kösségnek — közügynek - igen használnak: azért háboruság - háborgatás - nélkül engedné meg nékik a fővárasokban lakni. Engede e kérésnek a császár: és lőn teljes Alexandria olyan mint egy egyház: minden várasban nagy öröm vala és a körösztény névnek méltósága virágzik vala.

Sed quia sanctitatem semper cinulacio sequitur inimici de minthogy a szentséget mindenkoron az ellenségnek irigysége követi: és a jónak ellene késsálkodik — incselkedik —: a gonoszság: Ördögnek tanácsából Alexandriának nömössei — nemesei — közül kik a bálvány isteneknek imádói: nehezen vevén hogy ezen Filep úr a keresztényeknek szabadságukat megengedte: Menének titkon a császárhoz és mondának néki: A községnek állapotja Filep úrtól igen megháboríttatott: kilencz esztendei fejedelemségében megfegyelmezhetlen lett légyen: tizedik esztendőben

elveszte mindeneket: továbbá a halhatatlan isteneket elhagyta és minden várasban való népet egy néminemű embernek kit a sidók — zsidók — megöltenek imádására hajtott: nincs a ti törvényteknek semi előmenete és ami istenűnk ellen mondanak különféle káromkodásokat: őket köveknek fáknak és érczből csináltaknak mondván: ezeket és ezekhez hasonlókat sokat mondanak: Severusnak és Antonius császároknak kik Kommodius császárnak fiai valának: kik megháborodván im ezt irák Filep urnak:

Divus pater noster Comodus A mi felséges atyánk Kommodus: ezelőtt császár: nem mint fejedelmül de mint királyul szörze — tett — téged Egiptomba: és Egiptomnak fővárasába Alexandriába· Azért az ő jótéteményéhez ezt mi is hozzá tesszük: hogy a mindenható isteneknek szokott áldozatidat* téged és a méltóságodból levettetvén: tulajdon örökségedtől is megfosztassál:

Ezen követséget vevén Filep úr a császártol: kórságot — betegséget — tettete mindaddig mignem minden kincsét az egyházaknak és szegényeknek osztogattatá: ő pedig az Istennek félelmében és Cristusnak hitében egyebeket is bátorit

^{*} Ez kissé homályos; valószinü, hogy az isteneknek szokásos áldozatok elmulasztása miatt stb.

vala. Ezen közben egész Alexandria akará őt püspöknek választani: A község azért fejedelmül vallja vala mert még az el nem jött kit a császárok fejedelemmé választottak:

A szentegyház pedig valla vala püspökül: lőn azért ezen Filep Úr a püspökségben ugymint egy esztendőig és három hónapig:

Ezen idő alatt pedig eljuta — megérkezik — Perennius fejedelem: kit a császárok ő helette fejedelemmé tettek vala

Akará őtet — u. m. Filipet — Alexandriában megölni de nem tehette: mert a nép őtet igen szereti vala: Bekülde azért e fejedelem ő hozzája nekieket — szinleg hozzátartozókat — kik körösztényeknek tettetik vala magukat: és bemenvén találák őtet imádkozva: és leverék őtet:

A gyilkosok a körösztényektől megfogattatának és adatának Perennius fejedelemnek: az pedig tudván hogy az ő akaratából tették képmutatásért tömlöczbe vetteté: és nem sok nap után őket szabadon elbocsátotta:

Beatissimus autem Filipus A boldogságos Filip fejedelem pedig leveretésének utána harmadnapig engedteték Istentől a testben lenni — élt — nem egyébért hanem hogy a félelmes szivűeket a hitben erősitené: harmadnapra ezután a világból kimulik és Istentől a martiromságnak koronáját vevé. A szüz szent Eugenia pedig nem messze

atyjának palotájától rakatott egy monostort melybe magát a Cristusnak szüzeivel berekesztette vala: ott temetteté atyjának testét. Ezután anyja *Claudia* két fiával egyetemben és lányával szent Eugeniával Alexandriából Romába méne: kiket a római Urak nagy örömmel és tisztességgel fogadának.

Az öregebbik fiát Claudiának: Avitust küldék Kártágónak birására: a kissebbiket pedig Sergiust Affrikának birására. Mikoron a boldog szent Eugeniához Romában sok asszonyi állatok sietnének ugyanazonképen szüzek: az ő intésére a házasasszonyok: özvegyek és szüzek a tisztaságnak tartásában megmaradnak: és Urunk Cristusban mind hisznek vala: Vala pedig a többi szüzek között egy szüz: királyi nemből való Basilla nevű ki kiván vala Eugeniával szemben lenni — találkozni — de ő hozzá – Eugeniához – nem mehet vala: Hiv követek által kéri vala: hogy őtet a keresztény hitre megtanitaná: Tehát boldog szent Eugenia magához hivá az ő boldog társát Protust és Jacintust: és mondá nekik. Accingimini milicia ad quam vos convorat Cristus Övedzétek magatokat a vitézségre melyre titeket Cristus hivott: Im azért titeket ajándéknak szine alatt *Basilla* nevű szüznek adlak: hogy ti ötet Cristusnak szolgáló leányává tegyétek. Vevé azért őket Basilla szüz ugymint szolgáit de ireskedik — társalog — velük az isteni tudományokban ugymint apostolokkal.

Rómában ez időben mikoron a pápaságot szent *Cornelius* pápa birá: titkon a Basilla nevű szüz hozzá méne és megkörösztőlé őtet. Megerősittetvén Basilla Istennek félelmében: Istennek irgalmassága megengedé hogy minden étszaka — éjjel — szent Eugeniával egymást megláthatják vala.

O quantas per Eugeniam virgines Salvator invenit. O mennyi szüzeket talála Üdvözítőnk Eugenia által: milyen sok jegyet Basilla miatt: lele: Minő sok özvegyek szabad akaratok szerint Claudia által özvegységet tartottanak: Minő sok ifjak hittek az Úr Cristusban Protus és Jácintus miatt:

Mikoron ezután Romában imezen két császárok uralkodnának: ugymint Valerianus és Galienus: a körösztények felől — ellen — nagy háboruság támada: hogy szent Ciprianus püspök Kartagóban való népét Urunknak hitére téritette vala: és Cornelius pápa a romabelieket: Hatalmat adának azért a császárok Paternus fejedelemnek hogy Ciprianus püspököt megölné Cornelius pápa pedig miért hogy sokaktól még az Urak közül is szerettetik: vala rejtekben.

Boldog szent Eugenia tehát mondá Basillának: Megjelentetett énnekem a mi Urunktól: hogy a szüzességért ként — kint — vagy szenvedendő: A szüz szent Basilla is mondá Eugeniának: énnekem is méltatta az Úr megjelenteni: hogy te martiromságnak két koronáját veszed: elsőt a hamis

hirért melyet Alexandriában szenvedél: Mást a te vérednek kiontásáért.

Tunc beata Eugenia expandens manus suas: Erre a boldog szent Eugenia kiterjesztvén az ő kezeit mondá: Uram Jésus felséges Istennek fia: ki a szüznek általa ami üdvösségünkért jövél e világra: A szüzesség érdemének miatta mindazokat kik én általam te benned hittek vidd a te dicsőségednek országára.

Letelepedvén pedig a szüzek kik Eugeniával és Basilissával valának: mondá ismét szent Eugenia: Ime a szüretnek ideje vagyon: melyben a szőlőfők lemetszetnek: és lábakkal megnyomattatnak — tiportatnak — és ezután királyi lakodalmakra vitetnek: no azért ti az én szőlő vesszőím és az én belsőimnek szőlőfői: legyetek készek az Urban.

Virginitas em — enim — prime virtutis indicium: Mert a szüzesség az első jószágnak — erény — czégére: Istenhöz igen közel vagyon: angyalokhoz hasonlatos: az örökéletnek szülője: szentségnek huga: bátorságnak útja: örömnek asszonya: jószágoknak — erények — kezdete: hitnek coronája: szeretetnek segitsége. Semmiben sem kell ugyan nekünk munkálkodnunk: minthogy a szüzességben élünk: és hogy a szüzessegért meghaljunk: Vallyon micsodák e világnak csalárdságos hizelkedései: melyek időszerint valór

örömmel jőnek és örökkévaló keserüséggel birattatnak: tesznek — okoznak — egy szempillantásiglan való örömet: és szereznek örökkévaló siralmat: igérik e mulando időnek bátorságát hogy adják az örökké valónak gyötrelmét.

Ideo charissime virgines Ugyanazért drágalátos szüzek kik én hozzám a szüzességnek késsálkodásában — versenyzés — folyamodtok : megmaradjatok až Úrnak szerelmében: jobban hogysem — mint — eddig: A sirásnak idejét félelem nélkül időszerént elszenvedjétek: hogy az örök örömnek ideiét minden szeretettel vehessétek: mert én ajánlottalak titeket szentléleknek: és hiszem hogy ő titeket egészen és szeplő nélkül megőriz: ne akarjátok az én testi szinemet külsőmet – szeretni de a lélek elmélkedésének miatta: mívelködetimet — müködésemet — és cselekedetimet: és ezeket mondván: megápolgatá - czirógatá simogatá - mind őket: és őket sirókat vigasztalja vala: ezután imádságot tévén: és szent Eugenia szent Basillátul elbucsuzék és tőle elválék.

Et ecce evdem die és ime azon napon: a szolgáló leányok közül egyik felkele és szent Basillának mátkájához méne kinek Pompeius vala neve és mondá neki: Tudjuk azt mert te a mi asszonyunkat Basillát a császártól érdemléd hogy magadnak házastársul vegyed: hat esztendeje

immár s még több hogy őtet hajadonnak tartod: tudjad azért őtet kereszténynek lenni és tehozzád házasságra nem menni: de a szüzességnek tartásában megmaradni: A két ofmestert Protust és Jácintust kiket mint Eugenia tetette ajándékul adott — Basillának — a te jegyesed Basilla ugy tiszteli mint urait: és lábokat miképen a halhatatlan istenek lábait ápolgatja: mert ők az ördög mesterségnek tudósi kivel a körösztények cselekednek.

His auditis Pompeius: Ezeket halván Pompeius legottan siete szent Basilla nagy atyjához kinek Elenus vala neve és körösztény volt s Basillat ő feltartotta — eltartani — vala : és mondá neki - Pomp -: elvégeztem a menyegzőt a napokban — megtartani — szörzeni —: azért add szememmel látni az én jegyesemet Basillát: kit a győzhetetlen császárok nekem házassul jegveztenek: Ezeket halván Elenus megérté hogy Basilla beárultatott: Azért mondá néki: mig felnövekedék gondját viselém: most már szabad akaratja vagyon: és ha őtet kivánod látni: az ő akaratja az és én nem parancsolhatom: Halván ezt Pompeius annál inkáb kezde a haragban felgerjedni: és menvén Basillának házához parancsolá a kaputartóknak hogy az ő jelenvoltát Basillának megmondanák: kik által szent Basilla im ezt izené: sem velem szólásra sem én nekem köszönésre nincsen nekem szükségem.

His auditis turbatus est vehemencius: Ezeket halván nagyobban megháborodék: és mind a Rómában levő Uraknak tanácsával élvén: leesék — leborult — a császárnak előtte és mondá neki: legyetek segitséggel győzhetetlen fejedelmek a rómabelieknek: és az új isteneket kiket Eugenia Egiptomból ide Rómába vele hozott: e várasból kiirtsátok: Mert sok ideje vagyon annak hogy azok kik körösztényeknek mondatnak a községnek igen ártnak: akik megvetik ami törvényeinknek szentséges cselekedeteit: és ami mindenható isteneinket mint heába valo bálványokat megutálnak. Továbbá a természetnek törvényét elforgatják. A házasságtul elszakasztnak és gonosznak mondják lenni hogy a jegyes jegyesét hozzá vegye:

Mit tegyünk kegyes császárok: találtatnak oly istenek kik ezeket megtilcsák: ha azért emberek nem születtetnek: tehát kiken uralkodhatnak: — a császárok —

Dum hec et similia prosequeretur: mikoron ezeket és ezekhez hasonlókat mondana: és mind az urak őtet siralmas szóval követnék: Az Gallienus nevű császár: ezt végezé: hogy Basilla avagy urához Pompeiushoz menne — t. i nőül — vagy fegyvernek miatta — által — meghalna: Ugyanezenkép Eugenia is: vagy a bálvány isteneknek áldozzék: avagy kegyetlenül megőletnék: hatalmat adott továbbá hogy ha valaki valamely körösztényk.

házában elenyésztene — rejtene — ez is meggyőtörtessék.

Inték azért Basillát hogy urához menne: ki felele: hogy ő a királyok királyát vallja jegyesül: ki a bizon — igaz — Istennek fia Cristus: és mikor ezeket mondotta volna: tőrrel által ütteték és a martiromságnak koronáját vevé:

Tenti sunt statius Protus et Jacintus Megfogatának azonnal Protus és Jacintus és vitetének a Jupiter bálvány istennek templomába: és ők imádságot tevén: a bálvány esék az ő lábuknak elébe: és oly igen elrontaták hogy még a helye is megnem találtaték: ezt pedig a pogányok nem Istennek — igaz — hanem az ördögnek tulajdonítván: Nicecius fejedelem: a várasnak fejedelme: sentenciát ada: hogy fejők vétetnék: (Protus és Jacinté)

Ezután szent Eugeniát megkeresteté és elébe, viteté: és kezde az ördögi tudományról őtet tudakozni: A szent Eugenia pedig nagy bátorsággal megnyitván az ő száját mondá: Policior tibi: quod ars nostra vehemencior magis est: fogadom neked hogy a mi tudományunk nagyobb a tieteknél: mert a mi mesterünk vall anyát atya nélkül: és atyát anya nélkül: továbbá igy született atya: hogy asszonyi állatot nem esmér így szüle anya ís hogy férfit esmért: ennek jegyese szüz: mely—ki—néki naponként fiakat szül: Naponként testét testéhez egyesiti: egymást ápolgatják szünetlen: egy-

más szeretetében mindenestől megmaradnak: Úgy hogy minden szüzesség: minden szeretet: és minden tisztaság az ő házasságokból származik.

Audiens hec Nicecius obstupuit halván ezeket Nicecius fejedelem: elcsodálkodék rajta: és hogy szent Eugenia a császárnak elébe ne vitetnék: mert fél vala azon hogy a császár őtet örömest halgatná: Viteté őtet a Diana nevű bálvány istenasszonynak templomába: és a hóhér jelen levén: mondá néki: Váltsd meg a te életedet és örökségedet Eugenia és áldozzál a Diana nevű istenasszonynak.

Tehát a boldog szent Eugenia: kiterjesztvén az ő kezeit kezdé imádkozva mondani: Úristen ki az én szivemnek titkát jól ismered: ki a szüzességet a te szeretetedben én vélem megtartatád: ki engemet egyesitél a te szent fiadhoz Jésus Cristushoz: ki a te szentlelkedet én bennem lakoztatád: légy segitségül most énnékem a te nevednek vallásában hogy meggyaláztassanak mindazok: kik imádják e bálványt: és kik dicseködnek az ő istenökben. Et dum oraret és midőn imádkoznék: lőn nagy földindulás a helyen: és a templomnak fundamentuma a bálványnyal egyetemben oly igen elsülyede: hogy semmi benne meg nem marada: hanen csak az oltár — ótár — mely a templomnak ajtaja előtt vala: melyen szent Eugenia áll vala: ezek azok előtt lőnek kik szent Eugenia eletét követik vala: folamék — oda folyt — azért oda e csodára népnek sokasága: kik közül némelyek őtet ártatlannak mondják: mások ördöngösnek: Ezenközben megizentetik — a történet — Nicecius fejedelemnek: és a fejedelem által a császárnak: A császár parancsolá hogy követ kötnének a nyakára és a Tiberis vizbe vetnék: de legottan a kő eltörik. A boldog Eugenia pedig ül vala a folyó viznek szinén s igy mégyen vala alá — uszott aláfelé — úgy hogy mind a keresztényeknek igy tetszenék: hogy az volt Eugeniával a vizen: ki volt szent Péter apostollal: hogy elne merittetnék.

A vizből azért kiveteték és egy kemenczébe vetteték melynek tüze legottan megóttaték — kialudt —: ezután setét tömlöczre vetteték: és tiz napon át étel: ital mind velágosság töle megtagadtaték: de ott naponkint oly nagy fényesség bővelkedék vala: hogy emberi nyelv kinem mondhassa:

Apparuit autem illi Salvator megjelenék pedig neki üdvözitőnk: vivén az ő kezében hóhoz hasonlatos fehér — feiér — kenyeret: édességest és malasztost: és mondá neki: Eugenia vegyed ez étket az én kezemből: mert én vagyok a Cristus: kit te teljes elméddel szerettél: és szeretsz: Azon nap veszlek téged menyországba: mely nap én szállék le e földre: és ezeket mondván elenyészék — eltünt —:

Karácson napján elküldeték a hóhér: és neki fejét vevé: és felvéteték az ő teste a körösztény rokonságitól: és eltemetteték nem messze *Rómától:* Via latina az ő tulajdon örökségében: hol sok szenteknek testét temetteté vala ő is el.

Claudia autem mater eius Claudia pedig az ő anyja: mikoron az ő koporsójánál sirna: megjelenék neki vigasszonynak — vagyis mint vig nö - éjfélnek idején: aranyból szőtt kamukába felöltöztetve: szüzeknek sokaságával és mondá neki - Claudiának - örülj és vigadj: mert engömet is bevitt a Cristus a szenteknek örömökre: és atyámat a patriarkáknak számokba: Ime a jövendő vasárnap: téged is viszen az örök örömbe: Ajánljad a te fiaidnak: az én bátyáimnak: a szent keresztnek jegyét: hogy ők is mivelünk részesek legyenek: ezeket mondván ő: ime lőn nagy fényesség melyet emberi szem elnem szenvedhet vala: és az angyalok nagy szóval az Istent dicsérik vala: az ő dicséretökben csak Urunk Jésusnak és Szentléleknek értetik — vagyis volt érthető — : azért is tisztesség : atyának és fiunak és szentléleknek örökkön örökre: Amen amen.

IX.

Úrnak nevébe irattatik eg' zép példa az édos zyz Máriáról: és szent Jostióról.

Szent Bertinusnak conventében vala egy barat: kinek Jostio vala neve: Mikoron egyszer egy néminemű érsek a szent földre Jerusalembe ment volna zarándokság — ot — járnia. Az érsek megtérvén történék — hogy — a felől — föntebb - megmondott Conventben megszálla. Tehát az érsek a barátoktól megkérdezteték: - hogy - a szerzetus — es — emberek a szent földön: asszonyunk Máriát minemű imádsággal tisztelnék? tehát mondá nekik az érsek: értettem én Jerusalembéli szerzetesektől: hogy a boldog szüz Máriát főképen naponkéd imigyen dicsérik: Miért hogy az ő neve öt diáki bötükből szöröztetett van összetéve — istentől: tudniamint emből $m = : \acute{a}b\acute{o}l = \acute{a} = : erb\acute{o}l = r = : ib\acute{o}l = i = :$ és ából — á —:

Ugyan ezért az első betüre mondanak egy psalmost úgymint a Magnificatot: és ezután olvasnak öt Ave Máriát a versiculussal: post partum virgo inviolata permansisti: dei genitrix intercede pro nobis.

Oro: Concede nos famulos tuos quesumus domine deus nr cet.

A *második* bötőre az *á*ra mondnak: *Ad dominum cum tribular:* és utána az öt Ave Mariát a versiculussal és oracioval.

Az *harmadik* bötőre az erre mondnak: *Retribue servo tuót:* az öt Ave Máriával: és azon versiculussal és oracioval^{*}

A negyedik bötőre az ire mondnak: In convertudo dominust öt Ave Máriával: és azon versiculussal és oracioval.

Az ötödik bötöre az ára mondnak: Ad te levavitot öt Ave Máriával: és azon versiculussal: és oracioval és egy sanctissimussal.

Mikoron ezeket hallotta volna az érsektül: a fölül megmondott Jostio barát: kezdé ez imádsággal naponkéd asszonyunk Máriát ájtatossággal tisztelnie. Történék pedig hogy éccaka — éjjel — mikoron a barátok a vecsernyén volnának: ő nem vala ott: tehát vecsernye után a Supprior méne az ő cellájába: és ágyán őtet halva találá. Mikoron ezt a többi frateroknak megmondotta vóna: mind oda gyülének: és arczájáról a leples.

felnyitván: láták hát öt nömös rózsák jöttenek ki: egyik szájából: kettő szemeiből: és kettő füleiből Ezt látván nagyon örülének rajta. Tehát a testet felvevék és nagy tisztességgel a szentegyházba vivék: holott kezdék a rózsákat szemlélni: hát láták minden rózsán aranynyal megirattatott az Mária. Ezután heted napig tarták a testet: nagy édes illattal illatozót: mely napok alatt három püspökök menének oda sok egyházi népekkel egyetemben: kik látván e nagy csodát: dicsérék Úristent és az ő szent ayját: a boldog szüz Máriát. Ezután oztán testét nagy tisztességgel eltemeték.

O azért méltóságos név: o kegyes név: o édes név: szüz Máriának neve: mint magasztaljalak tégedet. Bízon a te neved hasznos: és gyümölcsös: mert itt e világon malasztot ád a bünösöknek és jövendőben a nagy boldogságot.

Intlek azért én is titeket: kik e példát haljátok: és olvassátok: hogy ez imádságot a szüz Máriának tiszteletére gyakoroljátok — gyakorolni —: mert neki igen kedves: és nektek lészen bizon igen hasznos: és érdemes: és üdvösséges. Amen.

X.

O intemerata ímádságról.

Irattatik meges eg' példa mel igen haznos embörnek idvességére az Oraciot naponkéd meghmondania:

Ájtatossággal a szüz Máriának tisztességére: mely imigyen kezdetik el: O intemerata et in eternum benedicta: singularis et inconperabilis dei genitrix virgo Maria cet

Egy időben vala egy néminemű nemes ember: ez halálos bünben él vala: de maga — ő — asszonyunknak ájtatossa vala és néki tiszteletére ez oraciót minden nap megmondja vala: kit megboszulván az agg ellenség: az ördög egy holt kárhozott embernek testét felvevé: és e nemes embernek udvarába méne: és szolgálatra ő hozzá álla: kinek az ördög mindenekben nagy híven szolgál vala. Látván azért a nemes ember az ő hivségét: de nem tudja vala hogy ördög volna

adá őtet ispotáljába melyet tulajdon kincsével csináltatott vala: hogy ott a kóroknak — betegeknek — hiven szolgálna. Ő pedig Urának parancsolatját nagy hiven teszi vala. A kórokkal nagy szeretettel bánik vala: úgy hogy a hivségéről mindenek őtet az Úrnak előtte dicsérik vala.

Accidit ut semel venisset ad dominum suum: Történt hogy egyszer méne az ő Urához: és kezdené némely kórok — betegek — szavával tőle halat kérni vagyis néhány beteg általa halat kéretett: azért mert egyebet nem ehetnének. Tehát az Úr külde a vásárra érte — halért —: mikor ott nem találhattak volna: ime ezen Ur maga: ezen szolgájával hajóba üle és halászni kezde: Mikoron a viznek közepén volnának az ördőg akará vala őtet elmeriteni: és a vizbe ölni: de nem teheté mert az égből egy aranyból szőtt köttél — kötél — bocsáttatott alá mely a hajót oly igen megköté hogy csak meg sem mozdithatá — az ördőg —: és halat eleget fogván ismét haza térének.

Altera autem die Másod — más — napon ismét kiváná Urától: hogy a kórokért vadászni mennének: mert a kórok különben meghalnának. Tehát az Úr felkele ezen szolgájával: lándzsáját: nyilait: bestéit — ebeit —: és madarit — madarait, sólymait — vévén: egy nagy erdőbe el þémenének. Mikoron a vadat megtalálták volna: és az úr igen üzné: ezen szolga akarja vala ötet.

megölni: bocsátván a nyílct nem a vadra hátul: de az ő urára: de legottan ezen szolga és az úr között: egy igen szép poszta — küldött — vettetik vala ki a nyilat elveszi vala — fölfogá —: mert az nap is az imádságot megmondta vala — az úr elimádkozta —:

A vaddal azért melyet foghatának ismét haza menének.

Egy néminemű napon mikoron ezen úr egy jámbor püspököt hitt volna vendéggé. Az ebédnek utánna az úr vevé e püspököt: és meglátogatásnak okáért vele ispotáljába méne. Mikoron e szent püspök e szolgát ott látta volna: kezdé a kóroktól őtet kérdezni — kérdezősködött a betegektől —: Azok pedig ezen szolgát csudálatosképen dicsérik vala: és magasztalják vala.

Tehát ime ezen püspök — az — Úrnak — Isten — jelentéséből ismeri őtet ördögnek lenni. Parancsolá azért neki mindeneknek hallására Istennek hatalmával: hogy megmondaná ki volna: miért ez Úrhoz ment volna. Tehát az ördög felkiálta és nagy szóval imezt mondá: ördög vagyok setétség fejedelmének társa: jöttem íde először azért: hogy itt a kórokat megfoszszam a szent gyónástul: és a szent kenetnek felvételétől: és az oltári szentségtül.

Másodszor jöttem: hogy megölném ez Urat: mert a bünnek miatta életében mienk: de &

cselekedetével ellenségünk: mert a nagy mestőrnek anyjának szolgál egy imádsággal: mely imádság erejének miatta mind a kettőtől megtiltattam. Ezeket mondván az ördög nagy gyalázattal és sirással jajgatással onnan elenyészék — eltünt —. Ezt halván és látván a szent püspök: az Ur: és mindazok kik jelenvalának: dicsérék Úristent és az ő anyját a szüz Máriát

Ezután a szent püspök megkérdé az Urat: hogy mi volt volna az imádság melyet az Úristennek tisztességére: és a boldog szüz Máriának dicséretére megmonda — imádkoza — : Az imádság úgymond im ez:

O intemerata et in eternum benedicta ect. Intlek azért én is titeket: hogyha a gonosz ellenségnek csalárdságát elakarjátok távoztatnotok: ezen imádságot igen olvassátok — imádkozzátok. Amen.

XŁ.

Szüz Máriának haláláról.

Incipit sermo pulcerrimus de assumcioe bte vgnis Maie.

Kezdctik nag' — nagyon — szép predikácio asszonyunk Máriának haláláról. Ez predikáczionak pedig három része lészen.

Primum erit de gracia 4 ejus honore*

Secundum erit de ejus felicissima corporis et anime glorificacione.

Tercium erit de ejus mortis modificacione.

Első része lészen halálának idején való tisztességről.

Másod része lészön az ő testének és lelkének boldogságos dicsőségéről.

Harmadik része lészen: az ő szent halálának módisságáról.

* Ez itt homályos. A magyarja érthetőbb.

Mondám hogy ezen pkációnak első része lészen: asszonyunk Mária halálának idején való tisztességéről: Mely mellé tudnunk kell: hogy — az emberek közönségge — közönségesen — haláluknak idején szenvednek három rendbéli keserűséget:

primo amarissimum dolorem : elsőt nagy keservés fájdalmat.

Mást nagy szomoruságos félelmet. Harmadot nagy rettenetes kint.

Erről mondja egy szentirásbeli doctor *Haymo*: semmi akárminémű kínnak nagyobb keserűsége mint ember halálának: jelesben halálos bűnben meghalónak. Mert akkoron támad emberben keserves fájdalom mely kényszeríti lelket a testből kimenni: ki a szivet által folyja: és megszaggatja és minden érzékenységeket az ő elevenségöktől megfosztja. Továbbá akkoron a lélekben támad nagy szomoruság: keserűség a háborgó gondolatokért és kisértetekért: mert látja ember ő magát megfosztatnia e jelenvaló élettől: melyet természet szerént minden ember kiván. Továbbá látja hogy e világnak minden javát elhagyandó: és semmiben magát megnem segithető: erről mondá a bölcs:

O mors quam amara est memoria tua. O halál mely keserves a te emlékezeted. Úgymonda pogány bölcs is: terribilissimum oim mors est minden rettenetes állatnál: rettenetesb a halál. Továbá akkoron lészen embernek nagy félelme:

melyről úgymond szent Gergely doctor: Most igen meg kell nekünk gondolnunk: mely igen rettenetes lészen minekünk halálunknak órája: elménknek minemű félelme: mikoron mielőttűnk lészen minden gonoszságunknak emlékezeti. Mi ellenűnk felfegyverkeznek — az — az ördögnek gonoszsági. Utánnunk lészen e világi gyönyörűségek megfosztása: fölöttűnk pedig a rettenetes birónak félelme.

O mely igen nagy félelem lészen akkoron: mert jelen lesznek ördögöknek sokasági: akarván a lelket elragadni: kiknek szinük rettenetes: Mert úgymond a tiszteletes *Beda* doctor: hogy Urunk Cristus a körösztfán szenvedvén: jelen vala az ördög: hogyha valamit találhatna ő benne.

Ugyanezenképen sok szentekről olvastatik: haláloknak idején jelön löttnek lenni — t. i. az ördög — Ha azért Urunk Cristus és a szenteknek halálakor ördög jelen volt: mennyivel inkább a mi halálunkon jelen lészen. O én édes Istenem mel nagy félelem lészen akkoron: mert mennél kissebbik gondolatunkról is számot leszünk adandók és meghihatatlan sentenciát leszünk veendők. Jay azért és jay a bünösöknek: ez oka miért azok akik feltámasztattak soha nem nevettek: de inkább olmint szünetlen sirtak.

Azért mondja szent Cirillus patriarka szent Ágostonnak irt levelében: szent Jeromosnak csudatételéről: hogy mikoron három halottak támasztattak volna fel szent Jeromosnak koporsója mellett: mig azután élének — amig még —: szünetlen sirának: az egyiket ezek közül a többiek jelen levén megkérdé szent Cirillus miokáért sirna olyan gyakorta: tehát az felelé: ha Cirillus azokról bizonságot vettél volna melyekről én: te is sirnál. Mondá neki szent Cirillus micsoda az? Az pedig mondá az én lelkem elszakada az én testemtúl oly nehezen: hogy emberi elme megnem foghatja: én is ha róla bizonyságot nem vöttem vóna soha nem hihettem volna. Mert minden kénok kiket gondolhatna az ember: semmiek ahoz képest.

Ugymond továba halálomnak órája eljövén: ördögöknek oly sokasága jelenék körülem: hogy számok nem vala: szinök pedig oly igen rettenetes vala és rút: hogy annál semmi rútabb nem gondoltathatik: inkább adná magát itéletnek napjáig égetésre — az — ember: hogysem csak egy szömpillantásig az ő szinöknek látására, kik én körülem gyülvén mindeneket melyeket Isten ellen tettem vala: emlékezetemre hozák vala: intvén engemet erre hogy az Istennek nagy irgalmasságában kétségbe esném.

O jaj azért miért nem veszik ezt eszökbe
— az — emberek kiknek igaz ugyan történik
dolgok: mint nekünk: ha azért az én sirásomnak
okát kérded: az kinoknak félelme mely méltán
adattatik a bűnősöknek: ne csodáld azért ha

sirok: sőt inkáb azt kellene csodálnod ha nem sirnék.

Már térjünk asszonyunk Máriára: contra hunc triplicem anxietatem: in morte hominum Deus contulit bte vgini in sua morte: triplicem graciam? quibus eam honorificavit.

Prima gracia qua ipsam mori voluit sine dolore: cum svavissima dulcuracione.

Secunda gracia: qua ipsam mori voluit: sine merore cum letissima consolacione.

Tercia gracia: qua ipsam mori voluit: sine timore: cum certissima assecuracione.

E három keserűségnek ellene: melyek lesznek — az — ember halálának idején: az Isten asszonyunknak halálakor ada háromrendbéli malasztot: melyekkel őtet tisztelé.

Első malaszt im ez: hogy őtet akará meghalnia minden fájdalom nélkül: nagy gyönyörüséges édességgel.

Másod malaszt im ez: hogy őtet akará meghalnia minden keserűség nélkül: nagy örvendetes vigasztalással.

Harmad malaszt im ez: hogy őtet akará meghalnia minden félelem nélkül: bizonságos bátorsággal.

Első malaszt kivel Ur isten asszonyunkat halálának idején szereté im ez: hogy meghalna minden fájdalom nélkül: nagy gyönyörüséges

édességgel: hogy miképen a bünnek szeplőjétől volt idegen: ezenképen a halálnak kinjától is idegen volna úgymond pedig a próféta: Isten egy bünért kétszer embert nem győtőr. mint ennek megértésére példa: Amely ember e világon valamely büniről elég penitenciat tart: jövendőben aztán Isten azon bünért nem győtri őtet.

Sed bta vgo in filii sui passione percussa est gladio doloris: ect. De a boldog szüz Mária fia kinszenvedésének idején: által veretteték a fájdalomnak tőrével: úgy annyira hogy a halálnak mínden kínjával melyet valamely martir szenvedett: nagyobb volt az ő kínja. Hát nem kelle viszont ismét halálának idején megszenvedni: erről mondja a Damascenus nevű doctor: a boldogoknak boldoga: az az a szüz Mária: ki az angyali természetnek fölötte felmagasztaltatott menyországba. a fájdalmakat melyeket eltávoztatta szülésének és halálának idején: rajta könyörülvén.

De mondhatná valaki: mint lehetett ez: lelkének testétől való elválásban: kint nem szenvedett? mikoron a léleknek természet szerént való hajlandósága légyen a testhöz: miért pedig az ő lelke igen nemes és igen szép testéhez egyesített vala. Azért miképen az ő egyesülésükben nagyobb természet szerént való gyönyörködés volt: ezenképen egymástul való elválasukban: láttattatik nagyobb szenvettnek — szenvedett lenni. Miképen Urunk halálának idején is: igen sanyaruságos lőn a kin. Erről mondá az ő személyében Jeremiás próféta: O vos omnes qui transitis per viam ect. siralmáról szerzett könyvének harmadik részében: O mind ti kik járjátok e világnak utát — utját —: igyekezzetek reá és lássátok: ha vagyon — e? — hasonlatos kín az én kínomhoz.

E fogásra reá felel a nagy Álbert doctor: és igy mond: hogy a boldog szüz Mária a szeretetnek nagy voltáért: és az elmélkedésnek édességeért: melyben akkoron vala: lelkének testétül elválásában semmi kint nem szenvede: Miképen azért a természet hajtja a lelket a testhőz: hogy egymástul elnem szakadhatnának: azonképen a szeretet: sokkal inkább hajtja a lelket Urunk Cristushoz. Erről mondá szent Pál apostol egy levelében: Cupio dissolvi et esse cum Cristo, kivánok elfesölnöm* tudniamint az testtől: es Cristussal lennöm. Ennek pedig jobban való megértésére hozunk példát a szentekről: amint Moises próféta és Illés, Próféta negyvennap böjtölvén: nem érzék az éhségnek és szomjuságnak fogyatkozását: az istení elmélkedés édességének miatta. Ugyan ezenképen a boldog szent Lőrincz és a többi szentek: kik nagy kinokat szenvedtenek: Urunk Cristushoz való nagy szeretetöknek miatta. A kinokat édes és gyönyörüséges

^{*} Föloszlani.

lakodalomnak mondják vala. Erről mondja szent Agoston doctor: Omnia inmania dulcia et levia ac prope nulla facit amor. Minden nagyokat édessé és könnyűvé: és olmint semmivé tészen a szeretet. Mindezekből immár négy nemes tanuságok adatnak.

Primum első: hogy asszonyunk Mária nem mulék ki e világból kórsággal — betegség — : mint egyéb emberek szoktak meghalni.

Secundum documentum: Másod tanúság imez: hogy asszonyunknak elméje halála órájának idején: volt felfüggesztett édes elmélkedésében szent fiának: és édes szeretetiben: és lassan lassan ezenközben az élete elfogyatkozék: végre az ő lelke szent fiában való elmélkedésben megmaradván: minden fájdalom nélkül lelke testét elhagyá.

Tercium documentum: harmad tanúság imez: hogy ő nem ágyban feküvén: de térden álván: és kezeit össze kúcsolván: és szemeit mennyországra felemelvén hala meg.

Quartum documentum: negyed tanúság imez: hogy Urunk Cristusnak kelle: a nagy kinokat felvennie emberségében ezért: hogy eleget tenne emberi nemzetnek bünéről: erről mondá szent Péter apostol: első levelének második részében: Qui peccata nostra ipe ptulit in suo corpore: ki a mi büneinket: az az: ami büneinkről elégtevő kinokat: ő viselé az ő testén.

Asszonyunk Mária pedig nem emberi nemzetnek váltságáért hala meg: azért nem lőn szükség hogy ő a halálnak kinait szenvedné: sőt kiváltképen való kegyelemnek miatta: kelle a halálnak kinjától lenni idegennek.

Scda gra qu. ipam mori voluit deus sine merare cu letissima consolacione. Másod malaszt melyet tőn Urunk édes anyjával halálának idején imez: hogy őtet akará meghalnia minden keserűség nélkül: nagy örvendetes vigasztalással. Mert a boldog szüz Mária halálának idején sokféleképen való vigasztalást valla.

Primo ab angelis: először az angyaloktul: kik az ő halálának idején jelen voltak. Mert ha a szentek közől némelyek olvastatnak: haláloknak idején angyali vigasztalást vöttnek lenni: mint a boldog szent Ferencz atyánk: szent Márton püspök és szent Miklós püspök: sokkal inkáb a boldog szüz Mária: halálának idején vigasztaltatott Istennek angyalitul.

Secundo ab aplis Másodszor az apostoloktul: mert az apostolok mind jelen lőnek az ő halálának idején: mint szent Gyenis doctor mondja egy levelében: kik őtet — Máriát — isteni dicséretőkkel vigasztalák.

Tercio a domio ihu harmadszor vigasztaltaték Urunk Jésustól: ki őtet édesen hivá a mennyei örömre. Erről mondja szent Jeromos doctor im

1

szenteknek temetésőkre gyakorta Istennek angyalit jötteknek lenni: és lelköket mind menyországig dicséretőkkel felvittnek lenni: és azon szenteket nagy fényességgel fénylettnek lenni és nagy édes illattal illatoznia. Ha azért Úr isten illeteneket a szentekhöz méltatott jelentenie: mennyivel inkáb az ő szülője halálának napján: hiendő a mennyei udvart hozzá mentnek lennie — hogy a mennyei udvart is megjelent —: és őtet kijelenthetlen világossággal környül vették: és mind a Szentháromságnak székeiglen dicséretőkkel és éneklésőkkel felvitték.

Valjon ki gondolhatja meg minemű dicsőséggel e világnak asszonya ment légyen ki e világból: mely kedves arczával: mely vig kedvvel: minemű isteni tisztességgel: fiátul fogadtatik: és minden karangyaloknak fölöttűk menyországban felmagasztaltaték: ezeket mondja szent Jeromos.

Ugyan azért mondják némely doctorok: hogy a tüzes-ék (ég) az az menyország: már kétszer üresittetett meg: először áldozó napján: mikoron mind az angyalok Urunknak elébe jöttenek: Másszor asszonyunk Máriának mennybe vétete — vitele — napján: harmadszor osztán megüresül itéletnek napján: mikoron mind az angyalok: és szentek kijönek mennyországból: az itéletre: az itélő biróval egyetembe.

Sed forte vis scire qualib. meritis: de neta-

lántán akarod megtudni: minemű érdemeivel érdemlé a boldog szüz Mária: halálának idején a mennyei vigasztalást? Erre reá felelhetűnk a doctoroknak mondások szerént: hogy ezt a boldog szüz Mária érdemlé imez háromból: ebből érdemlették a szentek közül is nékiek.

primo per ferventem Cristi dileccionem: előszőr a Cristusnak buzgóságos szeretete miatt: mert a boldog szüz Mária Cristust igen szerette: soha nem volt oly anya ki gyermekét úgy szerette volna mint asszonyunk Mária édes fiát. Ennek miatta érdemlék haláloknak napján az isteni vigasztalást: a boldog szent Péter apastal: szent János evangelista: szent Lőrincz és sok több szentek.

Scdo alii hoc meruerunt per castitatis nitide observancia. Másodszor némely szentek ezt érdemlették a szent tisztaság tartásának miatta: mint példánk vagyon szent Katerin (Katalin —) asszonyról: szent Margit asszonyról: szent Kalára — Klára — asszonyról: és több sok szent szüzekről.

tercio alii hoc meruerunt p mic et pietatis exhibicionem: harmadszor ugyan ezönt némely szentek érdemelették az irgalmas dolognak miatta: mint a boldog szent Erzsébet asszony: szent Múrtha és Magdolna.

Miért pedig hogy asszonyunk szüz Mária: minde három jószágokat minden szenteknél méltóságosban vallá: hát minden szenteknél inkább kelle

halálának idjén megvigasztaltatnia. E három nemes jószágokat ha mi is tesszük: az édes Uristentől halálunknak idején megvigasztatunk.

Tercia gra collata bte vgini in sua morte est qu ipa mortua est sine omi tiniore: et certissima assecuracie:

Harmad malaszt melyet tőn Urunk Cristus édes anyjával halálának idején imez: hogy akará őtet meghalnia mínden félelem nélkül: bizonságos bátorsággal. Hogy pedig inkáb értessék: Némely emberek félik a halált ugyan természettül: némelyek félik a gonoszságért melyet tettenek: némelyek félik továbbá haláloknak idején ördögöknek gonoszságokat: némelyek félik mégis a halált a bizonytalanságért: mert nem tudja — az — ember hogy szeretetre avagy gyülőlségre méltó légyen: mint a bölcs mondá: azért félik Istennek itéletét.

Sed in bta vgina nullum hor. locu habuit:

De a boldog szüz Máriában: ezek helyt nem valnak — nem valának benne találhatók —: mert a halált nem féli vala: mert az ő fia kivánságának szeretetivel gerjedezvén: és malasztnak édességével teljes levén kiván vala a testtől elfesőlnie — elválni —: és Cristussal lennie.

Továbá tudja vala ő: hogy Istennek ellene csak bocsánandóképen se vétkezett: azért semmi gonosztúl ő nem félt. Az itéletnek sentenciáját sem félte: mert tudja vala hogy az Isten anyjának lehetetlen volna kárhoznia: söt szükség volna üdvözülnie: és mindeneknek fölötte felmagasztaltatnia.

Denique ipsa a filio impetravit: végre szent fiátúl ő ezt megnyeré hogy az ő lelke testéből kimenvén: egy ördögöt se látna: és igy is neki ne árthatna. Mindezekből azért megtetszik: hogy a boldog szüz Mária minden félelem nélkül: sőt nagy bátorsággal: és lelki testi isteni édességgel hala meg. O mely boldog volt a szüz Máriának az ilyen testből való kimenety.

O én édes Istenem ha akkoron én jelen voltam volna: mely nagy ájtatossággal: mely nagy alázatos könyörgéssel: és mely nagy sirással ennenmagamat neki ajánlottam volna: hogy menyországban szent fia előtt: rólam bünösről elnefeledkezett volna.

Oh hiu lélek gondoljad meg a szüz Máriának méltóságát és szentségét: és magadat minden ájtatossággal ajánljad őneki: és őtet kérjed: s gyakorta híjad: hogy az ő szent fiának szeretetiért: méltóztassék neked malasztot és dicsőséget nyernie amen.

Scdum erit de eius corporis et aie glorificacione.

Másod lelki tanuságtok lészen: a boldog szüz Mária testének és lelkének boldogságos megdicsőitéséről mel mellé sokan kételkednek ebben: hogy ha a boldogságos szüz Mária mínd testében és lelkében felvítetett mennyországba: tökéletességgel megdícsőíttetett légyen: miképen szent fia Urunk Jésus Cristus. Jelesben mert a boldog szent Jeronimus asszonyunknak e napról tett predikációjában ezt hagyta légyen kétségben: de maga — tól — anyaszentegyháztól kegyesen hitetik — creditur —: és vallattatik.*

Ugyan azért a boldog szent Ágoston doctor: sok okosságokkal bizonyitja: hogy miképen Urunk Jésus Cristus testben lélekben a boldogságban vagyon: azonképen az ő szent anyja is: asszonyunk szüz Mária.

Ennek pedig bizonságára tizenkét okosságo-kat vehetünk: olmint tizenkét csillagokat: melyekkel a boldog szüz Mária dicsekedik menyországban. Kegyesen elmélkedhetünk azért: hogy asszonyunknak menybevételének napján akarván Urunk Cristus nagy tisztességet tenni édes anyjának: emberi elmélkedés szerént tanácsot tarta az angyalokkal és szentekkel és mondá nekik: Im jelen vagyon az idő: melyben az én szent anyámnak lelke a testből kijövendő: és menyországba nagy tisztességgel helheztetendő. Minemő tisztességet illik azért az ő szent lelkének és testének tennem: kinek méhéből vevém én fel a szent testet: hol kilenc hónapig nyugván: ezután engemet e világra szüle: szüzi tejével feltarta nevele:

^{*} Ez hitágazatilag maig sincs eldöntve.

nékem teljes életemben szeretettel szolgála: és én rajtam kinszenvedőn és meghalón igen könyörüle.

Tunc omnes scti et angeli: Tehat mind a szentek és angyalok Urunk leesvén: és őtet dicsérvén mondának: Nagy - az - Ur és nagy az ő hatalmassága: és az ő bölcseségének nincsen száma: mondának továbá: Uram te véled vagyon a bölcseség: mely jól tudja a te mivelködeteket mely jelen lőn mikoron e földet is teremtéd: és tudja mi volna kellemetes a te szemeidnek előtte. A te véghetetlen bölcseséged azért végezze el: mert igaznak láttatik a te szolgáidnak: hogy a te szent anyád minden tisztességgel és dicsérettel: testben és lélekben megdicsőittetvén menyországba felvétessék: néked jobbodra helyheztessék hogy veled egyetemben országoljon mind örökkön örökké.

És igy ekképen a mindenható Isten elvégezé: hogy őtet testben lélekben a dicsősségre felvinné: és testben lélekben megboldogitaná. Ezt pedig igy akará: hogy felvitelben menyországba minden kar őtet tisztelné: és minden karba valók okosságokkal bizonyitanák: méltán menyországba való vételét.

Primo ergo angeli probaverunt ejus dignam assumpcionem: rone perfectionis: Először az angyalok bizonyíták az ő méltán menyországba

való vételét: a tökéletességnek okosságával: imelleténképen:

Az Istennek anyja miképen hogy minden angyaloknál és szenteknél nagyobb szent: ki oly tisztaságos hogy szent Anselmusnak mondása szerént: Istennek alatta az ő tisztaságánál nagyobb nem értethetik: ezenképen tökéletes boldogságot kell vallania: minden angyaloknak és szenteknek fölöttök. De az angyalok oly tökéletes boldogságot vallnak: hogy a dicsőségtől csak egy szempillantásiglan is — se — meg nem fosztatnak: ezenképen a szüz Mária lelkének se nem kelle a tökéletes boldogságtúl csak egy szempillantásig is megfosztatnia.

De ha asszonyunknak lelke test nélkül vétetett volna a boldogságra: miért hogy minden lélek természet szerént való hajlandóságot vall az ő testéhez: ebből ez következnék hogy asszonyunk Máriának lelke: miképen a többi szenteknek lelkök is: a tökéletes boldogságtul megfosztatott volna: ennyiben mert az ő lelke kivánságot vallott volna az ő testéhez és nem vallaná a tökéletes boldogságot: annyira mint az angyalok: melyet tartanunk — szellemileg tenere — alkalmatlan. Mert úgy énekel anyaszentegyház róla:

Exaltata est sancta dei genitrix super choros angelorum: felmagasztaltatik Istennek szent anyja menyországban az angyaloknak karok

fölött. úgymond szent Ágoston doctor is: tökéletességgel az a boldog: aki mind vallja azt amit akar: de az édes szüz Máriának lelke természet szerént kivánja az ő testének megboldogulását: tehát ebből következik: hogy ő neki testében lelkében meg kelle boldogulnia.

Scdo primi parentes probavert eius digna assumpcionem racione exempcionis.

Másodszor ami első szüleink bizonyíták aszszonyunknak méltán menyországba való vételét: a kivételnek okosságával: imilleténképen: Mindenható rettenetes és félendő Uristen áldott vagy te: és áldott a te szent anyád: bizon ő méltó testében és lelkében megboldogitatnia: ezért mert az Istennek anyja: kivétetik Évának átkából: melyet Úristen ő reája ada az ő büneért: sőt Évának minden átkai: szüz Máriának áldomására változtaték. Ezért mondja Uristen Évának: — mint — Moises irja első könyvének harmadik részében: megsokasitom a te keserüségidet: fájdalomban szülőd a te fiaidat: és a férfiunak hatalmassága alatt lész: és ő uralkodik te rajtad.

Sed ab his beata virgo exempta fuit: de ezekből asszonyunk kivéteték, mert ő vala szeplőtelen szüz: ki fájdalom nélkül fogadá szent fiát: nehézség nélkül viselé: kín nélkül szülé: és az asszonyi állatoknak minden kinszenvedésükből kivéteték.

Ezt jelenté Szentlélek isten a bölcsnek szája

által mondván: tota pulchra es amica mea: Mindenestül fogva szép vagy én jegyesem: és szeplő nincsen te benned, mert a szüz Máriában sem lelki sem testi szeplő nem vala. Továbá férfiunak hatalmassága alá sem vetteték: mert ő mind férfiaknak: mind asszonyi állatoknak asszonya. Ő ki megrontá a kigyónak fejét. Igaz azért és méltő hogy kivétetett légyen ama közönséges átokból: por vagy és porrá lész.

Mondá végre Ádám: méltő Uram Isten hogy miképen te engemet: és az én jegyesemet Évát helyheztettél vala e földi paradicsomba: az ártatlanságnak nemes állapotjában: úgy hogy ha a te parancsolatodat megtartottuk volna: soha porrá és hamuvá lettünk volna: ezenképen a te anyád a boldog szüz Mária: ki minden te parancsolatidat megtartotta tökéletesen: ez méltóságot vallja hogy veled egyetemben a mennyei paradicsomban helyheztessék testben és lélekben.

Tercio sancti patriarche: Harmadszor a szent patriárkák bizonyíták az ő menyországba való vételét a tisztesség szállásának okosságával: imilleténképen: az anyának tisztessége száll a fiura: ennetén — innét — vagyon hogy valami tisztességet az Isten anyjának teszünk: ez az Istennek tétetik ki tőle született. Hogy azért az Ur Jesus Cristus az ő anyjában dicsértessék: mi-képen ő dicsősséginek székiben; méltő hogy Isten

után mennél nagyobb dicsősséget adjon neki menyországban mind testben mind lélekben. Erről mondá szent Ágoston doctor a szüz Máriáról: Isten székének: Ur házának: Cristus hajlékának: méltő testben és lélekben ott lenni a hol — az — Ur Cristus vagyon.

Quarto sancti profete: negyedszer a szent próféták bizonyiták asszonyunknak méltán menyországba való vételét: a jövendő mondásnak okosságával mert a próféták Szentlélek istentől szóltanak jövendőket Urunk Cristusról: és az ő szent anyjáról: méltó azért hogy az ő mondásokban hiveknek találtassanak. De sok prófétáknak mondási illetik asszonyunknak testében: lelkében menyországba való vételét.

Unde David ait: Astit regina a dextris tuis: kiröl úgymondá Dávid: áll a királné asszony az te jogodra — jobbodra —: aranyos öltözetben: körülvétetvén különb különbféle szinekkel Az aranynak pedig imilletén tulajdonsága vagyon: hogy ő meg nem rosdásodik: sem meg nem rotad — rothad —: ezenképen a szüz Mária testének sem kelle megrothadnia. Továbá úgymondá a bölcs is: surge propera amica mea: kelj fel: siess én jegyesem: kiben — mely által — jelenti asszonyunknak testében való feltámadását.

A boldog szent János evangelista is irja

asszonyunkat: látásáról irt könyvében: Nappal körülvétetett asszonynak: mely mondás nem illetí a lelket: hanem a testet. Mondá azért Moyses próféta — az — Urnak: emlékezzél meg Uram: mert nékem parancsolál hogy néked szövetségnek szekrényét csinálnék: mely szekrényt akarád hogy azt setim = akáczfa nevű fából csinálnám: mely fának elletén tulajdonsága vagyon: hogy meg nem rothad: sem a férgektől meg nem rágathatik. Ezen fa Uramisten példázza a te szent anyádat. Miképen azért a szövetségnek szekrényében lakozál és feleletet onnan adsz vala: ezenképen szent anyádnak méhében - t. i. lakozál -. Továbá miképen az a fa melyből a szövetség szekrénye csináltatott vala rohatlan: ezenképen szent anvád testének rodhatlannak kell lenni. Azért testben lélekben fel kell támasztatnia: és menyországban minden kar angyaloknak fölötte felmagasztaltatnia.

Quinto discipuli bti: ötödször bizonyiták asszonyunknak menyországba vételét: a szent tanítványok: a szolgálatnak okosságával. Mert Urunk Cristus szólván a tanítványoknak úgy mondá: — mint — szent János evangelista irja: qui mihi ministrat me seqtur: Aki én nékem szolgál engem kövessen: és a hol én vagyok ott lészen az én szolgám is. De az Istennek anyja mindenek fölött szolgált Urunknak:

Először méhében szolgáltata tisztaságos vért. Másodszor születtetvén szolgáltata szüzi tejet. Harmadszor teljes életében szolgálá különb-különb képpen. Azért méltó hogy ahol Cristus vagyon: az ő szolgálója is: úgymint édes anyja testében és lelkében legyen.

Secto sancti martires: hatodszor a szent martiromok: bizonyiták asszonyunknak méltán menyországba való vételét: a megböcsülésnek okosságával: imezképen: Irva vagyon a martiromokról Dávid próféta miatt: preciosa in conspectu domi mors sctor eius. Dragalátos Úrnak színe előtt: az ő szentinek halála. Ha azért a szenteknek halálok drágalátos: az ő anyja halálának sokkal drágalátosbnak kell lenni: mert ő mindeneknél drágalátosb és szentségesb. Nem volna pedig az ő halála drágalátos ha testben és lélekben nem élne: hát ebből következik hogy testben és lélekben menyországba kell vitetnie: és az ő szent testének az utolsó közönséges feltámadást nem kell várnia.

Septimo scti confessores: hetedszer bizonyiták asszonyunknak testben lelkében mennybe vételét a szent confessorok: megmérésnek okosságával imilletén képen: Irva vagyon szent Lukács evangeliumában: qua mensura mensi fueritis remeciet. vbis. Valaminemű mértékkel mérendetek: viszont avval mérik nektek. Ugy vagyon továbbá irva szent Máté evangeliumában: reddet unicuiqu, secundum opera.

sua. Megfizet az Isten kinek kinek az ő mivelködetei szerént. Urunknak mondása. De a boldog szüz Mária tevé a jót: és mértéklé az ő érdemét minden embereknek érdemöknek fölötte. Az érdemhez pedig kell a jutalomnak hasonlatosnak lennie: mert Dávid prófétának mondása szerint: malasztot és dicsőséget ád Úr. Az Istennek is azért a boldogságot kelle asszonyunknak érdeme szerént mértékleni. Mely különben nem lehete hanem igy: hogy testében és lelkében megboldogittatnék.

Octavo scte virgines: nyolcadszor bizonyiták asszonyunknak méltán testében lelkében menybe vételét a szent szüzek: a romhatatlanságnak okossságával: imilleténképen: Miért hogy a boldog szüz Mária: ékes szüz vala: nem kelle az ő testének megrothadnia: de menyországba szent fia mellé helyeztetnie. Mert ám szentlélek Isten mondá bölcsnek szája által: in corrupcio facit proximum deo: Az egészség az az: a tisztaság közel tészen Istenhöz: Kezdék továbá egyetemben a szent szüzek asszonyunknak tisztességére énekleni: a bölcsnek mondását:

hec est que nescivit thorum in delicto: ez mel — ki — nem ismert bünt házasságban. vall gyümölcsöt szentléleknek nézésében.

Nono omnes generaliter electi: kilenczször bizonyíták asszonyunknak méltán mennybe vételét: közönséggel mind a választottak: és szentek: a

választásnak okosságával. Mondják vala azért: ama szentegyháznak dicséretét: Választá őtet isten: és öröktül fogva választá: az ő hajlokában lakoztatja őtet. Méltó azért hogyha a szentek és az ő testök sokképen tiszteltetnék e földőn istennek szörzéséből: sokkal inkáb kell az isten anyja testének tiszteltetnie menyországban. Továbbá némely szenteknek testők még most is egészen tartatnak: sokaknak továbbá testök csodatételekkel ajándékoztatnak meg Istentől. Nékieknek — némelyeknek — pedig koporsójuk angyali kéztől csináltattak: mint szent Kelemené és szent Kátherínáé. Míkoron azért a boldog szüz Máriának teste: légyen minden szenteknek testőknél méltóságosb: hát minden szenteknek testőknél inkáb kelle tíszteltetnie. De látjuk hogy teste e földön nem tiszteltetik: hát menyországban kell tiszteltetnie: hová testben lélekben fel kelle vitetnie.

Decimo deus sptus stus: tizedszer bizonyítá asszonyunknak méltán menyországba vételét: szent lélek isten telles lételnek okosságával. Imilletén-képen: Az istennek szent anyja mindeneknek fölötte: teljes malaszttal: ezért mondá az angyal néki: spiritus scts sup veniet in te: A szentlélek isten felől jön tereád: az az: mindeneknek fölötte bőségesben jő te reád: nemcsak lelkedbe de még testedbe is. Azért neki teljes kelle lenni malaszttal mind testében mind lelkében. Bizon teljes vala asszonyunk.

Máriának arczája: úgy annyira hogy csak egy tekintetével: a gonosz kivánságot meg ottya — ótja vala. Feje is tele vala malaszttal: a gyakorta való isteni elmélkedésnek miatta. Telies vala mind szája: mind ajakí: Dávid prófétának mondása szerént: Önteték malaszt a te ajakidra. Oly igen teljesek valának pedig malaszttal az ő ajakí: hogy ő neki minden igéire mint a szent evangeliom vallja: csodák tétetének. Ő neki egy köszönetire — köszöntés - Erzsébet asszony malaszttal bételjesedik. És ncki öt igéire tudniamint: légyen nékem a te beszéded szerént: Istennek fia leszálla menyországból. Item aures eius plen erat gracia: továbá az ő fülei teljesek valának malaszttal: melyek érdemlék hallani nemcsak angyaloknak beszédőket: de még az isten fiának Cristusnak beszédét is.

Kezei teljesek valának malaszttal: mert érdemlik illetni az isten fiának szent testét. Ezenképen melle és emlői kik — melyek — érdemlik emtetni az istennek fiát. Méltó azért hogy az ő szentséges testének tagjai: legyenek menyországban legyenek teljesek dicsősséggel: miképen e világban is teljesek voltanak malaszttal.

Undecimo dei filius: Tizenegyedszer bizonyitá asszonyunknak méltán menyországba való vételét: az istennek fia Urunk Jesus: az egyesű-lésnek okosságával imigyen: A testnek mely egye-

sítteték az isteni természethöz: nem kelle megrothatni: de a közönséges feltámadás előtt fel kelle támadnia és dicsőittetnie: Dávid prófétának mondása szerént: ki úgymondá: non dabis sanctum tuum videre corrupcionem: nem adsz a te szentednek romlást látnia. Miért pedig az én testem eredett volt: az én szent anyámnak testéből: azért miképen az én testemnek nem kelle megrothadnia: azonképen az ő testének se: és a közönséges itélet előtt fel kelle támasztatnia: és menyországban testben lélekben felmagasztaltatnia.

Duodecimo dei prs potencia: tizenkettedszer bizonyitá asszonyunknak: méltán testben lélekben menyországba való vételét: az Atyaistennek hatalmassága: a felmagasztalásnak okosságával: imilletén képen: Méltó vala hogy én Atyaisten az én szent fiamnak anyját minden teremtett állatoknak fölötte felmagasztalnám: mind az én fiamnak fogadásában: mind szülésében: és minden malasztoknak adásában: hogy beteljesednék az ő mondása: ki mondá: fécit mihi magna qui potens est et sanctum nomen eius: tőn énnékem nagyot aki hatalmas szent az ő neve. Ezenképen méltő lőn hogy kiváltképen való malasztomból testében lelkében menyországba felvétessék: és ott mindeneknek fölötte felmagasztaltassék.

Ennek pedig jobban való hitelére példa is olvastatik: dum eim btus Anthonius; ordinis

fr. minor. Mikoron a boldog szent Antal ki kissebb atvafiaknak szerzetéből való vala: még élne: szent Jeronimus doctornak ünnepe előve -jövén: nem akara a vecsernyére bemenni: megháborodván szent Jeronimusnak ellene: azért hogy szent Jeronimus az Assumpcióról irt predikácziójában: asszonvunknak testében menybe vételét kétségben hagyta volna. Ime azon étszaka - ėjjel - Istennek angvala szent Antalnak jelenék czellájában és mondá néki: Mi okért nem akarsz Antal menni a vecsernyére! tehát ő mondá megharaguttnak magát szent Jeronimus ellen: a felül megmondott okért. És ime nem sok idő elmulván asszonvunk Mária nagy fényességgel és angvaloknak sokaságával neki megjelenék: és szent Antal legottan térdre esvén: kéré asszonvunkat: hogy ötet erről bizonvossá tenné: hogy ezt — t. i. test és lélekkeli menyországba vételét ő bátorsággal prédikálhatná.

Tehát a boldog szüz Mária erről őtet bizonyossá tevé: és megparancsolá neki hogy bátorsággal predikállaná. Ezenközben a boldog szent Jeronimus is nagy fényességgel ott — meg — jelenék: és mondá szent Antalnak: Azért nem vallottam én ez felől megirt predikácziomban Asszonyunknak testében menybe vételét: mert én erről bizonyos nem voltam: hagyám pedig kétségben azért: hogy a boldog szüz Mária so-

kaknak magát megjelentené: és erről őket bizonyossá tenné Ezt megmondván mind Asszonyunk: mind szent Jeronimus: és mind az angyalok menyországba menének. Szent Antal pedig marada nagy lelki vígasságban: és ezután mig éle: Asszonyunknak mind testében mind lelkében menyországba való vételét bátorsággal predikállá.

Ad propositum itaqu redeundo: Az elkezdett mondásra azért - vissza - térvén: kegyesen meggondolhatjuk: hogy mikoron mind a szentek: ezen fölül megmondott képpen: Asszonyunkat dicsérték volna és okosságokkal őtet testében menyországba felvétetnie bizonyították volna: tehát a Szentháromság isten parancsolá: mondván a Dávid prófétának mondását: Sumite psalmum et date tympanu: vegyetek dicséretet és adjatok dobot: örvendetes éneköt hegedövel: énekelletek kírtel — énekeljetek kürttel — ez felvételnek napján. Tehát ime Urunk Jesus mind az angyalokkal és szentekkel: Asszonyunknak testéhez méne: s imezt kezdé mondani: Surge propa amica mea: kelj fel siess én jegyesem: én szépségem és jövel: jövel e világból és megkoronáztatól. És ekképen feltámada a boldog szüz Mária nagy dicsőséges testtel: és menyországba felviteték és ott minden karangyaloknak fölötte fel helyezteték.

O azért hiv lélek gondoljad meg: menyországban e mai napon mely nagy öröm és vigasság lőn. O a boldog szüznek is mely igen nagy öröme lőn. Te is o ájtatos lélek ez örvendetes napon a szüz Máriával örülvén néki magad ajánljad: és őtet nagy kivánsággal híjad: ő hozzá kajách — kiálts — ő hozzá óhajts: hogy a boldogságban rólad megemlékezzék: és a kijelenthetlen nagy boldogságban téged is részessé tegyen Amen.

Tercium erit de eius mrtis modificacione. Harmad tanuságtok lészen a szüz Mária halálának módisságáról Mel mellé tudnunk kell: hogy az apostolok mikoron a szentlélek isten elvételének utánna ez világnak különb különbféle szegletire — részeibe — predikálásnak okáért eloszlottanak volna: asszonyunk Mária marada Jerusalemben: a házban hol szent fia a vék — vég vacsorát tötte vala. Addig asszonyunk egy nap sem eszik vala mignem szenfia kinszenvedésének helit - helyeit - eljárja vala: elmegyen vala azért oda ahol imádkozék: a hol megfogaték és megkötözteték: Annásnál hol arczul veretteték: ennen mégyen vala Kaifáshoz hol hamissan vádoltaték: ennen Pilátushoz hol megostoroztaték: és koronáztaték : és halálra sentencziáztaték : ennen Herodeshez hol megcsufoltaték: ennen a kopasztó hegyre hol megfeszítteték: és végre a koporsóhoz hol eltemetteték: és mind e helyeken tészen vala nagy édes elmélkedéseket és ezután eszi vala istennek angyalitul hozott eleséget.

quadam igr die cum in filij desiderium: egy néminemő napon azért: mikoron a szüznek szüze: fiához való kivánságában: szokásának fölötte inkább fölgerjedett volna: kezdé nagy ájtatossággal: nagy óhajtással és nagy sirással imezeket mondani: O én édes fiam : O én édes szülöttem Jesus : bizonal kivánnék immár a testtől elfeslenőm; és veled együtt lennem vay — ha — volna jelen az óra: melyben a dicsősségben téged láthatnálak. Ezőket és ezekhöz hasonlatossakat mondván a boldog szüz Mária ecce mox angelus cum mlto humine eidem astitit: Im legottan istennek angyala: nagy fényességgel neki jelenék: és nagy tisztességgel mint Isten anyjának neki kösszöne: és mondá: Üdvözlégy áldott szüz Mária: vegyed annak köszönetét, ki üdvösséget ada Jákobnak: ime a te szent fiad az Úr Jesus Cristus: tégedet tiszteletes anyját vár. Harmadnapon azért a testből kivétetel: és a boldogságra vitetől: hogy a te jelenvoltoddal a mennyei karokat megvidámitsad: és a szent lelköket vigasztaliad.

Ecce autem ramum palme: ime pedig a paradicsomból hoztam néked egy pálmafa ágat: melyet halálodnak utánna előtted vitess. Ezután ada neki egy gyászruhát is: hogy halálának utánna téstét abba öltöztetné. Tehát a boldog szüz Mária térdre esvén: szent fiának nagy hálákat ada: és szent fiátul két kérést kére.

elsőt imezt: hogy minekelőtte meghalna: szemeivel láthatná az apastalokat: hogy ők jelen levén adná meg lelkét: és ők temetnék el is testét.

mást imezt: hogy halálának idején ördögöknek rettenetes szinöket ne látná. Kinek mondá az angyal: Miokáért félöd asszonyom látnod a gonosz lelkeket: mikoron te rontottad légyen meg az ő hatalmasságokat: de maga légyen a te kérésed szerént. Ezeket mondván az angyal menyországba méne. A pálma fának levele pedig igen fénylik vala: és fényében az ezüstnek hasonlatosságát vallja vala: és az őtet látóknak ájtatosságot ád vala.

At bta virgo in magna consolacione sptus relicta: A boldog szüz Mária pedig; nagy lelki vidámságban maradván: legottan hozzá hivá a szent szüzeket és szent asszonyokat kik vele valának: és nekik megjelenté szent fiának akaratját. Tehát azok nagy sirással egyetemben kezdék mondani: O szentséges: O minden asszonyoknak fölötte áldott: ne hagyj minket árvául. Asszonyunk Mária pedig megvigasztalván őket mondá: ha ti a ti testi fiaitoktul nem kivántok csak kevéssé is elszakadni: miért nem kell tehát én nekem anyának és szüznek kivánnom az én szent fiamhoz mentemet: ki mindeneknek élete és a jóknak jutalma. Hec cum agerentur: Mikoron czek cselekedtetnének: lőn hogy mikoron szent János predikállana Efessomban: nagy her-

telenséggel az ég megdőrdüle: és őtet fényes köd környül vevén: felvevé: és asszonyunk czellájának ajtaja előtt letevé: és az ajtón csergetvén béméne: és nagy bőcsülettel szüz szüznek köszöne: kit a boldog szüz Mária látván: a nagy örömnek miatta magát a könyhullatástól meg nem tarthatá: és mondá szent Jánosnak: filij Joannes memor esto verbor: szeretett fiam János: emlékezzél meg a te mesterednek beszédéről: melyel engem néked anyául ajánla: és téged nékem fiúúl. Ime Urtul elhivattatám: az emberi természetnek adosságát megfizetem. Az én testemet azért az eltemetésre néked ajánlom.

Tunc ille: tehát a boldog szent János a födre leesvén nagy sirással kezdé mondani: O jaj énnékem én istenem: miért adsz mi reánk ily nagy keserüséget: hogy ez mi szerzetünknek mesterét: szentségnek tükörét: minékünk egyetlenegy örömünket elvegyed most közülünk. A boldog szent János ezenképen sirván: megmutatá neki asszonyunk a pálmának ágát: és az gyászruhát.

dixit quoque virgo ad Johanne: és mondá szent Jánosnak: e pálmaágat vitessed én előttem: mikoron az én testemet eltemetésre viszitek. Tehát mondá szent János: o vajha itt volnának mind az apostolok és atyámfiai: hogy néked asszonyom most alkalmas szolgálatot és tisztességet tehet-

nénk. Ezeket mondván szent János: mind az apostolok a holott predikálnak vala: fényes ködtől felvétetének: és Asszonyunknak czellája előtt letétetének: kik mikoron egymásnak köszöntenek volna: és ez dolgon igen csodálkoznának: mondják vala: Valjon mi okért hozott Úr el nagy hirtelenséggel ide. Szent János halván oda benn az ő beszédőket: el kiméne hozzájuk: és nagy sirással megmondá: Asszonyunkat e világból kimulandónak lenni: melyet ők halván kezdének nagy sirást tenni. Végre asszonyunkhoz bémenének: és neki nagy tisztességgel imigyen köszönének:

Ava dei mater gra plena: Idvezlégy istennek anyja: malaszttal teljes: Úr vagyon te veled: te vagy áldott Asszonyoknak közötte: és áldott méhednek gyümölcse Kiknek köszönetüket asszonyunk imigyen fogadá: üdvöz legyetek ti is én szent fiamnak választott tanitványi: és mikoron az ő oda menésőknek módját tőlők hallotta volna: Úristent dicséré: és ezután halálának módját nekik megmondá: és azután a pálmaágat és gyászruhát nekik megmutatá. Az apostolok között pedig látván szent Pált: őtet kiváltképen tisztelé. Tehát szent Pál asszonyunk előtt térdre esvén mondá: Ave impetracio mei solaminis: Üdvözlégy én vigasságomnak megnyerője: Jóllehet hogy a Cristust a te szent fiadat testben nem láttam légven: de mikoron maga tégedet látlak: nem küllönb mintha őtet látnám. E napig pogányoknak hirdettelek téged istent szültnek lenned: e napságtul fogva tanitom őket: téged testben lélekben menyországba felvétettnek lenned.

Tehát ezután kezdék az apostolok Asszonyunkat egyenként dicsérni: eleztebb azért a boldog szent Péter apostol mondá: Gaude celestium talamor. sponsa: Örülj mennyei háznak jegyese: mennyei világosságnak gyertyatartója: ki által az örök világosság kijelenteték. A többi apostolok is egyetemben mondának üdvözlégy menyországnak királyné asszonya: üdvözlégy angyaloknak asszonya: üdvözlégy szent gyökér kiből e világnak világosság támada: örülj dicsőséges mindeneknél szépségesb: és miértünk mindenkoron Cristust imádjad.

Tunc virgo in medio eorum: tehát a boldog szüz is őközöttük istent áldá: ezután mint a nagy Albert doctor mondja: meggyónék az ő confessorához — gyóntató —: a szent János evangelistához. De valjon mit gyónt a boldog szüz Mária? ha soha sem halálos bünt sem bocsánandó bünt nem tett vala.

Úgymondnak doctorok hogy a gyónást tette: a hálátlanságról: hogy Uristennek az anyai méltóságról annyi hálát nem adhatott: mennyit kellett volna. Ezután communicála: és végre az utósó kenetet is felvevé:

Deinde vestimenta funebria induens: ezután a gyászruhába magát felöltöztetvén: inté a szüzeket kik vele valának: hogy a lámpásokhoz és szövendékekhez — szövétnek — vigyáznának. Azok pedig egyetemben sirnak vala: és im ezt mondják vala: O mi vigasztalónk miért hac — hagysz — minket árvául: te vótál munkánkban vigasztalónk: teveled azért élővel élnünk dicsőséges: ne hagyj el minket. Ó Istennek boldog anyja: de nyerjed a te szent fiadtul hogy veled meghalóval meghaljunk: és veled országlóval országlunk. — országoljunk —.

Tunc illa ad filium conversa: tehát a boldog szüz Mária fiához térítvén magát — fordult, folamodott —: térden álva mondá: Te én szerető fiam Jesus: ezeknek kik az én halálomról bánkódnak: légy vigasztalójuk: és vessed a te áldomásodat — áldás — ő reájuk: ezeket mondván kiterjeszté kezeit és megáldá őket. Mondá továbá: In manus tuas comedo sptm meum: a te kezedbe ajúnlom fiam uz én lelkemet: vegyed őtet tőled szeretettel: melyet minden büntől megtartóztatál. Néked és nem a földnek ajánlom az én testemet: tartsd meg ékesen őtet: kiben kellemetes lőn néked megnyugodnod: vígy engem te hozzád: hogy ahol te vagy: én is ott legyek.

Ezután mindenektől bucsút vévén: szörzé magát a halálhoz,

Circa vero horam terciam noctis: az éjnek pedig — ének — harmadik óráján: a ház nagy édes illattal bételék: mert úr Jesus Cristus mind az angyalokkal és patriárkákkal: prófétákkal: martiromokkal: confessorokkal: szüzekkel özvegyekkel: házasokkal: teljes mennyei udvarral: Menyországból le szálla: és seregenket asszonyunknak előtte megállának: és kezdék őtet külonb — különbféleképen dicsérni. Először elkezdé Urunk és mondá: Veni electa mea: jövel én választottam: és vetőm te reád az én székemet: mert megkivánta a király a te szinedet. Kinek mondá asszonyunk:

Kész az én szivem Istenem kész. Mind a szentek ezt halván mondának: ez az ki bünt nem esmért a házasságban: vall fiut szentléleknek nézésében.

Ezután Urunk Jesus nagyobb szóval mondá: Jövel ez világból jegyesem jövel: megkoronáztatol: Kinek mondá ismét asszonyunk: Im elmegyek: mert a könyvének fejében írva vagyon én rólam hogy tegyem a te akaratodat én istenem.

És így ekképpen a boldog szüz Máriának lelke: testéből minden fájdalom nélkül kiméne: és szent fiának kebelébe méne. Legottan pedig környül vevék őtet szenteknek és angyaloknak seregi. Láták továbá az apostolok asszonyunknak lelkét oly nagy fényességben: hogy emberi nyelv kinem jelentheti: Kezdének azért ő utánna kajátania és mondják vala.

Virgo prudentissima quo progrederis: bölcseséges szüz hová meg'y — mégy —: emlékezzél meg rólunk Ó asszonyom.

Mondá ezután Urunk az apostoloknak. Az én szüz anyámnak testét vigyétek a Josafátnak vőgyére: és egy új koporsóba melyet ott találtok helyheztessétek: és engemet harmadnapig ott várjatok.

Urunk Cristus ezután mind a szentekkel egyetemben: szent anyjának lelkét: nagy isteni dicsérettel menyországba vivé: holott a dicsősségnek székibe jobbjára helhezteté

Tanta quoq statim corpus eius claritate resplenduit: legottan pedig az ő szent teste oly nagy fényességgel fénylék: hogy a szüzektől a megmosásra illettethetnék: de tőlök nem láttathatnék.* A fényesség azért mindaddig megmarada: mig a szent test a szüzektől megmosattaték: de a szent test nem tisztítaték meg a viztől: de inkább a viz szentőlteték meg a szent testtől. Ezután a szent testet tiszta gyócsba takarák: és egy tiszteletes nyoszolába helezteték:

et postquam hec gesta sunt: és minek utánna ezek lőnek: kezdének az apostolok ebben cselekedni: hogy asszonyunknak szent testét: Úrnak

^{*} Vagyis: a fény körülvevé: hogy még mosáskor se Játhassák szüzi szt. testét.

parancsolatja szerént: az Syonnak hegyéről vitetnék a Josafátnak vőgyére: az eltemetésre.

Tehát mondá szent János szent Péternek: e pálmaágat istennek angyalától hozottat: vigyed a szüz anyának nyoszolája előtt: mert Úr tegőd nekünk fejedelmünkkül szörzött: és az ő johainak— júh — pásztoráúl. Kinek mondá szent Péter: e pálma ágnak viselése inkáb tégedet illet: mert Úrtól szüzen választattál: méltó azért hogy a szüznek pálmáját szüz vigye. Én pedig a szent testtel viszem a nyoszolát: a többi apostolok pedig vegyék körül a szent testet: és mondjanak Úrnak dicséretet. Ezt halván a boldog szent Pál apostol mondá nagy sirva szent Péternek: én is ki az apostolok között legkissebb vagyok veled egyetemben viszem. Tunc elevantes feretr. — um:

Tehát felemelvén a nyoszolát: szent Péter elkezdé ama dicséretet: *In exitu israel de Egipto*: Israel fiainak Egiptomból való kijövetibe. Úgy a többi apostolok vele egyetemben nagy szóval kezdék mondani: — Az — Úr pedig a nyoszolát és az apostolokat köddel körül vevé: úgy hogy senki öket nem láthatja vala: de szavokat halják vala.

Az éneklést a sydók — zsidók — meghalván mind feltámadának: és megértvén hogy az apostolok vinnék: asszonyunknak testét a temetésre: mind fegyvert ragadozának: és egymást intik vala mondván: jerünk el és az apostolokat öljük meg

mind: és a testet mely a hitegetőt viselte égessük meg.

Princeps autem sacerdotum: a papi fejedelem pedig igen megharagudván mondá: ime annak anyjának teste: ki minket és a mi nemzetűnket igen megháborítá: és ezeket mondván a fényes ködbe befutamodék: és mikoron kezeit vetette volna a nyoszolára hogy mivel lerántaná: legottan kezei a nyoszolához ragadának: és karjai tellességgel megaszának — száradni —: kiből kezde nagy kínt szenvedni: és a nagy kinnak miatta nagy sirást tenni. A többi nép pedig — zsidók — istennek angyalátul mind vaksággal veretteték meg.

Princeps sacerdotum: tehát a papi fejedelem kajátván szent Péterhöz bocsánatot kéré: és életének megjobbitását fogadá. Kinek mondá szent Péter: különben irgalmasságot nem nyerhetsz: hanemha ez nyoszolát megápolod — ölelni csókolni —: és imezt mondod: hiszek az Úr Jesus Cristusban. kit e szüz méhében viselt: és a szülésnek utánna szüsen megmaradott. mellet mikoron megtett volna: legottan egészséget vőn.

Accipiens q. petrus unum dactilu: és vévén szent Péter a pálmának egy gyümőcsét: adá neki és mondá: vegyed e pálmának gyümőcsét: és illessed vele a megvakult népnek szemőket: valaki azért hiend — hisz — egésséget vəszen: aki pedig nem hiend az vakságban megmarad.

Érvén azért az apostolok Josafátnak vőgyére: találának ott egy koporsót: Urunk Cristusnak koporsójához hasonlatost: melybe asszonyunknak testét nagy tisztességgel helhezteték: holott Urnak parancsolatja szerént harmadnapig isteni dicséretben megmaradának.

Ecce vero die tercio: ime pedig harmadnapra a koporsót nagy fényes köd körül vevé és angyali éneklések hallattatának. és édes illat érezteték. És ime Urunk Jésus leszálván angyaloknak sokaságával: az apostoloknak köszöne mondván: békesség tinektek. Kik térdőkre esvén felelének: dicsősség nèked Uram: ki csak te tész nagy csodákat.

Mondá ismét nekik Urunk: mi láttatik ti néktek: hogy minémő tísztességet tegyek ismét az én szent anyámnak? Kinek ők felelének:

Uram igaznak láttatik a te szolgáidnak: hogy miképen te a halált meggyőzvén országlasz örökké: ezenképen anyádnak szent testét feltámasztván: menyországban helyeztesd a te jógodra — jobbodra — *

Ecce autem continuo ime pedig legottan asszonyunknak lelke jelen láttaték lenni. Tehát Urunk szóla mondván: kelj fel jövel én szeretetem: dicsősségnek hajloka: életnek edénye: szép vagy én jegyesem: és szeplő nincsen tebenned: Miképen bünt nem vallál: ezenkivül rothadosságot sem valla a te tested.

És ime legottan asszonyunknak lelke járula szent testéhőz: és a koporsóból kijöve megdicsőült testben. Az apostolok felnyitván a koporsót üressen találák: csak benne a gyász ruhát és a gyócsot kibe asszonyunknak testét takarták vala.

igr apli osculantes sepulcr. Azért az apostolok megápolgatván a koporsót — megcsókolák —: és Urat dicsérvén térének Jerusalembe: hirdetvén ezt: hogy asszonyunk testben és lélekben felvétetőtt menyországba.

Ti is azért szüz Máriának követői: a szent apostolokkal egyetemben higyétek: és ezt valjátok: hogy a szüz anyával egyetemben menyországban megkoronáztassatok. De tanuljátok meg immár istenben szeretes hugaim: mint a boldog szüz Mária testében és lelkében mennyországba felvéteték szent fiátul: és ott hova helezteték.

Advertendum igr quod cum bta virgo celum empireum perpetrasset: ubi bator c. mansio: Ilik azert tudnotok hogy mikoron a boldog szüz Mária: a tüzes égbe jutott volna dicsősséges testben és lélekben: holott vagyon istennek és szenteknek lakozásuk: és látta volna a benne való nagy dicsősséget: és édességet mondá: quam dilecta tabernacula tua: Jószágoknak Ura mily szeretetős a te hajlékod: kivánja az én lelkem és elfogyatkozik: a te hajlékodban: bizonyával jobb a te házadban ezernél:

Tehát az ö szerelmes fia mondá neki Ime én édes szülém: lássad menyországnak szélességét: és szépségét melyet én szerzettem: az én választottimnak lakozásokra. Im látod immár: a napnak hódnak és csillagoknak nagy voltokat: melyek téged a szentirásban sokképen példáztanak. Im látod továba e tüzes eget mély szép: mely édes: és gyönyörüséges: kiben lészen immár néked örök lakodalmad: és velem való országlásod. Mindezeket az én kezeim szerzették: istenségemnek dicsősségére és örök dicséretemre.

Tunc ait Maria: tehát mondá a szüz Mária: bízonyával vallom: mert — az — Úr: és igen dicseretes ami istenünknek házában: az ő szent hegyén. Mikoron azért immár ment volna menyországba: a legalsó karba: holott vannak a kisded gyermekek: kik a keresztségnek utánna: ottan hamar kimulának ez világból: és a koros emberek kik csak haláloknak idején tartottanak penitenciát bünökről. Kezdék azért ez karba valók dicsérni asszonyunkat; és mondani: tégedet O asszonyom ki érdemmel mindeneket felül mulhatsz: illet és alkalmas felebb menned mert mi minden érdemünk nélkül üdvözültünk: csak a te szent fiad halálának és vére hullásának érdemének miatta. Azért vagyunk az alsó karban, tőlünk azért elmenvén: hagyjad nekünk a te áldomásodat — áldás —:

Itt asszonyunk megkoronáztaték a Szentháromságtúl: ezen karba való szenteknek koronájokkal: olmint *első csillaggal*.

Secundo ad chor. angelor. veniendo: Másodszor mikoron jutott volna az angyaloknak karába: kezdé csodálni a karban való angyaloknak nagy dícsősségőket: hogy vallanák az alattok való szenteknek dicsőségőket — is —: és még annál na-. gyobbat vallanának - birnak élveznek -. Kezdé továbá csodálni a sokságokat: kiknek számuk minden számlálható állatoknak számukat felül mulja: kiről irja szent János látásáról irt könyvében: ezerszer való ezeren álnak vala udvart néki. Tehát e karba való angvaloknak is kezdék asszonyunkat dicsérni mondván: O regina angelorum: o angyaloknak asszonya: méltán te mi fölöttünk felmagasztaltattál: mert miképen mi embereken uralkodunk őket őrizvén: ezenképen te vagy minden embereknek ótalmazója: menj felebb azért: hagyd nekünk a te áldomásodat. Itt is asszonyunk megkoronáztaték: ezen karba való: angyaloknak koronájokkal: olmint másod csillaggal.

Tercio ad chorum archangelor: harmadszor mikor jutott volna az Archangeloknak karokba: kezdé azoknak is nagy dicsőségőket csodálni: hogy mind az alattok valóknak dicsősségőket vallanák: és még annál nagyobbat vallanának. Kezdé továbá csodálni az ő sokságukat: mert a másod

— második — karban az angyalok tiz annyian vannak mint az alsóban. Tehát azok is kezdék asszonyunkat dicsérni és mondák vala: O felix Maria: O boldog szüz Mária: Minket illet az hogy istennek jeles dolgait: mi hirdetjük meg e világnak te szüléd pedig a mindennél nagyobbat: az az: az Isten fiát e világra: méltán azért magasztaltattál föl mi fölöttünk: kérünk hagyad nekünk a te áldomásodat. Itt is asszonyunk megkoronáztaték ez karba való angyaloknak koronájokkal: olmint harmadik csillaggal.

Ouarto ad chorum virtutum veniendo: Negyedszer mikoron jutott volna a jószágos — erény angyaloknak karokba: kezdé azoknak is nagy dicsősségüket csodálni: hogy 'tudni amint: mind az alattok valóknak dicsősségöket vallanák: még annál nagyobbat vallanának. Csodálja vala továbá az ő sokságokat is: mert a negved karban való angyalok százszor többen vannak hodnem - hogynem — a harmad karban valók, Mondának azért ezek is asszonyunknak: O virgo Maria o szüz Mária: minket illet a csodatétel: de te kijelenthetlen csodaképen: az istent méhedbe bé rekesztéd: és testbe öltöztetéd: méltó azért hogy nálunknál feljebb menj; és nékünk hagyjad a te áldomásodat. Itt is a boldog szüz Mária megkoronáztaték ez angyalok koronájokkal: olmint negyedik csillaggal.

Quinto ad chorum potestatum veniendo: Ötödször mikoron jutott volna a hatalmas angyaloknak karába: kezdé azoknak is nagy dicsőségőket csodálni: és továbá az ő sokságokat: mert az ötödkarban való angyalok az alattok valóknak dicsősségöket mind vallják és még annál nagyobbat vallnak: számmal is fölülmullották őket: mert ezerszer többen vannak hogynem a negyed karba válók. Mondának azért ezek asszonyunknak: O benedicta femina: O áldott asszonyi állat: Minket illet az ördögöknek hatalmasságokat megenyhittenünk: de te ugyan a fejőket megtőréd. Méltó azért hogy nálunknál feljebb menj: és hagyjad nékünk a te áldomásodat. Itt is asszonyunk megkoronáztaték ez angyaloknak koronájokkal: olmint ötödik csillaggal.

Sexto ad chorum principatnu veniendo:
Hatodszor mikor jutott volna a fejedelemkedő angyaloknak karába. Azoknak is kezdé nagy dicsősségőket csodálni: mert ezek is az alattok valóknak nagy dicsősségőket mind vallják — birják —: és még annál nagyobbat is valinak. Kezdé továbbá csodálni az ő sokságokat: mert ez karba valók tizezerszer többen vannak: hodnem mint az ötődik karbeliek. Mondának azért ezek is asszonyunknak: O imperatrix omnium: O mindeneknek cházárné — császárné — asszonya: mi uralkodunk az angyalokon: te pedig minden teremtett állaton:

méltő vagy azért nálunknál felebb menned: és hagyad nekünk a te áldomásodat. Itt is asszonyunk megkoronáztaték ezeknek koronájokkal: olmint hatodik csillaggal.

Septimo ad chor dominacionu veniendo: · Hetedszer mikor jutott volna az uralkodó angyaloknak karába: azoknak is kezdé a nagy boldogságukat csodálni: hogy az alattok valóknak boldogságokat vallának: és még annál nagyobbat vallanának. Kezdé továbbá csodálni az ő sokságokat is: mert e karba való angyalok száz ezerször többen vannak hogynem mint a hatodik karban valók. Mondának azért ezek is asszonyunknak: O domina inclita: O dicsősséges asszonyunk: Mi a fejedelemkedő angyalokon uralkodunk: te pedíg mint édes anya parancsolhatsz még szent fiadnak is: azért méltó vagy nálunknál feljebb menni: hagyjad nekunk a te áldomásodat. Itt is asszonyunk megkoronáztaték azon angyaloknak koronájokkal: olmint hetedik csillaggal.

Octavo ad chorum thronor. veniendo: Nyolczadszor mikor jutott volnn a székes angyaloknak karába: kezdé ezeknek is nagy isteni dicsősségőket csodálni: hogy az alattok valóknak dicsősségőket mind vallanák: és még annál is nagyobbat vallanának. Kezdé továbá csodálni az ő sokságokat is: mert e nyolczad karba való angyalok tizszáz ezerszer többen vannak hogynem a heted karban valók.

Mondának ezek is asszonyunknak: O vere iocunditas elector. O választottaknak byzon — igaz — örvendetessége. méltó vagy mifölöttünk felmagasztaltatni: mert isten mirajtunk teszi az utolsó itéletet rajtunk nyugodván: te benned pedig az isten fia az emberséget felvevén: melyben megitélendő lészen e világot nyugvék: azért felmenvén hagyjad nekünk a te áldomásodat. Itt is asszonyunk megkoronáztaték ez karba való angyaloknak koronájokkal olmint nyolczadik csillaggal.

Nono ad chorum cherubim veniendo: Kilenczször mikoron jutott volna a Kerubim angyaloknak karokba: ezeknek is nagy isteni dicsősségöket kezdé csodálni: hogy az alattok valóknak dicsősségőket mínd vallanák: és még annál nagyobbat vallanának, Kezdé továbá csodálni az ő sokságokat is: mert ez karba való angyalok: százszor száz ezerszer többen vannak hogynem a nyóczadik karban valók. Mondának azért ezek is asszonyunknak: O divine sapiencie vas: O isteni bőcsességnek edénve: az isteni bölcseségben mi örvendete pedig az isten zünk : bölcseségének anyja szülője: azért és méltó hogy nálunknak felebb magasztaltassál menyországban: hagyad azért nekünk a te áldomásodat. Itt is asszonyunk megkoronáztaték ezen karba való angyaloknak koronájokkal: olmint kilenczedik csillaggal.

Decimo ad chor. Seraphim veniendo: Tized-

szer mikoron jutott volna a Serafim angyaloknak karokba: kezdé az édes szűz Mária ezeknek kijelenthetetlen nagy boldogságokat is csodálni: hogy mind az alattok valóknak dicsősségőket vallanák: és még annál is nagyobb dicsősséget vallanának. Továbbá csodálja az ő sokságokat is: mert a tizedkarba való angyalok: ezerszer ezer ezerannyian vannak: mint szent Gienis doctor irja. Mondának azért ezek is asszonyunknak: O mater pulchre dileccionis: O szép szeretetnek anyja: Mi gerjedezünk az isteni szeretetben: te a szeretetnek teljes voltával szent fiadat mindeneknek fölötte szereted: méltó azért néked mi felettünk felmagasztaltatnod: az istentől néked szerzett dicsősséges székbe. A szüz Mária azért ezeknek koronájokkal is megkoronáztaték: olmint tizedik csillaggal.

Itt azért mindezekről kezde asszonyunk Uristennek hálákat adni: és mondja vala: Benedictus dominus deus isrl. Áldott Israelnek Ura Istene: ki csak maga tészen nagy csodát: és legyen az ó neve áldott örökké.

Tehát mondának mind az angyalok és szentek: Amen. Mikoron azért a boldog szüz Mária az angyaloknak minden karoknak fölötte ment volna — minden angyali karok fölé —: tehát Urunk Jésus Cristus őtet helyezteteté jobbjára: az ő dicsősségének székébe. Ez pedig megpéldáz-

tatik ó törvényben Salamon királyban: mint iráttatik harmad királi könyvének második részeben: letéteték úgymond egy királyi szék Salamon király anyjának: ki ült ő neki jobbjára.

Tehát az Atya mindenható Isten megáldván ötet mondá: Áldott vagy te asszonyoknak közötte: miképen az angyalnak miatta — által — néked megüzeném. Megáldottalak téged és áldott lész örökké: és felmagasztalom a te nevedet e napon: tégeget főasszonyul szerezlek minden teremtett állatokon. Te vagy angyaloknak asszonya: ez világnak királyné asszonya: országolj azért és örülj az én dicsősségemben mind örökké.

Filius quoque patris: Az Atyaistennek ő fia és Jésus Cristus megáldá őtet mondván: Áldott légy te én édes anyám szüz Mária: Áldott a te méhed kiben engemet Istennek fiát viseléd: áldottak a te emlőid kíkkel engem emtetél: örülj most azért és vigagy én velem az örök dicsősségnek ő székibe.

Miért pedig hogy énnékem hiven szolgálál és ájtatosan: a te szolgálatodért megakarok neked fizetni. Miképen azért te engem fogadál a te tisztaságos méhedben: ezenképen én is fogadlak mostan téged a mennyei dicsősségbe. Továbá miképen te engem éltettél a földőn ezenképen én is éltetlek téged az én istenségemnek dicsősségével és édességével.

Továbá miképen te engemet felőtöztetél ez emberi testtel: ezenképen én is felőtöztetlek téged mostan lelki és testi dicsősséggel. Továbá mikoron én emberi nemzetnek üdvösségeért a mágas keresztfán csupa mezítelen pironganék: akkoron te énnekem édesanyám jogom felől — jobbom — felől állál: ezenképen a dicsősségnek székiben melyet én neked szörzöttem: légy helyheztetve az én jobbomra: mind örökkön örökké.

Akarom továbá ezt is hogy miképen engemet mindeneknek királyát: imád: tisztel: és dicsér az angyaloknak és szenteknek minden seregy: ezénképen tégedet mindeneknek királyné asszonyát: tiszteljen szenteknek minden seregi.

Item sptus sctus eam benedicendo:

Továbá a szentlélek isten is őtet megáldván mondá: boldog vagy szüz Mária ki az Ur Jésust viseléd: e világnak teremtőjét: szüléd azt aki tégedet teremte: és örökké szüzen megmaradál.

Áldott vagy én szerető jegyesem: ki én tőlem még anyád méhében megszenteltetél: és az isten fiának fogadásodban én velem teljességgel betőltettél jószágokkal — erények —: és én ajándékimmal telles lől.

Ime azért adattatott te neked: hogy miképen a világban nyugodott te benned a malasztnak minden teljes volta: ezenképen itt menyországban: én te benned nyugodjam a dicsősségnek minden teljes voltával.

Tu itaque sis mater gre: Te azért légy a malasztnak anyja: te légy az irgalmasságnak anyja: te légy a bocsánatnak is anyja. Tégedet betöltött Uristen minden jónak teljes voltával: úgy hogy mind a bocsánat mind a malaszt te általad adatik ezután a világnak. Most azért örülj szüz Mária: és az egy bizon Istent — igaz — elmélkedjed a szentháromságban országolván a te édes fiaddal végnélkül.

Tunc ait Maria: tehát mondá a szüz Mária: . Magasztalja az én lelkem Urat: és vigada az én lelkem az én üdvözitő istenemben: mert megtekinté az ő szolgáló leányának alázatosságát. Mondá továbá: magasztaljátok én velem Urat és felmagasztaljuk az ő nevét ő magába. Örüljetek én velem mind ti kik szeretitek az Urat: mert mikoron kisded volnék kellemetes lők — levék — a felségesnek: és az én méhemtől szülém istent és embert.

Mox autem omes scti: Ime pedig legottan mind az szentek kezdék Úristent nagy szóval dicsérni mondván: Méltó vagy Uram mindenható Isten venned dicsősséget: tisztességet: és jószágot: tudniamint a szüz anyátul. Mert megölettetél és megváltál minket a te vérednek miatt — által — melyet szüz anyádtul felvevél.

et iterum: Mondják vala továbá: örüljünk és adjunk dicsősséget Úristennek: mert eljöttenek a báránynak menyegzői. Azért áldomás: dicsőség: és hálaadás: tisztesség és erősség ami Istenünknek mind örökkön örökké ámen.

Ad virginem quoque mondának továbá a szüz Máriának: bizonyával boldog vagy o szüz Mária: és minden dicséretre méltó: mert tetőled támada az igasságnak napja Cristus mi istenünk. Mondják vala továbá te vagy Jersalemnek dicsőssége: te vagy minekünk tisztességünk: te vagy Israelnak öröme: ezért hogy a tisztaságot szeretted légyen. Ugyan ezért lész áldott mindőrökké.

És igy ekképen a boldog szüz Mária menyországban nagy örömmel minden karangyaloknak fölöttük szent fiának jobbjára: az ő neki szörzött dicsősségnek székibe.

Ti is azért Istenben szeretetes hugaim hogy az ő érdeminek miatta malasztot és dicsősséget érdemeljetek: az angyalokkal egyetemben dicsérjétek: és ő neki könyörögjetek: és az anyaszentegyházzal az ő ségitségét hijátok mondván:

Salve regina mie — misericordiae — vita dulcedo et spes nostra.

Idvezlégy ergalmassáknak kerálné azzonia: életh édőssék és mi reménsékünk üdvözlégh. the hozád kaiátunk evának zánki wetőt fiay. the hozád foházkodunk óhaitván és sirván ez könlud-

latásnak wölg'ében. No azért mi zózólúnk az the ergalmasságos zömeideth mi reánk téríhed és az iesust te méhednek áldot gömöchéth ez zánkivetésnek wtánna minékünk megmutasad.

O kegelmes O kegos O édes Mária amen.

Következik az oracio kinek hasznát és az szüz Máriának előtte kellemetős vótát ede fél egy példába megirám.*

O intemerata et in eternu bndicta singularis et incomparabilis virgo dei genitrix Maria gratissimum dei templum, spiritus sancti sacrarium ianna regni celestis per quam totus vivit orbis terrarum Inclina aures tue pietatis indignis supplicacionibus meis et esto mihi in ombus auxiliatrix.

O Johannes btissime Xp. familiaris amice qui ab codem domino nro virgo electus et inter ceteros magis dilectus atq. misterijs salutaribus ntra omes imbutus apostolus et evangelista eius factus es pelarissimus te invoca cum matre ciusdem salvatoris ut opem tuam mihi cum illa feri digneris.

O duo gemme celestes Maria et Johannes. O duo luminaria divinitus ante deum lucencia: Vestris radijs effugate sceler meor nubila. Vos estis illi duo in quibus ipse deus pater per filium specialitr edificavit sibi domum et in quibus ipse

^{*} Hivatkozás egy a szövegben előforduló példára... Lás
dX.sz. alatt.

dei filius dei pris unigenitus ob sincerissime veritatis meritum dileccioni sue confirmavit privilegium in cruce pendens uni urm ita dicens: mulier ecce filius tuus: deinde ad alterum: ecce mater tua. In huius sacratissimi amoris dulcedine qua ita ore dominico velut mater et filius invicem coniuncti estis vobis duobus ego peccatrix hodie corpus et aiam conmendo: ut omnibus horis atque mometis intus et exterius firmi custodes et piij apud deun intercessores existere dignemini.

Credo enim firmiter et fateor et indubitanter scio quod velle vestror. velle dei est. Unde quitquid ab illo petetis sine mora obtinebitis. Per hac igr. tam potissimam vre dignitatis virtutem poscite mihi corporis et aie salutem: et a deo indulgenciam onm petor meor. atque in extrema hora huius vite vinite mihi in adiutorium contra omes faqueos inimici et in die indicij quando redditurus sum racionem de peccatis meis succurite mihi apte tribunal Cristi ut no de puter cum impijs ad penam sed cum iustis ad gaudium et ad gliam.

Agite queso agite vris oronibus ut cor meum invisere et in habitare dignetur sptus almus graciar largitur — or — optimus qui me cunctis vicior. sor: dibs expurget sacris virtutibs exornet in dilectioe dei et proximi perseverare faciat ut post huius vite ad gaudium ducat elector suor benignissimus

paracletus qui cum pre et filio coeternus vivit et regnat in scta sctor. amen.

Imez oracio es oda valo Sancta Maria illuminatrix tocius mudi illumina cor meu et fac me agnoscere pium filium tuum. O dulcissima sponsa Jesu Cristi esto mihi adiutrix in omi hora et pcipue in illa quando aia mea egredietur de corpore meo et perduc in vitam eterman Amen.

Következik imár ez imádságnak magyarsága.

Ezzel végződik a Codex szövege. Az imidságnak igért magyarsága elmaradt, és pedig nem hely szüke miatt, mert még egy egészen tiszta levél és egy negyed lap beiratlan. Ez tehát szándékosan hagyatott el.

Ezen átirat befejeztetett Virágvasárnapján mart. 18. MDCCXCIV.

Tihanyban, a Balaton szigetén.

TARTALOM.

•					Lap.
Szives olvasó					Щ
A Codex neve és története		•			IV
A Codex nyelvészeti sajátságai .					VIII
Azon egyházatyák nevei, kiknek ir	ataira	a t	ihany	i	
Codex-ben hivatkozás van					XV
A Codex tartalmának sorrendje az ir	ásban				XVI
I. A szent szeretetről	•				1
II. Krisztus születéséről					30
III. Sz. Máriának foganatjáról .					54
IV. Sz. Máriának születéséről :					7 7
V. Asszonyunk Máriának visitatiójá	iról				104
VI. De purificatione Asszony. tisztul	ásáró]	ı			147
VII. Urunk Cristusnak foganatjáról					167
VIII. Szűz szent Eugeniának élete					241
IX. Az édes szüz Máriáról és szent	Josta	ióról			276
X. O Intemerata! imádságról .					279
XI. Szűz Máriának haláláról .					283
XII. O Intemerata imádság					334

